

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 133 / Ocak 1993 / 4. DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1992 yılından çıkardığımız derslerle yükleneceğiz '93 YILI KÜRDİSTAN'IN OLACAK!

Yeni bir kazanma yılına girenken, kendimizi bütün yönleriyle tekrar gözden geçirmek, geçen yılın kazanım nedenleri kadar kaybediş nedenleri üzerinde de çok yönlü durmak ve böylece daha fazla kazanmayı imkan dahiline koymak elimizdedir.

Son yıllar gerçekten Kürdistan'ın kazanım yılları haline geldi. Ama hangi cabalar sonucu, nasıl mümkün oldu? PKK denilen oluşum, bu yılları

kazandırmaya çalışırken, kendisi nasıl kazandı? Kendi savaşçısını ve giderek halkını nasıl kazandı? En çok bunun üzerinde durulmasına rağmen, yine de az anlaşılan ve gerekleri yerine getirilmeyen bir konu olmaktan çıkaramadığımızı da belirtmeliyiz.

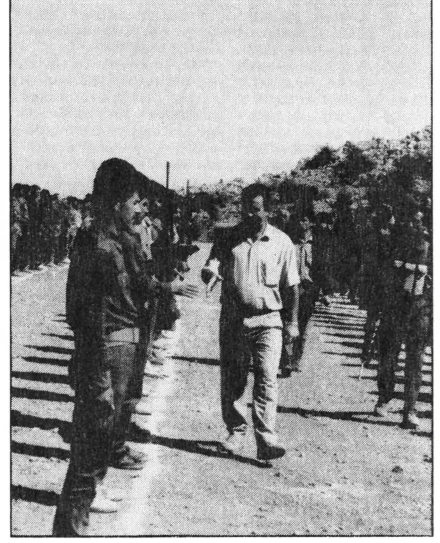
Nereden bakılırsa bakılsın PKK oluşumunun, sadece ulusal çerçevede olmadığını, aynı zamanda insanlığın en köklü sorun ve gelişme

yollarına iddialı bir hareket olarak yansıdığını, yine bu iddiaya büyük bir fedakarlık ve cesaretle karşılık verdiğini de söylemek durumundayız.

Ülkemizde insanlığın, hiçbir ülke halkının tarihinde görülmediği bir biçimde kaybedildiğini her zaman söylüyoruz. Nitekim ülkemizde kaç beden sadece halkımız değil, insanlık soyunun en eski, hatta belki de uygarlığın, gerçekten adına insanlığın en gelişmiş uygarlığı dediğimiz olayın ortaya çıkmasından günümüze kadarki durumuna bakılırsa bu gerçek karşımıza çıkar. Tarih bunu böyle kanıtlıyor. Sadece en alta değil, insan demeye bir şahit isteyen bir duruma düşüş vardır.

Tüm gücümle bunun nasılinı anlatmaya çalıştım. Aynı zamanda bu durumdan nasıl çıkılacağına yolunu göstermek için de tüm gücümle çaba harcadım. Bir insan ömrüne sığdırılabilecek en soylu amaç kadar, onun uğraşının özüne ve gereklerine de kendimizi vermekten vazgeçemedik. Bıkmadan, usanmadan bunun mücadelesini verdik. PKK adına yola çıkanların ne değerler ifade ettiklerini biliyorum, onlara inanıyorum. Mevcut insanlığın resmi ifadesine baktığımızda nasıl bizi inkar

Devamı 19. sayfada

Devrimci mücadele gerçeği karşısında SOLUN DURUMU, PERİNÇEK ÇİZGİSİ VE KÜRT MİLLİYETÇİLERİNİN BEKLENTİLERİ

- Kürdistan direniş savaş ve Türkiye solu
- Perinçek çizgisi ya da Türk devletini aklama seferberliği
- Kürt milliyetçilerinin beklentileri

YAZISI 26. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1993 yılını çok fırtınalı bir savaş yılı haline getirelim

1992 yılı, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve ona önderlik eden parti tarihimize, her zaman oldukça zorlu bir duruma gerek bir yıldır. Ortaya çıkardığı gelişmeler sadece ulusal kurtuluşumuzun sorunlarının çözümü kavuşmasında, özellikle de

savaşımızın zirvesi bir yükselmeyi yaşamasında değil, bundan çok daha kapsamlı bir şekilde toplumsal özgürlükler iletilmesi ve uluslararası alanı etkilemesi bakımından da bu yıl büyük bir öneme sahiptir. Reel sosyalizmin de çöküşüyle bir-

likte her türlü karşı-devrimci rüzgara dayanabilen, göğüsleyebilen ve hatta insanlık için umut olabilen bir mücadele yılı nerede, nasıl, kimin önderliğinde sağlandı diye sorulursa eğer, biz, bu mücadelenin Kürdistan

Devamı 2. sayfada

12. YILIMIZDAYIZ

11 yıldır aralıksız olarak yayını sürdüren gazetemiz Serxwebûn, ulusal ve uluslararası alanda başdöndürücü ya da beklenmedik gelişme biçimlerinin yaşadığı, yine bunların çözüm yollarını olmasa olmaz kabilinde dayattığı bir dönemde 12. yılını yaşıyor.

Emperyalist ve sömürgeci egemenlerin medya dünyasını her dönemden daha çok denetimine alarak, kendi sömürücü emellerine hizmet ettirdiği de dikkate alınırsa, devrimci çizgi temelinde yayın yapan bir gazetenin üstleneceği görevler elbette anılan süreçte denk düşen kapsanda olmak zorundadır.

Halkımızın ulusal kurtuluş davası PKK önderliğinde kıyasıyla bir mücadele ile sadece TC sömürgeciliğine karşı değil, aynı zaman bu düşman guce birçok yönüyle destek veren emperyalizme karşı da başarı kazanarak 1992 yılını tamamlayıp 1993 yılına girdi. Çok zorlu, karşı-devrim engelleriyle dolu olan ve bu yönüyle de kader belirleyici önemde özellikler taşıyan 1992 yılının kazanılması, ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde bir dönem noktası oldu.

Türkiye'deki burjuva basının, sömürgeci rejimin esas yönetici gücü olan kontrgerillanın hizmetinde bir özel savaş kurumu gibi yayın yaptığını, dolayısıyla basın-yayın ahlakını ayaklar altına alarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faaliyet yürüttüğünü belirtmek bile gereksiz. Türkiye'de dünya basın-yayın tarihinde görülmemiş ve görülmesinin de biraz zor olduğu bir basın-yayın cılızlığı 1992 yılında defalarca tanık olundu. Yine onlarca gazeteci-yazarın katledildiği, birkaç katrın gözaltına alındığı, devrimci basın-yayın halk kitlelerine ulaşmaması yönünde bin bir çeşit engelleme çabalarına başvurulduğu bir Türkiye'de toplumun gerçeklere dayanarak haber alma hakkını ne kadar yitirdiği kendiliğinden anlaşılır bir olgu olsa gerek.

Artık dünya gündeminin başlıca sorunlarından biri olan Kürdistan sorununun çözümü kavuşmamasında, bunun kanlı bir savaşım temelinde yalıcılığını koruyor olmasında devlet güdümülü olan basın-yayın suçu az değil. Psikolojik savaşın toplum yaşamının hemen her alanına nüfuz etmesi, dünyanın hiçbir alanında görülmeyen boyutlardadır.

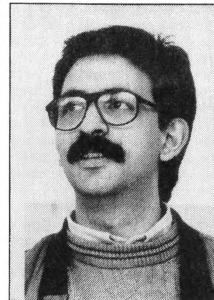
Sömürgeci Türkiye rejiminin, Kürdistan ve Türkiye halklarına karşı işlediği suçlar, estirdiği terör ve başvurduğu katliam uygulamaları, şumakla bitmeyecek kapsamdır. Fakat bundan daha önemlisi, tüm

Devamı 25. sayfada

Tarihimizin en soylu direnişini sergileyen şehitlerimize bağlı kalacağız

Emel ÇELEBİ (Mine)

Hüseyin ÇELEBİ (Sadun)

**Güney-Batı
(Tolhildan)
Eyaleti'nde
şehit düşen
yoldaşlarımız,
dağlarımızda
ve
Kürdistan
gerçeğinde
zafer
türkümüzdür**

YAZISI 12. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1993 yılını çok fırtınalı bir savaş yıl haline getirelim

Baştarafı 1. sayfada

tan'da PKK önderliğinde gerçekleştirdiği söyleyeceği. Bu yılda gerçekleştirdiğimiz mücadele, Kurdistan için değil, insanlık için devrim sonluğunun tükenmediği ve bu konuda oldukça da umutlu olunabilecek bir gerçeğin adı oluyordu.

Gerçekten çok iyi biliyoruz ki, daha yıl başlamadan Demirel-Inönü hükümeti amansız bir terörle üzerimize çullandı. Her türlü emperyalist ve işbirlikçi destekleri de sonuna kadar alarak, daha Newroz'a ulaşmadan belimizi kırmak amacındaydılar. Uçak saldırıları, katliam girişimleri Dersim'den, Diyarbakır'dan, Botan'a kadar aralıksız uygulandı. Yangından mal kaçırıcısına 1992 yılının ne pahasına olursa olsun mücadelemizi bitirmek istiyorlardı. Ayrıca uluslararası karşı-devrim güçlerini, iç gerilimi de ikna ederek "bunlar, yeni bir Fransız Devrimi, yeni bir Ekim Devrimi kadar tehlikeli olabilir ve özellikle emperyalizmin yeni dün-

miyordu. Bu fırsatı partimizin yakalayabilmesi mümkündür. Nitekim konuyla ilgili değerlendirmelerimizde bu noktalar netçe ortay konulmuştur. Örneğin, bir İran-Irak Savaşı'nı da çok önemli bir devrime dönüştürebiliriz. Gerek ülke içi taktik yeterliliklerimiz ve gerekse işbirlikçi güçlerin kuyrukcu çizgileri bu elverişli ortamdan istediğimiz gibi yararlanma imkânını vermedi. Körfez Savaşı sonrası için de öngördüğümüz, Ekim Devrimi tipi bir gelişme olabilir. Fakat yine ağır taktik yetersizlik ve işbirlikçilerin de emperyalizme dayanarak güç sahibi olma ve böylece boşluğu doldurma çabaları istediğimiz bir devrimsel gelişmeye yeterince fırsat vermedi.

Tabii, emperyalizm bu ortamda kendisi için de fırsatı buluyor. Çünkü Güçle yapılmak istenen neydi? Uluslararası yeni düzeni Kurdistan'da tutturma çekiştiriliyordu. Yine Türkiye'nin bu düzenin emrine nasıl koşurulduğunu

sınırlandırıyorduk. Daha çok kendi örgütsel ve eylemsel çalışmalarımızın daha ne kadar fazlasını başarabileceği ve bu başarılamışsa nedenleri nelerdir konularını kapsamlı bir şekilde açmaya çalışmak yerindedir. Tabii bir de ortada Kurdistan sorunu sürekli durdukça, değerlendirmelerimizde daha temel konulara girmek zorun-

du kalıyoruz. Her zaman doğru değerlendirmeleri, çözüm yolları ve planlar geliştirmek bizde zor değildir. Nitekim bunlar yapıldı. Fakat yapılan hazırlıkların muhatabı, yürütücüsü hangi kişilik ve hangi özellikler sorusu gündeme gelince, aynı güçlü yaklaşım veya gerçekleştirmede olduğumuzu söyleyemiyoruz.

PKK adıyla büyük sorumluluğu üstlendik

Evet, mücadele tarihimize son yılları kapsamlı bir biçimde değerlendirdik. Halen de tam hatırlıyorum; bu konudaki çabalarımız, yurt dışındaki günlük değerlendirmelerle sınırlı değildir. 1 Ocak 1977'de yaptığımız bir toplantı vardı. Bu toplantı bir ajan-provokatörün evinde yapıldı. Halen basında zaman zaman işlenen ve Pilot diye adı geçen kişinin evinde toplanmış. Tabii ihtiyatlıydık. Tek bir belge bırakma-

muzla ilişkin kanaat getirmişti. Böylece önde gelen arkadaşlarımızı kalletme, tutuklama ve gerekirse darbeye tasfiye etmeye yönelmiştik. Bu darbe girişimi Türkiye'ye bağlatılıyordu. Yine oldukça da faşist bir darbe olarak kontr-genilinin ağır bastığı bir girişimdi. Bu arada daha önceki Ocak ayını, yani 1975'i '76'ya bağlayan kişiyi da hatırlatayım. Ben bu hareketin ilk defa yazılı belgesini geliştirmekle bu kişi geçmiştim. Ha-

zım en büyük düşmanımız kesildi. Nitekim 1978'i biz onun hükümeti döneminde iyi değerlendirdik. Lafta da olsa biraz MHP ağırlıklı kontr-genilcilik gerçekleştirmişti.

Yine Ocak 1978'de biz böyle bir değerlendirme içinde bulunuyorduk. Sorun, 1978'i nasıl kuracağız? Bilindiği gibi önemli bir gelişmeye o çerçevede başlandı. Bu yılı partiyi kurma, onun adını açıkça ilan etme yılı olarak düşündük. Bir yandan Hilvan silahlı direnişini sürdürmeye çalışırken, bir de butemelde partinin adını gıtmeyi düşünüyorduk. Bizim açımızdan 1978'in oldukça düşündürücü ve kararsızlığı bir yıl olması gerekiyordu. Partiyi ilan edecek miyiz, etmeyecek miyiz? En önemlisi de hazır adam yok. Kimse öyle fazla ulusal kurtuluş, parti gerçeğine kendisini katacak durumda değil. Öğrenci gençlikler; solaksız ve öngörüsüz. Fazla umutlu da değiller haklı olarak. Buna rağmen bizim partinin resmen kuruluş toplantısı bir ay önce başladı. Sadece adını bile ilan etmek. Hiç olmazsa tanhe böyle bir isim geçer ve bir temel olur diye düşünüyorduk. Bu yılı boş geçirmektense veya ucuz kaybetmektense bu yılı böyle bir isim sığdırma kararındaydık. Nitekim ismi attık ortaya. İlk defa PKK adıyla da bu büyük sorumluluğu üstlendik. Diyarbakır'da yoğunlaşarak, bir kuruluş bildirisini hazırlamıştık.

Biz, partiyi ilan ettik, sömürgeciler de bir ay sonra katliam Maras'ta dayattılar. Bu şu anlamda geliyordu: "İleri adım atarsanız sizi katledeceğiz!" Bu çok ciddi bir tehlikeydi, uyarıydı. Nitekim bu katliam zincirleme olarak Malatya, A-

ya nizamına yönelen en büyük tehlikeyi oluşturabilirler" propagandasını yaptılar. Özellikle de Körfez Savaşıyla birlikte Ortadoğu'da tam da denetim geliştirilmeye çalışırken ve Kurdistan emperyalizm için iyi bir işletmeye dönüştürülürken, buna karşı PKK direnişçiliğinin büyük tehlike teşkil ettiği, bu nedenle ne pahasına olursa olsun tasfiye edilmesi gerektiği konusu çokça işlendi. Yine diplomasi oldukça kullanıldı, bu yönü dayatmalar kabul gördü. Özellikle de Kürt işbirlikçiliği tam mevziye yattı. Mesele, artık günlük olarak nerede nasıl yapacağız ve nasıl PKK'nın sonunu getireceğiz" biçiminde bir planlamaya dönüştürüldü. Yılabasıyla birlikte her geçen gün ve ay yoğunlaşma içerisinde girilerek bu imha savaşı sürdürüldü. Nitekim bu özel savaş programı, son ana kadar da hizada hiçbir şey kaybetmeden yılı tamamlamaya çalıştılar.

Dikkat edilirse, bu savaş sadece PKK'ye ve onun önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşına karşı Türkiye özel ordusunun yürüttüğü bir özel savaş değil, bunun daha da ötesinde de bir amacı ifade ediyor. Emperyalizmin Körfez'e saldırısını bir nevi uzantısı biçiminde devam ediyor. Böylece uluslararası gerici dalganın en son olarak kırmaya çalıştığı devrim hareketi PKK oluyor. Şu gerçeği daha iyi görüyoruz ki, oldukça bilinen nedenlerle, Irak'taki Saddam rejimi fazla dayanmadı. Nitekim dayanacak durumda da değildi. Irak'ın çözülüşü devrim lehine olsaydı, çok önemli gelişmeler ortaya çıkardı. Fakat muhalefet güçlerinin Irak rejiminden bile daha sağda oluşları, devrimci alternatifin çoktan etkisizleştirilmiş olması, burayı bir Ekim Devrimi'ne dönüştürmeye fırsat ver-

çok iyi biliyoruz. Talabani-Barzani önderliğinin de nasıl koşurulduğunu gördük. Bunun bilincindeydik ve devrim silahıyla karşılık vermek amacındaydık. Bilindiği gibi parti bu konuda az çalışmaya çalışmadı. Özellikle de değerlendirmelerimiz, 1988 sonrası bu boşluğu doldurulması üzerine kapsamlıdır. Nitekim artan bir güçle bu boşluğu doldurmaya çalıştık. 1990'la birlikte bu hazırlık daha da hızlandırdık. Irak'ın Kuveyt'i işgalı da bu dönemde gerçekleşti. 1990 yılı sonu ermeden gerçekleştirdiğimiz 4. Kongre'yle biz bütün gücümüzü buraya devrimi dayatmaya planladık. İşte, son Güney Savaşında görüldüğü gibi yaşanan ağır taktik yetersizlikler, bu çok doğru ve oldukça da geniş olan imkanlarımızı rağmen devrimi ilerletme fırsatını yeterince kullanamamış imkân vermedi. Mesele burada gerçekten karışmadıklağın gücü değil, bizim kendimiz gücümüzü doğru kullanamamamızdan kaynaklanıyor.

Sizlere aslında daha çok açıkla-maya çalışacağım hususun Kurdistan üzerindeki son siyasi gelişmelerdir. Sadece 1992 gelişmeleriyle

casına. Fazla şekillenmemiş, ismi bile konulmamış bir grup adına... Düşman yakalasa bile, ne olacak? Yargılanması bile mümkün değil. Ne yazık ki düşüncesi var, ne program var, ne de örgütü var. Ama yine de ciddi bir toplantıydı. Denilebilir ki en kapsamlı bir tartışma ve bazı görevlere daha da netlik sağlama toplantısıydı.

1977 yılı bilindiği gibi mücadele tarihimize çok önemli bir karar yılıdır. Kurdistan'a ilk defa kapsamlı bir şekilde taşındığımız bir yıl. Bu yılda benim baharları birlikte iki ay boyunca Ağrı, Kars, Dersim, Elazığ, Diyarbakır, Urfa, Antep gezilerim vardı. Nitekim bu gezilerim ardından artık tohumların serpilmediğini biliyordum. Ölüm de olsa artık fazla anlam ifade etmezdi. Gerçekten o dönem düşman da bizi izliyordu. İlk provokasyon Haki KARE'nin katledilmesi biçiminde kendini dayattı. Yine 3 Haziran'da Namık Kemal Ersun öcülüğünde bir darbenin tezgahlanması vardı. Bu darbe de daha çok bizim tasfiyemize yönelikti. Düşman o zaman bile gelişmemizin kokusunu almıştı, tehlikeyi olduğu-

len hatırlıyorum; Ankara'da bir evde ben konuşuyordum. M. Hayri DURMUŞ arkadaş da yazıyordu. Bu ilk manifestomuz oluyordu. Oluşukça da kapsamlıydı. İşte bu kışta da böyle bir başlangıç yapılmıştı. Bundan sonraki süreç ise gruplaşmadı.

Ankara'daki gruplaşmamız, dediğim gibi 1976 ve ardından 1977 ile birlikte Kurdistan'a serpiştirilmişti. 1977 sona ererken, bizim için hayatta kalıp kalmama sorunu gerçekten çok ciddiye. Kontrgerilla bizi gündemine alarak hedeflemişti. Gerçekten de yaşamak için bile cesaret gerekiyordu. Savaşı vermek şurda kalsın, hayatta kalmak bile cesaret işiydi. Ankara'da bir avuçluk. Düşmanın nefesini ensende hissediyordun.

Hatırlıyorum; 1 Ocak 1977'de Ankara'daydık. Ecevit kabinesi yeni kurulmuştu. Ecevit, sözümona kontrgerilla karşı olduğunu söylüyordu. İşte bana da suikast denemesi yapıldı" biçiminde bazı yaklaşımlar içindi. Bir kafa karışıklığı vardı. Diyelim ki biraz gelişti durumdındaydı. Biz bundan biraz yararlanmaya çalıştık. Tabii daha sonra Ecevit bi-

diyan ve giderek bütün Kurdistan'a taşınılıyordu. Ayrıca radyo-dan, basın-yayından sık sık tehditler artıyordu. "Biz sizi imha edeceğiz. Atalarınıza bakın başınıza gelecek olanın biçimini görürsünüz" deniliyordu. Bu tehditlere göğüs gerek, gerçekten cesaret isterdi. Öyle maceracı bir tarzda da değil. Bu bir tarihi sorumluluğu ve büyük cesaret gerekiyordu.

Buna rağmen biz 1979'a PKK'nın Kuruluş Bildirisi'ni yazdık. Yine çalışmalarında da yoğunlaştık. Özellikle de örgütlenme alanında. Ayrıca Hilvan'ı daha sonra Siverek'i silahlı mücadeleye açma, mümkünse gerilla sızma olayı düşünüyorduk.

Bahar aylarında Fehat KURTAY'la Mardin-Karaböğazi'ye gızdık. Daha sonra düşman bunu öğrendi. Onu tutuklayarak vahşice işkenceye aldı. O da büyük tarihi direnmeyle karşılık vererek 3 arkadaşıyla bir yakma eylemini gerçekleştirdi. Bu tarihi eylem, düşmana karşı bir devaptı.

Düşman gerçekten Maras katliamıyla birlikte artık yavaş yavaş sikiyönetimi de yaygınlaştıyordu. Bu-

na Urfa'yı katmış, ardından Mardin'i katacak. Zaten Hürriyet başlık atmıştı: "Apocalar Doğuyu kaspı kayıyor" diye. Belli ki üzerimize geliyor" ve her an tasfiye olma tehlikesini yaşıyoruz. Yine Elazığ tutuklamaları gerçekleşiyor. Şahin Dönmec tiratör başlanmış. Hatta valiye mi, emniyet müdürüne mi diyor, "gidelim Apoyu da yakalayalım". Karar böyle çıkıyor. Olsa, aslında bana da uzana-

yerinde tedbirler alınsaydı, kısmen de olsa bu durum hafifletilebilirdi. Fakat o zaman ki sorumluluk, "bu kadar adam gönderirsek geriye kimse kalmaz" diyordılar. Sanki kimse kalırsa koruyup örgütleyeceklermiş gibi. İşte dar taktik yaklaşım o zaman da vardı. Tipki bu Güney sahasında olduğu gibi bir yaklaşım. Bu arkadaşlar maalesef talimatları yerine getirmemekle daha sonra on binlere

son çabalarını ve bu arada canlarını ortaya koyarak direniyorlar. Ayrica tek-tük gruplar var, onlar direniyorlar. Yani esas itibarıyla biz burada partiyi sürdürmenin savasını veriyoruz.

1981 yılında bilindiği gibi bir konferans yapıldı. Yüz mevsiminde yapılan 1. Konferans bizi daha derli toplu bir çalışmaya yöneltti. Yine bu yılın eğitim tarihimize oldukça önemli bir yeri vardır. 300'e yakın bir

çeyroz. Özellikle 12 Eylül sonrası yıllarda sıradan yoksul köylüler bile Avrupa metropollerine kapagı atmak için varını-yoğunu satıyor, kaçıyor. Kimi baskı ile, kimi düşmanın yarattığı şeye umutlarla yılları böyle karşıladı. Bunlara diaspora da denilir. Sadece fiziki olarak değil, ruhi de böyle bir savrulma yaşandı. Cehennemmiş gibi kaçan kaçana... Kendinizden kaçırıyorsunuz tabii! İnsanların kendilerini lanetleyerek

dini dayatan kişilik, mücadeleyle karşı oportünizmi, orta yolculuğu dayatmak isteyen yaklaşımlar değerdendirilmeye çalışılmıştır. Öte yandan 1982 sonlarına doğru ilk milletvekiliçilğin komplosu sonucunda, **ŞAHİN KILAVUZ** önderliğinde 10 kişilik bir grubumuzun katledilmesi karşısında ağırlıklı olarak ülkeye taşınmayı sağlamış. Lübnan sahasında faaliyetimiz olmakla birlikte, ağırlıklı olarak ünken derinliklerine ilerlemeye çalışıyoruz.

1982 kişi ile 1983 baharı, bu anlamda Kürdistan'da yeni bir hamleye başlama hazırlıklarıyla geçer. Nitekim gruplar ve silahlar taşınırlar. Ama maalesef istediğimiz hamleyi 1983'de başlatamıyoruz. Bazı gruplarımız yakalanıyorlar. Gidiyorlar ağının ya da muhtarın evine ve çok ucucaz yakalanıyorlar. Taktik yemelik kendini gittikçe açığa vuruyor. Bazı adamlarımız ikel milletvekiliçilğin kuyruğuna takılıyorlar ve bir türlü kopmak istemiyorlar. Nitekim Lübnan hepsinin daha sonra düşmanla bağlantıları ortaya çıkıyor. Ülkede eylem yaptırılmama çabalarını etkileri bu dönemde de kendileri gösteriyor. Bütün bunlara rağmen bizim hem pratik hamleleri hızlandırmak, hem de mücadele alanlarını açmak için yaptığımız çalışmalar var.

Provokasyon da faaliyetleri artırması, 1983'de Avrupa'ya dayanarak başını açığa çıkarmış. Provokatörler, Dev-Yol benzeri işbirliği bazi örgütlerini artıklarıyla işbirliği yaparak ve yine emperyalizme dayanarak hareket ediyorlar. Özellikle Sırm (Çetin Güngör) önderlikli provokasyon dedikleri hareket, muazzam geri çekiyor, hatta iddiai PKK'yı bir daha dirlitmesinesine tasfiye etmek oluyor. Tam köprüyü geçerken, açık saldırıya girişiyor. Yani bir daha ülkede dönmemesine, bir düşmanın ucucaz köprüyü bu yeniden kurmaya çalışırken, o da oradan bizi çekiyor. Provokasyonun çabalarını böyle anlamak gerekiyor.

İşte bu yıllarda, yine devrimci bir militan nasıl olmalıdır sorusuna karşılık vererek iddiai: bir militan çizgiye ulaşmak istedik.

1983'ün sonu ile 1984'ün başına kadarki süreçte kapsamlı bir toplantı daha yapıldı, bu merkez toplantıları. Endişelerle birlikte eleştiriler de vardır. Neden mutlak '84'ü kazanamamız gerektiğini, neden bu yılı eylemli bir yıl haline getirmemiz gerektiğini, bin dereden su getirecek, imkanı ve olanakları gözden geçirerek ortaya koymaya çalıştık. Kararlar karar, olanaksa olanak hepsi var. Neden halen duruyoruz biçiminde değerlendirmeler bulunduk. Bu kitap haline getirildi, oldukça faydalana biliriz. İstedikimiz gibi olmasa da, 15 Ağustos Altını'nı bu temelde ulaştık. Ama yine de ileri bir anlam. Ancak sonrası daha önemli. '84'ün sonuna geldiklerimizde, gerçekler düşmanın '48, olmasa 22 saatte bitiririz' dediği bu adının sonuna getirmek için yurek yureğe, nefes nefese iş başında durduk. 24 saat içinde bitmediyse, acaba yarı bir tirebilir mi diye endişeleniyorduk. Bunu da aşık. Bu defa üçüncü, dördüncü şer denken 1985'in başına ulaştık.

1985'in başına daha geçmeden peş peşe bazı talihisizlikler yaşandı. Sabrı Ok arkadaşın da içinde olduğu bir grup komploya getirdi; yarısı ele geçti. Diğerken, diğer yarısı da yaralı ele geçti. Bu yıl buradaydık. **AGİT (Mahsum KORKMAZ)** da vardı. Bu yılı nasıl kazanacağa yüzünde çok konusarak tartışmıştı. 1985'in ilk aylarını bu paralele yaptığımız çalışmalarla geçirmişti. İy haberler geliyordu. Yine bu kiş Şason'daki çatışmada şehit düşen ar-

"...Neden Kürdistan'da büyük adamlar ortaya çıkmıyor? Yedi yaşından itibaren ağzına-gözüne olumsuzluk buluşturulan birinden nasıl büyük adam ortaya çıkacak? Bakıyorsun beyni her türlü inkara buluşmuş, sahtekarlık ve yalanla dolmuştur. Ruhunu kapkaradır. Kendisinde iyilik, doğruluk, güzelliğe adına hiçbir şey yer etmiyor. Bu adam yaşamın işisine, doğrusuna, güzele nasıl çekilecek? Hele askeri ve siyasi yaşam gibi üstün nitelikler arzeden bir savaşçı yaşam şekline nasıl ulaşacak?.."

çaklar. Fakat Ankara merkezi daha değişik. Belki de planlıyorlar, ileri bir zaman için.

Artık biz iyi bir adım atmışız. Mesela, bizim bu adımın sonunu nasıl getireceğimize. Bunu düşünmek bile cesaret gerektiriyordu. Biz **Mehmet KARASUNGUR** Hoca'yı çağırdık ve diğer bazı arkadaşlarla gidin dedik. Siverek'te direnişi biraz geliştirelim. Hatta bir gerilla birliği nasıl kurulur konusu üzerine yöneltmek gibi bir şey de geliştirmiştim. Bu bir careydi, çıkıştı. Fakat sıkıyönetim giderek daralıyordu. Biz de direnişi geliştirelim ve bir çıkış bulalım diyorduk. Böyle kararlaştırdık. Daha sonra baktım ki, giderek manevra alanımız daralıyordu. Biz Urfa'dayız ve gizli kalılabileceğimiz birkaç yer bile bulamıyoruz. Taş çatlasa omrümüz biriki aylık ya olur, ya olmaz.

Bunun üzerine 1979'un sonlarında yurt dışına çıkış kararını gerçekleştirdik. '79'un işte tam da bu ayında Şam'daydık. Ocak'ın ilk günlerinde, bir Filistin derneğinde küçük bir grubu zor bela bir araya kavuşturduk. Gerçekten '79'un sonu ile '80'in başlarında Filistin Mahallesindeki Demokratik Cephe bürosunda küçük arkadaş grubunu kabul ettikleri zaman benim için önemli bir kazanımdı.

Gerçekten sizler, kazanım dedi bilmiyorsunuz. Benim açısından artık küçük bir işyan gerçekleştirdim. Bu işyan bastırılınca öldürülen öldürülmüş, asılan asılmıştır. İşte geri de kurtarılsın, ne mutlu ki ilk defa kurtarmaya çalışıyoruz. Nitekim düşman daha sonra buna kılıç atarak diyorodu. "Yüzde on kılıç artıkları" dedi. Yüzde yüzde on da değildi, yüzde birdi belki. Düşünün yani, Şeyh Said işyanından ve yine Seyit Rıza işyanından hiçbir şey kurtulmamıştır. Ağrı işyanında durum yine öyle. Bizim işyan, onlarınki kadar güçlü de değil. Zorbeli birkaç yaralı kurtarıyoruz. Ama yine de önemlidir.

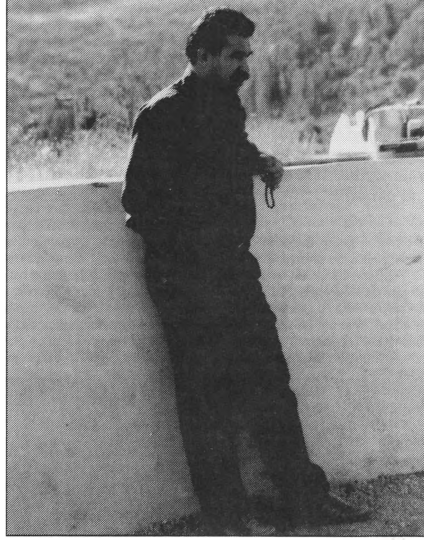
Tabii daha kimsenin aldığı böyle çıkışlar geliyordu. O zaman ilk defa çıkışlar var yapmıştım ve grubu da ben çekmiştim. Bu vesileyle hemen hatırlatmayı: Taktik yemelik, eğer zamanında tedbir alınmazsa nasıl felaketler getirebilir? '79'un sonlarında henüz köklü tutuklanmalar başlamadan önce sorulmuş idiyordum: 250'ye yakın kişi için yer hazırlamışım -ki fazla yer de yoktu- fakat daha çok gelen olursa sıkışık baş da eader ez, gönderin. Teheliki durum, ne kadar arkadaş varsa hepsini kapsayorduk. Daha sonra bilindiği gibi Diyarbakır zindanında o büyük doldurulmuş ve ardından büyük işkenceler yaşandı. Aslında doğru ve

varan yakalanmalara ve bir o kadar da yoğun işkencelere yol açtılar.

Siverek direnişi bir enkaz durumuna getirildi. Daha 1979 yılı sona ermeden bu direniş bir köylü çeteciliğine dönuştü. **Kemal PİR**'in bir sözü vardı bu konuda: "Bu işin sorumlularını görsen, iki elimi yakasına koyar ve onlardan hesap sorarım" diye. Direnişi bu hale getirmişlerdi. Buna rağmen bizi birazını kurtarmaya çalıştık. Talimatlar tam uygulanmadı yani. Az sayıda arkadaş çekelbildi buraya. Kimse bizi tanıyor. "Ali" kod ismini kullanıyordum. Kimin, örgütün nedir, kimsenin bildiği, tanıdığı yok. Pek fazla bilinc de yok. İşte öne kadar bir farsattı, onu değerlendiriyoruz. Yol kapalı. Beyrut karayolu karla kaplı. Bekle, bekleyin, aylarca. Birkaç arkadaş, zorbeli Beyrut'a ulaşırdık. Bilindiği gibi ilk eğitim devrimiz Lübnan'da başlatıldı. Çok değerli arkadaşlar vardı o zaman, halen aklımda. Filistin devrimcilerinin o iyi gelenekleri de halen devam ediyor. Devrime inanan ve bize de bir şeyler vermek isteyenler vardı. Sıcak bir atmosfer içinde Lübnan'ın o güzel dağlarında, Kemal PİR'lerin önderliğinde eğitim devrimizi başlatık. İlk komutanı Kemal PİR'in verdinisi size hatırlatayım. Nitekim 1980 yılının baharında, ülkeye ilk giden grubun sorumlusu yine Kemal PİR'di. Daha sonra 1981'den '82'ye geçiş yapıyoruz. Lübnan'dayız, partiyi yeniden organize etmeye çalışıyoruz. Düşmanın "Kılıç artıkları" dediklerini hepsinin kafası altırdı. Ayrıca provokasyon da var devrede. Çoğunun kafasını karıştırıp Avrupa'ya yollamak istiyor. Provokatörler, gizli çalışıyorlar; insan zaafalarını kötü kullanıyorlar. Ülkede ise habire tutuklanmalar yaşıyoruz. Dağda tek-tük gruplarımız var, onları kurmaya çalışıyoruz. Dersim'den, Kars'tan arkadaş çekiyoruz. 1980-'81 boyunca geliyoruz.

İşkenceler bütün şiddetiyle süüyor. Ama yine de umut vada edecek birkaç yüz kişilik gruba ulaşılmıştır. Eğitim devreleri geliştirildi. Yer tutuldu. Denilince ki, benim de bu yılın ağırlıklı olarak Lübnan'da geçti. İlk 30-35 kişi civarında bir grubu ülkeye yolladık. İşte Kemal PİR önderliğinde. Kimsen rolünü o oynadı.

Evet, 1980 ve '81'e biz böyle bir esaslı çalışmaya girdik. İçerde dediğim gibi, yoldaşlar ağır işkence altında. Ki, çok iyi bilindiği gibi, ihanet de var. Yine tirafalar süreci başlatılmış. Bu durum yüzlerce binlerce etkisi altına alıyor. Buna karşılık olarak bir avuç yoldaş, insanlık onurunu çiğnetmek uğru

sayıyla eğitimleri geliştirmeye çalıştık. Ve yitimi sonlarına doğru gelişimizde yavaş yavaş ülkeye yönelmek kararlılığına ulaştık. Eğitimler önemli olarak o günün ölçülerine göre ilerletildi.

1982'ye başlangıç yine Lübnan'da yapıldı. Şam'a daha fazla el atması. Fazla burada yerimiz de yoktu. 1982'nin başlangıcında sanırım yine bazı grupları ülkeye yolluyoruz. Amed'e, Dersim'e kadar grupları ulaştırıyoruz. Bazı grupları ise oradan alıyoruz. Bu yılda bir de kongre düşünüldü. Kongremizi bu yıla sığdırabildik. Tabii bütün yıllarda da bizi yapmak istediklerimiz, tarihi bir kopuş ölemektir. Birçok halkın tarihinde görüldüğü gibi Türk barbarlığı, onları bir daha dönmemesine top raklarından atar. Biz de dayatılan buydu. Aslında 12 Eylül cuntasıyla Kürtlerin sonu getirmek isteniyordu. Bunu fark etmiştik. Ne pahasına olursa olsun ülkeden fazla uzak düşmemek, mümkünse yeniden bir dönüşüm imkanı yaratmak kararındaydım. Şimdi ben bu konuyu size fazla açmak istemiyordum. Değerlendirmeler kapsamlıdır. Hele son dönemde yaptığımız değerlendirmeler de vardır. Özellikle ülkeye yönelişin onuncu yıldönümü ne anlama gelir? 1982 yılı ülkede dönüş yılı olduğundan oldukça incelenmeye değerdir. Şimdi size geçsiniz, fazla tarih bilinciniz yok. Ata topraklarından binlerce yıllık kopuş, belki güncel adam için fazla anlama ifade edemeyebilir. İşte Avrupa yaşamı, bilmem modadır vs. biliyorsunuz; hepimiz onların çocuklarıdır. Örneğin bir Yahudiler'e bakın, 2500 yıl önce topraklarından komuşlar, dünyanın en zenginleridir. Ama bir Filistin çölüne -ki, kendi toprakları değil, çoktan Filistin halkının olmuştur- gittiklerinde hemen kapınırlar. Oysa bizim ülkemiz, kutsal kitaplarda cennet diye tarif edilir. Ama biz yarıscasına cenneti bırakıp ka-

çamaları akıl kârı değil. Böylesine büyük bir savrulmayı kabul edemem.

Belli ki karşı bir direnmeyi biz ülkede içerisinde tutturamadık, fakat Ortadoğu'da sıcak savaşın sahasında tutturabıldık. Bu büyük bir olaydır tabii. Düşman ufak bir darbeye grup deviyor, parti deviyor, halkı deviyor. Bu durumda sen neyinle ayakta kalacaksın? Zaten Kürt kafası, yureği yerinde ve zamanında çalışıyor. Yine dediğim gibi herkes cehennemden kaçarcasına kaçıyor. Bizim çevremizdeki arkadaşların kaçma başka yerde, gövdeleri bizim yanımızda.

İşte bu yıl, yaşanan gerçekler temelinde bizi bir inalla çözümlerle, fazla ülkeden uzak düşme ve mümkünse en kısa zamanda dönüş hamlesine geçme yönünde değerlendirdik. Bu konuda oldukça yüklendim tabii. Bilindiği gibi bunu biraz başardık.

Evet, 1982 ile birlikte Botan'a grupları yollamaya başladık. Çak provokatör o zaman, "Bir kişiyi dahi Botan'a-Hakkari'ye göndermeyiz" diyordılar. Halen de provokasyonun felsefesi ve çabaları bu temeldedir.

Her şeyde rağmen 1982 yılı önemli bir dönüş hamlesinin yapıldığı yıldır. Nitekim bin yıla kapsamlı çözümlerle yaptım. **Kişilik Problemi, Politik Rapor, Kürdistan'da Zor'un Rolü, Örgütlenme Üzerine** adlı kitaplar bu yılda tamamlandı. Zor üzerine olan kitap okunursa şiddetle neden yönleme gereğini duyduğumuz, bin bir çeşit gerekçeyle izah etmeye çalıştığımız görülür. Yine örgütlenme üzerine kitabi, örgütlenmenin anlam ve önemini tüm yönleriyle ortaya koyar. Politik Rapor ise 12 Eylül'ün değerlendirmesini yapmıştır. Ayrıca provokasyona yönelik geliştirilmiş değerlendirmeler vardır. Özellikle 1983'de yaptığımız gelişme sorunları ve görevlerimiz adlı değerlendirmeler vardır. Ken-

kadastırın haberi geldi. Gerçekten 1985'e nasıl giriş yapacağımız konusu bir muammaydı. Ayakta kalıp kalmayacağımız net değildi.

Yine bu dönemde düşman korucular kanunu çıkarmış, pısmırlık yasasını yürürlüğe koymuştı. Pratik önderlik ağır bir taktik yetmezlik içindedir. Arkadaşlar tecrübesiz olduklarından sağa sola savruluyor-

ediliyorlar düşmana. Botan'da köyler çevresinde grup üstüne grup şey düşüyor. İlkel milliyetçiliğe takılan taktik önderlik bir türlü bu tutumundan vazgeçmek istemeyince müdahale etmez. Bazılarını geri çekti. 1985'i '86'ya bağlayan kıış sürecinde bizim için tekrar ağır darbe yeme işaretilerle, hareketin yeni-

den nasıl düzenleneceği yönünde ki-

başladı. Orada da provokasyon var, bir türlü işleri doğru ele alınıyor. Sorumlu kıldığımız tip provokatör çıkıyor. Buradaki provokasyonla etki-tepki içinde kalmışlar. Nitekim kongre çözümlerini 1987'nin başlarında ülkeye taşırmaya çalışırken, onlar sabotaj etmeye çalışıyorlar.

1987 kıış yine bu sahada geçirildi. Benim 1 Ocak tarihli talimatım vardı. Sanırım "Komutan kimdir, özellikleri nelerdir" içeren bir değerlendirmeydi. Artık iş, komutanı da tüm yönleriyle ele alma, nitelendirme, görevlerini koymaya kadar gidiyordu. 1987 bu anlamda, mücadele tarihimize taktik sorunlarla bezat el attığımız, özellikle de militanı ve komutanı ortaya çıkarmaya özen gösterdiğimiz bir yıl.

Baharlar birlikte kupaamlı gruplar yolladık Mardin'e, burada yaygın eylemler ortaya çıktı. Bazılar provokasyon nitelikli olsa da, esas itibarıyla bir saldırı değildi. Yani bu işi istediğimiz gibi olmasa da, bir hamle işi haline getirdik. Olanüstü hal yönetimi buna tepki olarak gündeme geldi. Drenmede bir ileri işi haline getirdik. Ağır yoldasın da anısına vereceğimiz en iyi karşılık, gerilla biriciklerini ülkeye oturtmaktır, dedik. Bu temelde Dersim'e kadar gruplar yolladık. Ayrıca Serhat'a da diğer ta-

Diyarbakır zindanı komploya getirilerek ve dağıtılıyor. O giderek parti inisiyatifi tam kırıyor. Botan'da ise Hogir, in değme komplocunun bile yapamayacağı bir tarzda bizim adına yetkilileri ele geçirerek ve bazı militanları susturarak dağıtma faaliyetini geliştiriyor. Yine Hogir'in yanısıra Metin unsuru da feodal-komplocu yöntemlere yüklendikçe yükleniyor. Sonuçta, 1988 ortalarına geldikçe, büyük ihtimalle düşman dezvede bir kararneme ile PKK'yi nefes alamaz duruma getirmek istiyor. Buna da soğukkanlı yaklaşıp.

Bu durumların niteliğini daha iyi anlamaya ve kavramaya yönelik bizim de çabalarımız var. 1988 derlendirmeye ve çözümlerimize. Hogir pratiği üzerine gidiliyor. Kampta yine büyük bir eğitime provokasyonun iç yüzünü anlamaya çalışıyoruz. Ayrıca Avrupa'daki provokasyonun üzerine gidiliyor. 1988'in sonlarına geldikçe, az çok tasfiyeciliğe karşı parti kendisini korumayı başarıyor.

Tabii ki yüklenme bir temelde oldu mu, 1992, yakbedilen bir yıl olamazdı. Düşün bunu bildiği için, Suriye'ye, dolayısıyla Lübnan sahasına yıkıldı; bombalayacağım diye tehdit savurdu. Buraya yönelik neredeyse savaş ilan edecekti. Mah-

işlemek için mi başa geçilir veya birinci olunur? Halbuki biz burada önderlik kurumunun ne kadar taşınamaz, bu yük olduğunu çok iyi biliyoruz. Ama bizimki önderlik veya yönetim deyince rahatsızlanıyor. Bu bağaylığı zaten çokça biliyorsunuz. Bu konuda değerlendirmeler epey kamsamildir.

Şimdi bu durumları yargılama sürecine alıyoruz. Yargılama, bildiğiniz mahkemeye çıkıp idam cezası vermek değildir. Daha çok kişiliklerinin ne olduklarını, tarihi davranışları, daha sahip çıkıp, çabalarını ortaya koymak içindir. Bunlar savasçılık mı, gerilla mı, yoksa başka bir şey mi? İşte bunu anlamak ve görmek istiyoruz.

Hepinize şu söylüyorum: Nasıl bir gerilla olunur, nasıl bir komutan olunur? Bu soruyu ne kendinize sorup da doğru cevap vermiyorsunuz?

Ortaya koyduğumuz yanlış yaklaşımlar basın-yayın çalışmalarını için de söz konusudur. Basın-yayın alanlarında neredeyse en ağır tasfiyeciler anılarına döndürülmüşler. Asım Tasfiyeciler bidden alıyor. Asım Tasfiyeciler yayın yapıyor, sormak gerekiyor: Sen kimsin, ne cesaretle bunu yapıyorsun? Ondan sonra da kokacıkları gibi ağlamaklı bir şekilde "Yardım istiyorum" diyor. Pekli şimdiye kadar aldığın yardımları nasıl kullandın? Hatta kendi güdülerini konuşmak için türlü türlü pozisyonlara giriyor. Oysa fazla bir şey istemiyoruz, görevlere doğru yaklaş diyoruz. Bunu yapmıyor, çekmiyor. Bu tipleri bu yılda da çok görüldük. Adeta her birisi başı başına bir provokatör gibi.

Tabii ki yıllar bu kişilikler sayesinde kazanılmıyor. Hepsini yeni yetmedir, sahtedir. Adam nasıl yaşayacağını, nasıl oturacağını bilmiyor, bir denbire on bin kişiye karşı komutan kesiliyor. Gerçekte ise bir merhaba demesini biliyor. Bakıyor bir ordu emrinde. Fakat birakalım bunun emrine ordu vermez, işi keçi bile vermez. Ama PKK'dır, boşluk doğmuştur, bir de istediğimiz gibi orduyu bir türlü oturtamıyoruz. İşte a damdan bundan istifade ediyor, çok kök kullanyor.

Böyle çok önder çıktı bu yılda. Basın-yayında, örgütlenmede, gerillada, diğer mücadele alanlarında, serhildanlarda bu tipler çok görüldük. Savurdukça savuruyor; parayı, imkanı harcadıkça harcıyor. İlk defa gözü açılıyor, yetki-komuta onun başını döndürüyor. Bunun karşılığı ne olmalıdır diye sorunca, birin bahaneleri sürüyor. Şöyle taktik yetmezlik, bilmem böyle saçgılık, şöyle kuy-

"...Önderliğin oluşum tarzı, bugün ulusun oluşum tarzını belirliyor. Bakın, benim dışındaki önderlikler neyle uğraşıyor. Örneğin, Güney Kürdistan önderliği, TC ajanlığından öteye veya onun adeta yarışı dışında herhangi bir anlam ifade etmez. Bakın diğer Kürdistanlı önderlere: Avrupa'dakiler usaklık derindenkeyken, ülke içindekilerin en değmesi, en yurtseverim diyeni ise bir zavalından öteye gidemiyor. Diğerleri işbirlikçilikte adeta yarışıyorlar. Teslim olmayan, düşmana karşı koyan konum bizim konumumuzdur. Yani esas alacağınız önderlik bu olmalıdır..."

lar. Pek de gerillacılığın farkında değiller.

Bilindiği gibi bu yıl büyük eylem yılı olduğu kadar yılın yıldır. Gerçekten için bir gerillacılık yapıldı, 300'e yakın güç vardı. Her tarafta muazzam katilim istemi vardı. Ülkede halk ayda kalkmaya hazır duruyor. Dersim, Bingöl ve Diyarbakır'dan Botan'a kadar durum böyle. Güney Kürdistan'da çok elverişli koşullara sahip. Fakat maalesef taktik önderlik tekrar Hilvan-Sive rek direnişinde olduğu gibi ağır bir yetmezlik içindedir.

Bu kadar sağdan, geriden yaklaşım neden? Zor üzerine kitap yazılması olmasına rağmen neden geniş getiriliyor. Gerilla olayına neden doğru yaklaşılmıyor? Tabii ben de gerilla üzerinde bugünkü kadar yoğunlaşmış değildim, bunu militanların kendisi yapar diye düşündüm. Çünkü benim, militanın görevini kendisi görevimmiş gibi ele almanın doğru olmayacağı. Ben hareketin genel esenliğini, dış bağlantılarını, donanımını, temel lojistik ihtiyacı, kadroların temel eğitim işini yürütüyorum.

Maalesef pratik sahada oldukça geniş imkanlarla donanmış militanlarımız, hatta önde gelenlerimiz, o bilinen sağa yaklaşımın, yani taktik yetmezliklerini ısrarla sürdürüyorlar. Ve '85'in sonucuna doğru geldikçe bildiğimiz gibi hareket neredeyse yenilgiye karşı karşıya. Bir de bu konuda Kasım talimatı vardı. "Her türlü çizgi dışında konuşulmasın, tasfiyeciliğe ve her türlü kabalığa gürken, çizgiye bağlikt zafere götürür" biçiminde bir değerlendirme yaptık. Baktık ki, arkadaşlarımız bu işi götüremeyecek, merkezi sahada tikanma ve bozgunculuk var. Önderliksizlikten dolayı gerilla gücümüz habire şehit düşüyor.

Hiçbir lojistik ihtiyaca doğru yaklaşıyorlar. Gece köyde, gündüz köyün yanbaşında kalıyorlar. Bunu fark eden düşman, korucuları ve ajanlarını devreye geçirerek rahatlıkla avlıyor. En değerli arkadaşlarımızı bu yılda kaybettik. Gerçekten iki-üç yıldır zorbela hazırladığımız arkadaşlardan ya %10'u kaldı, ya kalmadı. Bunlar PKK'nın gerçekten özü militan ve savasçılarını. Ben sayordum, dağları güzel kullanyorlar. Maalesef savasçılarında ağır yetmezlik, taktik önderliğin hatalı tutumıyla birleşince, bu kayıplar beklenmedik bir biçimde bizim gerillayı geliştirmemizi zorlastırdı.

Gerçek savaşçı ve gerçek komutan ortaya çıkıyor bir türlü. Hatırlıyorum; Dersim uçur kaybediliyor, Diyarbakır'da bir eve gidiliyor, yarıtorlar ve sabah karga tulum teslim

endişelerle geçti. Bazılarını çekmeye çalıştık. Bu gelenlerle ilgiliydi. Ağitlerin her grubu vardı. Ağit çalışıyor. Ülke içinde, kıış boyunca kalmıştı. Botan'da korucularla yönelik bazı eylemler de yaptı. Fakat çatışma anında -kompo da olabilir- 28 Mart 1988 tarihinde şehit düştü.

Bizim yanımıza gelen ileri düzeydeki arkadaşlar ağır kafa karışıklığı yaşıyor, hatta hepsi birbirini boş çıkarma çabası içindedir. Bir de provokasyon tekrar başını uzatmış. Neredeyse 3. Kongre'yi de bozgunculuğa sonlandırdı, ülkeye yönelmemeyi sağlayacaklardı. Ülke'deki güçleri de tasfiye etmeye çalışarak tekrardan ağır bir 12 Eylül tehlikesini yaşatmak istedikler.

3. Kongre sürecine yönelik kapsamlı çalışmalar yaptık. Yine provokatörlerin durumlarına oldukça soğukkanlı yaklaştık, tahrike kalmadık. Durumlarını tek tek ele aldık. İlk defa çözümlere yönetime o zaman başladık. Kişiyi göntektüğü gibi yüzysel olarak da ele almanın yetmediği, onu bütün ailesi, tarihsel, toplumsal boyutlarıyla ele almak gerektiği ortaya çıktı. Mücadelemizin, kişilikler ve yetmezlik özellikleri nedeniyle yenilgiye gittiğini gördük. Bu yetmezlikler aşılması için müddette mücadelelemin gelişmeyeceğini inandık. Bu açıdan çözümlerimize silahına basıyorduk. Bu aynı zamanda taktik yetmezliğin kaynağına inmekti.

Ama onun köklü çareleri de 3. Kongre öncesi ve sonrasında çok kapsamlı olarak açıldık. Bu arada eğitimi de yoğunlaştırdık. Ardından daha 1986 sona ermeden ülkeye müdahale gruplarını hazırladık. Bu temelde çeşitli kanallar kullanarak kongre kararlarını ülkeye taşırmaya

raflara... Yine Güneybatıda da gruplar gönderdik. Öte yandan çok köklü eğitim devreleri hazırladık. Ardı arkası kesilmeksizin eğitim devrelerini devam ettirdik. Sonuçta, 1987 yılı biraz kazanıldı ve 1988 yılına bu temelde girilmeye çalışıldı.

Kapsamlı çözümlerimiz var bu yıllarda. '87'nin Mart, Nisan, Haziran aylarında. Gerçekten çok kapsamlı çözümlerimiz. Söz konusu çözümlerlerde bu yıllan kazanmak için nelerin yapıldığını iyi inceleyin.

1988'in başında çalışmalar hızını kaybetmeksizin sürdürüldü. 1988 zor bir yıldır. Düşün, bu yılı bizim için bir bitiş işi haline getirmek istiyorduk. Yine olanüstü halin bir yıllık süreci, kendilerini göre planları ve bizi bitirme sürecidir. Bazi grupları daha ülkeye yolladık. Çok zor olmakla birlikte başarılıydık.

Aynı biçimde bu yılda Avrupa'dan bir provokasyon dayatıldı. Avrupa'dan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne bir provokasyon dayatıldı. Ülke içinde de Botan'da büyük bir provokasyon dayatıldı. Gerilla adına halk düşmanlığı yapıldı. Avrupa'da zaten "açık bir darbe yaptık, partiyi ele geçirdik" deniliyordu. Bilinen o avukat vardı içinde. Zindan'da da vardı. Zindanda dayatılan iş bilinen o Şener provokasyonudur. Önderlik tam ele geçirilmeye çalışılıyor.

sorum Korkmaz Akademisi'nin faaliyetini bu nedenle durdurup Kürdistan topraklarına taşırdık. Bunun bir nedeni de, yaşanan ağır komuta yetmezliğidir.

Şimdi o görkemli dağlara yerleşmişsiniz. Ne diye taş gibi bir gerilla ordusu kurmuyorsunuz? Deredin ne? Yıyecek-gıycek, silah vb.

"...Benim tarzım ayrı, birçoklarının tarzı ayrı. Benim olayları, olguları, ilişkileri, süreçleri ele alış tarzım ayrı, çok sayda in değme militanlarımızın ele alış tarzı ayrı. Ama doğru olan veya halen ayakta güçlü bir biçimde duran benim tarzımdır. Benim tavırlarım düşmanı kahrediyor, o her gün darbe vuruyor. Sizin tavırınız kolayca yenilgiye götürüyor. O zaman kendinize soracağınız soru şu: Düşmanın yenemeyeceği tavır, yenemeyeceği kişilik, yenemeyeceği savasçılık ve yenemeyeceği komutanlık nasıl olmalı? Bu soruya gerçeklerin ışığında cevap vermelsiniz..."

her türlü ihtiyaçları karşıyanları. Yine halkımızın in fedakar eylemleri savasçılara geliyor. Fakat bizim komutan üç ayda bir yeni gelen yüzünü bile görmez. Olanları da mayın tarlasında harcıyor. Öyleyse derdin nedir, orada ne geçiriyorun!

Yöneticiler birbirlerini yönetim adı altında oyalayıp duruyorlar. Hatta bir de yarış yapıyorlar, "ben mi birinciyim, sen mi" diye. Daha fazla halt

rükçülük vs.

Şimdi bu yaklaşımlar sahipleri bizi taşıyabiliyorlar. Fakat ben, örgütlü zorlamak açısından üzerlerine daha fazla sert gitmedim. Utulmadın ki, çoğunun durumu buna benzerdir.

Yıllar neder, biraz anlatılır? Yıllara nasıl bir sorumluluk yüklenir, onu da anlatılır? Fakat diğer taraftan sizin yaptığınız bakın; kendi mücade-

le tarihini gözden geçirin. Bunun içinde bir koca karlıktan başka ne var? Şikayetten, parti zorlamaktan, bahanelere sığınmaktan öteye bir şey var mı? Örneğin gidiyorlar evele ve orada nasıl katliediklerini görürüz. Uyarı yapıyorum: Böyle

daha çocukluğuma kadar uzandı. Çocukluğundan günümüzdeki gelişmelere kadar nasıl geldiğimi tekrar izah ettim. Birçok yönüyle bu politik yönelimlerin açıklarını yaptım. Felsefi boyutu kadar, onun edebi boyutuna kadar indirdim. Biraz anlaşılıp sin diye. Kendimi buna mecbur his-

ma ortamı açtık diye üzerine böyle yatamazsınız, isimler edemezsiniz! Tam tersine, "ilk defa bize kendinizi bulma şansı verildi" diyebilirsiniz. "Özgür düşünme, özgür davranma imkanı ortaya çıktı" demeniz gerek-kiyor. Bundan büyük sonuçlar çıkarakacınız. Yoksa, "işte bana şim-

düşer, hatta ondan da öteye yaşam yetmezliğine, yaşam sapkınlığına kay-ırdıye endişeleniyorum. Neden Kürdistan'da büyük adamlar ortaya çıkmıyor? Yedi yaşından itibaren ağzına-gözüne olumsuzluk buluş-tırılan birinden nasıl büyük adam or-taya çıkacak? Bakıyorsanız beyni her

şiniz. Kendi kaba değerlendirmele-rinizi ya da izlenimlerinizi gerçek di-ye dayatırsınız. Nitekim taktik yet-mezlik, bu kişilik yetmezliği nedeny-leidir, bunun bir ürünüdür. Dedim-gibi, adamın yıllarca içlenmemiş bir ruhu, beyni var. İnkarcı alışkanlık-lardan bile kendini kurtarmamış ve-

ya kölelik kalınlıklarını bile aşamamıştı. Bu kişilik nasıl savaşın komutanı olacaktır?

1992 çözümlemeleri, bir de bu kapsamda geliştirilerek, bizimkilerin neden anlam olamadıklarını, neden onurlu yaşamın özgür savaşçıları, özgür komutanları olarak yükselmediklerini bütün yönleriyle ortaya çıkarmak içindir. Bütün eleştirilerime rağmen halen de düzelen-yen savaşçılara, komutanlara ve partililere destek üstüne destek sunmaya devam ediyorum. Herkes benden güç alıyor. Öyleyse herkes bir-az insafa gelip dikkatli, saygılı olabilmelidir. Yaşamı ne sanıyorsunuz? Bakın benim durumum

"...Evet soruyorum; sizler neredesiniz ve nasıl aniden kendi sonunuzu getirecek kadar tehlikeli yaşamayı kendinize yedirdiyorsunuz? Dardınız nedir? Böyle bir düşünme karşı insan birkaç zafer elde etmeden kolay kaybetmeyi göze al mı? Onun için dedim ya, büyük duyarlılık, büyük tedbir, büyük örgütlülük istenir bir kişilikten. Bunu anlatın işte diyorum. Siz bunu halen neden anlayamadınız? Ben ilk gündün beri böyleyim, halen de öyleyim..."

önce kadro mu olur? Ahbab-çavuş-luk, fıkıks yapıyorlar. Düşman ordu-su senin peşinde, biraz kendini zor-la diyorum. Ama onun için ahbab-çavuşluk çok önemli. Ata sanatları, yapmazsa canı çıkar. Super gezeve, keyülu, düşün ve sorumsuz...

Dağı ne yapıtlarsa, şehri de öyle yaptılar. Yüni şimdi dizginler bir bir-aksak. Düşman gerçekten imha ede-cek. On emnisi de bu nefsinize hak-kım olamıyorsunuz. Kendinizi disiplin etme gücünüz yok. Zavalı, hepsi çürümlük koyun. Olmaye geldi mi, "evet" diyorlar.

1992 yılının bu büyük başarısı, büyük zafer imkanı karşılık, eğer onlara bırakasaydık, ortaya çıkarılan zayıflıklar yüzünden kaybedebilirlik de. Gerçekten çok büyük bir tec-rübeyi olmasaydı, çok yönlü tedbir-lerle yüklenmeseydi, işler bu ko-mutanlarımızda, bilmem önderlerim-ze kalsaydı, yıl sıfır olurdu. Hatta 20 yılın kazanımının sona eriş olabi-lerdi. Tamam, "biz varız, direniyoruz" diyorlar. Her taraf böyle söyleye-bilir. Ama sen nasıl varsın? Varlığını neye borçlusun? Bilirsiniz, Güne-yer kampı, buradan gönderdiğimiz güçlerin sayesinde ayakta. Ben olmazsam, acaba orada bir tek kişi kalabilir mi? Yani sagdan-soldan adığımız tedbirlerle bu önlenmiştir. Bir de bütün eyaletleri besliyor. Birçok eyalet komutanlığı, sanıyor ki kendi gücüyle ayakta. Gafildir, daha nasıl yaşadığını bilmiyor, nasıl yürütüldüğünün farkında değil.

Bunlar, kendini beğenmiş sahte önderlik kuruntalıdır. Nitekim çok sayıda savaşçıyı parti sayesinde ayakta. Ama nasıl ayakta tutul-duğunun farkında olmamak yaygın bir nastaliktir. Buna ne demek gere-kiyor? Savaş geçireğini, militan gerçeğini kavrayamama, bir bütün ola-rak PKK'nın nasıl yaşatıldığını farkın-da olmama durumu neden terk ediliyor? Yine de "ben varım, ben söyle militanım" diyorsunuz. Gerçekten PKK'ye bağlanmak, onun çizgisinde savaşmak ve başarmak isteyenler için benim dediklerim çok ispatlıdır. Hemen hemen her yıl bir-kaç sefer bu ispatlı gerçekleri anlatı-yoruz. Gerçeklere bakarak boyu-nuzun ölçüsünü alın. Hayatınızı öz-leyorsunuz bu işe. Nitekim en son Yal-cın Küçük'le yaptığım röportajda bu gerçekleri kapsamlı bir şekilde or-taya koydum. Bunun için bir kez

sediyorum. Çünkü kişiliklerin büyük kısmı kördüğündür.

Adam nasıl olup da geleceğini kestiremiyor. Ülke halkını bir tarafa bırak-arak, benim şikayetim ülke halkına değil. Nitekim halk iyi izliyor. İyi destek veriyor. Fakat yeni yetme kadro veya köhnemiş kadro bir bela gi-bir parti çizgisine geliyor. Kendi-leri olmuş, ama aramızda. Yine Güney ve Kuzey Kürdistan'da sava-şa katılanlar ne kadar yetmezlik için-de seyredip duruyorlar! Bazıların geçmişi on-onbeş yıldır. Kaldı ki, in-sanlar katilr katılmalz, doğruyu yakala-sarı zor değildir. Gelmisiniz ölü-müne katılmaya. Öyleyse bunun özü-ne, esasına inin.

Bilirsiniz 1992 çözümleme-leri kapsamlıdır. Tekrar açmak iste-miyorum. Yine başka yaptığım bir çok kısa konuşma vardır. Verdiğim perspektifler de ellendiriz. Heps-i rapor niteliğindedir. Aslında uzat-mak istemiyorum. Fakat ortaya çı-kan en önemli husus, ağır bir taktik yetmezliği hemen her düzeyde yaşı-

diye kadar düşman şöyle yaptı, ben de fırsat buldum aynısını başkalar-ına yapacağım" dersiniz hiç olmaz. Bu düşmanın bir özel politikasının veya dayattığı bir yaşam biçiminin saflarda hortlatılmasıdır.

Çözümlemelerin ne kadar kapsamlı olduğunu göz önüne getirir-se-niz ne demek istediğimizi veya soru-nu nereye, nasıl getirmeye çalıştığ-ımızı anlarsınız; anlamak durumun-dasınız. Ama gerçekten bir türlü doğ-ruya geliyorsunuz. Bir düşünün kül-türünüz, basit bir yaşam felsefenz var gibime geliyor. Üfkünüz büyük değil, siyasi ve askeri nitelikte değil. Yıllardır çok kötü alışkanlıklarınız olduğu kanısındayım. Ben son de-ğerlendirmelerimden söz sonuca da vardım; siz daha yedi yaşındayken kaybetmeye başlamışsınız. Kendi-mi daha yedi yaşından itibaren köz-meye başlarken, sizlerin de yedi yaşından itibaren birçok olumsuz-luğa buluştuğınızı görüyorum. Vatan-sızlaştırmadan tutulı kolektivistme-nin her türlü biçimine kadar, kendi

türlü inkara buluşmış, sahtekarlık ve yalanla dolmuştur. Ruh kaprakardır. Kendisinde iyilik, doğruluk, güzelli-k adına hiçbir şey yer etmiyor. Bu adam yaşamın işsine, doğrusuna, güzele nasıl çekilecek? Hele askeri ve siyasi yaşam gibi üstün nitelikler arzeden bir savaşçı yaşam şekline nasıl ulaşacak?

Demek ki, yaptığımız çözümme-ler, bu gerçeği size göstermek içindir. Sadece kavrayış için değil, yeniden ve hatta gerekirse yedi su-la yıkarak kendinizi temizlemek içindir. Bunu anlamak zorundasınız. Başka türlü siz hatta kazanamaz-sınız. Bakın parti sizi onure ediyor. Buna layık olmayı çalışmalısınız. İki günde kendinizi iyi bir PKK'lı du-ruma getirdiğinizi sanabilirsiniz. Ama benim gerçeğim, bunun hiç de öyle sandığınız gibi olmayacağını ortaya koyuyor. Ben öyle PKK'lı leşesiniz.

Ote yandan önderlik, bilirsiniz ki beirleyicidir. Önderliğin oluşum tar-zı, bugün ulusun oluşum tarzını belir-liyor. Bakın, benim dışındaki önder-likler neyle uğraşıyor. Örneğin, Gü-ney Kürdistan önderliği, TC ağan-lığından öteye veya onun adeta ya-rış dışında herhangi bir anlam ifade etmez. Bakın diğer Kürdistanlı önder-ler: Avrupa'dakiler uşaklık der-dindeyken, ülke içindkilerin en de-ğmesi, en yurtseverim diyeni ise bir zavalıdan öteye gidemiyor. Di-ğerleri işbirlikçilikte adeta yarış-ıyorlar. Teslim olunam, düşmana kar-şı koyan konuşan bizi konumuzu-dur. Yani esas alacağınız önderlik bu olmalıdır. Bu önderliği eğer siz tanınamaz hale getirirseniz veya üstü-ne üstüne çok kurulsunuz, tabii ki taktik yetmezlik ve giderek imhalk sureç kaçınılmaz olur.

Unutmayın ki, kolay adam olun-maz. Güney elinize silah almak bile mümkün değil. Kürdistan'da bir öz-gürlük silahını ele almak onlarca yıl-lık çaba gerektirir. Gidin eşkıyalara, yine gidin en büyük ağaya soru; beş yıllık kişiyi beslemek için ne lazı-m? Siz çöçüksünüz. Tabii, sizin için önemli değil. Akıllısız, iyi izler, iyi içlersiniz sandım. Ama o bilinci de göstermiyorsunuz. Ben iyi öğre-niydim. Tüm değerlendirmelerime nasıllı açıkladım. Halen de öyleyim. Ben bin defa düşünür sonuç çıkar-ırım. Ben altın değerinden konuşmaya çalışırım, ama siz anlamak istemez-

uluslararası alanda bile tartışıyor. Beni doğru tanımay çalışıyorlar. Ben de haydi tanıyın diyorum. Anlat-madığım ne kaldı ki? Nitekim hiç kimse kendini benim gibi tıraf etme-di. Anlamaya çalışın haydi. Anlamak için daha-şaka bak diyorum. İşte yurtseverlik, işte özgürlük, işte mü-cadeleci yaşam! Takip edin. Ama hepsi ülkesine yabancı, halkına ya-bancı, direnmeye yabancısı!

Bu adam, tabii ki öğrenemez, kavrayamaz. Açıkça kendisini daya-tıyor. Fakat sende dayatılacak, ya-şatılacak hiçbir yan, yer yok ki. Zayıf-sın, çıkmazdasın, sınıfta kalıyorsun, yılmırsın! Bu Kurt senin işi! Yerin, yurdun yok. Adın, şartın da yok. Sen bu kişiliğinle cabuk ezilirsin, yenil-i-rsin, kaybetmeye mahkumsun. Bu du-rumunla ne kadar ayakta kalabil-i-rsin? Evet, biz bu kişilik özelliklerini karşı savaş açtık. Çünkü her gün öyle kişiler var ki, her seferinde bir bölgeyi bitirecek kadar yetmezlik içindedir. Demek ki olmuştur senin tarzın, bitiriyor ve kaybettiriyorun. Her gün adam harcıyor, ölü-mü-ne yol açıyor. Neymiş de dire-nişlikmiş! Böyle direnişlik mi o-lur! Asil direnişlik bizi bizi bizi ya-patmış gibi olur. Kimse bana bir kurus vermedi, bir silah vermedi. Her şeyi ben kendim aldım. İnsanla-rı sürekli eğittim. Savaş hazır hale getirmek için çaba harcadım. Öyle yanlış, ucuz ve keyfi değerlend-irmelerle işler yürüme. Yavaş yıllarca da kendinizi böyle dayatırlan, "ay-na-sal taktiki yetmezlik içindiyim, vay na-sal imhalk konumdayım ve de imhalk süreciym" der, gider.

Ortaya çıkan şudur: Benim tar-zım ayır, birçoklarının tarzı ayır. Sü-remin olayları, olguları, ilişkileri, be-rim-ele ele alış tarzım ayır, çok sayıda en-değme miltanlarımızın ele alış tarzı ayır. Ama doğru olan veya halen a-yakta güçlü bir biçimde durum be-nim tarzımdır. Benim tavırlarım düş-mamı kahrediyor, ona her gün dar-be vuruyor. Sizin tavırlarız çokluşa yenil-giye götürüyor. O zaman kendinizi soracağınız soru şudur: Düşman yenemeyeceği tavır, yenemeyeceği ki-şilik, yenemeyeceği savaşçılık ve yenemeyeceği komutanlık nasıl ol-malı? Bu soruya gerçekler işi-şinde cevap verelimizin.

Hiç kimse dünyada benim kadar kendini çözümlemeydi, gerçekliğini ortaya atmadı. Ama hiç kimse de bu kadar aç anlaşılıp, az uygulanmadı.

"...Ben kendi ellerimle kazandım her şeyi. Büyük çabamla, büyük sağduyumla, büyük görüş ve ilişki tarzımla. Size desteğim de bu temeldir. Size böyle bir olanak sunmakla tarihimizin en büyük armağanını sunmuş durumdayım. Başka ne kurtarı siz? Bakın, nerelere savrulmuşsunuz? Neyi temsil ediyorsunuz? Bakın kendinize, anlam verin. Ayıp değil. Dedim ya, ben halen kendimi itiraf etmekle uğraşıyorum. Ama yenilmemişim ve halen yerimdeyim diyorum. Bir ülkenin varlığından, bir halkın kimliğinden, bir insanlığın temel özelliklerinden kaçmış değilim. Yara-yı görmek ayıp değil, ayıp olan yarayı görmemektir..."

yor olmanızdır.

Şimdi sizin yaşamınızı ben nasıl düzelteceğim? Bilirsiniz, siz bu işle sopolaya olmaz. Ama siz adeta eğitim diye ancak sopadan anlıyorsunuz. Bakın, düşünün siz dört dürtü-k çalıştınız. Askerlikte, ekonomide vd. alanlarda habire çalıştınız. İmha da oluyorsunuz onun ellerinden. Buna rağmen bizim özgülük ortamımızı oluşturma yerine boyu-yorsunuz. Bey-ninizi ve yüreğinizi çalıştırmıyosun-uz. Özgürlük ortamlarında deyip şikayet üstüne şikayet, kendini yer-atma işine yer atma olmaz. Özgür-lüğü böyle yorumlayı uyguluyorsun-uz. Yanlış! Size özgür nefes alma fırsatı verdik diye, size kendinizi bul-

kuşluk çözümlemende ben bu ger-çeğin farkına vardım. Kendim değ-lerlendiriyorum; her türlü özgürlükten alıkoyma durumları karşı ben tavır almış mı? Aile ortamı, köy, kent, okul yaşıntısı, TC ve her türlü uluslara-rası emperyalist atmosfer bana nasıl yanıyıyor ve ben buna karşı nasıl ta-vır alıyorum? Partileştirme, olumlu insanlar ortaya çıkarma; devamlı iyi, güzel ilişkiler ortaya çıkarma konu-larına nasıl çalışıyorum? Bütün bun-ları adım adım, gün gün hatırlay-ım emekle geliştiriyorum.

Bir böyle gelişen çabalarına ba-kiyorum, bir de sizinlike bakıyorum, arada dağlar kadar fark var. Tabii o zaman, bu adam taktik yetmezliğe

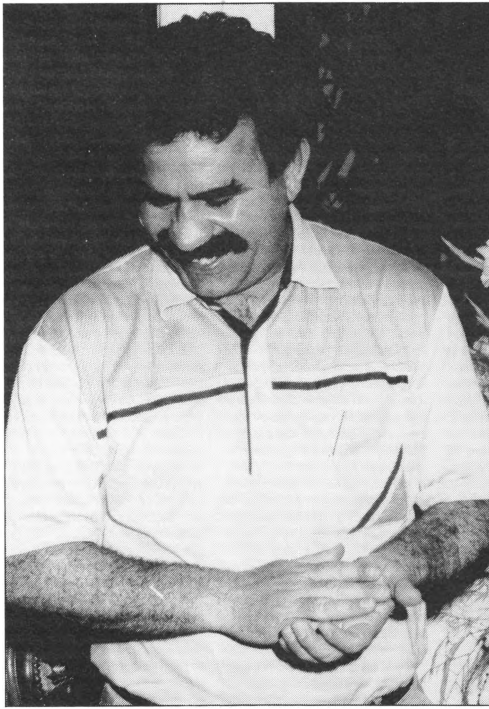
Tamam, bülme yatırıyorsunuz, ama ölüm kurtarmıyor ki durumu. Bana yaşamak, başarmak gerekli. Yüzyıllardan beri kalkıyorlar, vuruluyorlar. Bu tür insanların sonu belli. Demirel en son, "bu yirmi dokuzuncusudur, onu da yeneceğiz" dedi. Biz bunu boş çıkarmak istiyoruz. Ama sizin direnişiniz bu konuda yetmiyor diyoruz. Bu tutumun 1992'de ortaya çıkardığı sonuçlar vardır. Biz yeniliği götüreceğiz özellikleri vardır. Yedi yayınsından günümüze kadarki pratiğime bakın, ruhtan fiziğe kadar neler göreceksiniz. Eğer direnişte başarmak istiyorsanız, direnişin üzerine yatmayın. Kusur kusurdur. Ancak bu kusurlar giderilirse sağlama alabilirsiniz kendinizi. Ortbas ederek, çene çalarak, sağı solu suçlayarak ve böylece utanmazca yaklaşımlara kendinizi sokarak bu anlamsız durumları kendinizi kurtaramazsınız. Mert bir kişiliğin olmalı. İlk defa

Ama yenilememişim ve halen yerim-deyim diyorum. Bir ülkenin yarısından, bir halkın kimliğinden, bir insanlığın temel özelliklerinden kaçmıyım değilim. Yarayı görmek ayıp değil, ayıp olan yarayı görmektir. Ayıp olan ayıbı görmemek, görüp de gidermemek ve üzerinde ucuca yatmaktır. Ağır taktik yetmezlik içinde onu görmemek ayıptır, suçtur. Gör yetmezliğini ve aş onul. En ağır hatayı da işlersen telafi et onul.

Ben bu işlerle uğraştım şimdiye kadar. Öğretmedim fazla galiba. Nasıl, "biz PKK'yi yeniliği götüren savaşçı ve militanlar" diyoruz. Derdin ne senin? Kontra mısın? Ne hakla yeniliği yol açacaksınız? Ben başarmakla mükellefisin. Kaldı ki biz başarmanın mahkumunuz dedik. Ama sizin, reformist anlamda bile olsa hiçbir çıkışınız yok. Düşman imhalaşım gücü gösterişiniz. En ön cephedeki komutanın en sıradan savaşı

Bütün bunları görüp de gidermek gerekir. Yoksa üzerine yatmak değil. Bazıları faaliyetleri bir korku nedeni haline getiriyor ve ardından sağı solu suçlayarak kapatmak istiyorlar. Mümkün değil. Benim durumum dediğim gibi tam tersi. Zayıflığı mithiş görürüm. Sadece görmek de değil. Sıfırdan birçok değer yaratıyoruz. Bize nasil, ne lazımdır? İğne ucuyla kazanıyor, ona denk düşen bir çabaya sahip, çok çikarıyoruz. Bizimkiler hazır bile görmüyorlar. Mertek gibi tehlike gözüne dayanmış, onu görmüyor. PKK örgütünün, önderlik gerçekçiliği bu yaklaşımla ne alakası var? Umarım bütün yıllara şimdiye kadar kendi yanlış tutumlarını dayatanlar da kezi 1992 sonu dersleri temelinde de 1993'te doğru tutumu esas alırlar. Özellikle siz savaşçı ve militanlar, artık bazı gerçeklere doğru yaklaşım gücü gösterişiniz. En ön cephedeki komutanın en sıradan savaşı

yaşı, yine en sıradan cephe çalışanından parti merkezine kadar herkes bu geçen yıllara bir bakınsın. Olanları neydi, ne değildi, ne doğrudu, ne yanlıştı, ne yeterliydi, ne yetersizdi, ne kaybettirdi, ne kazandırdı? Dine zafere götüren tutum nedir, yeniliği götüren tutum nedir? Bunları iyi değerlendirebilir, kişiliği iyi uygulayabilir, bundan sonraki yıla veya yıllara sonuçu alıcı ve sağlıklı tarzda yüklenmek mümkün olur. Tabii sadece umut etmek, beklenti içine girmek olmaz. Eğer parti önderliğinden bir şeyler anlıyorsanız, ister rica olarak, ister emir olarak anlayın, hiç olmazsa bundan sonra doğruya ve yeterliliğe gelin. Anlayışta, kavrayışta, yaşamda güçlü bir yetkinleşmeye ulaşın. Siyasi ve askeri yaşamda kendinizi biraz silkeleyin ve sağlam temele oturun. Niye kolay kaybedesiniz? Niye kolay bir tarzda her gün, işte görüldüğü gibi gençcekle yaşta, fazla başarılarla imza atmadan gidesiniz? Ben bile şimdiye kadar yaptıklarımı sıradan bir başlangıç olarak görüyorum. Her şey büyük bir savaş

mert kişiliği biz ulaştık. Mertleşeceksiniz, kendinizi doğrultacaksınız. Eğri-buğrı yürüyorsunuz her gün. Her adımınız faul, bunı doğrultacaksınız. Bu disiplinle oluyorsa disipline edeceksiniz kendinizi. Amacınızı belirleyeceksiniz. Başka türlü bu yolun yolcusu olunamaz.

Babadan kalma birtakım usullerle yaşamaya çalışıyorsunuz. Fakat başarsaydı babalarınız başardı. En zengin de dahil, maşalık olmanın öteye gidememişsiniz. Sonuçta, kaybedilmiş bir ülke ve kaybedilmiş bir halkla ben işe başladım. Biliyorsunuz ki bundan babalarınız, atalarınız sorumlu. Nitekim kendiniz, bana ne verdiniz de, ne isteyebilirsiniz? Gerçekçi olun. Ben kendileriyle kalandım her şeyi. Büyük çabamla, büyük sağduyuma, büyük görüş ve ilaiki tarzımla. Size desteğim de bu temeldedir. Size böyle bir olanak sunmak tarihimizin en büyük armağanını sunmuş durumdayım. Başka ne kurtarır sizi? Bakın, nerelere savrulmuşsunuz? Neyi temsil ediliyorsunuz? Bakın kendinize, anlam verin. Ayıp dedik. Dedim ya, ben halen kendimi itiraf etmekle uğraşıyorum.

"Başarmaya mahkumuz" gerçeği bu temeldedir. Bu gerçek sadece 1992 için değildir. Bütün mücadele yıllarının dersleri temelinde ortaya çıkarılmıştır. Fakat yeni bir yıla başlarken uygulanmamıştır. Yüzeysel, kefi ve subjektif yaklaşımlar. Olduğu işle ipa gelmez, yeterince olmayan nedenler ve hazırlıklarla yaklaşılar. Dolayısıyla yılı sağlam yaşamadılar.

Ben kendimi her zaman gözden geçirir ve bu temelde yıla hazırlanırım. Şu anda benim kendimi hazırlama güneyden güneyi yidir. Nasıl? Halk beni tutuyor. Benim sözüm Kürdistan'da mutlak geçerlidir. Dost ve düşman üzerinde de geçerlidir. Bu benim haklılığımıdır, sizin değil. Aynı şeyi neden militan söyleyemiyor? İşte, Güney'de direnişinizi ama Güney'den kuşatılmışsın. Dağdakiler benzer durumu yaşıyorlar. Düşman sana ulaşmışsa, ama öyle çok ahım şahım bir hareket düzeni, örgütlülük, yetkinlik içinde değilsin. Dengeler var, onları biz idare ediyoruz. O sayede varız. Özgüncülüğü, öz militanlığına ne kadar kendi yaşamını planlamışsın? Kullandırma kendini.

alışkanlıklarınız yıkılsın, varсын bazı tutuklarınız yerle bir olsun. Ama geriye kalanlar geleceğe olan yarıdır. Bunları iyi kurarsanız, iyi göçkulağ olursanız başarıya götürecektir olundur.

Dikkat edilirse ben, düşmanın özel savası nasil gelişiyor, 1992 yılına hangi temelde yansıdığını konularını fazla açmadım. Buna gerek de yok. Çünkü biliniyor. Yine işbirlikçilerin nasil han olduklarına da fazla değinmedim. İhanet de oldukça açığa çıkarılmıştır. Haktan yana da şikayetimiz yok. Halkımız kendini açığa çıkarmıştır. Bir devrim için mükemmel durumdur. Peki neye yüklenimed? Savaşçıya ve militana yüklenimed. Çünkü zaafımız budur. Kendime de yüklenimed. Kendimi kırk kat çözümlememe rağmen yüklenimed. Ben her şeyi hazırlam. Ama benimle yüreyecek olan yok. Verdim, yetkilileri de kullanyırmıyord. Dev gibi olanak sunuyorum, ama bakmasın bile biliyorlar. Sıkıntı burada, yani sizde. Bunu da kendinizi sağa sola yatrarak, ağlayarak veya küsererek ideremezsiniz. Bunun tek doğru yolu, adam gibi kendini eğitmek, adam gibi bu işin gerekirse itirafını yapmak, yeniden olusunu kendinde gerçekleştirmek ve bu doğruya varın veya bu doğruya katılabilirim demektir. Gerilayla gerilla, serhildan serhildan, "her türlü çalışmanın özelliklerine göre hazırım" diyebilmektir. Bir yıl eğer size bu dersi veriyorsa bu iyi bir yıldır. 1992 bu anlamda çok öğreticidir. Eğer öğrenmişseniz, bu iyi sonuçlar ortaya çıkaracak bir öğrenimdir. Ve gerçek insan bu yili arkada bırakıp unutmak istemiyor. Çünkü bini aşkın şehit sıgırdırdık bu yıla. Çok tarihi direnmeler sıgırdırdık. Yani en büyük direniş yıldı. Büyük çabaları ben kendim sıgırdırdım bu yıla. Onun için kolay brakmak, onun için sizin bu yili ucuz atlatmamız ve onun ünlüleri üzerine kolay konulmasını kabul etmek istemiyoruz. Ve bu en büyük günah, suç olur.

Bu kadar şehidin kanı üzerine, siz ucuz bir yeni yili giriş yapamazsınız. Bu kadar büyük direnişlerin üzerine, siz ağır bir taktik yetmezlik için-

de 1993'e giriş yapamazsınız. Yeni yıla iki-yüz gün kalmıştır. Geriye kalan günleri durdurursunuz, kendinizi lime lime edersiniz, ama yine de başları bir giriş yaparsınız. Bize hakim olan tutum budur. Biz adeta zamanı durdurduk, halkımızı ayağa kaldırdık işin nefes nefese yaşama yıkıldık veya eski yaşamı durdurduk. Bu temelde yeni bir yaşama yolu açtık. Başka türlü namuslu yaşam nedir, insanlık onuru nedir sorusuna cevap verilemez ki. Ben de sizin gibi çok mahvedip başaramazsam yaşayamam. Ben, kendimi aldatmadım inkanısız bir konumdayım. Sizler hayallerde dalabilirsiniz, sizler adanmış avunabilirsiniz, sizler sıradan bir gelişmeye yetinebilirsiniz, ama benim ölçülerimde bunlara yer yoktur. Ben eğer düşmanın dayattığı her türlü imhayı öneleyecek duruma başlamışsam, bir yili az çok kazanımı yili haline getirememişsem, gelecek umutlarımı işlerlik kazandıracak gücü hazır tutmamışsam, kendimi affetmem.

Siz böyle değilsiniz ki. Çocuk gibi, adeta elinize şeker verile dünyalar sizin oluyor. Küçük bir başarısı mest ediyor. Ben şimdiye kadar yaptıkları hiç de beğenmiyorum. Kendimi bu temelde aldatmam. Çünkü düşmana yaklaşımın gerekçidir. Çünkü ben yaşamın gerekçesi değerlendirmiyorum. Mevcut imkan-olanakları bile kendim için bir hiç yeriinde görüyorum. Beğenmiyorum. Benim için her şeyde çok yanlışlık var daha. Çok çirkinlik ve kötülük var daha. Ama siz ufak bir şeye takılıp gidiyorsunuz. Devrimci tutur böyle olmaz. Dedim ya, ufak bir başarıdan mest olmuş, kendinizden geçmişsiniz. Evet bu tür kişilikler, daha büyük hedefleri kendilerine mesele yapmazlar.

Neden böylesiniz? Aslında bu konunun çözümlemelerini çok yaptım. Bunun bir nedeni olan ale çözümlemesi yaptım. Öte yandan toplum ve tarihi de bütün yönleriyle çözümledim. Bu temel çözümlemeler ışığında yorumlayın kendinizi. Eğitime halledilmesi gereken eğitimle halledersiniz. Pratik imkan herkes için açıktır.

Yeni mücadele yılında düşmanla uğraşacağız ve doğru savaşarak sonuca gideceğiz

Evat, bütün bu konularda oldukça ciddiyyiz. Karşımdaki düşmanla uğraşacağız. Onun bu kadar dayatmalarını kabul etmeyeceğiz. Tabii ki lafta yula kendimizi imale ederek değil, doğru savaşarak sonuca gideceğiz. Bizim dedigimiz savaşçılık budur. PKK önderliğinin başından günümüze kadar önderlik ettiği savaşçılık tarzı budur. Sizin kendinizi fedailik türünden vemenizin önderliği değil bu. Onun kendine has tarzı, kendine has yöntem biçimi vardır. Hatta kendine has her şeyi vardır. Ona büyük bir duyarlılığa bağlı olmayı, bu temelde katılmayı bilecek ve böylece zaferi zorlayacaksınız. Yeni yıla böyle girmeye çalışacağız. 1992, evet bu tarih, kazanımla kadar, yapıların nedenleri ve diğer dersleri ışığında aslırken, yeni bir yılın mücadelesini temel haline nasil getirliyoruz? Bunu bütün geçmiş yıllara da dayanarak özetlemeye çalıştık. Ben anlamda diyorum ki aslında her yıl, her yeni gelişme birlikte gelecek yılın pratiğinde kazanımları veya kaybedilmişler. 1992 bu temelde kanlanıldığı için, eğer öyle ciddi oynanmazsa, dersleri iyi belleir, kazanım nedenlerine tam sahip çıkılır, kaybetme nedenlerine tam giderme payı verilirse, 1993'tün kazanılması kesindir. Biz yılın kazanılması olayını böyle ele alıyoruz.

1993'e düşman da yüklenecek. Daha şimdiden hazırlıkları devam ediyor. Zaten Demirel-Inönü hükümeti bu yili planlamışlardır. Bu başarılamadı. Şimdi kendilerine zaman tanıyorlar. Aslında teşhir ve tecrit olmuşlar. Gittikçe güç kaybediyorlar. Biliyorsunuz, savaşın politikası altüst oluş içinde. Özel savaş yaşamın her tarafına müdahale etmiştir. Ekonomiyi, sosyal ve kültürel dengeleri, siyasi kurumları tümünden kaldırarak, hepsinin özünü boşalttı. Bu, büyük bir bunalım veya iflâstır. Bu anlamda hükümet de, parlamento da kocaman bir çökmezdir. Bir kontrgerilla yönetimi kalmıştır ortada. Kontr-gerilla da bize karşı savası yürütüyor. Fakat iş kontrgerilla gelişmiş, gerillanın da yapacağı çok şey vardır. Hükümet bu kadar etkisizlenince, parlamento ve diğer silvi kurumlar işe yaramaz duruma gelirken, yaşam artık gerilla ile kontr-gerilla arasında ki kavgaadan ibarettir. 1993 yılı bundan böyle buraya geç dayanmaktır.

Düşman savaşımın boyutunu topyekün olarak değerlendirdi. Yani bir anlamda özel savası yetmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adına da topyekün savası diyor. Topyekündeki de kastettiği? Kürdistan halkı tam salınamıza doğru kayarken, yine Türk halkında da çözülüş

başlarken, şovenizmi körükleyerek Türk halkını sövenist sloganlar altında ayağa kaldırmaktır. Düşman çok çözüldü durdurmak ve Türkiye halkında köpüğü önlemek için bu son adımı attı. Hemen ardından bildiğimiz gibi, sivil-faşist veya kontr-gerilla birimlerinin tutulma, bizim ilk milletveletlerinin destineye kadar hepsini topyekûn savaşa kattı. Hükmət artık her gün slogan atmak zorunda kalıyor. Mesela bugün de ne diyor: "93'ten umut olalım, ufukumuz geniş tutsun. Ferhat gibi Bolu dağıtıyor delyoruz." Neden buna ihtiyaç duyuyor. Kimi burjuva basını bile, bu durumu "zoraki açılış" olarak haber yapıyor. Aslında zoraki açılışın anlamı şudur: Büyük bir morale ihtiyaçları var. Onun için de Bolu dağıtları deleciler! Güya Ferhat olacaktı! "İşte biz böyle büyük işler yaparız" demeye getiriyorlar. Onun için GAP projesini dayatıyor ya bize. Şimdi de yine sahte projeler dayatıyorlar, her gün yeni birini daha açıyorlar. Tipki Atatürk Barajı gibi. Yarin başla böyle büyük bir açılış töreni yaparlarsa şaşmaz. Nitekim Özalın da yöntemi budur. Demirel de bu yöntemi sürdürüyor. Umut vermek ve böylece halkı biraz oyalayıp tutmak istiyorlar.

1993, daha yaygın olarak buna tanık olacaktır. Yine hükümetin, kontr-gerillanın götürüsünü kurtarmak için sahte umutları yayma havaları ve diplomasiye genel faaliyetleri devam edecektir. Yine "PKK teröristler, demokratikleşmek istiyoruz ama bu örgüt engelliyor" şeklindeki yaklaşımları Batı'daki desteği sürdüremeye çalışacak. ABD'nin yine yönetiminde yararlanmak isteyecektir. Öte yandan Kürt işbirlikçilerinin kullanılmaya çalışacak. Ne kadar başarılı olur o ayrı bir mesele. Ama esas itibarıyla yönetim kontr-gerillacıdır. Ekonomi de yine bu temelde kullanılacak. Sosyal değerlerle el atılacak. Özellikle din, kontr-gerillaya bağlı olarak Hizbullah maskesi altında mücadelede karşı yöneltilen. Dinin kullanılması devam edecektir. Yine partilerin tümü içi boşalmış kontr-gerilla partileridir.

Burjuva basın-yayın, tüm den kontr-gerillanın emrine girmiştir. Aynı durum sendikalarla gerçekten çok çarpıcı bir biçimdedir. Türkiye'de yapılan bir tartışmada, "başında kontr-gerillanın ele geçirdiği köşe ve sendikalarla ise kontr-gerillanın ele geçirdiği sendika başkan kalmamış" deniliyordu. Partiler de hakeza böyle. Artık şun fark ediyorlar: Türkiye'deki yaşamı kontr-gerilla yönetiyor. Biz daha önce de bunu söylüyorduk. Pratik olarak da bunu çıkartmıştık. Şimdi bu doğrulanmıştır. Gerçekten Türkiye'nin yönetici gücü, topluma hakim olan veya tamamen açığa çıkarılan kontr-gerilladır.

1993, bunun böyle olduğunu netce herkese göstereceği bir yıl olma adaydır. 1992 bunu oldukça açığa çıkardı, 1993 ise tamamlayacak. Tabi ki bu Türkiye halkına getireceği bir açıklık olacak. Halk her zamankinden daha fazla gerçekleri görecek. Tercihini biraz daha gerçekçi yapacak. Bu temelde ayrılmalar beklenbilir.

Kürdistan'da işbirlikçilerin maskeleri 1992'de gün gün ortaya çıktı. 1993'te de dürüst yüzverilerle onları arıyışına devam edecek. Bu arıyışın hem Güney'de ve hem de Kuzey'de olacak. Yine Kürdistan halkının PKK'ye desteği artarak devam edecek. Korucuk sisteminde çözümler devam edecek. Kontr-gerilla yapısı Kürdistan'da giderek daha da daralacaktır. Özel savaş birlikleri, eskisi kadar fazla kendilerini başıyala kullanmayacaklar. Özel-

likle kontr-gerilla savaşının kendine has özellikleri vardır. Bu kadar açıkça çıkıktan sonra, özellikle devletlerin birleşme kurumu elini kendini yürütme şansını kaybetmiştir. Bunun için teşhir ve tecriti hızı olacaktır.

Bu anlamda halkın daha artan bir tempoda gerilla etrafında safılaşması, yine ulusal kurtuluşun serihlandan etrafında yoğunlaşması, birlik ve bütünlüğün gelişmesi gerçek i-

"...Düşman savaşının boyutunu topyekûn olarak değerdendirdi. Yani bir anlamda özel savaşı yetmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adına da topyekûn savaşı diyor. Topyekûnden de kastettiği; Kürdistan halkı tam safılamıza doğru kayarken, yine Türk halkında da çözüldü başlarken, şovenizmi körükleyerek Türk halkını şovenist sloganlar altında ayağa kaldırmaktır..."

ken, kontr-gerillanın dayanıklılığının da teşhir ve tecriti, sivil kurulların ortadan kalkması, çok az bir ajanlık dışında işbirlikçilerin de fazla etkili olmaması bu yılda daha iyi görülecektir.

En önemlisi de partinin öncülüğü ve temel mücadele biçimi olarak gerilla ordulaşması, bütün savaşımı birleştiren temel savaşım biçimi olarak rolünü güçlü oynamak durumunda kalacaktır. Gerillaya dayatılması gereken doğru yaklaşımla sıradan asker olmanın komutan olma kadar içinde bulunulan ağır yetmezlikler aşılsa, 1993 yılı gerillaşması büyük adımlar atabilir. Daha şimdiden ülkenin bütün dağıtık alanları ulaşılmış, işlenmiştir. Gerillanın alayışı kurulmuş, temel kadroları oluşturulmuştur. Ülke halkının dağlara kaçış yolları biraz güvene alınmıştır. İlk şüphesiz zorluklar var, ama temel yidire ve ısrarla korunursa eyaletlerin her bölgesi gerillaya çığ gibi bütülebilir.

1993 gerilla ordulaşması da ikiye-üçe katlanabilir. Biz, 1992'de bütün eleştirilmezliklere rağmen üç kat büyümeye sağladık. 1993'te bunu en azından üç kat olmak üzere, beşe-ona da katlayabiliriz.

Gerçekçi bir 1993 hedeflenmesi böyle çizilirse, bu abartma olmaz. Zorlasak eli bine ulaşacak bir gerilla ordulaşması geçebiliriz. Bir Amed'i rahatlıkla beş bin gerillaya kavuşturabilir. Dersim'i yine bir aşkın gerillaya kavuşturabilir. Garzan'ı hakeza binlerce gerillaya kavuşturabilir. Botan'ı rahatlıkla beşbinden aşağı düşürebiliriz. Serhed'i binlerce gerillaya ulaştırabilir. Diğer bütün eyaletlerde benzer başarı sağlanabilir. Biraz kendimizi zorlasak -öyle olagünüştü de demiyoruz- gerilla ordumuz rahatlıkla yini binden az olmaz. Elili bin civarında oluşursa buna yadrigamamak gerekir. Yıl böyle bir hedefle kapatılabilir.

Tabi burada önemli olan sayı değil nitelikler. İyi işleyen eli binlik bir gerilla başa olur. Ama iyi işleyen on binlik bir gerilla bir milyonluk orduya bile kan kustuabilir. Hatta onu yenilgiye de uğratabilir. Burada gerillanın komuta kademesi; yönetim, işleme, hareket ve giderrek vuruş tarzı kadar kendini Kürdistan şartlarına tam uygun hale getirecek bütün güçlerini belirler ve başarıya da götürür.

Serihlandan büyük rol oynayacak. 1992'de ister köy ve isterse şehirlerdeki yoğunlaşmada olsun, bütün ilkeyi kapsamıştı. 1993'te de derinliğine gelsecektir. Bütün köylerin yürüyüşü ve bütün kentlerin ayaklanması düzenlenir. Örgütlenmeler bu yıl daha rahatlıkla yapılabilir. Yalnız barışçıl değil silahlı ayaklanmalara da geçeceklerdir. Her-

Devlet otoritesi sarsılmıştır. Kontr-gerilla birlikleri tüm katliamlarına rağmen halkı susturamadılar. Bunun doğurduğu bir kin-öfe vardır. Onu eyleme dönüştürerek büyük ayaklanmalar yapılabilir. Her ayaklanma dağa büyük bir kırgınlı olur. Gerilla serihlandan destekler, serihlandan da getirilir. Yurt içinde olur, yurt dışına da taşınır.

Düşman Güney'de ilkel millet-

çilerle bir tampion kuşak oluşmaya çalışarak, bir kovma hareketi yaratmak istiyor. Bu kovma hareketini yerli bir etmelidir. Bazı doğu güçleri karşımıza çıkarıyor. Buna karşılık biz de bu güçlerin dostluklarını sürdürmesimize çalışmaktayız.

Öte yandan diplomasiye de biz daha iyi gelişebiliriz. Özellikle de Türkiye'de bir hamle yapılabılır. Şimdiden devleti Kürdistan'da düşürdüğümüz zor durum, Türk halkına umut vermiştir. Bu, birçok Türkiyeli devrimci cesaret vermiştir. Bu kesimler silahlı eylemler de dahil olmak üzere, devrimci örgütlenmeler hızla yöneliyorlar.

1993'te artık gerillayı Türkiye'ye de taşıyırız. Özellikle kontr-gerillanın elebaşlarına yönelik eylemler esas alınarak kaydıyla gerilla hareketi geçecek. Devletin ekonomisi, siyasi ve sosyal dayanıklılığı darbeleyecek. Türkiye'de de 1993 önemli bir devrimci savaş yılı haline getirilebilir. Türkiye devrimine her zamankinden daha fazla bu temelde bir katkımız olur.

Güney halkıyla da benzer bir biçimde diyalogu geliştiririz. Devrimci güçlerle karşı-devrimci güçler ayrımını geliştiririz. Güney Kürdistan halkını da bu sefer hem içten, hem dıştan etkilemelerle devrime daha da yakınlattırırız.

Diş mevziler, dediğimiz gibi, diplomasi için kullanılabilir. Buralar destek usleri olarak kullanılabilir. Özellikle maddi kazanımı itibarıyla kullanılıyor. Yine lojistik sağlamaya devam edeceğiz.

Görülüyor ki 1993'ün perspektifleri, planlanması kazanmaya uygun. 1992'yi kat be kat aşacak bir yıl haline getirilebilir. Tabii bütün bunların temel bir şartı var: Hangi militan örgütlenmeye dayanılacak? Başta gerilla ordusu olmak üzere, kentlerdeki doğu militan çalma, serihlandan örgütlenmesi, her şeyden önce partinin öncülüğü ve merkezi gerilla birliklerinin komutanları, ayaklanmaların önderleri iyi olursa, mevcut yetmezlikler bu eleştirilerin ışığında giderilecek, 1993'ü biz böyle büyük başarılarla kavuşturabiliriz.

Dikkat edin: Madem bu kadar zorluklar yapılmış, bu kadar güçlükler, zorluklar çekilmiş o zaman geride bizim başarmamız kalıyor. Yani bir avuç kadronun yitirilmesine, yanıklıya, yine her şeyi hesaplarsanız bu konuda yeterliliğe ulaşmak tiki önderliğine kalıyor. Bu görevle karşı karşıyayız. Eğer -bırkaç bin demeyelim- birkaç yüz militan bile bu temelde taktik önderlik rolünü iyi oynarsa, 1993 rahatlıkla büyük bir zafer yılı haline getirilebilir. Bunun öndere hiçbir engel yoktur. Olsa olsa tek engel olarak bizim konumuz olabilir. Her-

halde engelleyici yanlarımızı da delik ilde ederek, kendi kendimizi tahrip edecek kadar yitirecek kaybetmemiz nedeni haline getiremeyiz. Nitekim

Çok fırtınalı bir savaşı yılına dönüştürceğimiz '93 yılına amansız yüklenelim ve mutlaka kazanalım!

O halde rolleri, oynamak içindir. Roller hakkıyla değer verilmek içindir. Yoksa kaybetmek içindir. Tarihi bir dönem ve bu tarihi dönem başarıyla kapatma imkanı vardır. Buna layık ve hazır olmak gerekiyor.

Verilen söz bu temelde olur. Çok söz veriyorsunuz, kendinizi bu temelde yitirmek kararlaştırıyorsunuz da. Ama pratikte tersini uyguluyorsunuz. O halde sözle amaç arasındakı büyük yüğü bağlisk, sözle eylem arasındakı büyük bağlisk doğu temelde yerine getirilmelidir. Bu ve bu büyük başarı demektir. İlk defa bu kadar sözümlü adam olma fırsatını yakalamışsınız. Bu, tarihte ilk defa yakalanan bir fırsattır. Şimdiye kadar yalın sözümüzüydük, ama bu sefer doğrudan sözcüsü oluyoruz. Çok söz verdiğiniz, çinmeyeceğimiz diye, ama her çin-nemmiş. Şimdi çinmeyemeyecek imkanı elde ediyorsunuz. Bu da dediğimiz gibi, çok iyi bir pratik yaklaşımla mümkündür. Bütünüyle yaşamaya doğru karşılığı dayatmakla mümkündür. Bu eşiz bir fırsattır. Kullanılması durumunda kişiyi yucutler ve Kürdistan'da ilk defa yakalanan bir fırsattır.

Bunları belirterek, çok açık bir gerçeklikten bahsediyoruz. Yoksa bir yıl değerdendirmesinin moralini artırmak için söylemiyoruz. Bu şans kullanmak için her şeyinizi ortaya koymalısınız. Yaşamızda başarıdan başka hiçbir şeyi sırat veremeyen ne varsa onu sergilemelisiniz.

"...Bu temelde geride bıraktığımız yılın şehitlerinin de anısına müthiş bağlı kalacağız. O şehitler ki, gerçekten tarihimize en soylu direniş gösterdiler; ölünmesi gereken yerde ölmesini en soylu direniş gösterdiler; ölünmesi gereken yerde ölmesini muazzam bir şekilde nasil savasavil, nasil teslimiyet parçalarını derslerini öğrettiler. 1992 yılı kendi şahadetleri temelinde tarihi ve halka armağan ettiler, onun kazanımlarını partiye sundular..."

niz. Şimdiye kadar başınızda bela olan ne tür alışkanlıklarınız varsa, yere gömmelisiniz. Düşmanı yenice ne kesinlik var o kesinlikte göstermelisiniz. Velhasıvı amaci kesin yakalamalısınız. Onun temposunu tutturun, vuruş tarzına kadar yönelen bir kişiliği sürece amansız dayatmalısınız.

PKK tarihi buna bu soylüyorlar. PKK'nin önderlik görevi bunu böyle dile getiriyor. Umanın bütün partiler, komutanlar, savaşçılar ve dostlar doğru sonuçlar çıkararak, gerekeni yaparak, yil üzerine böyle yürür ve mutlaka başarı.

Bu temelde geride bıraktığımız

kazanma tutkularımız var. Öyleyse bu tutkuların nasıl hayata geçirileceğini iyi bileceğiz. Bu güzel bir şey; doğru ve şarttır.

yılın şehitlerinin de anısına müthiş bağlı kalacağız. O şehitler ki, gerçekten tarihimize en soylu direniş gösterdiler; ölünmesi gereken yerde ölmesini bildiler. Bize böylece muazzam bir şekilde nasil savasavil, nasil teslimiyet parçalarını derslerini öğrettiler. 1992 yılı kendi şahadetleri temelinde tarihi ve halka armağan ettiler. Onun kazanımlarını partiye sundular. Biz de onların bu büyük anlarına, 1993'ü ancak çok fırtınalı bir savaşı yılı haline getirecek, o şahadetleri doğuran yetmezlikleri yerli bir ederek, umutlarını amansız başarıya nedeni yaparak karşılık verenecek çok iyi birlik olduğumuzun göstereceği. Demek ki, 1993'ün başarı temeline bir de bunu oturtuyoruz. Şahadetlerini anısına, kazanmak için her şeyimizi koyacağımız sözüni veriyoruz. Tabii bunda halkımızın büyük acıları ve büyük beklentileri de çok konusudur.

Tüm partili ve savaşçılara söylüyoruz: Doğru savaşmalısınız. Kendi umutlarını en iyi karşılığı vermelsiniz. En az kayıpla, biraz da Parti Önderliği'nin öngördüğü bir biçimde değerlere yaklaşılmış. Nitekim halk da bu temelde PKK'yi destekliyor, hakkının verilmesini bütün partilerin bekliyor. Bu temelde verilen söz, pratikte kantlanmalıdır. Dostlar da daha başarılı adımlar bekliyorlar. En önemlisi de düşman bazı yönlerimizden korkuyor. Ve bazı zaafırları da bize karşı kullanmak istiyor. Zaafırları yerli bir ederek, onun korkutunu başına ykmak için ne lazımsa öyle yükleniriz.

Bütün bu sloganlar temelinde 1993'ün üzerine yürünürse, hiç şüphesiz bu yıl da her zamankinden daha fazla Kürdistan, insanlık ve buna önderlik eden PKK'nın yılı olacaktır. Şimdiye kadar yaptığımız, henüz çok kısa bir başlangıçtır. Ben kendim de bütün çabaları böyle bir başlangıç olarak değerdendirdim.

Düşman fazlasıyla insanlık değerlerinin dışında hareket ediyor. Ulus gerçeklerini kabul etmek istemiyor. Bu kadar yüklenen bir düşman olduğu bilincine çabaları daha da derinleştirerek karşılık vermekten başka çaremsiz bulunmadığını bilelim. Kazanılan değerlerin büyüklüğünün de hangi çabalar sonucunda sağlandığını bilecek, onları daha da iyi kuralmalı ve güçlü kazanımlara dönüştürmeliyiz. Hele kendimizden kaynaklanan kayıp nedenlerini sırat veremeyi, musamaha gösteremeyi çok iyi bilmeliyiz.

Herkes bilmi ki, bu yıl daha iyi mücadele edeceğiz. Bu temelde görevlerimiz üzerine yükleneceğiz. Böylesine görülen yitirilen yüklenenler, ciddi bir talihlilik olmazsa, beklenmedik durumlar ortaya çıkmasa mutlaka kazanılır. Bize de kazanmaktan başka hiçbir şey ne yararsızlık, ne de beklenebilir. Her zamankinden daha fazla biz kazanmaya mecburuz.

Bu temelde 1993'ün partimiz önderliğinde, başta Kürdistan halkı olmak üzere, onun bütün dostlarına ve insanlığı kutlu olmasını ve gerilla-mada da mücadele yaşamının önemli başarıları dolu geçmesini diliyoruz.

28 Aralık 1992

Sen yine bizimlesin Mine ÖLÜMSÜZLEŞEREK MİLYONLARIN KALBINE GÖMÜLDÜN!

*"O büyük gün geldiğinde
ben kimbilir kaç yıldan beri
ebedi yatağımda
toprağın derinliklerinde
sonsuz bir uykuda olacağım..."*

larla karşı karşıya... Ölmek ve yaşam eşit şansa sahip olduğundan, her ikisi de garantisiz. Gerçek devrimci buna hazır olma bilincindedir. Dolayısıyla devrimcinin yaşamı, özellikle de zafer öncesinde kişiseliten uzaktır, toplumsaldır, adanan bir yaşamdır. Toplumsallıktaki özgürlüğün kapsamı bireysel özgürlüğün ihtiyacını da karşılar. Dolayısıyla yaşam devrim hareketine aittir. Bundan başka seçenек de yok. Bugün birlikte olduğun bir arkadaşını yarın kaybetmeyeceğinin garantisini vermezsin. Bu ölümler, özgür bir yaşamı basamak olduğu için cesaretle karşılanır. Devrimin kazanımları büyük olduğu oranda bedeli de büyüktür... Bedellerin gerisinde bıraktığı acılar, ancak böyle keçilebilir.

Her şey yağmın bu dava uğruna ölümlerle kucaklaşan yoldaşla-

rimıza büyük değer vermek, onları yaşamımızın her anına komuta eden kahramanlar olarak görmek bizim vazgeçilmez görevimizdir. Onları kuşaktan kuşağa yaşatmak, en soylusundan bir ölümsüzlük abidesi olarak tanıtmak dokunulmaz bir olaydır. Bu, onların tartışılmaz ve doğal hakkıdır. Bu hakka en büyük saygı her şeyden daha kutsaldır. Gurur duyabileceğimiz kahramanlarımız, devrim hareketi ilerledikçe yenileri eklenir.

Daha dün birlikte olduğumuz Mine yoldaşımızın da şahadetinde, her ikisi de kahramanlardan biri olduğu haberi alındı. **Serxwebûn** ve **Berxwedan**'ın ilk emekçi şehidi olarak Kürdistan topraklarına düştüğünü duyduk. O'nunla gururluyuz. İnsanlığın soylu erdemlerini bağında taşıyan olgun bir insandı. Yıllarca basın-yayın faaliyetlerinde kalmış, Kürdistan'a özlemi kabına sığmaz olmuştu. O'nun görülmeye değer büyük sevincine ortak olmuştu. Karşılığı güven ve beklentiler içinde... Ancak şahadet haberi çok erken den geldi. Hiç beklemiyorduk. O'nun bütün çalışma arkadaşları olarak kelimenin tam anlamıyla sarsıldık. Aramızdan ebediyen ayrılmış acısını ilkerimizde kadar hissettik. Bu haberi gerçekliğine istemeye-

O. MUSABEG HALKININ YANINDAYDI...

rek inandık. Çünkü O'nun soylu emeklerine yakından tanık olmuştu, böylece sevgi ve saygımızı kazanmıştı. Mine yoldaşa Kürdistan sevgisi daha küçük yaşlarda başlamıştı. PKK hareketinin ulusal kurtuluş mücadelesini ortaya çıkardığı ilk yıllarda kendisinde Kürtlük bilinci uyanmıştı. 1980'li yıllara doğru Almanya'da işçi olan ailesinin yanına gitmiş, o dönemde kendisinin büyük kardeşlerinin de politikaya uğraması O'nun Kürdistan sorununa daha yakından ilgi duymasına yol aç-

mıştı. PKK'nın Avrupa'da henüz örgütlü faaliyetlerinin bulunmadığı sıralarda, PKK taraftarlarının çalışmalarına O da katılmıştı. Hamburg'ta dernek bünyesinde yürütülen faaliyetlerin aktif bir çalışanı durumundaydı. 1983 yılında Semir provokatorünün geliştirdiği tahribatlar ve bazı kişilerin ger çekilmesi, Mine yoldaşın iradesi dışında mücadeleden uzak düşmesi sonucuna yol açmıştı. Hemen belirtelim ki, O, provokasyon alet olmamıştı gibi, partide her şeyin inancını da yitirmişti. Provokatif dağdıcılığı kurbanı olmuştu. PKK'ye karşı sevgisini, bağlılığını, örgütlü faaliyetler içinde olmasa da korumayı ve beslemeyi ihmal etmemişti. Çevresinin çeşitli engellemelerine rağmen hep parti safılarına örgütlü olarak faaliyet yürütmenin yollarını aramıştı. Gelişmeleri takip etmekten geri kalmamış, bu tam amacına ulaşacağı yönündeki umudunu yitirmemiş. 15 Ağustos Atılımı sonrası başlayan süreçte amacına ulaşmış, örgütlü faaliyetler içinde coşkulu yer almıştı. Ocak 1987 tarihinde dar blesimi geçiltiden sonra profesyonel faaliyetlere başlamıştı.

Mine yoldaşın çevresinden kaynaklanan engelleri aşma gücünü göstermesini, O'nun yanı sıra büyük bir hayranlık içinde katkı etmişlerdi. Bu kendisindeki büyük emniyetle, PKK'ye büyük güvenle izah edilebilir. Olgun ve sabırlı bir kişiliktir. Dayanıklıdır, ağır sorunların altında ezilmeyen bir yoldaştır. Çevresinin kendisine karşı olumsuz tavırlarına sabırla göğüslemişti. İkinci mehtap alarak yaklaşmıştı. Nitekim Akademide gitmeden önce onları ziyaret etmişti. Bir kez daha olumsuz tavırla karşılanmıştı. Önemsememi. Moralini bozmadı. Belki uzuldu ama Kürdistan'a doğru yol almanın sevincine teselli bulmuştu. Önemsemedi, her şeyi adadığı ülkesi Kürdistan'dı. Bir kez daha belirtelim ki, O, sabır ve olgunluğun abidesiydi. Akademiden Kürdistan'a göçüne günden sayılıyor, ailesine bir kez daha yazmıştı. Yakınlarını mücadelede çağırarak kendisini anlamaları gerektiğini izah etmişti.

1987 yılında Bielefeld bölgesinde kitle faaliyetlerini yürütmüştü. Sahip olduğu olumlu özellikler kendisini yurtseverler arasında saygı kullandı. Onlar tarafından sevilmişti. Buradan da basın-yayın faaliyetlerine gelip çalışmalarına katılmıştı. 1989 yılında Türkiye metropollerine gidecek 3 ay kadar faaliyet yürütmüştü. Ardından parti talmatıyaya tekamül Avrupa alanına çekilmişti. Yine görev gereği İsviçre'ye giderek oradaki

Mine yoldaşın Akademide basın-yayın çalışanlarına gönderdiği mektup:

Değerli arkadaşlar!

Bugün, Akademi alanına gelişimin 14. günü. Sizlere nasıl anlatsam, bilmem. Yaşam çok canlı ve planlı. Geldiğim günden bu yana kendimi böyle bir atmosfer içinde buldum. Mevcut beşimle küçük bir kesimden cumhuriyetini andırıyor. Her kesim ve sınıftan insanların olduğu, hemen hemen her yapının şu veya bu oranda temsil bulunduğu bir ortam.

Akademi ortamına geldiğim ilk gün, Başkan ile görüştim. Tabii o zamanki duygu ve düşüncelerimi izah etmem biraz zor. İnsanları yaşama bağlayan yüce bir insan. Kişinin kendisini en demokratik ortamda bulduğu, kendisini tekrardan ve ciddi bir biçimde gözden geçirme ihtiyacını duyduğu bir atmosfer... Kısa da olsa alan (basın-yayın faaliyetleri) sorunları üzerinde konuştuğum. Tabii bu arada sizin istemlerinizi de ilettim. Ancak kesin sonucu bilmiyorum.

Yaşama adapte olmadıkça fazla zorlanmadım. Yalnız bu alanın kendisine özgü kuralları var. Bunları bilmediğimden pratik olarak bazı zorlanmalar yaşadım, yaşıyorum. Fakat gün geçtikçe daha fazla alışıyorum. Buraya geldiğimden ancak birkaç gün sonra oradan ayrıldığım ve burada olduğumun farkına vardım ve inandım. Başkan bile, "Nihayet kurtuldu" demekten kendini alamadı.

İlk günler daha eğitim planlaması yapıldığı için, boş geçti. Bu süremi arkadaş yapısı ile tanışma ve kaynaşma ile geçirdim. Sorunlar fazla yabancısı olmadığımız sorunlar. Küçük Başur ve Türkiye metropollerinden katılan arkadaşlar ayrıdır. Tabii Türk olan arkadaşlar da var. Dolayısıyla blesimin kendi içinde ortaya çıkardığı sorunlar bulunmaktadır. Ancak ortamda böyle bir netlik var ki, kim nedir, nasıldır ve ne yapmak istiyor, bütün bunlar muğlak değil, açık ve nettir. Bu kapsam içinde herkes kendisini görüp değerlendirebilir. Bu ortama karşın bizim yetmez ve yanlışlı devrimcilikimiz kendisini sınırlıyor.

Parti Önderliği'nin çözümlemelerini bu alan da dinlemek, insana bir başka keşif kazandırıyor. Laf olsun diye değil, gerçekten oradayken güçlü sonuçlar çıkarmadığımız sonucuna vardım. Gerçi şimdilik sadece Akademi'den ay-

tırırken veda konuşmasını dinledim. Ortaya koyduğum sorunları ve bizden beklentilerini insan ilkerinde hissediyor. Bir değerlendirmesinde, "Siz zindan başısınız. Her şeyi kendiniz de hapsediyorsunuz, buna hakkınız yok" diye bir belirlenme bulundu. Çok ciddi söylüyorum: O söz sürekli kafamda ve beni epey de düşündürdü. Parti Önderliği'nin yüceltme ulaşmak, bağımsız beyin ve özgür kişiliğe ulaşmak demektir. Hepimiz açısından önemli olan husus burasıdır.

1 Aralık 1991 tarihinde eğitim programımız başladı. Oldukça planlı bir yaşam. Yaşamın boyunca hiçbir zaman böyle planlı-programı, yoğun ve her adım hesaplandığı bir pratik ve yaşam içinde olmadım. Sabah ders, öğleden sonra çözümlemeler üzerinde yoğunlaşma, akşam bireysel çalışma, çeşitli faaliyetlilik, nöbet vb. yönlü pratik içindeyiz. Herkes harıl harıl çalışsın ve kendini döneme hazırlama yönünde çabalsın.

Eğitimin ağırlığını kişilik oluşturuyor. Ülke ve değişik alanlardan gelen arkadaşlarımız bizzat pratik içerisinde verdikleri örneklerle, alan sorunları daha iyi tanıyor ve gün yüzüne çıkıyor. Oldukça demokratik bir ortam olan Akademi, gerçek anlamıyla özgürlüğün egemen olduğu tek toprak parçası. Parti sorunlarından tutulmuş birçok soruna kadar hepsi dile geldiği gibi, en güçlü çözüm yolları da ortaya konuluyor. Mevcut blesim şimdilik 300'ü aşkın. Her gün onlarca yeni arkadaş geldiği için kesin kesami vermek biraz zor. Şimdilik ağırlıklı olarak Küçük Başur'dan gelenler oluşturuyor.

Çalışmalar oldukça yoğun. Bir tarafta kendimizi yeni döneme hazırlama çabasıydık, diğer yandan da yapılan kadın konferansına hazırlıkla başladık. Tabii oldukça iddialıyız, özgür bir kişilik, özgür kadını yaratma noktasında. Epey yoğunlaşmamız gerekiyor. Kendimizi yenilemek, geliştirmek bizden bekleniyor, buna cevap vermek gerekiyor.

Sabah spor ve yürüyüşü biraz beni zorladı. Bu süre içinde bir kez geri kaldım. Çeşitli askerî taktikler geliştireyoruz. Ben yabancı olduğum için yer yer izlemek, kavrıldıklarımı da uygulamakla yetiniyorum. H.. arkadaş ise aynı bölükte

yer alıyoruz. Açık söylemek gerekirse hiç de askere benzemiyor. Zaten kendisine bu konuda çok da eleştiri gelmektedir. Askerleşmede fazla iddialı da değil gibime geliyor.

Oluşturulan eğitim komisyonları içinde ben de görevlendirildim. Bugün ilk dersimi verdim. Epey zorlandım diyebilirim. Fazla güçlü olmadı. Sesim, ancak bana ve divandaki arkadaşlara yetti. Tabii birkaç gün sonra bir dersim daha var. Bunda daha da iddialıyım.

Havalar epey soğumaya başladı. Kar yağdı bile. Gerçi onun ardında bir güneş tım karları eritti. İsrail-Filistin çatışmaları, silah ve bomba sesleri ile duyuluyor. Uzak da olsa bazen insan kendisini bir çatışma ortamında hissediyor.

Özel sayı (1991 tarihli Serxwebûn Özel Sayı kastediliyor) bekledik, fakat bir türlü buraya gelmedi. Tahminime göre şimdide çek bitmiş olması gerekiyor. Yine de bekliyoruz. Tabii diğer sayıları da merak etmiyor değilim, ama özel sayı bence önemli.

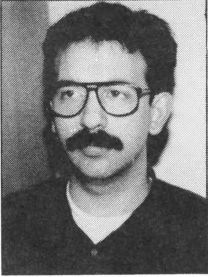
Bir arkadaşla konuşurken, "Ben yayınlanmasın için yazı göndereceğim. Kürdistanlı yurtsever gençliğe yönelik olacak" dedi. Ortak yazmamızı söyledi. Fakat ben, "Basın-yayın birimine ükneye yönelik çağrısı yapacağım" dedim. Bu mektubum aynı zamanda böyle bir çağrıyı da içerir. Artık belirleyici olan koşullardır. İnsan bzen düşündüğü de, tüm arkadaşlarla tekrar bir arada olmak için... Tabii bu alanda olursam bir anlam kazanır diye düşünüyorum. Ama şimdiki işlerimizin çok yoğun olduğunu sanıyorum. Bahara belki görüşürüz.

Tüm arkadaşlara hitaben yazdım bu mektubum. Blesim olarak kalabalık olduğunuz için isimlerinizi tek tek yazmadım. Eğer böylesi bir teşebbüs bulunsam arada isim unutulabilir, bunu da istemiyorum. O nedenle her arkadaşın kendisine, toplu okursanız hepinize hitap ettiğimi kabul edin.

Mektubuma sonuçlandırırken, tüm arkadaşlara en derinden saygılarımla üstün başarılar dilerim.

**Mahsum Korkmaz Akademide
Şehit Ahmet Tekme Eğitim Devresi
öğrencilerinden Mine
7 Aralık 1991**

İhanete karşı bağımsızlığın büyük sembolü Hüseyin yoldaş BÜTÜN İNSANLIĞIN ÖZGÜRLÜK KAHRAMANIYDI

Adı soyadı: **Hüseyin ÇELEBİ**
Kod adı: **Muzaffer, Sadun**
Doğum yeri ve tarihi: **Hamburg (Almanya), 1967**
Şehit düştüğü tarih ve yeri: **12 Ekim 1992, Güney Kürdistan**

Bir parçamız daha düştü toprağa. Ağrılı, büyüklüğünü iliklerimizde hissederek... Acısı gururlandığımız kadar derin. Tüm hazırlığımıza rağmen bu denli erkenden ölümünü kabullenemedik. Yaşamalıydı bu parçamız, hem de mümkün olsa, devrim yaşadıkça.

Yaşadığımız yüzüdünde kötülüğü temsil eden kişiliklerin yanısıra, çok soyul özellikleri kişiliğinde toplayıp bunları insanlığın hizmetine koşturanlara da sayısızcadır. Bu kişilikler çoktur da, ya duyulmazlar ya da hizmetleri için elverişli ortam bulamazlar. Kürdistan ise artık bunun elverişli ortamına sahne olarak kahramanlar diyarına dönüşmüştür. Bu kahramanlar ki, her türlü anlamın çerçevesini aşan yigittirler. Yazmak, tanıtmak zor oluyor, eksik kalıyor. Bir kalkan izler, tasvir gücünü ne kadar. Bu konuda teselli eden, ne kadar saygıya ancak yine de yeterli bulmadığımız bu kahramanların yarattığı somut eseri görüyor olmalızdır.

Geçtiği yıllarda, uğraş verdiği sahalarda, tanıştığı insanlarda silinmez izler bırakan **Hüseyin'i** kim anlatabilir? Kim O'nun hakkında anlatıklarından tutun olabilir? Bunda kim kendisine güvenebilir? 20 Aralık 1992 günü Giesse'de yapılan Ulusal Meclis Konferansı'nda "Hüseyin ÇELEBİ" adı geçtiğinde sa-

landaki herkes nasıl ayağa kalkmış, "Şehit namını" sloganıyla nasıl anmış? O an Hüseyin'i tanıyan herkesin gözleri nasıl yaşarmış, yürekleri nasıl acıyla dolmuştu? Yakından tanımayanlar bile netlik eşliğinde duyulanmıştı?

İşte bu büyük insanı yazmak zor. Duyulan sevgi ve saygıyı ifade etmek imkansız. Ne kadar yüceltilse, ne kadar soylu sıfatlarla layık görülsün, yine de o anlatılamaz kadar büyük bir insan.

Sadece Kürdistan halkının değil, insanlığın yigiti bir nefeydi. Gerçek bir enternasyonalisti. Başka halkların mücadelesinde yer almış değildi, kendi halkının öz davasının görevlerini omuzlamıştı. Buna rağmen O'nun taşıdığı soylu enternasyonalist özellikler, çok az insanı bulabilecek özelliklerdi.

Almanya'da yaşama gözlerini açmış. Aslen Karakoçanlı'ydı. 1967 yılında doğduktan 7 yıl sonra, yani 1974 yılında Irak devleti tarafından katledilen Güney Kürdistan halkı için yapılan bir dayanışma yürüyüşüne babasıyla birlikte katılmıştı. Fakat 18 yıl sonra ise, 1974'te katliama neden olan Güneyli işbirlikçi güçler bu kez O'nun Güney Kürdistan'da şahadetinde neden olurlar. 7 yaşında Güney halkı için Irak sömürgeciliğinin protesto eden Hüseyin'e katliam ve en son olarak görev gereği Güney Kürdistan'a gidiyor. İkkel milletçilik, aynı Hüseyin'e yer vermek istemiyor, TC'nin dayatmalarına doğrultusunda O'nu kovmak istiyor. Hüseyinler, "burası da Kürdistan'dır" deyip ikkel milletçiliğinden, dolayısıyla Türk sömürgeciliğinin dayatmalarını reddedince, uluslararası emperyalist desteğin de sağlandığı bir karşı-devrimci saldırı başlatılıyor. Bu ortak saldırıya karşı kahramanca direnişle Hüseyin yalanyor. Daha sonra ikkel milletçilikle bağlı peşmergelerin tarafından yakalanıyor ve bu yaralı haliyle bir uçurumdan aşağı atılıyor. Çök aç ama bir o kadar da gerçek. Henüz 7 yaşında Güney halkı için Avrupa'da yürüten Hüseyin, Güney halkının temsilcileri olduklarını söyleyen Talabani ve Barzanî'nin sayesinde böyle bir sonla karşılaşır.

İşte dünyada kabullenilmesi en

zor olan bir olay. Bir tarihin en çarpıcı ve de çok acı bir gerçeği. Bağımsızlığın teslimiyette, direnişin ihanet-

*Annem yazdırsın mezar taşlarına adımı
Getirsin, gelsin beni örten
Topraklara sürsün yüzünü
İlkin ilkin akan gözyaşlarını
Coşup kaynayan içinin acısını
Saçlarına ak düşmeden
Bebelerin olup baba demeden
Torunların olup dede demeden
Sana kurşunlar sıkılırken
Senin yanında olsaydım
Siper olsaydım
Kurşunların önüne geçseydim
25 yaşında kanlı Kürdistan dağlarına
Çiçek gibi ekildin
Ruhun şad olsun
Yerde yatma, Nur'da yat
Mekânın cennet olsun
Ruhuna el fatiha
O çok sevdiğin topraklarda
SEN
Rahat uyu büyük insan
Biricik evladım Hüseyinim*

Annen Fehime Çelebi

le tarihi hesaplaşması. Yaşamaya hakkı olanla olmayanın en yalın gerçeği...

Bunun için Hüseyin'i, bağımsızlığını ihanetle olan tarihi hesaplaşmasında ölümsüz bir sembol olarak anacağız.

Hüseyin'in erkenden politikayla tanışmasını ailesinin yitirivermesi etkili olmuştu. Babası, Dersim'in büyük bir katliamı yaşadığı 1938 yılında doğmuştu. 1959 yılında yurt dışına çıkmak zorunda kalmış ve birçok devleti dolaşmış. Elbette bunların nedenleri vardı. İşte yoldaşımız kendi ülkesinden uzak alanlarda doğup büyüdüğünün farkında olarak daha küçük yaşlarda arayışlar için gerek araştırma yapmıştı. Farklı bir kültür ortamında büyümüşü. Safalara katıldığı ilk yıllarda kimi sohbetler sırasında, "*Benim bir yarıdır Türk, diğer yarı da Alman*" diyorlardı gülerken. Daha çok Almanca konuşuyordu. Türkçeyi sonradan öğrenmişti. Marksizmi ise Almanca kaynaklardan araştırarak kavramıştı. Nitekim güçlü bir bilgi birikimi vardı.

Sosyal ve kültürel olarak gelişkindi. Başka kültürlerin etkisi altına girmek yerine, bu kültürlerden bütün olumlu öğeleri kişiliğinde toplayan ender kişilerden biriydi.

Henüz partimizin güçlü faaliyet-

lerinin yürütülmediği yıllarda Alman Komünist Partisi'ne üyelik kaydını yapıp, bir Kürt olarak çeşitli faaliyetlere katılmıştı. Daha sonra ise PKK'yla tanışma fırsatını yakalamıştı. Kürdistan gerçekliğini kavradığı oranda, bunu tanıdıkları Alman çevresinde de götürmeye başlamıştı. Üyesi bulunduğu komünist partisine ise Kürdistan sorununu gerçek boyutlarıyla neden kabullenmediğini dayatmaktan geri kalmamıştı. Tartışmacı ve girişken. Ne istediğini bilen ve bunu oldukça da güçlü ifade edebilen özelliklere sahipti.

Ulusal kurtuluş mücadelesine ilk katılması dağlık ilişkiler faaliyetinde sunmaları başlamıştı. Yabancı dostlarla yapılan görüşmelerde tercüman olarak bulunduktan kısa bir süre sonra, parti yetkililerinden aldığı perspektiflerle görüşmelerin yürütülce taraflarından biri konumuna ulaşmıştı. Almanca anlatımdaki yetkinliğini yanısıra, güçlü Türkçe anlatıma da hakimiyet sağlamıştı. Türkçe diline ilişkin bir anınsı söyle anlatmıştı: "*Kutlama gecesinde bir Alman dost konuşma yapıyor sahnedeyim, ben de tercüme edecektim. Bazı yerlerde çok zorlanıyordum. Ter-*

cümenin bir bölümünde 'sıkışmışlık' bahsedeceğim, ama bir türlü bu kelime aklıma gelmiyor. Sıkıştığım yurruğuma bakıyorum ama yine de hatırlamıyorum. Sahnedeyim, ben de tercüme edecektim. Bazı yerlerde çok zorlanıyordum. Ter-

fırsatım da yok..." Bu anısı yine partinin bir kuruluş yıldönümünün kutlanacağı salona doğru giderken dile getirmişti. Coşukluydu, neseliydi, moral akan bir ırmaktı.

Birkaç yıl Almanya'nın Hamburg şehrinde dış ilişki faaliyetini sürdürmüştü. Bu faaliyetle oldukça aktifti. Başarılı bir pratğin sahibiydi. Hızla kavrayıcı, gelişiyor ve daha o dönemde büyük bir gelecek vaat ediyordu. Bu süre içerisinde tüm kişisel bağlarını kopararak profesyonel devrimcilğe başlamıştı. İnançlı ve kararlıydı. O'nun bu yönelimi sıradanlık çok ötesinde sayılıydı.

1987 yılında Hamburg alanının Köln'e geçerek Kürdistan Komite'de faaliyet yürütmeyle başlamıştı. Toplantılar, görüşmeler, daha değişik çalışmalar için alandan alana koşturmuştu. Avrupa alanı olsa da, aç kalmış, susuz kalmış, yoksul kalmıştı. Bütün bunlar, yığınlar bir yana, kendisini kişileştirmiş, çalışmalarında yetkinleştirmişti. Oldukça politikti. Gelişimlere yerinde karşılık verilebil, anısı durumları hesaplayabilen bir öngörüye sahipti. Muhataplarının nabzını yakalayabilen, koşulları dikkate alan ve böylece

← kitle faaliyetlerinde yer almıştı. Basın-yayın faaliyetlerinde kendisine ihtiyaç duyulunca tekrar geri gelmişti. Göz nuru ve beyin gücüyle Serxwebûn, Berzewan'dan kitap, dergi vb. yayınlar için büyük emekler harcamaya başlamıştı. Kimi zaman 48 saat uymadan işlerini geliştirmesi için çabalamıştı. Bunca çalışmaya, dolayısıyla yorgunluğa ve yoksulluğa rağmen yorulmamıştı. Yeni gelen arkadaşlarına yardımcı olmaya çalışmış, onları yetiştirmiş için eğitmişti. Bunu da büyük sabır gücü ve olgunlukla başarmaya çalışmıştı. Kendisinden şikayetçi olan kınamamıştı. Bunun bir sonucudur ki, şahadet haberi geldiğinde bütün çalışma arkadaşları iliklerine kadar acı duyduklar, kabullenmekle zorlandılar. O'nun soylu özelliklerini anlata anlata bitiremediler. O'nun şahadetine bağlı kalmamış gerçekleri üzerine tekrar tekrar yongulaştılar.

Oldukça alçakgönüllüydü. Sorunsuz bir yoldaşımızdı. Çevresine saygıya karşı bir insandı. Ertelenemeliğin

uzak durdu. İşleri zamanında yapmış, kendisine en doğal görevi saydı. Kendini tümden çalışmaya vermişti. Diğer yandan ise yüreğinde Kürdistan sevgisi besledi. Bu sevgi, bu bağlılık, bu inanç ve bu kararlilik O'nun temel güç kaynağıydı. O'nu adeta bir sabır taşı yapan, olgunluğun zirvesine çıkaran temel gerçekler bunlardı.

Emeğe saygılıydı. Bilinçli bir emeğin sahibiydi. Neyi ne için yaptığını bilirdi. Bunu çalışma arkadaşlarına da anlatır ve böylece onları doğru bir emek gerçeğine ulaştırma çabasıydı. En zor işleri üstlenerek, hiçbir fedakarlık kanımadı. Fedakarlık, yaşamının doğal bir parçasıydı. Pratik işlerinde de yardımlaşmak, moral vermek O'nun belirgin özelliklerindendi.

Uzun yıllar yayınevi çalışmalarında yer almıştı. 1991 yılında daha bir coşukluydu. Kürdistan'a gideceği müddetini almıştı. Yedeklerin yetiştirilmesi ve bazı yayın çalışmalarının sonuçlandırılması ardından, O'nun hayali gerçekleşecekti. Bu gidişi erken-

leştirmek için, önündeki görevlere her zamankinden daha fazla azımla sarılmıştı. Çünkü kendisindeki Kürdistan hasreti en dayanılmazındanandı. Bu hasreti dindirmek için, çok özlediyi vatanıyla kucağınak için emeğine emek katıyordu. Akademik'i gideceği haberiye öylesine sevinmiş, öylesine mutlanmıştı ki bir türlü hayalini gerçekleştireceğine inanıyordu. "İnanamıyorum" diyorodu, "ancak oraya gidersen, her şeyi gözlemlerim görüşsem inanabilirdim." Biz de O'nun adına sevinmiş, coşukuna ortak olmaya çalışmıştık. Nitekim, o böyle bir müjdeyi hak etmişti. Artık yıllardır uzak kaldığı ülkesiyle kucağınak zamanı gelmişti.

Birkaç yıl boyunca mücadelede şehit düşen arkadaşlarını anısına hazırlanan yazılarının dizgisini yapmıştı. Acı duymuş, gürur duymuş, saygı duymuş, onların yolunda yürümeyi önüne görev olarak koymuştu. Akademik'i gitmeden önce 1991 yılında hazırlanan **Serxwebûn Özel Sa-**

ysı'nın bütün yazılarının dizgisini ve sayfa biçimini tek başına yapmıştı. Çok az uyumuş, hiç dinlenmeden özel sayının çalışmalarını yürütmüşü. Bu O'nun yayınevindeki son çalışması olacak, ardından Akademik'iye gidecekti.

"Kalmamış olsa da

şu dünyada mezarım

hatırlayıp tek canlı

gelmese de başucuma

o müjdeyi ben

doğadan alacağım..."

Mine yoldaşıniple çektiği gün gelip çatmış. Özel sayı sonuçlanmış, o kitle beklemeye hiç niyeti kalmamıştı. Artık gidiş hazırlıkları başlamıştı. İnsan ancak o kadar coşuklu ve mutlu olabilirdi. Kasım 1991 tari-

hi O'nun için o güne kadar yaşamadığı bir dönem olmuştu. Coşuklu, sevinçli ve huzurlu bir vedalaşmayla kendisini Kürdistan'a doğru yollamıştı.

O'nu artık Mahsum Korkmaz Akademisi'nde görüyorduk. Son 70 yılın en şiddetli kışın yaşadığı ve metrelere aşan karın bembeyaza kapladığı Bekaa Vadisi'ne ulaşmanın heyecanı kişiliğinden hatırlıyor. Sevinçten gülen gözleriyle çevresini süzerek, yeni yeni duyularla coşan düşünüyordu.

Artık O, Akademisi'nin umut vaat eden öğrencileri arasında siyasi ve askeri eğitim gören bir öğrenciydi. Örsen veren, ders gören; çevresinde öğretmen, çevresinden öğrenen bir militandı. Arkadaşlarını çok seven, arkadaşlarının çok sevilen bir komutan adaydı. Soguk ve karlı kış günlerinde çadırların loş ışığında okuyarak yongulaştıran, nobet saatlerinde büyük duyulardı. İktidara silahına sımsıkı sarılan bir savaşçıydı. Şehit Ahmet Tekme ve İktidara Yürüyüş eğitim devrelerinde iz bırakan say-

sonuç ulaşılabir bir pratğin sembolüydü.

1988 yılının ilk aylarında Almanya devletinin partizme karşı gıştıştı operasyonları sonucu O'da tutuklanarak asarında. Politik kişiliğiyi taktığıdır, tüm, gösterdiği kararlılık Alman cezaevi yönetiminin de dikatini çekmiş ve bu nedenle kimi zaman oğul uygulamarına tabi tutulmuştu. Yine bu süre içerisinde diğer tutuklu arkadaşlarıyla her türlü engelelleri zor uygulamalarına karşı dirmiş, bunun için gerekçe gösterilmiş aklık grevi vb. eylem türlerine katılmamıştı. Duruşmalarda da net tavır sahibi olmuş, güç savunmaları geliştirmişti. Bu özellikleriyle diğer politik tutuklu arkadaşlarının da büyük takdirini kazanmıştı.

1990 yılının ilk yarısında diğer bazı arkadaşlarla birlikte tutuklu yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Tutuklanmadan önce yürüttüğü faaliyetlere geri döndü. Dış ilişkii faaliyetlerinin yanı sıra yabancı dillerde yayın yapan Kurdistan Report dergisi çalışmalarında üst düzeyde sorumluluk üstlendi. Bu süre boyunca Avrupa'daki basın-yayın faaliyetlerimizi yönlendiren Yazı Kurulu'nun içinde yer aldı. Böylelikle yoğun bir faaliyetli sürecini yaşıdı.

1991 yılının Temmuz ayında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Bu dönemde Türkiye'deki cezaevlerinin çıkan birçok arkadaş Akademi'de hazır bulunuyordu. Mücadeleinin bütün sahalarına dayatılan doğru devrimci çizgi, cezaevi pratiğine de dayatılmıştı. Bu aynı zamanda kökleri cezaevlerine kadar uzanan bir provokasyonun boşa çıkarılması yönünde gerçekleştirilen bir müdahaleydi. Bu amaçla Akademi'de PKK Zindan Konferansı'nın yapılması kararı alınmıştı. Hüseyin yoldaş da, Almanya'da geçirdiği tutukluluk süreci nedeniyle konferansı doğul degeci derinleştirmiş ve konferansın çözümleyici geçmesi yönünde katkılar sunan.

Bu konferansın ardından başlanan Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresinde Şehit Hasan Takım'na temsilci olarak atandı. Olumlu özellikleriyle hem Akademi genelinde ve hem de takımda sevilen-sayılan bir konuma ulaştı. O'nun eğitim devresinde gösterdiği yararlılık kür. Birçok ders konuşumunda yer almıştı. Vereceği derslere güç hazırların ve yapının aydınlanmasına büyük katkı sunardı. Bütün yapı, O'nun verdiği

derslerden memnun kalırdı. Hem öğretmen, hem de öğrenci pratiğini en güçlü şekilde sergileyen arkadaşlardan biri olmuştu. Avrupa'da doğup büyümesine rağmen, kamp koşullarından olumsuz etkilenmedi. Askeri olarak da gelişme gösterdi. Yıllardır mücadele zorluklarına yaşıyan bir militan gibi kamp koşullarına adapte olmuştu.

Eğitim devresi henüz tam sonuçlanmadan Kasım 1991 tarihinde Güney Kurdistan'a gitti. Akademi pratiğindeki gösterdiği başarı nedeniyle Parti Önderliği'nin talimatı üzerine Haftanın kamp yönetimine alındı. Orada bulunan yeni savaşçıların eğitim sorunlarıyla ilgiliydi. Yeni kampa gelen yabancı ziyaretçileri ve gazetecileri de karşılayarak, o büyük inancı özelliğiyle gerçekliği anlattı. Yığın faaliyeti büyük süreci burada da devam etti. Yorulmadı söner bilmedi. Nitekim O'nun peşinde olup aradığı, koşulların

*Sevgili oğlum ve yoldaşım
Birincil Hüseyinim
Sanmak acı çekmiyorum
Bir baba olarak
çok acı çekiyorum
Çünkü ben bir babayım
Fakat ben bir şehit babasıyım
Ah şu kahe ihanet olmasaydı
Fakat sana ve tüm
şehitlere söz veriyorum
Bu yolda yürüyeceğimi
Senin bıraktığın yerde zafer
bayrağını Kurdistan dağlarında
yükseleceğimize
Söz söz veriyoruz
Söz onurdu, onuru
çığnılmeyeceğiz*

**Annem ve kardeşlerin adına
Baban ve yoldaşın Rifat Çelebi
(Xale Rifat)**

zor olduğu sahalarında mücadele etmekte. Akademi'de bulunduğu dönemde Avrupa'ya dönmeye istekli olmadı, sıcak savaş cephesinde yer almak istediği yönündeki önerisini Parti Önderliği'nin sunmuştu. O, bu görevi kendisi hazırlamıştı.

Haftanın kampında tifo hastalığı yakalanmış, bu nedenle de çok da kilo kaybı edip fiziki olarak zayıflamıştı. Fakat O, bir yandan bu fiziki rahatsızlığı karşı mücadele halindeydi, diğer yandan üstlendiği görevlerini barışma azmi ve kararlılığı elden bırakmamıştı. Çünkü O gerçek bir militan, bütün yaşamını ülkesinin ve halkının kurtuluş davası-

na adayın bir kahramandı. Her koşulda ve her zorlukta kararlılığı esas alan, bunun başarısı için hiçbir fedakarlıktan çekmeyen bir PKK'lıydı.

Ekim 1992 tarihli, Kurdistan'da bağımsızlık ile ihanetin tarihi bir hesaplaşmaya girdiği bir kesittir. Kurdistan ihanetin birçok çeşidine tanık olmuştu, ancak böylesine iğrenç olanı ilk defa görecekti. Bütün halkımız bundan utanç duydu, bunu alına sürmek istenen en karasından bir leke olarak tanımladı. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin gayrimuşru çocuğu olan "Kürt Federe Devleti"nin nemeven bir oluşum olduğu, tarihimizin bu safasında en yalın biçimyle gözler önüne serildi. Bu oluşumun ilk kurşununu, Kurdistan halkının gerçek kurtuluş davası temsilcilerine sıkmış hiçbir şekilde unutulmayacak bir ihanet girişimidir. Bunun ne anlama geldiği konusunda da genişçe yazıldı, yorumlandı.

Ekim ayında bir yanda böylesi bir iğrenç ihanet yaşanırken, diğer taraftan görkemli direnişler yaşandı. Kurdistan terk edilmedi. Kahramanlık örnekleri tarihin sayfalarına geçirildi. Halkımızın onuru temsil edildi, bağımsızlık ve özgürlük bayrağı yere düşürülmedi. Kan ve can pahasına da olsa ihanete geçit verilmedi. Bundan sonra da verilmeyecektir.

İşte Hüseyin yoldaşımızın bu noktada değerlendirdiği ve O'nu bu temelde soylu bir mertebeye oturttu. O, bu kahramanca direniş içindeyken, halkımızın bağımsızlık mücadelesini kararlıca savunurken yaralandı. Diğer bazı yoldaşlarıyla

birlikte uygun bir noktada korumaya alındı. İlkel milliyetçi güçler yaralı yoldaşlarımızı yakalıyorlar. Bunlar arasında Hüseyin yoldaş da vardır. En gözükara bir biçimde yaralı yoldaşlarımızı katlediyor. Hüseyin yoldaşı ise bir uçurumdan aşağı atılıyor.

Hüseyin yoldaşımızı kaybettimiz tarih, 12 Ekim 1992. O'nun aramızdan ayrılışı büyük bir kayıp olmakla birlikte, büyük bir değer olarak da kazanımdır. O'nun büyükluğu, başarısı yenilerini yaratacaktır. Her şeyden önce kararmış, inancımızı daha da bilemiştir. Kazanması kesin kararlı kılacaktır. Unutulması mümkün olmayan izler bırakmıştır ki, bu zaferi yakınlaştırmada adimlarmızı sağlamlaştırmıştır. O'nun sömürgecilik ve her türden ihanet karşı içinde yer aldığı büyük bağımsızlık yürüyüşü kesintisiz sürdürecektir. Hiçbir güç bunu engelleyemeyecektir. Sömürgecilik ve ihanet-

tine bağlı temelde kusacağız. Vatan topraklarını, karşısında savaşarak ölmüşleştiren her türden yabancı işgalden, ölmüşlükten arındırana kadar direneceğiz. Bu kararlılığımızda güç kaynağımızın, işgimsin, hiçbir şekilde sarsılamayacak inancımızın. Sana bağıllığımızın biricik gereğini, tarihin er veya geç ama mutlaka bir kesitinde büyük Kurdistan devrimini gerçekleştirmek olduğunu asla unutmayacağız. O büyük gün geldiğinde, gözlerimiz görmese de, zaferi seninle kutlayacağız. Seni öylesine yüreğimizin derinliklerine gömdük ki, attığımız adimlarda, vuruş tarzımızda, yaşamızın bütün alanlarında seninle birlikte olacağız, anın sonsuza dek rehber alacağız. Seni erkenden kaybetmek ne kadar zorsa, o kadar da zaferi yürüyüşümüzü sürdüreceğiz. Başkan APO, "Hüseyin çok değerliydi. Avrupa'da doğup büyü-

tin soysuz kökleri Kurdistan topraklarından mutlaka söküp atılacaktır. Yoldaşımızın can verdiği büyük devrim eseri korunacak, geliştirilecek ve zaferle taahhüt edilecektir. Bu, en kutsal anımdır, yaşamı gerçekleştirecektir. Bunun için daha çok kan ve can vermeye hazır olacağız. Bu yolda engeller ne olursa olsun, Hüseyinleri takip etmeye kararlı olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz.

Hüseyin yoldaş! Sen onurumuzsun. Halkımız da senin gibi bir kahramana sahip olduğundan gururludur. Unutmayacağız seni. İhanete karşı kınımız dirmeyecek, nefretimizi senin şahade-

mesine rağmen başarılı bir pratğin sahibiydi. O'nu Avrupa'daki Kürt gençliğinin sembolü olarak görmek gerekiyor" diyor senin için... Evet, bu mutlaka karşılığını bulması gereken bir çağdır. Gençlik seni unutmayacak, manevi komutanı esas alacaktır.

Özgürlüğün doruğuna yükselerek, ölmüşlüğü sonsuzluğuna uçtu. Sana söz veriyoruz. Kurdistan yaşadıkça yaşayacak, olmasa bile halk olarak yolunda seferber olacağız. Her iki durumda da beraberiz. Can verdiğin eseri mutlaka zaferle taahhüt edeceğiz, seni unutmadığımızı ispatlayacağız. Buna kesin kararlıyız.

gün bir kişiliktir.

Yayınlandı edindiği yeteneklerini Akademi'de de konuşturdu. Parti Önderliği'nin "Ocak 1984 Konuşmaları" ve "Ocak 1992 Çözümlemeleri"nin redaktesinde büyük pay sahibiydi. Gecinen geç saatlerine, kimi zaman da sabahlara kadar elinde redakte işleriyle uğraşır. Akademi'deki 500'ü aşkın öğrencisi arasında bu işi en iyi yapanlardan biri oldu. Akademi'nin redaksiyon çalışmalarında yer almasına rağmen, her zaman yardımı hazır bekler. Bu-yük yardımı yapı. İkinci eğitim deresinde takım temsilciliğine layık görüldü. Görevinde başarılı oldu. Temsilciliğini yaptığı takım arkadaşlarını eğitme, mücadeleyle hazırlamak için unutulmaz çabalar harcar.

O, tutarlı bir özgürlük anlayışına sahipti. Kimi kişiliklerde bu konuda yaşanan yanlış eğilimlere düştüğü gibi, bu tür anlayışlara karşı doğru özgürlük anlayışları dayatır. Kadın özgürlüğüne sorunu büyük önem verir. Parti Önderliği'nin bu konudaki çözümlemeleri üzerin-

de yoğunlaşmayı, vazgeçilmez görevleri arasında sayardı.

İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi sonlandı, bu kez de Kurdistan'a ulaşmanın günlerini sayar. Sabırsızlık içinde, coşku içinde, kesin kararlılığıyla... Amed Eyalat'ine gitmek tercihi olur. Önerisi üzerine görülür. Nitekim gerilayla hazır durumdur. Haziran 1992 tarihinde Bekaa Vadisi'nden Kurdistan'a doğru yol alır. Umut ve heyecanla yürür. Sağlam bir inanç temeline dayanarak yönelir. İkinci Güney Kurdistan'a gider. Kısa bir süre sonra Kuzey Kurdistan'ın Serhad Eyalat'ine geçer. Vatandaşlık kucaklaşır. Sevinçli tatlıdır. Yaşadığı ani dünyalara değişmez olur. Buradan da komutasından bir grupla Amed Eyalat'ine giriş için özüğü dağılır yollar. Bir köye varırlar. Grupta yentirince tecrübeli olan arkadaş bulunmaz. Köylüler tarafından ihbar edilince, civarında bulundukları Agri'nin Hamur ilçesi Musabeg köyünde düşman askerlerine kuşatmaya alınırlar. Sıcak bir Ağus-

tos günüdür, 15 Ağustos'un yıldönümü nedeniyle TC ordusu alarmi halindeydi. İhbarı alan korkak TC askerleri kalabalık bir güçle Mine'lerin üzerine yürür. Gülerden 12 Ağustos günü. 15 Ağustos'a 3 gün kala... Grubun her tarafı sarılır. Yukarıda bombalar yüklü helikopterler uçuşur leş kargaları gibi. Tek seçeneç var: Direnmek. Yenilmekten korkan düşman güçleri bombalar yağdırır. Bütün insanı duyulanlar yoksun olarak... Büyük bir barbarlık, vahşet örneğini sergileyerek... Mine'ler ölmüşlüğü mertebesine yükselir... Düşmanın sadıslığı bununla da bitmez, şehit düşen grubun tümü bir çıkura atılır. İnsanlık özelliklerinden uzaklaşmış canavar pengeleryle... Elbette ki, düşman bana sevindi. Belki de zafer sarhoşluğuna kapılarak kadeh tokuşturdu, salıyalı ağzından kahkahalar yükseldi.

Gerçekte ise bir parça özgür yaşam daha kurtarıyordu. Mine ölmüştü. Ölmüşleştirecek zafer kazanıyor ve böylece yeni safakları aydınlatıyordu yolunu takip edenler

in. Bedeni paramparça edilip tannınz hale gelse de, beyaz kefene sarılanlar canavarların iğrenç pençeleriyle bir çıkura fırlatılsa da, O'nun yaşamı milyonların yüreklerine uçuşuyordu...

O, ölümün soğuk nefesine aldrmadan özgürlüğün doruğuna yürüyordu. Tek başına değildi, milyonların göklerinde yeni bir yaşamı kurmanın coşkusıyla doluydu. Bir umut ırmagıdı, özgürlüğe susayanların susuzluğuna gideren özgürlük deniziydi. Ülkesinin sömürge topraklarında yaşanan insanlık dışı beslediği okyanustu. Bu ırmaklar, bu göller, bu denizler ve bu okyanuslar kurtulmamacak, her türlü engele rağmen yükselen dalgalar kırmalayacak...

O, bunun bilincindeydi yeni safaklara doğru yürürken, ölümünün tuzaklarından geçerken. Partisinin doğarmıştı, yoldaşlarına tam güvenmişti...

Bayrağı yere düşürölmedi. Mine ölmüş. 15 Ağustos gününe üç gün kala ölmüş düşmanların kervanına katıldı. Görmedin 15 Ağustos'u. U-

mut nasıl da büyüştü. Milyonlar, Kurdistan'ı nasıl da kanpe düşmana kapatmıştı. Sana inancı, güveniyordu. Yüreğindeki özlem dağlarını görmekte tanık olmuştuk. Kurdistan'ın olan derin sevgine hayran kalmıştık.

Yarım kaldı soylu amaçların. Devamını getirmek bizlere kaldı. Görmüyor belki gözlerimiz seni, ama özgürlüğe susamış vatan topraklarına umut tohumu olarak ekildiğini biliyoruz ve onu büyüteceğimize yemin ediyoruz. Sen yaşayacağın. Çarpan yüreklerimizde, zaferi için düşünün benimlemede biledeceksin. Sana söz veriyoruz. O büyük zafer gününü, seni aramızda düşünerek kutlayacağız...

"Nasırlı ellerde yaratılan

o görkemli bayrama

ben de katılacağım..."

Güney-Batı (Tolhildan) Eyaleti'nde şehit düşen yoldaşlarımız, dağlarımızda ve Kürdistan gerçeğinde zafer türkümüzdür

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Rojhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Mart 1992, Besni**

Adıyaman'da doğup büyüyen **Rojhat** yoldaş, mücadele safalarına katıldığı güne kadar sömürgeci okullarda okudu. En son İstanbul'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dış Hekimliği'nde okuyordu. Kemalist düşüncelerin en üst düzeyde aşılandığı okullarda, Kürt halk gerçeğini korumak, özünü temiz tutmak kendi başına önemli bir direnme ve mücadele idi. **Rojhat** yoldaş da, ulusal inkarcılığa karşı güçlü bir yurtseverliği, dürtülüğü temsil eden, özünü koruyan bir nitelikteydi.

Parti mücadelesi ve düşüncesiyle öğrenci iken tanıştı. Kürdistan gerçeğini ve PKK'nın militan direnişçiliğini araştırıp kavradıkça gerillaya katılma gerekliliğine inandı ve bir anıncı Nisan 1991'de Türkiye metropollerini terk ederek Kürdistan'ın dağlarına, Botan'ın engin direnişçiliğine ulaştı. Bestler muntakasında bir dönem pratik faaliyetleri içerisinde yer aldı ve yetkinleşmesi için Temmuz, 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Akademi sahasında askeri ve siyasi eğitim gördü. Burada yetkinleşmek için kişilik dönüşümüne büyük önem verdi. Halk ve ulus gerçeğini, PKK'nın militan özünü derinden kavradı ve sade bir halk devrimcisi olduğuna pratik yaşamında ispatladı. Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu, bu talebini partiyeye ilettiler. Bu temelde eğitim üzerinde daha çok derinleşti. Gerger-Kahta alanına gitmek için yoğun bir bilinçlenme sürecine girdi, planlar geliştirdi ve gerilla sanatının bu sahada tutturulması için gerillanın yaşam, taktikleri, savaş özellikleri üzerinde durdu. İstedikleri alanlara geçeceğini duyunca daha çok yüklendi kendisine. Çoşukluydu, özü ve sade bir kişiliğe sahipti. Akademi sahasında komutanlığa aday bir militan olduğuna kanıtlamıştı. Önce takım komutanı yardımcılığı görevini üstlendi. Yoldaşların gelişimi için caba sarfetti. Daha da yetkinleşmesi için takım komutanlığı görevini yürüttü ve

bu görevlerinde başarılı bir pratik sergiledi. Ülkeye dönüş yarışının başında ilerliyordu. Sade özellikleriyle sevgi ve saygı kazanmıştı. PKK'nın militan direnişçi özüne ulaşmanın büyük savaşçısı **Rojhat** yoldaş, bu kez kendini ülke pratiğinde sınamak istiyordu. Partiyeye ilettiler talep kabul görünce Mart 1992'de bir grup yoldaşla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne gitti.

Yoldaşlarına layık bir pratiğin sahibi olacağına söz veren **Rojhat** yoldaş, 15 Mart 1992 tarihinde Besni alanından Adıyaman'a gitme hazırlıkları içindeyken çıkan çatışmada, çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaşın ruhuna yemin ederek güçlü bir direniş sergiledi ve mevzisini düşmana karşı koruyarak şahadete ulaştı. Yeri geldiğinde nasıl kahramanca bir direniş sergilenir ve onurlu yaşamın şehitler zincirine nasıl halkları takılır pratiğinin örnek bir militan olan **Rojhat** yoldaş, savaşırken ve şahadete ulaşırken onurlu ve gururluydu.

Rojhat yoldaş! Senin şahsında tüm şehitlerimiz verdığımız sözü bir kez daha yeniliyoruz: Sizleri kavgamızda yaşatarak toprağımıza kök salacağız!

Adı, soyadı: **Abdulmelik ...**
Kod adı: **Dr. Cuma**
Doğum yeri ve tarihi: **Amude, Güneybatı Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Nisan 1992, Engizek dağları**

Kürdistan'ın Güneybatı parçasına bağlı Amude kazasında dünyaya

gelen **Dr. Cuma** yoldaş, burada büyüdü. İlk orta ve lise öğrenimini tamamladıktan sonra tıp öğrenimi için Türkiye'nin İstanbul şehrine gider. İstanbul da öğrenimini sürdürdüğü süre içerisinde yurtsever özelliklerini etkisiyle bazı reformist kesimlerle ilişkilerinde bulunur. Tıp Fakültesi'nde yurtsever Kürdistan gençliğiyle tanışır. Partimizin geliştirdiği savaş üzerinde yoğunlaşır. Ulusal kurtuluş düşüncesini kısa bir sürede kavrar ve kendisini faaliyetlere adar.

Sanat ve edebiyat konusunda oldukça gelişkin bir konuma sahip olan **Dr. Cuma** yoldaş, müzik ve şiir dalında da çeşitli eserler yaratır. Tıp'ta okumasına rağmen bunu yeterli görmemekte, yürüttüğü kısmi çalışmaların yetersiz olduğunu inanmaktadır. Her şey O'na garip gelmekte, yaşanan gelişmeler karşısında kendisinin içinde bulunduğu konuma ters olduğunu inanmaktadır. Neden okulumu bitirmedim, bu kadar acele edip de gerillaya geldin denilirdiği, verdiği cevap şudur: "Okulu bitirip de ne yapacaktım. Mezun olmaduktan sonra, tabelamı asacak kadar özgür bir toplum ve kimliğim olmaduktan sonra ne yapabilirim. Mezun olmak yeterli değil her şey için..."

Dr. Cuma yoldaş belli bir dönem cephe çalışmalarını içerisinde yer alır. Bu çalışma kendisini doyuramaz ve mutlaka daha çıkıp gerilla olmak ister. Bu istemini yerine getirmesi için ısrarla dayatır ve kısa bir süre sonra dağlara, gerillalara ulaşır. Dağa ulaştığında, gerillalarla kucağına yeniden doğmuşu benzeri olur. Çoşukluydu, neşeliydi. Geçekten de bu O'nun için yeri bir doğuştu. Gerilla yaşamına kısa bir zaman sonra ayak uydurdu ve savaşımın gelişimi için çalışmalarına aktif bir destek sundu. 1991 kışını eğitim süreciyle değerlendirdiği 1992 bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bahar aylarında bir grup yoldaşla birlikte pratiğe doğru yol alır. Ancak cetellerle karşılaşılır. İnsanlıkta nasibini almayan bu düşman zebanileri pusuya yatar ve çatışma çıkar. Çatışma uzun sürer. Bu çatışmada yaranılır, yoldaşlarının kurtuluşu için talimat verir, böylece çatışmayı yalnız sürdürür

ve grubun kurtulmasını sağlar. Merimleri tükenen **Dr. Cuma** yoldaş yaralı vaziyette TC'nin azılı uçakları cetellerine eline esir düşer ve katledilir. **Dr. Cuma** yoldaşın direnişini görmemlidir, yığılçısıdır, fedakarlığın en soylu örneğidir. Şehit **Dr. Cuma** yoldaşın direnişini ve bıraktığı silahı, devrim cephesinde hep zafer marşlarını çalacak ve yaşayacaktır!

Anısı mücadeleimize önderdir!

Adı, soyadı: **Bayram ÇİMEN**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **Nergele köyü-Elbistan, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Maraş olayları nedeniyle, daha 6 yaşındayken ailesi Pazarıcık'a bağlı Aşağı Pulyanlı köyüne yerleşir. İlkokulu köyde, ortaokul ve liseyi Elbistan'da ablasının yanında kalarak tamamlar.

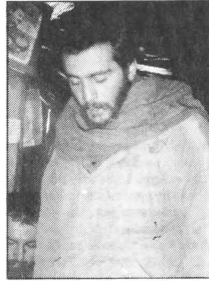
Meraklı ve heyecanlı özelliklerinin dolaylı Kürdistan'daki gelişmelere ilgi duyar. Kürdistan sorununa ilişkin cezaevinde bulunan abisiyle bir tartışma sürecini başlatır mektuplarıyla. Mektuplarla başlayan bu süreç, kendisine gösterilen ilgi ve destekle daha da yoğunlaşır. 12 Eylül iktidarının propagandasının etkisiyle kişiliğe belli bir bilinç çarptırması durumunu yaşar. İlk dönemlerde ulusal kurtuluş gerçemi ve mücadelesini yanlış yorumluyor ve bir taraf olarak cezaevindeki yoldaşlarını soru yağmuruna tutuyordu. Bu ilişkiler sonucu giderek gerçekleri kavra-

maya başlar. Gördüğü ilgilendiren etkiler, Cezaevi ziyaretlerinden birinden şunu söyler: "Devletler nasıl yıkılır incedim. Gördüm ki çoğu kez içerden parçalanıyor. O halde okumalıyım, devletin önemli bir yerine geldiklerinde sonra yıkılmıyım" dediğinde saf ve temiz duygularla yukarı bu çocuğun görünümünü yansıtıyordu. O artık yüreği ve beyniyle gerillada, serhildanlarda ve gençlik eylemlerindeydi.

Cezaevine yazdığı mektuplardan dolayı iki kez tutuklanır. Cezaevinde kaldığı bir-iki aylık süreçte gerçeğini biraz daha anlar, öğrenir. Açlık grevleriyle tanışır ve direnir.

Köyünde ve çevresinde muca-deleden yana saf belirleyen insanlarla birlikte olur. Her yaştan insanlarla dostluk ilişkilerini erkenden geliştirebilen bir kişiliği. Espriyle özelliğiyle herkese kendisini sevdirmişti. Kısa aralıklarla tutuklanıp bırakıldıktan sonra bir grup yoldaşla birlikte gerillaya katılır. Gerilla safına da yaşamı kısa sürer. 15 Nisan 1992 günü düşman güçlerinin pususuna düşen yoldaşlarıyla birlikte direnir ve şahadete erişir.

Anısı mücadeleimize önderdir!

Adı, soyadı: **Ömer AYAZ**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Kars, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Ömer Ayaz (Battal) yoldaş, Türkiye metropollerinde ulusal kurtuluş mücadelesi safalarına katıldı. Emekçi kökenli ve sığınan aile çocuğudur. Daha küçük yaşlardan itibaren düşmanın az çok uygulamalarına tanık olmuştur. Düşmanın yetersiz olmasa da tanrıydı. Yurtsever özelliklerini korumuştur. Canlı ve hayat dolu bir yoldaştı. Ülkesinden uzak ve halk gerçeğinden kopuk buymesine rağmen, kendi gerçeğinden ve özgünlüğünden birsey yitirmişti. Özü, safa ve atak bir kişiliğe sahipti. Ağırbaşlı ve dürüst yapısıyla bir timsaldı. Düşmana karşı kin ve öfke ile doluydu. İstanbul gibi bir alanda ve değişik çevre ortamlarında yetişmesine karşın hiçbir zaman düşman etkilerinin altına girmedi. Düşmanın dayattığı asimile ve yok etme politikasına karşı kişiliğinden savaşım yürüterek direndi, hiçbir zaman o sahte yaşama kendisini kaptırmadı. Kendi bulunduğu toplum ve yaşamın kendisine ait olmadığını, bu yapıyla bütünleşemeyeceğini anlamıştı. Yaşadığı baskı ve kimliksizlikten kurtulmanın yolunu bulmuştu. Ateş içerisinde bulunan halkın imdadına koşmuş, halkın bağrındaki ateşi alıp düşmanın başına ve beyine tutuşturmanın savaşımına atılmıştı.

Dağ yaşamını hiç görmemiş. Hatta Kürdistan dağlarını ilk defa görüyor ve tanışıyor. Buna rağmen erkenden dağ ve gerilla yaşamına adapte olan bir pratik sergiledi. Doğayla, Kürdistan dağlarıyla, temiz havasıyla bütünleştirdi adeta kendisini. Tepelere çıkı, elindeki dürbünü hiç düşürmez, saatlerce seyre da-lardı. Hem güvenliği kontrol eder ve hem de kendisinin deyimle "arka-daşlar, bu dağlara aşık oldum..." de-yip özlemli, tutkusunu ifade ederdi. Gözlerine bakıldığında canlıydı, gü-lüç, hayat ve umut doluydu. Kişiliği güven verirdi yoldaşlarına.

1992 baharında adeta coşuyor-du. "Hesaplaşma ve vuruşma günle-rim" deyip duruyordu. Hep araştırın ve düşünün, çözüm yollarını arayan biriydi. Yoğunlaşmış bir kişiliğe sa-hıptı. Şehit düşüşü oldukça soylu-du. Nisan 1992 tarihinde Binboğa dağlarında girdiği bir çatışmada yaralandı, kurtulmaktan umudu kesilme-ye ve her şeyden önce yoldaşlarına yük olmamak için son mermisini kendi soylu bedenine sıkarak yüce şahadet mertebesine ulaştı.

Mirasın, mücadeleme hep işik olacakları Battal yoldaşı!

Adı, soyadı: **Ali KAYA**

Kod adı: **Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1976**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

Ali Kaya (Hüseyin) yoldaş Elbis-tan'dan Çiftlik köyünde 1976 yılında doğdu ve burada büyüdü. Daha 15-16 yaşlarında oldu. Bu genç yaşında devrim saflarında kararı bir militan olarak yerni aldı. Genç yaşta silahlı savaşımın içinde yer alması O'nun ne kadar soylu ve yigit meziyetlere sahip biri olduğunu gösterir. Genç-tir, ama olgun ve ağırbaşlıdır. Değer-lere yaklaşımlı soyludur, yücedir.

Ali yoldaşın oldukça soylu tavırla-rı vardır. Bunların başında değerleri koruma gelir. İnsani hayretler içeri-sinde brakan yaklaşımları vardır. So-ruların çözümü için kendini yorar, düşüncelerini net ve yalın bir biçim-de ortaya koyar, gerilla eylemlerinin geliştirilmesi için taktikler üzerinde durur, planlar geliştirir. Çok gençti ve sevecendi, sevgi, saygı duyulma-sı gereken bir kişilik, çiçeklenmiş bir fidandı. Gerillalar içerisinde en çok değerlere bağlı kalınması ve korunması gerektiğini belirlen ve bu konuda her fırsatta düşüncelerini ortaya koyan, olumsuzluk kıtlığında surekli uyarın ve sorunun önemeine dikkat çeken can bir yoldaşı. Her raporda, diğer yoldaşlardan farklı olarak değerlerin korunması ve yü-celtilmesi gerektiğini işlerdi. Kendi-sine çok gençsin, neden bu kadar erken ağır bir görev olan silahlı mü-cadeleye katıldın diye sorulduğun-da, "Hayir, ben geç kaldığım sa-nyorum, gencim ama yürüyebileyo-rum, silah taşıyabiliyorum, o zaman her şey tamamdır, değil mi" derdi. Yine nasıl katıldığı sorulduğunda ver-

diği cevap şudur: "*Bir gün düşman askerleri köyümüze geldi, halkı top-layıp zulum yaptı, beni de saçımдан tutarak tokatladılar... O olaydan kısa bir süre sonra arkadaşları köyümüze geldiler, düşmanın zulmünü anlattılar ve kurtuluşun yolunu gösterdiler. Orada hemen kanım kaynadı...*" Bu olaydan birkaç gün sonra fiili olarak gerilla saflarına katılan Ali yoldaş, çok soylu ve örnek bir tavır sergiledi.

Yurtsever Kürdistan halkı ve Kür-distan gençliği, şehit Ali yoldaşın bu tutumu, mücadelesine aynakara daha kararlara yer almayacağındır. Mil-yonlar Ali yoldaşın çağırısına yarak ayağa kalkmalıdır. Hedefimiz budur. Yolun yolumuz, tutkun tutkumuz ola-caktır Ali yoldaş!

15 Nisan 1992 tarihinde şehit-ler kervanına katılan Ali yoldaşı mü-cadelemizde yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Murat ...**

Kod adı: **İsmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: **...**

Şahadet tarihi ve yeri: **15 Nisan 1992, Binboğa dağları**

İsmet yoldaşın ailesi aslen Erz-zincanlıdır. Daha sonra ale Elazığ şehir merkezine yerleşir. İsmet yol-daş buradan dünyaya gelir. Maddi durumlardan dolayı Türkiye metro-pollerinden İstanbul'a göç eden aile-si, İstanbul'da büyür. Ailenin ekono-mik durumu düzene girer ve normal bir yaşantı sürdürürler. Ülkesinden, halkından ve us geçirenden uzak bir yaşantı içinde, ancak ülke ile olan bağını kesmez, kendisini met-ropol yaşamının olumsuz tahribatla-rına kapıtmaz.

Kürdistan'da gelişen ulusal kur-tuluş mücadelesini takip eder, içten içe sempati duyar. Halkının içinde bulunduğ durumu araştırır. Bu ara-da yurtsever Kürdistan gençliğiyle ilişkiye girer, çeşitli düzeylerde cep-ha çalışmalarına destek sunar. Ulusal geçireğini ve parti ideolojisini kavradıkça devime karşı kendisini borçlu görür ve bu borcunu ödeme kararlılığıyla halkın başına döner. Artık anayurdundadır. Gerillayla bu-luştuğu zaman bambaşka bir duy-guya kapılır. Yoldaşlık ilişkilerinin yü-celiğini, birbirlerine olan bağlılığına tanık olur, daha çok etkilenir. Büyük bir azimle gerilla yaşamıyla, dağ koşullarına bütünleşmeye çalışır. Sü-reç geçtikçe yigit bir savaşçı militan olduğuna pratikliği ispatlar. Öğren-me azmı çok gelişir. Her soru, araştı-rır, öğrenmeye, daha çok bilgi-le-nimlere cabalar. Uzun yılların boş-luğunu doldurmak için kendisine, iradesine çok yüklenir. Halkını, us geçireğini, partiyi, şehitleri ve yaşam-ları, değerlerini nasıl yarattığını, savaş taktiklerini öğrendikçe, kişiliğ-inde köklü dönüşümü yaratanın savaşçısı olur.

İsmet yoldaşın yaşaması kısa sürer. Ancak örnek alınabileceği olumlu yönleri çok fazladır. Kisa bir sürede hızlı bir gelişim temposuyla kendini hazırlamış ve görevleri rahatlıkla yü-rütmeleceği bir yetkinliğe ulaşmıştır.

Bahar atılımına güçlü hazırlandı. Bu-nun coşkusunu yaşadı. Ancak 15 Nisan 1992 tarihinde grubuyla bir-likte Binboğa dağlarında düşman pususuna düştü. Militanca bir dire-nişi sergiledi; **Hüseyin, Mahir ve Battal** yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katıldı.

İsmet yoldaş, çatışma ortamın-dayken bile, PKK'nın militan dire-nişi özüne yararır bir pratik sergi-lemişti. Çatışma esnasında silahlı tutukluk yapar, ancak yılmaz. On me-zide vurduğu düşman askeri ya-maktadır. Onun silahı almayı gözü-ne kestirmişti. Silahlı çatışmadığı halde, düşman askerinin mevziine yönelir ve silahlı alır. Düşmandan aldığı silahlı düşmana karşı savaşa-rak kahramanca bir direnişle şehit dü-şer.

İsmet yoldaşın kararı, boyun eğ-me-yen direnişi ve yaşamı mücade-leme önderidir!

Adı, soyadı: **Aslan ÖZEN**

Kod adı: **Sefkan, Şêrê Şer**

Doğum yeri ve tarihi: **Kabayar köyü-Aslanbey Çiftliği-Göksun, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **9-10 Mayıs 1992, Engizek dağları**

Şêrê Şer (Aslan Özen) yoldaşın ailesi, yıllar önce Malatya'dan göç edip Afşın kasabasına bağlı Ser-zik Çayır köyüne yerleşir. Aradan bir dönem geçtikten sonra kabile ola-rak Göksun'a bağlı Aslanbey Çiftliği Kabayar mezasına yerleşir. Şêrê Şer yoldaş buradan dünyaya gelir, yaşamını bu güzel mezrada geçirir. Oğluka yoksul bir ailenin bireyidir. Geçimlerini çobancılıkla ve çiftçilik

yaparak sağlarlar. İlkokulu kendi kö-yünde okur, ortaokulu Göksun'da devam eder. Yoksulluk nedeniyle öğrenimine devam etmez. Adan-gıya girip inşaatlarda çalışır, ede ettiği kazancı briketler ale ekonomisi-ne katkida bulunduk. Yaşamında cö-mert ve mert biridir. İyi dostluklar kurduğu insanlara elinden geldiğin-ce yardım eder, her şeyini onlarla paylaşırdı.

Ekonomik sorunlardan dolayı bir-çok Kürdistanlı genç gibi Şêrê Şer yoldaş da kurtuluşu yurt dışına çı-ka-makta arar. Bu temelde anlaşıldı ki grup arkadaşlarıyla Mayıs 1989 tari-

hinde Yunanistan'a çıkar. Burada bir süre kalıp çıktuktan sonra 1990 tarihinde Almanya'nın Nürnberg şeh-re-ne gider. Bir dönem kalır, çeşitli çevrelere ilaskı kurar, iş arar. İste-diğini bulamayınca yoların yönünü Londra'ya doğru çevirir. Londra'da bir dönem kalır, burada yurtsever Kürdistanlılarla tanışır, ilişkilerini geliştirerek faaliyetler yürütmeye baş-lar. Şêrê Şer yoldaş Almanya'ya gel-diğinde içinde bulunduğu durumu şu yalın örnekle, partiyi sunduğu bir raporda diye getirir: "... Almanya'ya gelişiminin birinci ayıydı. Sağlarını uzatmış, sıyah bir gözük takmış ve kot pantolon giymiş bir halde yurt-sever Kürdistanlılara ait bir derneğe gitmiş. Herkesin garip bakışları kar-sısında bir tuhaflı olmuştum. Sağları-mın, gözüklerimin ve takım kotları-ne anlamla geldiğini anlamıştım..." Bu örnek Kürdistan gençliğine dayatı-lan sekişizliğe yalın bir örnek.

Şêrê Şer yoldaş Londra'da kül-tür çalışmalarına katılır, cephe faa-liyetlerini yürütür. Yurt dışında kendi ulusal gerçekliğiyle, Kürdistan ulu-sal kurtuluş sorununa ilk defa bu kadar sıkı bir temas içindeydi. Ailesi demokrattı. Türk solu ile yıllara da-yanan ilişkileri olmuştur. Bu duru-mundan dolayı 12 Eylül döneminde de düşmanın yığın başkalarına ve sindirme yöntemlerine maruz kal-mışlardı, ama Kürdistan'ı fazla bil-miyor, tanııyorlardı. Asimilasyon politikasının etkileri o kadar derin olmuştur ki, Kürdistan neresi, kimliği nedir, hangi topraklarda nasıl yaşı-yor bilmiyorlardı. Asimilasyon poli-tikasının derin tahribatlarını yaşıyan binlerce Kürdistanlın durumu da bundan farklı değildi. Aleece yaşa-sın bu asimile edilmişliğin yanısıra bir de Türk solunun bilinen tahribat-ları, olumsuzlukları mevcuttu. Bu du-rumun da yaşam ve kişilikte yarattığı olumsuzluklar söz konusudur. Yurt dışına çıkış bir anlamda kendi ger-çekliğiyle tanışma oluyordu. Yürüttüğü çalışmalarda kendi gerçekliği, Kür-distan'daki durumu kavradıkça bu kez ülkeye dönüşü gerçekleştirmen-i özlemi geliyor.

Londra'da bir süre eğitim gördü. Daha sonra Avrupa'da merkezi e-ğitimlere katıldı. Ulusal özdeyiş sağ-lam bir dönüşü gerçekleştirdi. Kendisi-ni geliştirdi, güçlendirdi. Eğitim son-sında bir dönem Hollanda'da cep-

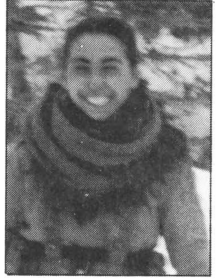

hesel faaliyetler içinde yer aldı. Yoğunlaştığı eğitim devresinden sonra Ağustos 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Mahsum Korkmaz Akademisi'n-de askeri ve siyasi eğitim gördü. Güney-Batı Eyaleti'nin ekono-mi, sos-yal, coğrafik durumu üzerinde dur-du, kişilikleri tahsil etmeye çalış-tı. Gerillanın nasıl geliştirilip güçlen-dirmesi gerektiği hususlarında de-rinleşti, gelişti yaşamı ve taktikleri üzerinde bilgilerini tazeledi, kendisi-ni güçlendirdi. Planlama grubu iç-inde yer aldığına coşukluydu, kararla-ydı, inancındı. Ülkeye doğru yol

alırken, Parti Önderliği grubu birli-kte konusur. Parti Önderliği, Şêrê Şer ismini (Kavga aslanı) takar Aslan yoldaşına. Grup Güney-Batı Eyaleti'ne ulaşır. Hazırlıklar yapılır. Binbo-ga'lar'a doğru yürüyüşe geçilir, an-çak Engizek dağlarında grup düş-man pususuna düşer. Burada çıkan çatışmada şehit düşer.

Onların sağladıkları mücade-leme önderlik edecek ve bağlama-ları-biten bağımsızlık ve özgürlük yolumdaki savaş istemlerini en üst zinde metil edeceğimiz söz ve-riyoruz!

Adı, soyadı: **Emine M. SÜLEYMAN**

Kod adı: **Cahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, Güney-Batı Kürdistan, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Emine M. Süleyman (Cahide) yoldaş 1970 yılında Kürdistan'ın Güneybatı parçasının Afrin kazası-na da yurtsever bir ailenin çocuğu ola-rak doğup büyüdü. Okulda doğrudu eğitim dönemlerinde ve ailesinin partii ile ilişkilerinden dolayı ulusal kurtuluş mücadelesini erkenden ta-nıdı ve ulusal düşüncelere donanar-kı parti ideolojisi doğrultusunda eğitim gördü.

Ablassı **Fidan** yoldaşın şahadetin-den çok etkilendi ve daha çok mü-cadeleye sarıldı.

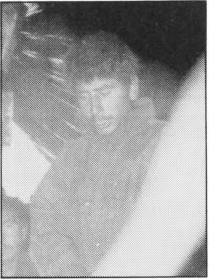
Cahide yoldaş, 1991 baharında kalabalık bir grup yoldaşla birlikte Güney-Batı Eyaleti'ne yönelir. Fiziki olarak zayıf ve yeni olmasına ra-gmen, hiçbir zorluk çekmeden, ken-disini yeni yaşama tutkun gücüne vererek eyletele başlıklar bir giriş ge-çekleştirir. O, bu sağlıklı giriş üstün moral ve inanca borçludur.

Temsil ettiği kişilik yapısı ve sava-ş yaklaşımıyla, her alada PKK'nın militan olçülerini temsil eden yaşam ve pratige sahipti. Ülkeye varır va-rmaz ablassı Fidan yoldaşın şahadet haberini alır. Bu olay karşısında tam militan bir tavır sergiler. Yoldaşları arasında tam bir güven ve saygınlık kazanan biri konumundaydı. Fed-a-karlığı, canayakınlığı ve yurtsever özellikleriyle oldukça olçülü ve ol-gun bir kişilikti. Gerilla yaşamı, halk arasında örgütlenme-propaganda faaliyetini yürütme ve eylemler gelis-tirme kendisi için bazarın günlerydi. İdeali bağımsız ve özgür Kürdistan olan Cahide yoldaş, bu uçuşa yig-itçe bir pratik sergiledi. 1991'in amansız kış koşullarında büyük bir azimle direnerek, yoldaşlarının eği-timiyle uğraştı, kendisinin eğitimini yürüttü, sürdürdüğü eğitim ve pla-nlama çalışmalarını 1992 yılına güç-lü hazırlıklarla girdi. Bahar ve New-roz'un coşkusıyla pratice yönelir. Kı-sa bir sürede, olgun ve olçülü yakla-şımlarıyla halkın gönüllere tahil kurdu.

21 Mayıs 1992 tarihinde Besni alanında düşmanın saldırısı sonucu grup boyu süren çatışmada Cahide yoldaş yigitçe direnerek **Faik** ve **Hacı** yoldaşlarla birlikte şahadete ulaştı.

Cahide yoldaşın anısı mücadele-mizde sönemeyen bir meşale ve direnişçi yaşamı zafer türkümüz olacaktı! Cahide yoldaşın bıraktığı mirası, devrimde zafere yaratarak taşılandıracaktır!

Sözümüz onurdur, onuru çığnetmeyeceğiz!

Adı, soyadı: **Selim BAŞTÜRK**

Kod adı: **Faik**

Doğum yeri ve tarihi: **Sümer (Deyvan) köyü-Dargeçit-Mardin, 1974**

Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak Dargeçit'e bağlı Sümer köyünde doğup büyüyen **Selim Baştürk (Faik)** yoldaşın yaşamı zorluklar içinde geçti. Ailesi yoksul olduğundan dolayı daha küçük yaşlardan başlayarak bir emekçi olarak çalıştı, çabaladı. Aile bireyleriyle birlikte Maraş, Adana gibi yerlerde pamuk tarlalarında çalıştı. Yaşam imkanlarını yaratmak için şehirden şehire dolaştı. Sömürgeciğin ülkemizi nasıl talan ettiğini, baskıları yoğunlaştırdığını, insanların ekonomik sefaletle ikeret bitirmek istediğini gördü, yaşadığını. Şuşmana karşı öfkesi arttı. Her şeyin sorumlusu düşman olduğunu anladı.

Mardin Eyaleti'nde ulusal kurtuluş mücadelemizin senhildanları birleşerek gelişmesi, herkes üzerinde olduğu gibi Selim yoldaş üzerinde de etkide bulundu. Partili yoldaşlarla tanıştı, onlardan etkilendi ve gücü oranında destek sundu. Sonraları geçim sorunundan dolayı İstanbul'a geldi. Burada inşaatlarda ve konfeksiyon işlerinde çalıştı. Çalıştı ama emeğinin karşılığını yeterince alamadı. İstanbul'da ERNK faaliyetlerini yürüten yurtseverlerle tanıştı, onlarla ilişkilerini sıklaştırdı, giderek partili yoldaşlarla bağlantı kurdu. Konumuna göre faaliyetlerde bulundu. Artık gerçekleri yeterince kavramıştı, kurtuluş ancak devrimle mümkündü. Bu nedenle gerillayla katılma talebini partiyeye ilettili. İstemi yerine getirilince Güney-Batı Eyaleti'ne gönderildi. Eyalette uzun bir süre eğitim gördükten sonra pratik faaliyet yürüttü. Besni-Pazarlık-Gölbasi alanlarında başarılı bir pratik sergiledi. 21 Mayıs 1992 tarihinde Besni'de düşmanın havadan ve karadan saldırısına uğrayan gerilla birliği gün boyu çatıştı. Bu çatışmada Selim yoldaş, **Cahide** ve **Hacı** yoldaşlarla birlikte şehit düştü.

Evet, Selim yoldaş emekçidir, sehirhıldanını yetiştirdiği genç bir fidandır. Senhildan çocuğudur. Mardin kazarlarında gelişen birçok senhildan ve gösterneye en on safıllarda katılmıştır. Okuma-yazması oldukça halde, halkından aldığı militan ruhla ve yurtsever iradesiyle militan bir konuma gelmiştir. Çok genç olmasına rağmen çok cank, sorumluluk duygusu alabilindiği gelişen bir yoldaştır. Kararlılığı ve düşman karşısında duruş tarzı bir abidedir. Girmiş olduğu birçok çatışma ve eylemler-

de hareketyile, manevra kabiliyetiyle ve moral gücüyle, grubundaki arkadaşlarının moral kaynağı ve saldırı ruhu olmuştur.

Partinin militan çizgisini yaşamı ve pratiğinden somutlaştıran Selim yoldaşın mücadelemizde hep yaşatacağız!

Üstün zeka ve pratik becerikliliğin bir örneği: Hacı yoldaş

Adı, soyadı: **Siddik ...**

Kod adı: **Hacı**

Doğum yeri ve tarihi: **Hizan-Bitlis**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **21 Mayıs 1992, Besni**

Ülkemizin derinliklerinden gelen, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle daha da yükselen, gürleyen bir ses "geliyoruz" diye haykırıyordu. O ses yeni umutlara, yeni ufuklara açılmayı ve gizemli bir şekilde dalmayı beraberinde getiriyordu. Hayaller gerçekleri yakalarcasına bir somutluk kazanıyordu. Tarihın o anından itibaren her atılan adım bir değer yaratıyor ve üretkenliği geliştirme devirindirci bir konuma bürünüyordu.

Ailesi tarafından Bitlis'e okumaya gönderildiğinde, Türkiye konusmak istemediğinden dolayı, yolunu doğru bulmuş bulur, okula gitmezdi ve içten içe düşmanın asimile politikasına karşı bir kin beslerdi.

Gerilla mücadelesinin Bitlis alanında gelişmesiyle birlikte, gerillalarla ilişkisi girer ve mütthiş etkilenir. Ondan sonraki yaşamı hep bu etki altında olur ve giderek bu etki O'nu gerilla safıllarına katılmaya götürür. Ancak ailesi yurtsever olmasına rağmen, ekonomik zorluklardan dolayı İstanbul'a para kazanmaya gönderir. O, İstanbul'a varır varmaz hemen yoldaşlar grubuyla ilişkisi geçer ve kısa bir süre sonra Güney-Batı (Tolhildan) Eyaleti'ne gider ve burada eğitim görür. 1991-1992'nin amansız çetin kış koşullarında metrelere karn altında siyasi eğitimini tamamlar. O çetin kış koşullarının olanaaksızlıkları içerisinde pratik ve yaratıcı hünelerinin sergiler, gerilla için ne gerekliyse onu yapar. Eğitim sürecinden sonra pratiğe doğru yol alırken mutlu,doğru, coşkuyla dopduyu, hiçbir fedakarlık yapmadan çekinmeyen bir konumdaydı.

Eğitildim sonra faaliyet yürütmeye savaş alanına doğru giderken, yol hattında anlaşılınırlmış kesimler tarafından farkedilir ve grup ihbar

mıştır. O'nun için üzgün değil, tam tersine intikam ruhıyla doluyuz. O'nun ve tüm şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyor ve bağlı kalacağımıza ilişkin sözümüzü yineliyoruz!

Adı, soyadı: **Ejder KAVAK**

Kod adı: **Ethem**

Doğum yeri ve tarihi: **Çiftlik köyü-Elbistan, 1962**

Mücadeleye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağı**

Ethem yoldaş, mücadele safıllarına üye topraklarından uzak olan Avrupa sahasında katıldı. Ülkeden uzak olmanın ezikliği yüreğinde hep hissetti. Avrupa'da cephe faaliyetlerinde katıldı. Burada ulusal kurtuluş savaşının derinden kavradı. Gördüğü eğitimlerle kendisini yetkinleştirdi ve 1989 yılında örgüt kararıyla ülkeye dönüş yaptı. Antep şehir çalışmalarına katıldı, verilen görevleri yerine getirdi. Şehir çalışmalarında desifre oluncu, bir savaşçı olarak dağlarda gerillalarla buluştu. Oldukça çabık ve fedakar bir kişiliğe sahipti. Sürekli hareket halindeydi, attaktı. Bir emekçi gibi çalıştı.

Yurtseverliği derinden bilince çıkardı. Partinin ideolojisi ve politi-

Önceleri ülke gerçeğinden uzaktı, Kürdistan'ı fazla bilmeyen, neden mücadele edildiğini anlamıyordu. Ama içten içe bir ilgi vardı. Beyninde şekillenen sorular cevap istiyordu. Bu konumda daha mücadele gerçeğini kavramadan Avrupa sahasına geldi. Buralarda kaldığı süreçte insanların yaşadığı durumu gördü. Yurtsever kesimlerle ilişkisi geçti, ülke ve halk gerçeğini kavradı. Gerillayla katılma arzusu gelişti. Bu istemle bir süre cephe çalışmalarına katıldı.

Serhat yoldaş, yurtseverliğin özünü yakalamakla bir yıldız gibi parlamıştı. Tutkundu ülkeye artık. Devrim şehitlerine olan bağlılığı gelişti. Onların yolundan yürümeyen kararlılığı içindeydi. "Özgürlük, bağımsızlık ve kurtuluş için yığılter şahadet uyaşısıya, ülke kan-revan içindeyken, halk kurtuluş için umut beklerken, kapıları çalındığında halk yureğini veriyorsa, bu bizi uçurmalıdır, düşündürmelidir. İşte bu insanın yuku ve sorumluluğuna daha da ağırlaştırıyor..." diyen Serhat yoldaş, bu ruhu ülkeye yoneldi. Güney-Batı Eyaleti'nde çalışmalara katıldı. Ancak bir görev için yol alırken Engizek dağına 5 Temmuz 1992 tarihinde düşmanla çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Serhat yoldaş şahsında şehitlerimiz verdığımız sözü yeniliyor, söz onurdur, onuru çığnetmeyeceğiz!

Tarih olgusunun yerli yerine oturduğundan başlıca devindiricileri halkların öncülleri oluyor. Öncüller, tarihin altüst oluşlarından tüm yeteneklerini kullanarak ve üstün çaba harcayarak canları pahasına fedakarlık sergilemekten çekinmiyor ve kendilerini feda ediyorlar. Halkımız 15 Ağustos Atılımı'yla tarihin çarkını ulusun ve toplumun çıkarı lehine çevirmeyi başarmış ve fedakarlığın en özü ve en güçlü pratiğini sergilemiştir. Kürdistan gençliği üzerine düşen tarihi sorumlulukları yerine getirmeye büyük bir çabanın sahibi olmuştur.

Hacı yoldaş, binlerce Kürdistanlı genç içerisinde sadece bir tanesidir. Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Amansız doğu şartları altında, mücadele safıllarına katılma kadar yaşamın zorluklarını tüm bedeninde hissedir. Bu zorluklar O'nu, mütthiş bir tarzda pratik olmaya götürür. Kendi köyünde üstün zekalığıyla ve pratik becerikliliğiyle herkes tarafından kabul görür. Eline ne tür iş alsırsa alını mutlakla bir şeyler yaratmayı becerir. Bir tahta parçası eline geçtiğinde, ondan yararlanacak bir alet yaratır. Daha küçük yaşlardan itibaren köyün tüm elektrik işlerini yapardı. Elinden her türlü iş geldiği gibi, insanlara kendisini sevdirmesi de bilirdi. Bir iş yaparken insanları incitmemeyi esas alırdı.

edilir. Bunun üzerine amansız bir çatışma çıkar. Bu çatışmada **Şengal** adında bir yoldaş şehit düşer. Üstün manevra gücüyle düşmana karşı çatışan Hacı yoldaş, kötü bir tarzda koldan kurşun yararı alır. Çatışmada yaralı olan Hacı yoldaşla birlikte grubun diğer elemanları kurtulur ve daha sonra birleşecekleri arkadaş grubuna ulaşılır. Hacı yoldaş, yaralı olmasına rağmen morali en yüksek olan bir konumdaydı.

Yaralı olmasından dolayı pratik çalışmalara, bizzat eylemsel faaliyetlere katılmayıordu. Bu durum O'nu etkiliyor ve yaranalmasını kabullenemiyordu. Yaralı halıyla bile, konumlandığı yerde iş yaratıp çalışırdı. Bütün çabası bir an önce iyileşerek düşmana darbe vuracak askeri eylemler içerisinde yer almak. Mücadele yoldaşları durumuna üzülmesine rağmen, tükenmek bilmeyen coşkuyla yoldaşlarının moral kaynağıydı. Bir gün bile durumdan şikayet etmedi. Bu hususta son derece sabırlı bir yapıya sahipti.

21 Mayıs 1992 tarihinde gerilla grubunun bulunduğu alan düşmanın karadan ve havadan saldırısına uğradı. Bu arada bir hava topunu isabet etmesi sonucu **Hacı yoldaş, Faik ve Hacı** yoldaşlar şehit düştüler.

Hacı yoldaş kaybettik. Ancak Kürdistan halkı binlerce Hacı'lar yaratıyor. O, bu konuda rolünü oyn-

kasını kavradı, gerilla savaşının taktikleri üzerinde yetkinleşti. Birçok eylemlere damgasını vurdu. Düşmana yönelik pusula eylemlerinde militanca bir pratiğin sahibi oldu. Yoldaşlarının eğitimi üzerinde durdu, bu konuda bildiklerini aktardı, savaşçıların gelişimi için çabasını hiçbir zaman esirgemedi.

1992 atılımına güçlü hazırlandı. Kış süresi boyunca gerillaların lojistik sorunlarını halletti, geceleri gündüz katarak eğitimler üzerinde yoğunlaştı. 1992 Bahar atılımındaki eylemlerde en önde idi. 5 Temmuz 1992 tarihinde Engizek dağına bir görevle doğru yol alırken düşmanın pususuna düştü. Yoldaşlarıyla birlikte kahramanca bir direniş sergileyerek şehitler ordusuna katıldı. Anısı bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde hep yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Bekir BEZGİN**

Kod adı: **Serhat**

Doğum yeri ve tarihi: **Ambar köyü-Elbistan, 1965**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağı**

Yurtseverliğin zayıf olduğu Elbistan alanında bulunan **Serhat** yoldaş, militan bir ruhla mücadele safıllarına atıldı.

Adı, soyadı: **Bektas GÖKSUNGUR**

Kod adı: **Hasan Hüseyin**

Doğum yeri ve tarihi: **Cennetpınar köyü-Pazarlık, 1972**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Temmuz 1992, Engizek dağı**

Hasan Hüseyin yoldaş, Pazarlık'a bağlı Cennetpınar köyünde dünyaya geldi.

Ülkede gelişen gerilla mücadelesinden etkilendi. Arkabıllarından, ailesinden bireylerin şehit düşmesinden etkilendi. Parti mücadelesini araştırıp inceledi, dopdolu bir ruhla ARGK'nın militan bir savaşçısı olmak için dağlara çıktı. Gerilla olan yoldaşlarıyla kucaklaştı. Mücadeleye katıldığında andan itibaren her mevzisinde intikam yeminiyi etti. Yetkinleşmek için erdemli bir çabanın sahibi oldu.

Büyüdüğü yörede düşmanın Kurt kişiliğinde yarattığı tahribat derindi. O özünü sağlam tutmaya ve korumaya. Düşmanın halka yönelik çok yönlü saldırıya, baskılara ırkıtme ve ülke topraklarından uzaklaştırmaya yönünde baskıları söz konusuydu. Buna yakından tanık olan bir yoldaş. O, düşmanın bu çok edici politikasına karşı zihinde kararollar yıkımsı, işgal altındaki ülkesinin kurtuluşu için bizzat pratik faaliyetliyle yönelmişti.

O, genç militan yapısıyla gençlik yıllarını, çağdaş Kawa'nın ve ateşin çocuklarının intikamına adanmıştı. Bu yolda kararlara yurdu ve 5 Temmuz 1992 tarihinde Engizek dağına düşman güçleriyle çıkan çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şahadete ulaştı. O'nu bağımsız ve özgür Kürdistan'da yaşatacağız!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Diwar**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman ...**

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Temmuz 1992, Besni**

Diwar yoldaş, Batman'da doğdu. Uzun yıllar önce ailesinin Çanakkale'ye yerleşmesinden dolayı burada büyüdü, gençlik yıllarını burada

geçirdi. Batı'da yetişmesine rağmen özürdü, dürttü, yurtsever özünü korumuştur. Düşmanın Kürdistanlıları Türkiye metropollerine taşıyarak yoketme-eritme politikası bilinir. Ailesi de bu politikadan kısmen de olsa nasibini almış durumyla karşı karşıya kalır. Ama yurtseverlik özellikleri güçlü olduğundan kendilerini korumayı başarırlar. Diyar yoldaş da, düşmanın uyguladığı politikanın özünü kavramış, Kürdistan'da ve Kürt halkına karşı yürütülen özel savaşın niteliklerini anlamıştı. Bunun için düşmana karşı öfkeliydi, tarihin hesabını sorarcasına intikam almak istiyordu. İşte bu arzıyla Kürdistan'a yürüdü. Yürüyüşü kararlı ve militandı. Ülkeye dönüş yolculuğuna başladığında oldukça rahat ve mutlu idi. Çünkü gerçeğine, gerçek anası, ana vatanına dönüyor ve bu vatanın kuruluşu için savaşacağına ant içmenin gereklerini yerine getiriyordu.

Diyar yoldaş sakin ve sabırlı özelliklere sahipti. Halkına vahşet saçan düşmanın durumunu Kürdistan'da daha net gördü, öfkesi ve kını da arttı. Halkına söz verdi. Bağımsızlık ve kurtuluş için gerekirse kanını dökmekten çekinmeyeceğine yemin etti ve yürüdü... Besni'ye yol aldı. Burada gerillaıyla kucaklaştı, buluştu.

Tarih 7 Temmuz 1992. Yaz sıcağı kavuruyor bedenleri... Köylüler oraklarıyla tarlalarda, işçiler ter içinde fabrikalarda. O ise, zebanilerin karanlık pususunda ve düşmanla gışığına çatışmada. Besni halayında yoldaşlarıyla birlikte elleri havada sımsıkı, "Teslimiyete hayır, direnişe davet" gullerini eki Kürdistan dağlarına.

Söz veriyoruz Diyar yoldaşı! Taşığıdın bağımsızlık ve özgürlük bayrağı mevziden mevziye onurluca dalgalandırılacaktır!

Adı, soyadı: **Mehmet KURUDERE**
Kod adı: **Yado**
Doğum yeri ve tarihi: **Damlataş köyü-Pazarcık, 10.05.1974**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **10 Temmuz 1992, Pazarcık**

Mehmet yoldaş, Pazarcık'a bağlı Damlataş köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. İlkokulu köyünde okudu, orta ve liseyi Pazarcık'ta tamamladı. Köyden Pazarcık'a yaya olarak her gün okula giderdi. Bu zor yolculuğuna rağmen, derslerinden oldukça başarılıydı. Zekiliği ve olgunluğuyla herkes tarafından sevilip sayılan bir yapıya sahipti. Ailesi hayırcılıkla geçimlerini sağladıklarından dolayı her yaz mevsiminde yaylalara çıkarlardı.

1989 Yaz tatili döneminde yine yaylalardayken gerillalarla tanıştı. Giderek gelişen ilişkilerle mucadeleyi ve gerilla yaşamını yakından tanıma fırsatını buldu. Ondan sonraki süreçte parti ve Kürdistan tarihini araştırıp incelemeye başladı. Okul çevresinde yürütülen devrimci çalışmalar içerisinde aktif olarak aldı. Okul dışındaki süreçlerde kitleler içinde mucadelenin propagandası-

nı yaptı, kitleleri eğitmeye önem verdi. Sonraları ailesi ile birlikte Antep'e göç ettiler. Burada dershaneye devam etti. Aynı zamanda bir mağaza da çalışarak masraflarını kendisi karşılamaya çalıştı. 1992 yılında Diyarbakır Dicle Üniversitesi Mimar Mühendislik Fakültesi'ne girdi. Diyarbakır'da kaldığı süre zarfında dev-

bacalarını kıracağız" diye sık sık söylediği sözleri, Gerger'e giden 6 yoldaşın öncülüğünde gerçekleşti. Yol güzergahını, coğrafyayı ve kitleyi tanımadaki zayıf kalmaları ve yanlış konaklama sonucu, çok korucular tarafından grubun kaldığı noktanın tespiti sonucu, bu fırsatı vahşice değerlendiren düşman güçleri,

şeti açık ve net olarak gördü. Görüldüğü durumlar karşısında kendi kendisine isyan etmeye başladı.

Askerlik döneminde karşılaştığı vahşet olaylarını gördüğü her yerde anlattı. Askerlik sırasında, yakalanan bir gerilla'yı yardım edip kamasına zemin hazırladı ve bağardı. Bundan dolayı 45 gün disiplin cezası aldı.

rimci çalışmalarını aksatmadı. Serhildanlara, eylemlere katıldı. Siyaset ve kültürel alanda hızlı bir gelişme sağladı.

1992 yılında doğup büyüdüğü köye geldi. Burada ARGK safına girdi. Artık her şeyini partisi, ülkesi ve halkı için seferber etti. Kisa geçen mucadeleye yaşamında gerillaıyla buluştu. 10 Temmuz 1992 tarihinde Pazarcık civarında düşman güçleriyle çıkan çatışmada yığılce direnerek şehit düştü.

Mehmet yoldaşın hayatta tek beklentisi bağımsız ve özgür Kürdistan'ı görmektir. Söz veriyoruz Mehmet yoldaş! Özlemin olan bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratıncaya kadar savaşacağız ve ülkemizi düşmandan temizleyeceğiz!

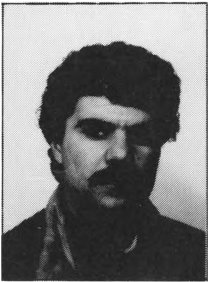
Adı, soyadı: **Hüsameddin KANDEMİR**
Kod adı: **Şamil**
Doğum yeri ve tarihi: **Gerger, 1970**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **7 Eylül 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Temmuz 1992, Gerger**

Şamil yoldaş, 1991 yılında gerilla safına katıldı. Engize kampında askeri ve siyasi eğitim devresi boyunca eğitime en özlü katılımıyla, özellikle pratik sahada iyi yetenekleriyle kısa sürede göz doldurdu. Şamil yoldaş, düşmana karşı kin ve öfkeyle yoğunlaşmış ruh haliyle Adıyaman bölge pratigine katıldı. Yoldaşlık ilişkilerinde cana yakın, fedakar, pratikteki çözüm gücüyle yoldaşlarına ruh ve canlılık getiren bir kişiliğe ve yaşama sahipti. Adıyaman Merkez Bozu Tepesi'nde çıkan çatışmada örnek davranışlarıyla rolünü oynayan yoldaşların kendisine olan güvenini daha da perçinletirdi. Şamil yoldaşın en büyük özelliği, gittiği alanın coğrafyası üzerinde yoğunlaşması ve kısa sürede gerilla grubunun öncülüğüne ulaştıran yeteneklerinin derinliği idi.

Bütün ruh ve yetenekleriyle giderek yoğunlaşan ve "Gerger'in kanı karlık mahpusunu yırtacağız, düşmanın Gerger'deki özel savaşının

yoldaşların çevresini sarar ve çatışmaya, mevzilenmeye ıyçan olmayan yoldaşların kaldığı noktayı yoğun taramaya alır. Bu çatışma esasında inisiyatifli kullanan Şamil yoldaş, iki yoldaşını da yanına alarak üç saat boyunca düşmanla kahrmanca mücadele etti. Memlerinin bitmesi sonucu militan davranışıyla bombasını kendisine paltatır ve ölümsüzler kervanına katılır.

Şamil yoldaş, düşmana karşı bilgedigin kin ve öfkenle doluydu, öcün öcümüzdür!

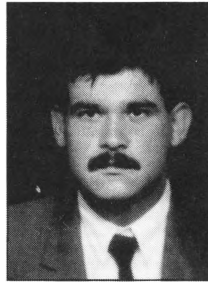

Adı, soyadı: **Nazif İŞCAN**
Kod adı: **Naci**
Doğum yeri ve tarihi: **Salmanpek köyü-Pazarcık, ...**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Araban**

Nazif yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Pazarcık'a bağlı Salmanpek köyünde dünyaya geldi. İlkokulu Pazarcık'ta okudu, lise öğrenimini ise yanda bıraktı. 1988 yılına kadar ailesine ait kasap dükkanında çalıştı. 1988 yılı ortalarında Avrupa sahasına geldi. Bir dönem İsviçre alanında kaldı. 1989 yılında ülkeye dönüş yaptı. Aynı yıl sömürgeci tarafından askere alındı. Üç ay Bo-lu'da komando eğitimini gördükten sonra Kürdistan'da askerliğini sürdürdü. Bu askerlik döneminde Kürdistan halkı üzerindeki baskı ve vah-

şetleri sonrası özel tim tarafından sürekli ölüme tehdit edildi.

Ailesinin isteyiyle 1991 yılında tekrar Avrupa'ya geldi. Almanya'da kaldı. Bu gelişinde partili yoldaşlarla hemen ilişkisi geçti. Kısa bir faaliyet süresinden sonra, parti kararlarıyla ülkeye dönüş yaptı. Pazarcık çevresinde faaliyet yürüttü. 27 Ağustos 1992 tarihinde Araban'da yapılan bir ihbar sonucu düşman güçleriyle çıkan çatışmada üç yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Anısı mucadelemize önderdir!

Adı soyadı: **Mehmet ŞAHİN**
Kod adı: **Mem Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **İslahiye, 1969**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **10 Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ağustos 1992, Pazarcık**

Mem Botan (Mehmet Şahin) yoldaş 1969 yılında İslahiye'de Kürt bir babanın ve İstanbullu Türk bir annenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası öğretmendi. İslahiye'de okuduğu okulları çok başarılı bir şekilde bitirdi. Liseden sonra bir yıl baskemlede kaldıktan sonra 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girdi.

Mem Botan yoldaş, İslahiye'de büyüdüğü için anne tarafının etkisi üzerinde fazla yoktu. İslahiye ortamında yatılı. Köyleri, Kürdistan'ın Güney-Batı parçasını sanı, "tavuklarını birbirine karışdır" cümlesinin

de belirttiği mesafedeydi. Bu, O'nun üzerinde daha küçükken iz bıraktı. Küçükliğinde diğer çocuklardan oldukça farklı bir yapıydı. Hareketli, gışiken ve kurulu düzeni kabul görmeyen bir konumu temisi ediyordu. Çok farklı işler yapar, farklı özelliklere sahip olan insanlarla ilişkiler geçer ve farklı düşünürdü. Sürekli büyük hayallerin sahibiydi. Ailesinin konumu O'nun, memur çocukları veya kemalist etkilerin yoğun olduğu ve bu özelliklere yaratılan ortamlara girmeye olanağı verirken, O, her zaman, köylerden şehre yerleşmiş aile ve fakir aile çocuklarıyla ilişki içine giriyordu. Her yönüyle bir arayış içindeydi. Ortaokul ve lise dönemi-lerinden bile bu arayışları devam etti. Hem içinde yaşadığı düzenden dayattıklarına bir çözüm olma ve hem de bir kimlik arayışı içindeydi. Davranışlarıyla, tartışmalarıyla, ilişki içinde girdiği insanlarla, kcasası her yönüyle bir arayış içinde olduğu belliydi. Ailesinin demokrat olmasının etkisiyle de belli bir mesafe almıştı arayışlarında. Ancak 12 Eylül faşist iktidarının yarattığı büyük terör altında ve tüketme ortamında fazla gelişmeye olanağı bulamadı. Liseyi bu yıllarda oldukça yüksek bir başarıyla bitirdi.

Liseden sonra üniversite sınavlarına hazırlanmak üzere İstanbul'a girdi. Burada da kimlik ve ulusal özünü yakalamaya arayışı devam ediyordu. Bir ara burjuva ortama dalış yapıp ve çözüm arayışlarını buradan yaratmaya çalışır, ama sonuçsuz kalır. Üniversiteye girmek kendisi için o kadar önemli bir sorun değildi. Okuyup okumamak sorunlarına bir çözüm getirecekti dediği. Bunu biliyordu. Yine de zamanını boş geçirmemek için okuyarak değerlendirmeye zorlandı, yoka yitip gitme tehlikesi de vardı. 1987 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'ne girer. Burada çok farklı ortam ve kişilerle karşılaşır, ancak arayışına devam eder. Bir ara Türk soluna girmek çözüm bulduğuna sanır. Süreç geçtikçe içine girdiği çevrelerin çözüm gücü olamadıklarını, kurulu rejime karşı bir alternatif olamayacaklarını görür. İslahiye'de düşmanın yarattığı kimlikten uzaklaşır ve Kürdistan'ı yok etme savaşının yaratmış olduğu kişilik, daha doğrusu kişisizleştirme politikası karşısında Mem Botan yoldaş, kendisini bulma mücadelesini vermekten yılmayarak, Türk solunda bulmadığı çözümü, Kürdistan gerçeğini araştırarak bulmaya çalışır. Bu temelde Kürdistan dağlarında gelişen silahlı savaşımı ve Kürtlüğü araştırma başlar. Bu incelemeleri sonucunda aradığını bulur, arastırıldığı kendi gerçeğini de yakalar, arastırıldığı araştırma isteği, arastırıldığı mücadele etme isteği gelişir. Böylece üniversite çevresindeki yurtsever gençlikle ilişkilerini geliştirir, örgütlenme faaliyetlerini yoğunlaştırır ve gençlik kanzasını mucadelesine önemli katkılarla bulundur. Ünlüsün dağlarında özgürlüğe kucaklaşmak ister, özgürlüğün orada, gerilla savaşının etkin geliştirilmesinde olduğunu savunur. Bu inanç ve ruha bir grup yoldaş topluluğuya 11 Mart 1992 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Bu alanda, yılların arayışı sonucu kavuştuğu mucadeleyi kavramak ve kendisini geliştirmek için oldukça coşkulu bir cabanın içerisinde girdi. Artık aradığı gerçeği tam yakalamıştı ve bunun bilincine ulaşmış çabasıydı. Hızlı bir eğitilden geçer. Dönem oldukça önemlidir ve eğitimler bu temel doğrultuda hızla sonuçlandırılmaktadır. Mem Botan yoldaş, Tolhaidan (Güney-Batı) Eyaleti'ndeki gerilla mücadelesine katıl-

maya karar kılar. Bir grup yoldaşı, büyük bir coşku ve mutlulukla ülke topraklarında ilerlerken Pazarlık yolu üzerinde düşmanın pususuna düşerler. Burada yılların intikamını alrıcasına kahramanca bir direniş başlar, üç saat boyunca süren direnişte, göğüs göğsüne çatışılır ve Mem Botan yoldaş, üç yoldaşıyla birlikte şehitler ordusuna katılır.

İnsanlık mücadelesi ve bu insanlık mücadelesi içinde kendi yeri bulmanın büyük temsili olan Mem Botan yoldaş, aynı zamanda beyaz katliama bir alanın Kürdistan'a yabancılaştırılması politikasının boşa çıkarılmasının da adıdır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: Hasan RESUL

Kod adı: Hawar

Doğum yeri ve tarihi: Afrin, Güney-

batı Kürdistan

Mücadeleye katılış tarihi: 1990

Şahadet tarihi ve yeri: 9 Eylül 1992,

Engizek dağıları

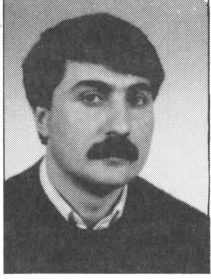
Kürdistan'ın Güneybatı parçasının Afrin kazasında doğup büyüdü. Yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Okulunu bırakıktan sonra ailenin ekonomik durumuna ortak olabilmek için bir emekçi olarak çalıştı. Ulusal kurtuluş düşüncesiyle Afrin'de tanıştı. Belli bir dönem cephe çalışmalarını yürüttü. Daha sonra Lübnan sahasında Barias alanına gerekerek fabrikalarda çalıştı. Amacı bu kanal üzerinden filen parti mücadelesine katılmak ve eğitimi tamamladıktan sonra ülke pratiğine yönelmekti. Olgun, özlü ve sabırlıydı. Fabrikalarda çalıştığı dönemlerde elde ettiği kazancının bütününe partiyi aktardı, eğitim gören yoldaşların ihtiyaçlarını temin etmek için verilen görevleri yerine getirdi. 1991 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitimi her yönüyle tamamladıktan sonra Güney-Batı Eyaleti'nde bizzat savaşı içerisinden yer alma talebinde bulundu. Bu istemi kabul görünce planlama gruplarına katıldı. Grup planlama çalışmalarını tamamladıktan sonra ülkeye doğru yol aldı.

Ülke pratiğinde kısa sürede uyum sağladı. Çok yönlü yeteneklere sahipti, teknik alanda ustaydı. Oldukça neşeli ve atılgandı, coşkuyluydu. Yer aldığı gerilla gruplarının moral kaynağı, neşeydi, uyumlu ve karlıydı. Gittiği her yere kendisiyle birlikte moral götürür, ulusal kurtuluş düşüncesini taşırdı. Halkla ilişkilerinde saygılıydı; büyük bir sevgiyle halka yaklaşıyor, eğitim örgütlemeye çalışırken incitilmeye büyük özen gösteriyordu. Tam anlamıyla Ali, bir halk adamıydı. Konuşmaktan, moral asılamaktan bıkmazdı, yüzündeki tebessüm eksilmezdi. Niçin savaştığını bilen bir yoldaştı. Hızlı ama yerinde yaklaşımları mevcuttu. Onlara eylem ve çatışmalarda yer aldi. Her eylemde de militanca savaştı, PKK'nın vuruş tarzını ve komuta kişiliğini yaşamında katipli.

Gelişmeleri takip eden, ayak durmak için kendisini hep yenileyen

bir yetkinleşme temposu içerisindeydi. Her arkadaş gibi Hawar yoldaş da bahar atılımına güçlü hazırlanmıştı. 1991 kiş sürecini yoğun bir çalışma temposuyla değerlendirmişti. Üstün fedakarlıklar göstererek bütün gücüyle yoldaşlarına destek sunan bir pratik sergilemişti. Yoldaşlarına karşı her konuda yoğun emeği vardı. 1992 bahar atılımında güçlü bir pratiğin sahibi oldu. 1992 sonbahar atılımı için takım yönetimi yer alarak bir takımın güçlü Birinçoğlu'a yöneli. Yolculuk esnasında bir ihanet sonucu, 9 Eylül 1992 tarihinde Engizek dağıları çıkışında düşman pususuna düştü. Uzun süren çatışma 11 değerli yoldaşıyla birlikte şehitler kenarına katıldı.

Hawar yoldaşın ismi, üstün mücadele anısı mücadelemize önderdir! O, sönmeyen bir meşaledir!

Adı soyadı: Ali YÜKSEL

Kod adı: Rızgar, Çekdar

Doğum yeri ve tarihi: Elbistan, 1961

Mücadeleye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: 7 Ekim 1992,

Türköğlu / Amanos dağıları

1980 öncesi gençlik hareketinin en fazla etkilediği alanlardan biri de Maraş'tı. Ali yoldaş Maraş'ta henüz gençlik çağına doğup adam atarken devrimcilerle tanıştı. Türk devletinin faşist niteliğini ve uygulamalarını gördü. Ardından Maraş katliamına tanık oldu. Faşizmin yaklaşan ayak sesleri, devrimi örgütlerle tanıştığı süreçte denk gelmektedir. Ali yoldaş, "... O dönemde PKK oysaydı dönem çok farklı olurdu" diyerek, o dönemin öncüsülüğüne işaret ediyor.

12 Eylül faşist darbesi ile birlikte devrimci örgütlerin çok kolay tasfiyeye uğramaları, kurtulanların ise Avrupa'ya kaçmaları, Ali yoldaşın Türk soluna karşı büyük bir güvenliğinin doğmasına neden oldu. Çukurova'da ekonomi öğrenimini sürdürürken yurt dışına çıkmaya karar verdi.

Geldiği Hollanda'da hem öğrenimine devam etti ve hem de çeşitli işlerde çalıştı. Aynı zamanda yurt dışına çıkar çıkmaz bazı siyasi çevrelerle ilişkileri olur, belli bir süre bu çevrelerle gözledikten sonra, bunların ülke ile hiçbir bağlarının kalmadığını acı duyarak görür. Halka verdikleri sözleri çoktan unuttuklarını fiili olarak yaşıyor, buna öfkelenir. Bu durum O'nda çevresine olan güvenini gelişmesine yol açar. Fakat sosyalizme olan inancını, halka ve ülkesine bağlılığını korur. En belirgin özelliği gerillikçe, haksızlığa, aldanmaya, yetersizliklerine bile bile sürdürmeye duyduğu öfke.

PKK'nin ideolojisini ve politikasını bilmiyordu, ilişkileri olmaması. Ancak ülkede gelişen mücadeleyi duyuyor, PKK'nın ülkesi ve halkının kurtuluşunda vazgeçemediğini, verdiği savaşımda görüyordu. Bunun etkisi altındaydı. Araştırıp inceledi, öğrenmeye çalıştı. Sordu, soruşturdu, tartıştı. En fazla önderlik sorunu

üzerinde yoğunlaşıyor. İlişkiler geliştirilerek yurtsever çevrelere. PKK'nın milyonlarca kucakladığını, insanlığı, halka bağlılığını en zor şartlarda bile koruduğunu kavradı. Ve giderek fiili olarak mücadelede saflarına katılmaya karar verdi. Avrupa ERNK faaliyetlerinde yer aldığı süreç içinde, olgunluğuyla, ciddiyetiyle, yoldaşlık ilişkilerinde derin özelliklere sahip olma yönleriyle tanındı. Halka ve yoldaşlarına önerisi kabul edildi ve Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitim gördü. Alçakgönüllü, yoldaşlarına derin sevgiyle bağlı olan, coşkulu, morali esas alan kişiliğiyle seviliş sayıldı. Kendisini eğitim ortamına en iyi veren bir yoldaştı.

"Burada özgürleşebildiğim hissediyordum" diyerek duygularını dile getirdi.

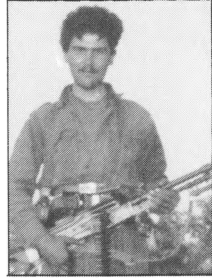
Ali yoldaş Güney-Batı Eyaleti'ne gitmek istiyordu. Neden bu eyalete gitmek istiyorsun diye sorulduğunda verdiği cevap şudur: "Ben dede oğluyum. Yıllardır halkımız binbir türlü özel savaş oyunlarıyla aldatılmış, kendisine yabancılaştırılmıştır. Düşmanın oyunlarını bozmadık bizim gibilerin ülkeye dönmeleri etkili olur. Halka ve ülkeye hizmet budur..." Gerçekten yüzyıllardır alevi potansiyelimizin yaşadığı alanlarda yaşanan zulüm, sömürü ve katliamlara karşı güçlü bir direnişçilik sergilenmesi gerekirken, bu yaratılmamış, dedelik denilen kurumu da düşman, halkımızın birliğini bölüp-parçalama alabildiğince kullanmıştır. Kürdistan'da ulusal kurtuluşçuğun gelişmesi birlikte düşman bu politikaya daha fazla el atmış ve aleviliği, sanki çok farklı bir sorunmuş gibi, halkımızın kurtuluşuna karşı kullanmaya hız kazandırmıştır. İşte düşmanın bu politikasını boşa çıkarmak gerekliyordu. Ali yoldaş, gönüllü ola-

bağlılığı, zaferi müjdeleyen coşkun timsali olan Ali yoldaş, **Mehmet ERDOĞAN (Behzat)** yoldaş ve bir grup arkadaş ile, Maraş'ın Türköğlu ilçesi yakınlarında Amanos dağılarında, bir ihbar sonucu sömürgecilerle çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehitler kervanına katılır.

Kısa süren pratiğine rağmen düşmanın ve işbirlikçilerinin yüreğine korku salan Ali yoldaşın cenazesine bile düşman tahammül göstermez, cenazeye hakaretler bulunur.

Ali yoldaş! Sizler halkımızın gönlüne özgürlük tohumları olup düştünüz. Ve şunu biliniz ki, şahadetinizle özgürlük yürüyüşü daha da güçlenmiştir. Artık halkımız siz şehitlerini yarattığı mirasla özgürlüğe, bağımsızlığa ve zafere daha yakındır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı soyadı: Gökhan ŞENGÜL

Kod adı: Merdan, Rohat

Doğum yeri ve tarihi: Kerkük köyü-

İslahiye-Antep, 1968

Mücadeleye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992,

Güney-Batı Eyaleti

Ulusal inkarın had safhaya ulaştığı bir ortamda doğup büyüyen **Gökhan Şengül (Rohat)** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi-

Botan'da gerilla yaşamının özellikleriyle daha bir coşkuyla dolar, bütün gücüyle bu yaşamla bütünleşmeye, onun her alanında bir ferdî olmaya büyük çaba gösterir. Botan'da kaldığı dokuz ay süresi boyunca verilen görevleri büyük bir sorumluluk anlayışıyla yerine getirir. Düşman saflarına katılan genç yoldaşlarının eğitimlerine destek sunar, yardımcı olur, gelişmeleri için elinden geleni yapar. Bu arada Botan'da düşmana karşı geliştirilen askeri eylemlere; baskınlara, pusulalara katılır. Düşmana vurulan her darbeyle, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın, geleceğin güzel günlerini yüreğine yerleştirir. Botan pratiğinden sonra daha yetkin bir kadro haline gelmesi için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Burada askeri ve siyasi eğitimi tamamlar. Daha sonra kendi isteği üzerine Güney-Batı Eyaleti gerilla faaliyetlerine gönderilir. Gökhan yoldaş, gerek düşmanın eyalet üzerindeki etkisini, gerekse ülke-halk gerçekte yabancılaşmış yaşamını karşısında büyük bir azim ve kararlılıkla alanına yönelirken, şunları ifade eder: "Genelde Kürdistan'da, özde Güney-Batı Eyaleti'nde, her karşı top-ragımız kanla süslenmiştir, kendini inkar eden, kendini yok sayan insanlarımız ulusal özlere, gerçekliklerine sağlam bir dönüşü sağlamazlar. Yok edilmenin esigine getirilen köle Kürdün insanlığına kavuşturulması için tek doğru yol savaşmak ve onlara gerçekleri öğretmektir." Eyalet özgüldümleri durumları değerlendiren Gökhan yoldaş, uzak kaldığı gerçeklere duyduğu özlem-e şunları belirtir: "Bir tek özlemim var: Her yönüyle düşmanın elinin uzandığı bu topraklara ulaşabilmek, savaşabilmek ve inkara karşı öze dönüşü sağlam gerçeğe istrebilmektir..."

Bu inançla ülkeye yönelen Gökhan yoldaş, onurlu bir savaşın onurlu bir savaşçısı olarak Ekim 1992 tarihinde düşmana karşı girilen bir çatışmada şehit düştü.

le birlikte, ulusal inkara ve sömürgeci karşı savaşım isteğini derinden derine hissetti. Lise çağlarını dayken düşüncesinde belirginleşmeye başlayan ulusal öze dönüş, üniversitede doruk noktasına ulaştı. Bu inançla, okuduğu Karadeniz Teknik Üniversitesi İdman Bilimler Fakültesi'nin üçüncü sınıftan terf ederek gerilla saflarına katılmak üzere Kürdistan dağlarına doğru yola aldı ve kararlı, zorlu bir yolculuktan sonra özlüne beklediği gerillalara, gerilla ordusuna kavuştu.

Onlar kuru topraklara düşen canlarıdır
Onlar karanlığa karşı ışık umutsuzluğa karşı umut ve...
yerin yedi kat derinliğinden boy veren bir fidan
tarihimize yazılan birer destandı...

Anıları mücadelemize ışık tutacaktır!

Pazarcık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneği FİDAN yoldaş

Adı soyadı: **Zeynep KALAN**

Kod adı: **Fidan**

Doğum yeri ve tarihi: **Yukarı Pulyanlı köyü-Pazarcık, 1970**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Armutlu-Pazarcık**

Tarihin akışı insanlık mücadelesinin hıznımasıyla imne kazanır. Öyle ki, tarih görkemli olaylara sahne olduğu gibi, insanın insanlıktan uzaklaştırıldığı olay ve olgulara da tanıklıktır. İnsanın insan olma mücadelesiyle başlayan başkaldırısı, tarihi devindirdiği gibi, kendi karıştığı sürekli çatışma içerisinde olmuştur. Bu çelişkiye rağmen tarih hiçbir zaman durmamış ve her zaman ilerleyiş doğru gebe olmuştur ve yeni yaşama fırsatı birer birer olmuştur.

Zamanla birey olmaksızın kurtulacak toplumsallarınsanlığı kendi içerisinde çeşitli düzeylerde kolektifleşerek doğa zorluklarına karşı direnmesi ve bugüne dek kendisini yaşatmasını bilmiştir. Öyle ki bazı anlar doğanın üstünlüğünü neredeyse kabul etmiş, kendi içerisinde kanımlarını. Bu bir boyun eğiş gibi görülsede, aslında kendisini toparlama, yenileme ve geleceğe doğru güçlü adımların atılmasının zemini olmuştur.

Sürgelen bu tarihi akış, toplumları, halkları, ulusları yarattığı gibi, devletler olgusunu da gündeme getirmiştir. Bu her halkın gösterdiği grafik olmuştur. Birçok halk yeryüzünde silinmesi engellenememiş, hoşlanmaya ve dışlanmaya tabi tutulmuştur. Yani tarihte kendisini lanetli olmaktan kurtaramamıştır. Yeri birçok halk, ezilmesine ve sömürülmesine rağmen; acılı da olsa bugüne dek kendilerini yaşatmışlardır. Böyle bir durumu, büyük sanıklarla, acılarla ve çelişmelerle halkımız bizzat yaşamıştır.

Büyük isyan ve başkaldırlara giren halkımız dünya halklarının bir üyesi olarak bir türlü kendisini sıyıramamıştır. Binlerce vatan evlatı kendi bin vatanı feda etmiş de sonuçta köle olmuştur kurtulamaz, sürekli diren sormuzye ve baskıya maruz kalmıştır. 1800'lerin ortalarından başlayan isyanlar 1900'lerin ortalarına kadar sürmüş olsa da halkımızın çıkarlarını koruma temel amacı için yenip ve ükemiş dör parçaya bölünmüştür.

Halkımız açısından bu, alışılga gelen bir durumdur. İnsanın onurlu bir üyesi olma mücadelesi başlatmaya da kadar bu böyle devam etti. "Kürdistan sömürgeci" sözcükleri soyul mücadelesinin başlangıcı oluyordu.

Kürdistan eski Kürdistan olmaksızın kurtarılarak hızla ilerleye doğru, bağımsızlığının ve özgürlüğünün ilk adımı atmış oldu. Elbetteki Kürdistan'ın Kürdistan olması için, toprağın ana toprak olması için vatan evlatlarının özgürlük ve bağımsızlığına kendilerini bedel olarak fe-

da etmeleri gerekiyordu. İşte yapılan da bu oldu.

Tarih bedel istiyordu. Bedelin verilmesi kolay olmuştur. Çünkü tarihimizin bize bıraktığı miras büyüktü. Ancak tarih durmadı. Gün geldi, "Kürdistan sömürgeci" sözcükleri bedel vermenin zorunluluğunu dayattı ve tarih hızlandı; akıma başladı, coştı, kükrledi, sel haline büründü; akışı durdurulamaz oldu. Bülün gelişmesiyle imne kazanan bu olgu, ülke genelinde somutluk kazandı. Gün geldi ki sömürünün, horlanmanın durması, ana toprağın özgürlüğü ve bağımsızlığı kavuşturulması için, bu toprağın evlatları şahı kalktı. Körpecek bedenlerini katik ettiler bu uğurda.

Öyle ki, kısa süreçte bir kervan oluştu. Şehitler kervanı! Şehitler halkımızın derin yaralarına merhem olmak için, kan aktırmamış toprak parçası bırakmadılar. Öyle ki toprak kanla sulandı. Halkların Kar'sa, Kar'stan Erzincan'a, Erzincan'dan Maraş'a, Maraş'tan Zaxo'ya... Binlerce vatan evlatı, toprak kanları ile suladı. Bu kanlar sayesinde Kürt insanı Kürt oldu, Kürdistan, Kürdistan oldu ve dünya halkların onurlu bir üyesi olma durumuna girmeye başladı.

Bu bağlanmış şehitler, tarihin Kürt halkı için biçtiği ölüm fermanni ıyrtıyor oluyordu. Şehitler, tarihin karanlık sayfalarından Kürt halkını gün yüzüne çıkardılar.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz geliştiçe tarihin sayfalarına binlerce kahraman isimleri yazıldı. Direnen bu kahramanlar abidesiyle, umut oldu. Öyle ki, "Yeryüzündeki cennet Mezopotamya'yı Mezopotamya yaptılar. Bu açıdan da diye alırsak, şehitler fışkıran umutların yeresen Fidan'ın kaynağı oldu.

Gün geldi ki, düşmanın ödel sa-vaş politikası sonucu vatanından ucuca kopan, vatansızlaştırılan ve adeta ana topraklarından kaçarcasına kaçan Pazarcık gençliği, şehitler zincirine sarılmış, körpecek bedenleriyle kopmaz halkları oldu. Bu uğurda binlerce Kürdistan genci gıbi vatan topraklarına sarılarak canlarıyla aşılmaz birer barikat oluşturdular. Düşmanın zehirli oklarının güzelim Kürdistan'a saplanmaması için, vücutlarını sıper eden bu vatan evlatları birer sembol olmuştular.

Nasıl ki, **Besey ANUS'ın direnişleriyle Kürdistan'da birer başlangıç halkası oluşmuşsa, Fidan'lar da halkın devam ettiricileri olmuştular. **Besey**'lerin takipçisi olan Fidan'ları tanımak bu vesileyle önem kazanıyor.**

Zeynep Kalan (Fidan) yoldaş 1970 yılında Pazarcık'ın Yukarı Pulyanlı (Akdemir) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Küçük yaştan başkalarla eş ve enerjik bir yapı kazanır. Eşitlik ve özgürlükten tutkulu, geleceğe güvenle bakarak ilerleyişle ilimle tanışır. Köye gelen gerillalardan oldukça etkilenir. Bundan böyle tartıştığı, konuştuğu konular gerilla olur. Gerillalardan öyle etkilenir ki, tüm esir yaşamına hızla bir çeki-zinden verir. Köyün cesur ve mert kızı olarak da bilinen Fidan yoldaş oldukça da etkil olur. Köyde bir çekim merkezi haline gelir. Adeta tüm gençleri yönlendirir ve eğiten bir durumdur temsil eder. O süreçte nışanlı olmasına rağmen kendisini gerillayla harırlamaya başlar. Toplumun değer yargılarına saygılı birer olarak nışanını da kazanarak için büyük çaba harcar ve kazanır da. Ne var ki, nışanlı olan kişi kendisi için saflarda yer alacağı belirtilir. Devrim zorluklarını bilen Fidan yoldaş, bunu kabul etmez. *"Sen devrim için inanç-*

lı değilsin, devrimle uyuyamazsın" der ve Fidan'ı keser. Kısa bir dönem sonra aynı köyden 4 arkadaşıyla birlikte saflara katılır.

Saflara geldiğinde oldukça atik ve enerjik biridir. Hemen göze çarpan bir kişiliğe sahiptir. Öyle ki ondan etkilenmemek olanaksızdır. Fidan yoldaş 1991 Ağustos'unda aldığı işkencede sergilediği direnişle de gerillalar tarafından bilinen biriydi. Çünkü 1991'de Pazarcık'ta "Dükkan" kızın direnişinden bahsetmeyen yoktu. Bu durum O'nun saygınlığını artırıyordu. İlk günden başlayarak dirayyetli, uyumlu ve gelişmelerin bir örneği oldu. Çok süresi boyunca eğitime alındı. Çetin iş ortamında müthiş bir gelişme kaydetti. Eğitim boyunca çeşitli görevler üstlendi. Mahsum Korkmaz Akademisi Hasan Vural Şubesi Şehit Deniz Devresinin en sevilenlerinden biri durumundaydı. Eğitim ortamında, gelecekte Pazarcık'ta büyük gelişmeler yaratacak bir militan kişilik sergiliyordu.

Eğitimi tamamladıktan sonra Mayıs'ın ortalarında pratığe yöndeldi. Pratiğe yönelmesi düşmanın kurşunlarıyla tanışması bir oldu. 23 Mayıs 1992'de Besni'de çıkan çatışmada güçlü militanca özellikler sergileyen Fidan yoldaş, düşmanı, "Kara Fatma takla atarak çarpıyor" propagandasına götürdü. Girdiği bu çatışmada üç değerli yoldaşını kaybetti, düşmana karşı olan kını bir o kadar daha arttı. Düşmana taviz veriliği noktada düşmanın amansız bir biçimde benceğini bizzat gördü. Bunun için sürekli tetikte oldu.

Parti, Fidan yoldaş Pazarcık alanı faaliyetlerine verdi. Çok kısa bir süreçte kitle tarafından sevilen bir duruma geldi. Hal ve hareketleriyle, davranışlarıyla, bilinciyle gençliği çeken bir merkez oldu. Adeta tüm köylüler O'nu soruyor, O'nu tanımak için fırsat kolluyorlardı. Gittiği her sahada gelişmeler yaratıyor, tanıştığı her kişiyi mutlaka örgütlüyordu. Örgütcü, toparlayıcı özelliğinin yanı sıra askeri alanda da örnek alınması gereken bir militandı. Pazarcık'ta zaman zaman legal hareket eden Fidan yoldaş, *"Ben düşmanın eline sağ geçmem"* diyordu. Bunun için sürekli el bombasını yanında taşıyordu. *"Düşmandan nefret ediyorum, onun eline sağ geçmektense kendi kendimi ihale ederim"* demesi kinini, nefretini açıkça ortaya koyuyordu.

Fidan yoldaş, Pazarcık'ta bu gelişmeyi yaratırken, sürekli konuşmalarında Parti Önderliği'ni görmek istediğini söylüyordu. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek istiyordu. Ancak Önderlik sahasına gitmek için de iyi bir pratiğin sahibi olması gerektiğini de biliyordu. Dolaylı yollarla kendisine *"kışın Akademide gidebilirsin"* denginde tüm dünyalar O'nun olmuştu. Çünkü hayalleri hep Parti Önderliği'ni görmektir. *"Önderliği görmek yeterdi bana"* diyordu.

Fidan yoldaş bir bayan militan olduğundan değil, partiyi kişiliğinde temsil eden özellikler sergilediğinden, her zaman ötek bir olarak gösteriliyor ve sevilirdi. Geleneksel kadın tutkularından nefret ederdi. Proleter kadını temsil etmede de en büyük iddia sahibi olan biriydi. Öyle ki, kendisinden eski olan arkadaşları askeri yaklaşımla etkiliyor ve saygınlığını geliştiriyordu. Bu bağlamda bir Besey Anus'u, bir Bervan'dı Fidan yoldaş.

Pazarcık'ın gülü, direnişin sembolü, militanlığın bir örneği Fidan yoldaş. Bir abidedi. Yıkılmayan bir

kaleydi. Meyvelerini vermeye hazır bir fidandı. Fidan kendi beklenmedik bir anda şehitler kervanına katıldı. 8 Ekim 1992 tarihinde Pazarcık Armutlu'da bir ihbar sonucu çembere alınan bir gerilla grubunda **Şirin, Mızgin, Dilan, Battal ve Çekdar** yoldaşlarıyla birlikte vatan toprağına düştü.

Belki Fidan yoldaş fiilen aramızdan ayrılmıştır. O'na bağlılığımız sadece sözle ifade edilemez, bağlılığımızı pratikle kanıtlayacağız. Onların intikamını alma, ihanetlerden hesap sorma bizim için namus meselesidir. Namusumuz onurumuzdur,

onurumuz çiğnemeyeceğiz. Pazarcık bir gülünü kaybettir. Onlarca gül yeniden yeserecektir.

Fidan'ı, Fidan'ları unutmayacağız!

*Pazarcık'ın gülü FİDAN
Düştü toprağına bir FİDAN
Gürledi gök
Ağladı güneş
Sızladı toprak
Bir cevherdi, çilekes, hüznüli
Vatan toprağına düşen
Karanfil'di, laleydi
Pazarcık'ın gülüyü
Şehit FİDAN*

BİR GÜN MUTLAKA KADINLARIMIZ

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
gözlerim apaçık

Çoluk çocuk, yaşlı ve kadınıyla
Birikmiş birikmiş sıra dışılaşarak büyük kapıda
mazlumun mazlumun halkım
en çok kadınlar hep kadınlar
etkeli fistan ve kara çarşafıyla
en çok kara çarşafıyla kadınlar

Öbek öbek güvercinler havalanıyor kırmızı
çatıdan

Göge yağmur bulutları asılı
Yükerelede gazap bulutları

yağdı yağacak
Polisler şaşakalmış

elbet şaşakalacak
Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
gözlerim apaçık

Nasırli elleri dillerin yıllanmış öfkeleri
ilk kez açık grevine dökmüşler okyanus sevgileri
Ulke parçası ateş böcekleri için

Kıyasıya döğüşen
Yaşının gözebekleri kadınlar

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Çift namıslı bir silah gibi gözleri
Düşmanın beynine bakan

korkunc bir top ağızları
Ve pırl pırl sözleriyle

Kara çarşafınlı yırtıp atıyorlar
Çıkıp geliyorlar kara çarşafından

Bütün cephele birden koşuyorlar
Rengarenk kadınlarımız

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Çekin
eey

düşman
çekin

Ninova'yı tepetaklak zılgıtlarla geliyor
işte işte Med kadınları

Yüzüne kezzap fırlatan zılgıtlarla geliyor
Kan çilekeler yüzünden

Zangir zangir tiyareceksin korkularından
Şimdidin bir sığınak

Delik gibi bir şey ara şimdidin
Kara çarşafınlı içinde taş yağmuru kesilen

Kara çarşafınlı parçalamaktan kopacak
kızıl kıyametten

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Ufka yapıp ufuktan sarkarken
salpık saçak bulut meyveleri

Yıldız kanatlı türkülerini dinliyorum
Ey kartal yürekli Med kadınları

Ateş kaplı bir kitap sınıksız ellerde
Her sayfaya baştan başa hayat

Gül ellerle yazılır ateşten bir kitap
Kendilerine benzeyen ülkenin resmini

Yırtıcı tırnaklarla çizerek
Nar suyu dör kanları bir güzel boyarlar

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Şırıl pırl kelekler gibi kızalardan
Siyrilip uçacaklar mutlaka bir gün

Kurşunlardan
büyük sanattan boşanacak

bütün ilenmeler
Yeri göge katacaklar

biliyorum biliyorum
korkunc güzel kadınlarımız

Şubat direnişinin penceresinden bakıyorum
Şubat direnişinin gözleriyle

Adı, soyadı: **Aysam ABDO**
 Kod adı: **Xoşnav**
 Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı Kürdistan, 1969**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mart 1992, ...**

Adı, soyadı: **Muhammed HALİL**
 Kod adı: **Sefkan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Meydan köyü-Afrin, 1970**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şoreş**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Delil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

Adı, soyadı: **Adem ...**
 Kod adı: **Sait**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

Adı, soyadı: **Hasan BOZKURT**
 Kod adı: **Xoşnav**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992, ...**

Adı, soyadı: **Necmettin ARSLAN**
 Kod adı: **Ethem, Mahsum**
 Doğum yeri ve tarihi: **Karış köyü-Nizip, 1975**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **İsmail**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **2 Temmuz 1992, ...**

Adı, soyadı: **Yılmaz ...**
 Kod adı: **M. Emin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Adyaman, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: **İsmail ÇOBAN**
 Kod adı: **Çiya**
 Doğum yeri ve tarihi: **Aralıkova-Pazarck, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: **Rauf ...**
 Kod adı: **Kemgin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Samil**
 Doğum yeri ve tarihi: **Adyaman, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **Eylül 1992, ...**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Haydar**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, 1949**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türköğlü / Amanos dağları**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Şehmus**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güneybatı Kürdistan, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türköğlü / Amanos dağları**

Adı, soyadı: **Mehmet ERDOĞAN**
 Kod adı: **Behzat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Sevdilli köyü-Elbistan, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türköğlü / Amanos dağları**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Sercan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerküt köyü-İslahiye, 1971**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Türköğlü / Amanos dağları**

Adı, soyadı: **Şerife AKKUŞ**
 Kod adı: **Mizgin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, 1972**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **İsmet BAŞARAN**
 Kod adı: **Agit**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kidışan köyü-Besni, 1972**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **Şeyho ÖZKAN**
 Kod adı: **Şêxo**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mezebil köyü-Suruç, 1970**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Siverek**

Ölümüne şahitlik eden şehitlerimizden **Şeyho ÖZKAN (Şêxo)** yoldaş, 1970 yılında Afrin'in Suruç ilçesine bağlı Mezebil köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu ise Suruç'ta okudu. Şêxo yoldaş, PKK'nın yeni yeni filizlenmeye başladığı yıllarda dünyaya geldi. Ailesi, Kürdistan halkı ve toplumu için bir umut olan partiyi, daha çekirdek bir grup için benimsemiş ve mücadeleye katılmaya başlamıştı. Bu ortamda büyüyen Şêxo yoldaş, bu bilinçle yoğruldu. Daha küçük yaşta çoğu yetişkin insanın göremediği gerçekleri gördü; mücadelenin önemi ve savaşmanın gerekliliğini kavradı. Kimliğinin olması gerektiğini, dilini konuşma ve ezilen bir halkın kendi kaderini tayin etme hakkına sahip olduğunu, insanlara insanca muamele yapılması gerektiğini, daha küçük yaşlardayken kavramıştı. Faşist Türk rejiminin, Kürdistan'daki vahşet uygulamaları-

Adı, soyadı: **Asiye YIRTLAZ**
 Kod adı: **Şirin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mahsutuşağı-Pazarck, 1973**
 Mücadeleye katılış tarihi: **1992 baharı**
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

1973 yılında Pazarck'ın Mahsutuşağı köyünde dünyaya gelen **Asiye** yoldaş, ilköğrenimi kendi köyünde, liseyi ise Antep 19 Mayıs Lisesi'nde tamamladı. Lise yıllarında ulusal kuruluş mücadelesiyle tanıştı ve gerillalarla sürekli ilişkisi içerisinde oldu. 1992 yılının baharında ise profesyonel faaliyet yürütmek üzere gerilla-

Şehit Zeynep KARAKURT yoldaş

KÜÇÜK PÊŞMERGE...

na tanık olmuştu. Türk faşizminin, Kürdistan'da sökülüp atılması gerektiğine inanç bağlamıştı. Çevre-ye oluşan faaliyetlere kulak kabartıyor, içinde mücadele etme tohumları filizleniyordu. O yaştaki demir gibi bir yumruğu, cesareti ve inanç dolu bir yüreği vardı.

Aynı dönemde Afrin çevresinde Aydınlıklar diye adlandırılan grup faaliyet yürütüyordu. Şêxo yoldaş, onların gerici olduklarını, kemalist düşünceden kendilerini arındırmadıklarını ve mücadele dışında engel teşkil ettiklerini biliyordu. Onlara karşı devrimci tavırın sahibiydi. Bu olayla ilgili Şêxo yoldaşın çocukluk günlerinden bir anısı vardır: Şêxo yoldaş, bir gün okuldan dönerken yol kenarında bir arkadaşısı ile Aydınlıklar bir çocuğun tartıştığını görür. Merak edip yanlarına yaklaşıyor, Aydınlıklar olan çocuğun bilingsizce partiyi ve mücadeleyi reddedip karalandığını görür. Bir süre dinler, ama sonuçta dayanamaz, elindeki çantayı kaldırır ve çocuğun kafasına vurur. Çocuğun başında kan akmaya başlar. O günden sonra Şêxo yoldaşın adı **Küçük Pêşmerge** olarak değişir. Artık herkes onu bu isimle çağırma-ya başlar.

Küçük Pêşmerge ilkokulu bitir-

saflarına katıldı. Belli bir dönem eğitim gördükten sonra, Pazarck alanında görevlendirildi. Ancak geldiği ilk dönemlerde düşmanla girdiği bir çatışmada yaralandı. Bir köyde tedavi görürken yapılan bir ihbar sonucu esir düştü ve işkenceyle katledildi.

Canlı, fedakar, atak ve özütü özelliklere sahip olan **Asiye** yoldaşın ulusal direniş savaşımızda yaşatacağız!

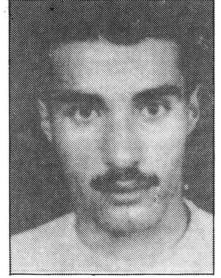
Adı, soyadı: **Zeynep KARAKURT**
 Kod adı: **Dilan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gölbashi, 1973**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarck**

Adı, soyadı: **Mehmet EMİR**
 Kod adı: **Battal**
 Doğum yeri ve tarihi: **Payamlibağ-Pazarck, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Botan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Araban, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: ...
 Kod adı: **Kamer**
 Doğum yeri ve tarihi: **Suruç, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: **Mustafa ...**
 Kod adı: **Ethem**
 Doğum yeri ve tarihi: **Pazarck, 1972**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Adı, soyadı: **Bektaş KONCA**
 Kod adı: **Firaz**
 Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, ...**
 Mücadeleye katılış tarihi: ...
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Gölbashi**

Duyuru

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bağlı olarak özgürlük ve bağımsızlık yolunda şehit düşen yoldaşlarımız da çoğalmaktadır. Şehitlerimizin yaşam ve mücadelesini tarihimize mal etmek bir görev ve sorumluluk olmaktadır. Bu hususta, şehitler hakkında bilgisi olan tüm yurtseverleri göreve çağırıyoruz. Anılarına yazılacak somut bilgilerle birlikte varsa resimlerini bize ulaştırmalarını bekliyoruz.

iki dileği vardı. Birincisi çok sevdiği abisi Emin'in yanına. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek, eskisi gibi onunla omuz-omuzlaşma karşısavaştı. İkincisi ise bağımsız bir Kürdistan'da Kurt halkının özgürce yaşaması idi.

Küçük Pêşmerge birinci dileğine ulaştı. O yıl sonunda Suruç'tan bir grup yurtsever ile Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Siyasi ve askeri eğitimini başarıyla tamamlayıp, tekrar Suruç alanına döndü. Faaliyetlerine başladı. Ancak daha önceki faaliyetlerinden dolayı o alanda desifre olmuştu. Şêxî polis takibi altında idi. Artık bu alanda faaliyet yürütemeyeceği kanısına vardı ve gerilla mücadelesine katılmak için daha çıktı. Orada da eylemlerde gösterdiği cesareti ve fedakarlıklar sayesinde kısa sürede grup içinde ve çevrede sevilip sayılmaya başlandı. Küçük Pêşmerge eylemlerde büyük başarı gösterdi, bu şekilde mücadelesine uzun süre devam etti.

Küçük Pêşmerge son gittiği Siverek alanında Ekim 1992'de düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü ve ölümüne kervanına katıldı. Küçük Pêşmerge bugün binlerce küçük ve büyük pêşmergeye örnek olmaktadır.

Küçük Pêşmerge'nin her zaman

Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

1992 yılından çıkardığımız derslerle yükleneyeceğiz '93 YILI KÜRDİSTAN'IN OLACAK!

Baştarafı 1. sayfa

ettiğini, nasıl bile hiçe saydığını rahatlıkla görebiliyoruz. Hatta hiçe de saymıyor, çığnıyor da, enterek bitirmek istiyor. Bu tür bir yaklaşımla karşılaştığınızda belki de öfkelenerek tepkide bulunursunuz. Fakat bu, tek başına pek bir anlam ifade etmiyor. Haklı olarak bundan vazgeçmeyeceğiz. Çünkü Kürdistan'da da bir insanlık vardı, buna değer verilmeliydi. Bu insanlık kolay terk edilemez, bundan kaçılmayacaktır; yaşama değer bir şeylerin var olması gerekirdi. Yitirilmiş olsa bile yine de sahiplenmemiz gerekirdi. Buna inandık, o büyük arayışı girdik ve buraya kadar getirdik.

Halkımızın son destekleme durumuna, kendini kabul etme düzeyine karşılık siz savaşçıların mücadelesine gerçekliğine baktım, bunu saygıyla karşılamakla birlikte, -ki bunu yaşam olarak değerlendirmiyorum- zayıflıkları ve çaresizlikleri de görüyorum. Savaşçıların fedakarlığı çok görkemli, beni bile aşiyor. Fakat fazla çare olamama -ister objektif ve isterse de subjektif nedenler olsun- kıssa güç yetiremem, sonuç almada yansıtılan durum bizi endişelendiriyor. Hiç istemediğim halde, sert yüklenmek durumunda kalıyorum. Belki de, "bir canımız vardı, onu da verdik, daha ne isteyebilirsiniz?" diyeceksiniz. Fakat mesele, benim bunu isteyip istememem değildir. Asıl mesele, var oluş olayının nasıl sağlanışdır. Mesele, mevcut yok edici güç karşısında ulusal kurtuluşun, özgürlüğün ve dolayısıyla insanlığın kazanılmasıdır. Buna ulaşmak gerekiyor. Çok kişi bu konuda iddialı olduğunu söylüyor, ama pratik inkar temelinde oluyor. Hatta çok iyi niyetli olanlar da, bunun için her şeylerini seferber ederler, ama kullandıkları yöntemler bitirici bir sonuca götürüyor.

Benim şimdiye kadar harcadığım çabaları mütevazı gördüğümü her zaman söylüyorum. Kesinlikle gerçek dışı değerlendirmelere kaçmam. Fakat sizlerin çabalarıyla karşılaştırdığımda büyük farkı, çelişkiyi görmemek mümkün değildir. Nite-

kim en temel sanatım, diyebilirim ki, kendimi yapımla hikayendirir. Size bunu çok açtım. Çünkü kendimi yeniden yapımla sorununa güç yetirme, becerme yönünüz durumu karşılamıyor. Gittikçe uğraşılması gereken ilgi konusu oluyor. Dost da, düşman da bizi merakla anlamaya çalışıyor. Hiçbir hareketin yansıtılmayacağı veya cesaret edemeyeceği bir açıklıkla dile getiriyorum gerçekliğimizi; bütün kusurları ayıp-

mış bir gücün zirvesi olabilirim. Ama buna rağmen kendini hiçbiriniz kadar güç imkanlarına sahip görmüyorum. Tabii gücümün farkında olmuyor değilim. Ama bu beni tatmin etmiyor, yeterli bulmuyorum. Kendime, mevcut gücümle durumu ne kadar kurtarabilirim sorusunu soruyorum. Kendimi avunduramıyorum. Sizin de bu noktayı çok iyi kavramanız gerektiğini vurguluyorum. Sınırlı bir güç elinize geçince, kendinizi yiti-

"...Benim son yıllarda harcadığım çabalardan biri de umut ifadesi olmaktan çıkmamaktır.

Bunu halka verilmiş bir söz olarak değerlendirdim. Ben yaşadığım müddetçe büyük umut olmayı sürdüreceğim. Bunun çok diri gereği olacağı. Bunu da başarmak benim için zor değildir. Fakat sizin yüzünüzden umutsuzluk yansıyor. Aileler, analar-babalar bana şunu söylüyor: 'Ne yaparsan yap bunları biraz yaşat!' Hazırlıksız olduklarını, bu durumlarıyla kolay yem olacaklarını biliyorlar. Benim dayanma gücümün çok üstünde bir güçle analar-babalar 'gitsinler' diyorlar. Kimbilir analar, bu durumu çok zor kabul ederler..."

lanı ve de iyi-güzel yanlarıyla... Sorulan soru şu: Kimsin, neyi nasıl yapıyorsun; kimin için, değer mi, mümkün mü? Bunlar zor sorulardır. Bizim girdiğimiz yol, normal mantık ölçülerine içine girilecek bir yol değildir. Yine var olan olanaklar göz önüne getirildiğinde, asla bir insanlığın karşılık vereceği, cesaret edeceği bir durum değildir. Ama biz bu yola girdik.

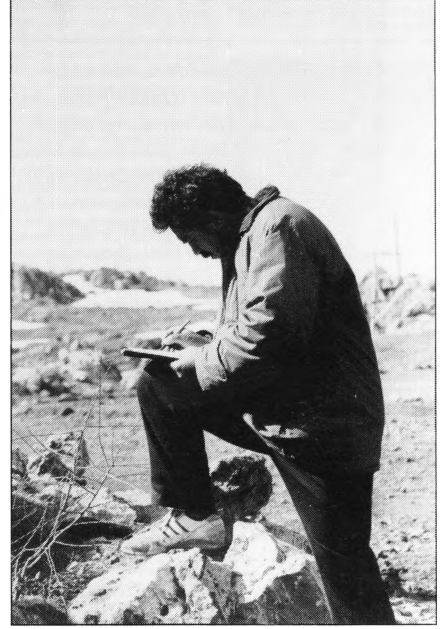
Giderek kendi gerçekliği iyi ifade etme ihtiyacı duyuyorum. Diktatör kadar kendi noksanlıklarını, ne kadar zorlandığını anlatmaya çalışıyorum. Şu anda, Kürdistan'da herkes bana en büyük güç gözüyle bakıyor. Belki de tarihte eşî görülme-

riyorsunuz. Hayır, böyle olmaz. Biliyoruz ki, bizim elimize sınırsız bir güç geçmesinin rağmen, buna dayanma gereğini bile duymuyoruz. Gelismemi buna dayandırmıyorum. Daha farklı, daha yeni katkı yapabilecek bir çalışma benim için vazgeçilmez oluyor. Dikkat edilmese, dediğim tarz biraz hayata geçirilemezse umutlu olamıyorum.

Öyle bir durumda -düşmanlıktan da öteye- karşı karşıyayız ki, doğru tarz vazgeçilemez oluyor. Düşman da nasıl düşmanlık yaptığını biliyor veya az biliyor, çoğunu bilmiyor. Şöyle benzetebiliriz: Kocaman bir ağırlıkla gittikçe gelişen bir ağırlik, kartopu gibi. Altında gittikçe nefesi daralan bir insan. O büyüyor, sen küçülüyorsun. Bütün güç onun elinde. Görmez, duymaz. Bütün bulanık, hassasiyet yanlarını kapatıcaz kapatıyor.

Bu durumda nasıl çıkış bulacağız? Bazı düşmanlar vardır karşı karşıya gelirler, birisi vurur diğeri düşür. Teslim aldı mı, 'teslim aldım' der. Böyle bir statü uyguluyor. Bizim düşmanımız böyle değildir. Silindiri altına alır, öldürür. Değişik bir düşmanlık geliştirdi, değişik bir imha tarzı uyguluyor.

Şimdi bunun büyük endişesini duymamak mümkün mü? Bakıyorum sizin durumlarınıza; bu kadar dengsiz bir düşmana karşı acaba nasıl soluk alıp vereceksiniz? O çok ileyimci ve çok dirençli arkadaşlar yaşantılarını nasıl sürdürüyorlar, kendilerine nasıl yön veriyorlar? Düşünmek bile istemiyorum. Bu çizgide yirmi yıldayım. 1973 kişi, bu çizginin gün yüzüne çıkmasını, ifade edilmesini başlatmış bir kişiyim. Yirmi yıl oluyor. Dikkat edin, aynı arayış ve aynı çaba eksikledim devam ediyorum. Bu çizgiye iyi başlanğıç yaparken, kendimi doğru düştü yedire-

cek-çıkacak bir gücüm bile yoktu. Şimdi çok farklı. Ama yine o yılların arayışları devam ediyor. Başta da belirttim ya, sanki hiç dayanmamam gereken, hatta beni zor duruma düşüren durumlar varmış gibi hareket ediyorum. Biliyorsunuz çaresiz değilim, sürekli üretiyorum, öneriyorum ve yürütüyorum. Aynı heyecan, aynı endişeler... Nasıl yirmi yılı geçirdiğimi sorarsanız, başka bir insan-öğünün böyle bir yaşama girişini sanmıyorum. Bunu ne takip edebilir ve ne de yaşayabilir.

Siz akıllı arkadaşlar, yoldaşınızı anlamak istersiniz. Ama bu nasıl olmalıdır? Ben sadece bağlılıktan bahsetmiyorum. Bu önemli olmakla birlikte, sonuç almak için yeterli olmaz. Durum başkadır. Benim çizdiğim şudur: Kaybetmiş bir halkın ulusal hikayesini diriltmeye çalışıyorum. Sınırlı bir gelişmeyle tatmin olmak mümkün değildir. Ulusal, sınıfsal, ailesel tatminler birçokları için vardır. Bu fazla bir derinlik arz etmez, çok dar amaçlıdır. Bizim durum, bununla kurtulamayacağına benzor. Hayalci olmam. Önder kişi, sürekli kazandırmayı bilirse önderlik görevini yerine getirmiş olur. Ben bir mezhep sapkını, bir din piyoncusu olmam. Çok gerçekçi; bir siyasi gelişim olmasa, yine bunu çok usta taktiklerle hayata geçirme meselem bulunmasa yaşayamam. Dokudüğüm gerçekler, bir yıllık düşünmi hiddetlendirerek ve her şeyi ortaya çıkararak gerçeklerdir.

Bunu anlamalısınız. Tabii bu, aynı zamanda kendinizi tanımanız anlamına gelir. Gençsiniz, fazla yıpranmamışsınız, elinizden çok iş gelebilir. Fakat bunu becerebilecek misiniz? Bu davaya kişiliğinizi adanmışsınız, ama davanın zaferine kaç-

nız söz verebilir? Ölmek de kurtarmıyor, direnmek de. Hatta bunun daha ötesi yapılabilir. Buna rağmen bunu yeterli görmeyip kazanmaya göz dikmiyoruz.

Ben size, yılları kazandırma hikayemi anlatmayacağım. Kendimi nasıl kazandım? İnsanlık adına, ulus adına yılları nasıl kazandım? Akıllısanız, insanlık dostusanız, halkınızın dostusanız -tabii lafta değil, pratikte böyleseniz-, bu konuda epey veris durum. Herkes bu konuda istediğini, aradığını bulup alabilir. İyî, çok yönlü bir insan olmayı yaşam hikayemde ortaya çıkardım. Güçsüz insan, iiklenne kadar nasıl yaşamı?

Yanında büyüdüğüm yürüdüğüm insan umut vaat etmezdi. Ayak bastığım her şey, konuştuğum her insan laf anlamaz, su vermezdi. Sanmıyorum başkasının kendisini acmasız gerçeklerle yüz yüze getireceğini. Bunun gibi sosyal acımasızlıktan bahsetmiyorum bile. Sosyal korkuk, sosyal hiçlik, sosyal çözümsüzlük her gün karşımızda. Siyasal alana yansıdı mı daha fazla acımasızlıklar... İşin içine askeri cihad girdi mi çok daha fazla acımasızlıklar... Bütün bunlara nasıl göğüs gerildi? Bu işin komutanları olan sizlerle neier nasıl yapıldı?

Sorumlulukların var; çok sorumluluğu olan bir insanım. Bu kadar zor kazanılan bir insan, kolay kaybetmeyi istemez; hiç mi, hiç istemez. Bu kadar dövlün insanın, bu kadar hakarete uğrayan insanın, yaşama imkanı eline geçtiğinde nasıl varması gerektiğini anlamalısınız. Ama bütün veriler gösteriyor ki, anlamakta zorlanıyorsunuz, gereklerini yerine getirmekte daha da zorlanıyorsunuz. En gözüpek, fedakar arkadaşlarımız ne yapabilirler? Kırk defa time lime olmanın kendilerini kurtarabildiler mi.

En son içine girdiğimiz Güney (Kürdistan) şavaşı var. Gelinen nokta yavaş bakıyoruz. Kendilerine şu noktaya varalım. Şerefli, onurlu bir şahadet, ölüm. "Bir insandan bundan daha büyük ne istenebilir" diyebiliriz. Buna sararsanız derim ki, bundan daha büyük tehlike ne olabilir? Kendini böyle ölüme yatırmak -objektif olarak- bizi vuran düşmanın dolaylı yansıması. Düşman bir yandan vuruyor, sen de çok dolaylı olarak üçüncü-dördüncü elden karşılanmış bir biçimde onu tamamlıyor-

kimseyi suçlamak için söylemiyoruz. Ama bu özellikteki insan, bu kadar kişiyi kurtarmıyor, yenilemek ten de kurtulmıyor. Evet, sizi kolay kaybetmek acı veriyor. Esir düşerseniz de acıdır, şahadete ulaştığınız da öyledir. Başarısız yaşamın da fazla kıymeti yoktur. Çok söz veriyorsunuz, ama bu sözler köpük gibi havada kayboluyor. Gittim çocuklarla, yaşlılarla, kadınlara, kızlarla tartıştım, çok konuşlu ve çok yüksek ilgilil gördüm. Ama bu da beni fazla tatmin etmiyor.

köylünün "bu iyidir işte bizim olmalıdır" dediği kadar, bizim savaşta elde ettiğimiz değeri korumadık veya savunduk. Tavizle budur. Hatta bazıları bu soruya cevap verme gereğini bile duymuyor. "Savaş sadece vurmaktır-kıymaktır" anlayışla hareket edilirse, mücadele bundan öteye götürülemez.

Bizim cepheden, öncü örgütümüzden gelen sesler, ne kadar umutlandırabilir? Gücünüz var mı umutlandırmaya? Öçün biçin ne kadar gücünüz var buna? Kendinizi bir kurbanlık koyun olmanın çıkarmalısınız. Benim son yıllarda harcadığım çabaların bir de umut ifadesi olmaktan çıkmaktadır. Benim halka verdiğimiz bir söz olarak değerlendirdim. Ben yaşadığım müddette büyük umut olmayı sürdüreceğim. Bunun çok dırı gerçeği olacağı. Bunu da başarmak benim için değıldir. Fakat sizin yüzünüzden umutsuzluğu yansıyor. Aileler, analar-babalar bana şunu söylüyor: "Ne yaparsan yap bunları biraz yavaş!" Hazırlıksız olduklarını, bu durumlarda kolay yem olacaklarını biliyorlar. Benim dayanma gücümün çok üstünde bir güçle analar-babalar "gitsinler" diyorlar. Kimbiler analar, bu durumu çok zor kabul ederler. Çok tuhafına gidiyor bu yaklaşım. Benden yüz kat fazla "gitsinler" diyorlar.

Şehitliklere ilişkin çok şeyler söyleniyor. Ben her zaman hem şehitlerin anısına en doğru sözleri söyledim ve hem de bazı şahadet biçimlerine öfkelenim. Şahadete söz yok, ama onun nasilına itiraz var. Hep çekiyor. Gerçekten çözümlemeye yaptığımız, değerlendirmeye gücü olanlar ne söylerler? İnsan yürekli kurutan gerçekler, acımasızlıklar... Evet, kaç yıl yürekli kurutan gerçekleri görüp yaşayacaksınız?

Yeni yıla kazandırmaya devam edeceğimiz kesin, ama bu işin nasilına biraz daha açıklık getirmek gerekir. Çok yolculadı. Tarihhe hiç kimsenin yapamayacağı kadar, binlerce kişiyi yolladım. Bu arada yolladıklarının birini aşkun değildi de vardır. Buna cesaretim var, gücüm var, ama bununla avunamayız. Halk, evlatlarını çok konuşlu, zılgılla karşılıyor. Ama ben bu kadar kolay karşılayamam. Sizler çok hırslınız, ama ben hazır değilim. Her gün rapor yazıyorsunuz, "hazırız" diyorsunuz. Başkan hazır değil; emin bir biçimde onay vermiyoruz bu hazırlıklarına. Biliyorsunuz ki, bu düşmana mağlup olmak istemem. Ne demek mağlup olmak! Acımasızlıktan da, onun hiç beklemediğinden de öteye; tarihte birçok hesaplaşmalar, karşılaşımlar, intikamlar, karşı konuşlar vardır. Bunların da çok ötesinde -sadece bu- bir tarzla diyoruz ki, sen nasil böyle yaparsın? Bunu sürdürme gücünü, çalır-gınlını nasil gösterebilirsin?

Ben sizin gibi dost-düşman kavramına düz yaklaşmam. Bu büyük bir yaşam meselesidir. Yani çok ileri boyutlarda bizim olması gerekenle karşı konulması gerekeni ayırımı yapıyoruz. Bin defa araştırmasını, ayırtmasını yapıyoruz. Sen böyle-sin, öyle olmalısın... Belki de sizin bir yolda yaptığınız, ben çok kısa bir sürede, birkaç saatte yaparım. Bütün PKK'lıların yıllarca yaptıklarını, çok kısa bir sürede hem düşünür, hem de başarıyla yaparım. Yani yetmez. Bütün bunlar bir tarzı ortaya çıkarır tabi. Bizim bir itirazdır bu. Düşmanın başı da bir aramız için, "hiçbir şeyle doymaz o" diyoruz. Mesele benim bir şeylerle doymayamam değildir. Mesele senin yaptıklarının ne kadar ipe-sapa gelip gel-

mam. Aldatmam kenımı güzel sözlerle. Bir özlüğü var: Tam da kazandırdı denilen noktayı bırakıp başka yerde bir çatışma alanına yönelme. Tam da rahatladık, edilettik dediğiniz noktada, bende büyük bir rahatsızlık başlıyor. Bir huy mu dersiniz, bir alışkanlık mı dersiniz, bir savaş tarzı mı dersiniz, ne dersiniz deyin...

Yıldan yıla değerlendiriyoruz, önümüzdeki yıllı tekrar kazanmanın gerekçeleri üzerinde duruyoruz. Bu kazanımların kolay gerçekleşmedi-

"... Yaşamı basit bir şekilde buraya kadar getirirmedim. Nefes nefese o büyük maratona nasıl yürüdüğümü veya koştuğumu bilmek gerekiyor. Belki 'nasıl böyle oldu, başka türlü olmuyor mu' diyeceksiniz. Hayır, başka türlü olmuyor. Siz kendinizi işkencelere yatırdınız, ölümlere yatırdınız, yenilgi üstüne yenilgilere yatırdınız. Ben bunu öyle kolay sineye oturtacak adam olamam. Aldatmam kendimi güzel sözlerle..."

sun. Bu durumu zorbela önlemeye çalıştım bu konuda çağrı yaptım. Savaşçılar, mevcut yaklaşıma uymayın; komutanlar, eğer bu durumda israr ederseniz idamlı yargılanırsınız dedim. Bu, benim kazandırmaya, yatırmaya anlamışa kökünden terstir. Belki kendini öldürüylebilirsin, ama benim kazandırdıklarımı ölüme böyle yatrarmazsın. Daha derinliğe baktığımızda, bizimkilerin yaşatma kudretinin olmadığını görüyoruz. Neden taktığı çok yonlu kazandıracak yöntemlerle yürütüyorlar? Bunun kökenine iniyoruz; bizim kazanma tarzımıza yüklenilmemiş, güç yetirilmemiş, yeterince kavranamamış olduğunu görüyoruz. Çaresizliğe mahkum kalmış olduğunu görüyoruz.

Bu nedenle tekrar önde gelen yapıyla uğraşıyoruz. Düşmanın çokça aleyhimize işlemek istediği, o pişmanlık yavaşını da çıkararak "gelin teslim olun, sizi bağışlayabilirim" diye köreklediği tutumun altında yatan gerçek budur. Bunlara kazandırmak için, ölümü kendilerine yedirdikleri gibi, ben yaşamı nasil yedireceğim? Fırsat buldukça anlatmaya çalışıyoruz. Bıkmadan, usanmadan geçmiş yıllar nasil kazanıldı? Tek tek kişilerin, bölük bölüklerin, daha geniş grupların kazanılmasına nasil yöneldim?

Bir yandan bununla uğraşırken, diğer yandan bununla yetinerek kendimi fazla tatmin etmiyorum. Her şeyden önce gelecek yılları, özellikle de yeni yılı nasil kazanacağız? Bunun endişesini yaşıyoruz. Tabii ben sorumlulukları olan bir insanım. Mevcut gelişmeye göre hareket etmiyorum. Halkı da gördüm, çok bağırdım. Çok kişi savaşa katılmak istiyor. Bu katılmaları daha güçlü karşılamak için, demek ki daha başka yaklaşımlar gerekiyor. İşte bu taktiğin yöneliminde, uygulanmasında gereken taktik boşca çıkarıldı. Nedir bu diye kendine soruyoruz. Nedir bu, bize neredeyse bir kader olarak dayatıldı. Taktiği kaldıramama, gereklerini yerine getiremem ne dedim? Davranış gücüne açıklık getirmeye çalışıyoruz. Bu ne tür bir davranış biçimidir? Neredeyse bir savaş oyununu çok canlı seyredir gibi oynama gereğini duyuyoruz. Savaş bir film gibi gözlemlerin önünde yaşatım diyoruz. O derece bir anlatım gücüne ihtiyaç duyuyoruz.

Demek ki, savaşçılar ve komutanlar bu konuda çok geri. Bunu,

Yine öte yandan düşmanın dayatmaları vardır. İşte hemen yılbaşından itibaren Rusya'dan tanklar, Amerika'dan skorski helikopterlerini aldı. Ayrıca her türlü zırhlı araç, çok operasyonları, bombardımanları... Yine iğrenç politikaları sürüyor, ihanetin açıklamaları bitmiyor. Zaman zaman aklına yılanlar geliyor. Yılanlar ölüyor, ama yavruları çoğalıyor. Tehlikeli sokacaklar. Siz nesiniz? Hamle gücünüz, vurma gücünüz nedir? Ne kadar olabilir gücünüz? Ben

görüldüm bunları, gerçekçi adamım, çok ihtiyattım. Yaman savaşıştığını iddia etmiyorum, ama benimle süzüm mücadele yaklaşımı arasında mizhiş farklar var. Çok mu korkakım? Aslında çok çekingenim. Zaten bu büyük çekingenlik veya duyarlılık olsun, ama bu derin karşısında bu kadar uzun süreli yaşayabilmek mümkün değildir.

Her gün umutsuzluğu aşlayan kındır? Her gün yenilen kındır? Her gün problemi ağırlaştıran kındır? Birakalım halkımız için, düşman cephesinden gelen sesleri, öncü örgüt, öz savaş örgütü dediğimiz oluşumun başındakilerden gelen sesler nasildir? Umud vaat eden ne kadar? Böyle olabilecek diyeni ne kadar? Savaş, kahramanları ve olağanüstü kişilikleri istiyor. İşte ara bul! Gerçekten ne uğruna savaştığınız, fazla bilmiyorsunuz. Savaşla kurtarmak istediklerini bilebiliyor musunuz? Sizin yaptığınız, ancak bir

Demin baktım da, şu cümleyi -zindandaki bir yoldaş yazıyor- gördüm: "Büyük heyecanlara yürekten dayanamazsın." Doğru! İlginc, hayke. Büyük heyecan ne demek! Bizimki daha büyük heyecan, fakat sadece zor dayanmak değil, mümkün ve görkemli dayanmak denilen olayı da başardım. Gerçekten dayanmak zordur. Tabii yürekli nasir bağlanmış olanlara bir şey söylemiyorum. Büyük heyecan dıymas; gerekenleri yaşadımın, bahsediyorum. Adam çalılmış, adam burlaşmış, yüreği nasırlaşmış! Buna dayanma gücü denilmez; yürek körleşmiş denilir. Tabii bu öyle basite alınmaz.

Bütün bunları siyasi bir ifadeye dökmeye çalıştım. İtikama dönüştürülebilir mi? Biz dönüştürmeye çalıştık. Ortaçağda olsaydınız, belki sizden iyi bir silahşör çıkardı. Ama bugünkü savaş koşullarında yaşatmam diye endişeleniyorum.

medigidir. Bu kadar kendini sınırsız dayatmanın bir anlamı var mıdır? Mesele bundur. Düşman benim için de değerlendiriyor yapıyor. Birakalım bir şeylerle doymay, yiyecek hiçbir şeyim yoktur. Tutacak bir şeyim de yoktur. Bu hesap sormaktan, bir şeylerin peşine takılmaktan öteye, anasız bir arayış ve takiptir. Sen kimsin, ne yapıyorsun; ben kimim, ne yapıyorum?

Görüyorsunuz ki, bu işin altından kolay çıkılmıyor. Yaş ilerliyor, yıl geçiyor, onun için bir şeyler yetiştirmek gerekiyor. Yaşam basit bir şekilde buraya kadar getirimedim. Nefes nefese o büyük maratona nasil yürüdüğümü veya koştuğumu bilmek gerekiyor. Belki "nasıl böyle oldu, başka türlü olmuyor mu" diyeceksiniz. Hayır, başka türlü olmuyor. Siz kendinizi işkencelere yatırdınız, ölümlere yatırdınız, yenilgi üstüne yenilgilere yatırdınız. Ben bunu öyle kolay sineye oturtacak adam ola-

"... Kendimi tanıdığımı beri bütün arkadaşılıklarımın yüceliklerde seyretmesi, fethetmesi gereken arkadaşılıklardır.

Bu arkadaşılıklar birlikte uçarlar, birlikte karalar, birlikte fethederler. Birlikte vururlar, gülerler ve oynarlar. Budur benim anlayışım.

Başkasından fazla bir şey beklemem.

Dostum, düşmanım bellidir. Esas itibarıyla olağanüstü bir yoldaş olduğum arkadaşlar topluluğuyla birlikte uçalım ve vuralım. Bir kartal nereye kadar uçar, bir yılanı nerede görür, dışı yapıp vurabilir? Savaş tarzımız biraz böyledir.

Fakat zaman zaman bunlar tavuklaşmış, uçamazlar diyoruz.

Hatırlıyorum, savaş tarzımızı ilk değerlendiren Mazlum arkadaş, "kartalca bir savaş tarzı" diyordu..."

Bu arkadaşılıklar birlikte uçarlar, birlikte karalar, birlikte fethederler. Birlikte vururlar, gülerler ve oynarlar. Budur benim anlayışım.

Başkasından fazla bir şey beklemem.

Dostum, düşmanım bellidir. Esas itibarıyla olağanüstü bir yoldaş olduğum arkadaşlar topluluğuyla birlikte uçalım ve vuralım. Bir kartal nereye kadar uçar, bir yılanı nerede görür, dışı yapıp vurabilir? Savaş tarzımız biraz böyledir.

Fakat zaman zaman bunlar tavuklaşmış, uçamazlar diyoruz.

Hatırlıyorum, savaş tarzımızı ilk

değerlendiren Mazlum arkadaş, "kartalca bir savaş tarzı" diyordu..."

ğini, bundan vazgeçilemeyeceğini, ama buna karşılık tarzınızın da yenilgi ürettiğini belirtmek istiyoruz. Benim ise görülmüş biçimler altında halen çabaların kazandırdığı yönüyle yüksek bir dikkat, duyarlılık ve sorumlulukla eğilim halinde olduğumu göstermek istiyorum. Güçlü savaşçılar ordu, emirle yönlendirilen yapacak komutanlar olsaydı bu yaklaşıma ihtiyaç duymazdı. Ne siz öyle güçlü komutanlarınsınız, dolayısıyla ne de ben emir verecek durumdayım. Aslında ayıp olmasa, bazen şunu düşünüyorum: Bu çocuklar yorulmuşlar, gönderelim bunları evlerine. Sonra düşünüyorum, bu da olmaz, halleri yarıyor diyoruz. Bu çocuklar ne kadar savaşabilir, savaşsalar bile neleyle yu açabilirler? Aldatma kendini yapıyor. Biliyorsunuz hepsi ki metre kar altındadır. Ben buna katlanmam, açık söyleyeyim. Katlanış tarzım, başları tarzım-

la bağlandı. Bir yerde, bir anda bir şeyi kurtarma durumu, benim katlanma durumu aynıdır. Siz bu kadar sıcağa, soğuğa katlanırsınız, ama sonuçta ancak incir çekirdeğini doldurmayacak bir kazanım elde edebiliyorsunuz. Ben buna katlanamam işte.

Ben buradayım, sonuç alıcı bir yer. Demin radyo yayınında düşmanım ne dedigini dinledik. İşbirliğiyle sonuç alacaklarmış! O, sonuç alacağımı söyleyip dursun, sonuçta asıl büyük sonuç bu oluyoruz.

Bizimkiler birçok alanda ne yapıyorlar? Çok rahat elde edilebilecek birçok şeyi, kaybetmeyi bile engellemeyecek bir tarzda üzerinde tepinmiyorlar. Her yerde birçok kişi var. Demek ki, yeni yıla girmekten bu tutulma kazanımlar. Arkadaşlar, direnebilecekler, onurlarıyla yaşamalarını noktalayabilecekler, fakat hiç de bununla tatmin olunamaz.

Ben de bir yoldaş, bir savaşçıyım. Sınırlı bir mücadele alanım vardır. Adeta bir alana başlanmış durumdayım. Buna rağmen çok sınırlı imkanlarla bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Siz de benim gibisiniz. Her birinizin bir savaşına nedeni kadar, imkan ve fırsatı olacaktır. Tabii

ki, bununla haşır-neşir olacaksınız. Şimdi tekrar ederseniz, bu durumlara dikrar değinmek istemiyorum. Ekonomik, askeri, siyasi durum PKK'nın siyasi gelişmesi, örgütsel sorunları, ordulaşması vb. alanlara ilişkin perspektifler çokça işlenmiştir. Bu durumu bazı yıllarda birkaç defa açtım. Her yılbaşı için halen geçerli olabilecek değerlendirmeler yaptım.

Yine cumhuriyetin 70 yıllık pratiğinin dokümanı kadar, günümüzdeki çözümlerimizin çok iyi ortaya koyduk. Buna dayanarak yüklenmesi gereken partinin geliştireceği mücadelelerin bütün yönleriyle değerlendirilmesi yapıldı. Yüzyıl tarzına, üslubuna kadar bu parti nasıl yüklenmeli konusunda yoğunlaştık. Bundan ne kadar sonuç çıkardı savaşçıları ve militanları? Çok az öze uygun savaşçıları. Geçen gün, sadece bir bölgemizden 800 rapor geldi. Okudu 5-10 tanesini. Savaşçıların bütün raporlarını okumayı çok istedim, özellikle de okudum. Fakat yeterli değil ki bu. Aynı anlamları, aynı hikayeleri. Çözüm gücünden uzaklık var. Neden bu kadar imkan verildiği halde yararlanamadılar, layık olamadılar?

nu yaşadığı gibi, siz öncüler de büyük oranda bunu yaşamaya alışmışsınız.

Saniyorum asıl kördüğüm bu nok-

"...Burada ben bir isyancıyım. İsyancı çocuk!.. Ne anlattım sizlere? Halen hayallerin peşinde koşan bir çocuk... Kayıp mı? Tabii ki, hayır. Bunun bir anlamı vardır. Kendimi sizin gibi büyük hissedeceğime, yaşadım diye aldatacağıma hayallerimle yaşıyorum. Budur yaşam tarzım. Herkesin yaşadığına onay vermiyorum veya yaşama herkesin katıldığı gibi katılmaya karar vermiş değilim. Yaşamın neresindeyim, hiç bilinemmez. Yaşamın hangi yaş sınırındayım, yaşamın hangi değerini kabullenme karardındayım? Benim yaşam geçirimde bu hiç belli değildir ve kimsenin çözeceğini de sanmıyorum. Çünkü yaşama büyük saygım var. Yaşama saygısızlığı kesinlikle büyük suç sayıyorum..."

bi, bahane çoktur. Alınnda zafer asırları yazılı olan kaç kişi vardır? Öngörüldü olup da öngörünün gereklerini yerine getirecek kaç kişi vardır? Bize tam söz, zafer sözü gerek. Sözdən öteye zafer imkanını sağlamak gerek. Arkadaşlar beni de adeta çaresizliğe mahkum etmek istiyorlar? Tabii, bunu açıkça söyleyemeyiz, yaşıyoruz, fakat durumları bunu ifade ediyor. Bu bana eski yaşla bir değişimi hatırlatıyor: "Öğün bidden bu kadar veya bu neredeyiz?" Bunu kendime kabul ettiremem. Burada ben bir isyancıyım. İsyancı çocuk!.. Ne anlattım sizlere? Halen hayallerin peşinde koşan bir çocuk... Kayıp mı? Tabii ki, hayır. Bunun bir anlamı vardır. Kendimi sizin gibi büyük hissedeceğime, yaşadım diye aldatacağıma hayallerimle yaşıyorum. Budur yaşam tarzım. Herkesin yaşadığına onay vermiyorum veya yaşama herkesin katıldığı gibi katılmaya karar vermiş değilim. Yaşamın neresindeyim, hiç bilinemmez. Yaşamın hangi yaş sınırındayım, yaşamın hangi değerini kabullenme karardındayım? Benim yaşam geçirimde bu hiç belli değildir ve kimsenin çözeceğini de sanmıyorum. Çünkü yaşama büyük saygım var. Yaşama saygısızlığı kesinlikle büyük suç sayıyorum..."

tadadır. Bu çözülsün, biraz asırla ve de tam anlaşılsın, parti, militan ve savaşçı yaşamının doğru tanıtına ulaşılsın ve bu temelde genel bir yaşam tarzı tutturulsun, sanıyormu hatalar, eksiklikler, sahtelikler, çirkinlikler yanımıza yaklaşıp.

Ben çok bilinçli bir tanıma sahip olduğumu söyleyiyorum, ama en azından hissediyorum. Hemen hemen her an ve her dakikada bir kişide ne biter ne bitmez, ne çıkar ne çıkmaz onu ölçer-biçer ve düşünürüm. Umudun savaşçısı; onun, ol-gün-ün, en güzel yaratıcısı için arayıp vardır. Biliyoruz ki, bu yanları nazif kalyor. Rolünüzü tam yakalamıyorsunuz. Benden kimse fazla sıklıkla sanıyorum. Aslında kendim ömrenken hoşlanmam, fakat gitmiş her yerde kapıları açtım. Düşünün, o en zor koşullarda ki kıyıştan günümüze kadar el atıp da neyi başaramadık? Kendi imkanlarımız dahilinde, hatta bunun çok üstünde başarılar sağladık. Şuana demeye getiriyorum: Sizin de gününüz biraz böyle olmalı zorundadır.

Bir devrim, tanıya nazam kılacak başlanılacak bir hareket değildir. Ya da bir devlet memurunun görevlerini yüksek bir performansla başlama özelliği değildir. Devrim en artistik sanatır veya sanat düzeyi en geliş-

kin olan eylemdir. Bizim için ise yaşamın yeniden yaratılmasıdır. Bana sorarsanız, -hani, beni baş sayıyorsunuz- ya -doğrusu böyledir. Aksi halde başsız belâ oluruz. Bu adam neyi nasıl yoru sorusunu şu de sormalısın. Nasıl öğretmeye çalışıyor? Nicin? Nereye götürmek istiyor? Bu sorular yakıcıdır ve cevap vermek gerek. Beni suçlamayın. Ne duymazlıktan gelin ve ne suçlayın. Şu anda en çok ilgile dinlenen kişiyim. Nitekim partilerimiz "Başkanımız diyor" deyip ölümün üzerine üzerine yürüyorlar. Halkımız "Başkanımız diyor" deyip milyonlarca ayağa kalkıyor. Demek ki ilgi çok, fakat aynı zamanda bu çok tehlikeli. Varsayalım ki ayağım kaydı düştüm, o zaman ne olacak? Benim yerime kimler nasıl cevap teşkil edecek? "Oynarz, yine eskisi gibi yaparız" dersiniz, öyle olmaz. İşte bu, büyük bir sorun. Tamam, ben benimle bağlantılı olanları ezelden ebede yapayım. Ama başkalarının yapması gereken işe ne diyeyim?

Çözümüzsü değık, fakat daha değişik baş alanlara ulaşmamız gerekli ki bu ve öneliriz. Şu anlarda fazla benim söz söyleme hakkım yok. Bu yıl için gereken çaba, fedakarlık, cesaret konusunda arkadaşlarımız benden üstün. Hatta kararlılık da benden üstün. Ama bazı şeyler var ki, çok eksik. Çok iyi biliyorsunuz ki, birçok esas gelişmeyi bizim tavırmız belirliyor. Arkadaşlar! İşte bu eksik. Boş yaşamamış, gelişmelerin

belirleyici konumu devam ediyor. Düşman ne derse desin, alçaklar ne derlerse desinler, durum kesinlikle böyledir. Sorumluluk şundan ağır: Her tarafta bakıyorum, gelen tüm raporları inceliyorum vs...

Büyük bir yüreklilikle kendini ortaya koyan insanlar, oldukça dayanma gücü gösteren insanlar, bu kadar özvenli kişiler insanlar, fakat alınları fazla başarılı olmayan kişiler... Sözdeki iddianın geçersizliği... Ve içine düşürüldüğünz çelişkiler... Karşımızdaki güç çok alçakça zayıflıkla fırsat bilip "bitirim" diyen bir güçtendir. Biliyorsunuz, bizdeki kör kavgaçılık veya kişi kişiye kavgaçılık... Bu konuda çok yamansınız. Ama söyledigim tarzda bir kavgaçılık hayata geçirilemiyor. Ben toplumumuzdaki geçeri kavgalardan ne kadar irtüğüdü söyleydim. Ödüm kopuyor sizin o kavgaçılığınızdan. Gerçekten en korkacağımı bu kavgaçılığın. Ben başka bir kavga biçimine iyi aldım; grıdım bu kavgağın yoluna. Hiçbir Kürdün üstlenemeyeceği kadar da sorumluluğunu üstlendim. Dayandım ve böylece bu kavgağı geliştirdim. Çoğunun aklından geçemeyecek kadar geçirdim, yüreğimde duyulmayacak kadar duyudum ve sonunda başardım. Böyle kavgaçılık daha doğru diye düşünüyorum. Böyle kavgaçılığı sizde fazla göremiyorum. Durustunuz, bunun için de söz veriyorsunuz. Çok söz verdiler, ama hepsi çok zamansız olarak şahadete gitti.

Büyük çelişki, büyük çözüm yolunu dayatıyor

Nasıl dayanacağız bu olup bitenlere? Ne kadar savaşça hazır olduklarını söylüyor bazılarını. Muthiş çelişki. Raporlarımız okuduğunda görüyoruz ki, bazılarınz bir küçük grubu bile idare edemiyor. Peki bu durumu nasıl onaylayabiliriz? Dehşetli olmaktan bahsettim. Bu özellikle birinin bir yere yönelmesi durumunda nasıl büyük felaketlere yol açacağından bahsettim. Çok çözümlemeye yaptım, üst belirdim. Hatta kuşandım. Fakat veremediler kendilerini, yüklenmediler. Vurmadın vuruldun. Halen de düşman çok konuşuyor, ülkemizi ezip geçmekte bahsediyor. İnsanlığın iyisi hayır. İşte bu düşmana gerekli karşılığı veremediler.

Yapamıyorsunuz. Sık sık babamın kavgaçılığı aklıma geliyor. Hi kayadır; yerinde söylenir. Kendi kendine debeleniyor, "getirin nikahımı bozacağım" diyor. Çikıyor damına başına, yurttınaçına kadar küfür ediyor. Bu kavgağı, o gündür bugündür gözüm tutmuyor. Bence sizin de kavgaçılığınız biraz öyle. Uzaklaşıyor, küçük yaşta kaçınan beri bu tür kavgaçılıktan kaçıyor.

Kürdün kavgaçılığı gerçekten çok kötü yenilgileri götürüyor. Bunun etkilerini derinden yaşıyoruz. Teslimiyet de bu kavgaçılığın öze yitimidir. Savaşçılığın ile yenilgi durumlarınız bir madalyonun iki yüzüdür. Ben öyle değildim, halen de bundan kaçıyorum.

Peki, nasıl egemen olacağız bir birimize? Siz mi benzi kendinize alet edeceksiniz, ben mi sizi bu kavgaçılığın içinde ertedeceğim? Epey zor bir olay. Büyük çelişki, büyük çözüm yoluna dayatıyor. Size basit kavgaçılığı yaşıyaktım. Zaten bunu kabul etseydim, kendi kavgaçılığımı bu biçimde geliştiremezdim. Benim gibi böyle kavga yapın demiyorum. İnanc ve kararlılık temel almasam, kimi kavgaçı yapabilirim ki! Benim yakınlarım vardır. Bir video kasınımı görürsem, izledim. İki söz bir araya getirip yapıyorlar. Bir kızkardeşle bir erkek kardeş arasındakı fark ne

olabilir? Bir gerçeğin iki yüzü. Bir enkazdan da öteye, çaresiz. "Ne yapayım, ben de böyle yaptım, şöyle kendimi kapattım" gibi lukara durumu ifade ediyor. Büyük farkı, bu kişiliğe karşı yaptım. Bu kişilik malum durumda, yaşasa ne olur!

Genelleştiriyorum. Kaç metre ötedesiniz. Diğer bir şey daha gördüm son zamanlarda. Bir yere gitimide heyecan, olağanüstü bir büyüme, bir cesaret görüyorum. İstisnasız çocuk-çocuk, yaşlı, kadın hepsinde bir gelişme yaşıyor.

Mucadele tarzınıza duyduğum tepki sonucu kendimi böyle yapılandırma gereğini duyuyorum. Büyük heyecanlandırıma, büyük ayağa kaldırma söz konusudur. Herhangi bir yere gidersen, iki tanışmamla birlikte hepsi dört dörtlük hazırız. Şu anda bile adam atacağım her yer bir gelişme yaratıyor.

Bütün bunlar, bizimle sizin aranızdaki gerçeği örtse değilirmeye imkan vermiyor. Tam tersine, ne anlaşılmaz, ne de duyarsız adamlar! Sık sık karşılaşıyoruz. Aradaki farkı görüyorsunuz mu? Ben de aynı ortamdan geliyorum, ama bu farkı diye getirmekten kaçınmam.

Saniyorum şu sonuç ortaya çıkıyor: Acaba bir birimizi doğru anlayabilecek miyiz? Ben mi siz anlamalı ve yaptıklarınızı anlayamıyormuş, yoksa siz mi beni anlamalı ve yaptıklarımı esas belleyip anlayamıyormuş? Fakat bundan da öteye yapılmaması katılma gücünü göstermişsiniz. Bütün PKK'lılar, "Başkan'ın söylediklerini sonuna kadar bağliyz" diyorlar. Nitekim son zamanları iyi bağliık mesajları geliyor. Benim bile yapamayacağım bağliık değerlendirmeleri yapıyor. Fakat buna rağmen içine girilen yanlış tutumları nedenebilir, hatalarında ısrar edenleri yargılamak kararnı çıkıyor. Nasıl bu sonuca gittik? Elbette ki, nedeni vardır. Çünkü yapının tümünü başaşağı, güterek durumlar gördüm. Bu kadar "Başkan'la bağli, kendilerinden daha fazla ona bağli, ama bu kadar da onu bitirmeyi ifade eden kişilik-

Görkemli yükseltilerde hamleleriniz kartalca bir vuruş tarzıyla olmalıdır

İyi arkadaşlar olun. Biliyorsunuz ki yoldaşlık etmek, benim büyük da vamdır. Bütün birlik ve uyum devamıdır. Bunda az çok başan sağlandı. Kesinlikle tüm eleştirilere rağmen başaramaz gençler olduğunuz bir hüküm haline getirmek istemiyorum. Kendimi tanıdımdan beri bütün arkadaşlarımla yüceltikler de seyretmiş, fethetmiş gereken arkadaşlarıdır. Bu arkadaşlıklar birlikte uçarlar, birlikte karalar, birlikte fethederler. Birlikte vururlar, güçlenir ve oynarlar. Budur benim anlayışım. Başkasından fazla bir şey beklemem. Dostum, düşmanım belidir. Esas itibarıyla olağanüstü bir yoldaş olduğum arkadaşlar topluluğuyla birlikte uçalım ve vuralım. Bir kartal nereye kaçır uçar, bir yılına nerede görür, dalış yapıp vurabilir? Savaş tarzımız biraz böyledir. Fakat zaman zaman bunlar tavuklaşmış, ama zamanlı diyorum. Hatırlıyorum, savaş tarzımız iki değerlendiren **Mazlum** arkadaş, "Kartalca bir savaş tarzı" diyordu.

Bir şeyler anladığınız sanabilir miyiz acaba? Bu kadar Botan dağılarında, Zap kıyılarında, bütün o görkemli yükseltilerde, bir kartal olma her şeyin hazır bulunduğu o zirvelerde olan vuruş tarzı kartal vuruşu değildir. Şuna yorumladım: Bütün bunlar, o ovalarda tavuklaşmış, kolaylaşmış, keçileşmiş durumları ifade ediyor. Yani kartal misiniz demeye getiriyormuş sözü. Daggıkları kartal olabilir mi? Kendilerini çivi gibi çiktılar, bir daha kıçmadılar. Adına mevzi savışı dediler. Bu yoldaşların durumundan acı duydum. Kahramana direnen o gençler halen bizim ruhumuza ucuyorlar, fakat grup başı böyle oluyor, onların uçuşu da fazla anlam ifade etmez. Nitekim kahramana savaştaşlır deniliyor, ama grup başı eğer onlara vade kalın derse, tabii ki hepsi avlanır gider. Biraz bu durumu yaşıyoruz.

Tamam, istiyorsunuz ve katılıyorsunuz. Görülmemiş bir katilim, fakat yaşıyan bu durum da bir gerçekçidir. Evet cabazın, "bir an önce bu durumu giderelim" yönündedir. Ancak yığıla hatalı durumlar yaşıyoruz. Şu anda böyle oldu, burada böyle yapıldı, oyuna gelindi, ihbar oldu vs... Ta-

lerin büyük çelişkileri karşısında gel de zorlanma...

Bütün bunları belki vicdanınız var diye düşünürsünüz. Sanırım biraz beni düşünürsünüz. Bu büyük zorlanma karşısında ne yapayım? Ağlamakla geçmez, üzüntüyle aşılamaz. Bizimkiler bu duruma düştüler. Mühim değil, hıza yırılabilir da. Sizin değerlendirmeleriniz çoğunlukla böyle. Ben böyle ele alamam. Benim derin bağışlıklarımın, fedakarlıklarımın düzeyinden bahsetmek degildir. Bütün bunları teklarımlarımın zorunda kalıyorum. Bunlar benden daha fazla. Fakat diğer söylediklerim gerçektir.

Savaşın başları temelinde ele alıp götürülmüyorlar. Başarıları benimle sınırlı olan bir savştan ne kadar emin olabilirim. Bütün başarıyı benim yapayımla veya benim cabalarımı, denetimlerle gerçekleştiremiyorum. Bu konuda ne diyebilirim. Tamam, kendime daha fazla güveniyim, hizmet ediyim, hatta zaferi de kesinleştiriyim. Daha fazlasını da yaparım. Kesin, sözüm söz. Fakat yine de bu her şeyin garantisi altına alındığı anlamına gelmez. Bir insanoglu, nereden bakılırsa bakılsın büyük zafer gerektirir. Yüzyılları da sağlamalabilir. İnsanlığı tümüyle etkileyebilir, ama yine de bütün bunlardan şu sonucu çıkaramazsınız: "Biz bildiğimizi okuruz, bildiğimiz gibi yaparız." Hayir işte, bunları yapamazsınız.

Burada emir-komutaya gelme durumu vardır. Bildiğini okursan kötü yapıyorsun demek. Senin yaptığın bir yığın hata önderlik kurumu-na göre değildir. Ama herkes her gün bildiğini okuyor. Uyum gücü gösterilemiyor. Görünüşte değil, söylediklerim. Benden daha fazla buna bağlınırsın. Benimki sizden farklıdır. Benim yapmam istediğim, her gün arayış bulmamaya çalıştığım. Basmakalıp yok, dogmatizm yok, hazır konma yok. Abartıyorum, çok uşlaşmaz da demiyorum. Bir arayış, bir buluş, bir değerlendirilme tarzı söz konusudur. Yine savştan birbirini güçlendiren tarzın vazgeçilmez olarak geliştiriyorum. Peki, bu tarzı bulma, biraraz geçirme gücünü gösterebilecek misiniz? Bunu yap-

mananız halinde kendinizi inkar durumuna düşürsünüz. Fakat bir insanın da kendisini inkar etmesi en zor süreçlerden birisidir. Kendi adına, kendi tarazında direndiniz. Bu tarzda dililere destansız belki. Savştınız. Benim gibi birisi savştığınız yanından bile geçemez. Ama bu neyi kanıtladı ki? Tam başarı yolunda olduğunuz dair bir hüküm olabilir mi? Olmadığını benden daha iyi biliyorsunuz.

Evet, size bunu anlatmaya çalışıyorum. Yılı 1993'ü kazandıyama çalışmam, Miladi yılıbaşı, Newroz'un on gününe dayanarak söyleyelim. Acaba yılı nasıl kazanmamız gerektiğini anlayabilecek misiniz? Ben size özel savşın özelliklerini, gelişimini, taktilerini ve tehlikelerini anlatacağım. Yine genil savşın tanımını, gereklerini naslini en ince detayına kadar da anlatmaya gerek yok. Bütün bunlar çokça değerlendirilmeli, teklarımlara gerek yok. Biraz şöyle düşünme bakarsan, şöyle beni değerlendirirsen, doğrusunu bulmakta zorlanmazsın. Kendimizi hiç aldatmayalım. Eğer doğrusunu bulamamışsınız zavallılığınza acımalısınız.

Ben bunları niçin bu kadar vurguluyorum? Yaşamınıza karşı büyük sorumluluklarımız var. Bir yerde ben sizin sorumluluğunuzdan kurtulmak istiyorum. Tabii bu, kaçış biçiminde değil. Buna bir çözüm getirerek kurtulmak istiyorum. Bu nedenle üzerinizde bu kadar duruyorum. Çok az bir sorumluluk anlayışıyla gideceksiniz, çok az bir başarı yürüyüşüyle ve hesapta olmayan birçok nedenle devrileceksiniz! Bu olmaz. Ben şahadetler olmaz demiyorum; olur ama bu biçimde olmaz. Ben kritik noktayı attığımız dönemleri bilirim. Nefes almalar, ayağa kalkışlar, yürüyüşler, hızlandırılmalar, vurumlar, zafer imkanları, finiş geçişleri... Bütün bunlardan anlamın. Bu konulardan çok ustayım. Sezgilerim adeta bana şu-nu söylüyor: Şu yayayabilir, şu gelişime yoluna girebilir, şunu ayağa kaldır, şunu yürüt, şunu sür, şununla kesin sonuç! Bunları yanısıra yüksek bir duyarlılık da var. Zaten böyle olmazsıydı, mucadeleyi buraya kadar getiremezdim.

bellegimin veya yaşamımın bir köşesinde yerli yerindedir.

Savaş ve onu yürüten kişilik neye dayanarak şekilleniyor? Sıkça bunu vurguluyorum: Ülkemizin bulatları bazen şöyle büyür, dağılır ve yağmur olur, fırtına olur derim, yine güneşi başka şekilde biliriz. Yani aklınızda ne gelirse hepsine bir anlam veriyorum. Bunlara da ihanet edilemez. Buna yurtseverlik denilir, dilisiz halka dil takma, kimlik verme mucadelesine ise demokrasi denilir. Çoğunçun kendinizi adam sayarsınız ya, "şöyle erkeğiz, şöyle bilimci neyiz" diye. Bana göre bu, utançtır. Belki bu, içinde gelen eli aletinin durumuna yorumlanır ve aşırı değerlendirmelere girilir. Fakat ülke ve halkın gerçekliğine, ona göre kendi değerlendirmenizi yap. Sadece benim ailesel gerçekliğim degildir. Belki de benden daha kötü olan şeyler gerçekliğin. Nedenleri var. İşte diyoruz ya, bunun bir tarihi var. Bütün

le yapıyorsunuz? Burada kötü kelimeleri ağza almayalım.

Başarı pozisyonunu bozuyorsun. Ne haddine! Kimsin sen? Vurduğun ve yaralandığın nedir? Bunu biliyor musun? Düşüdüğün, dağıttığın, bozduğun nedir? Bu ne anlama geliyor? Adına ne dersen de. Bu önemli değil. Ama bunun için izah gerekmiyor. Her şeyden önce bu adam ne geziyor aramızda, kanımızda, içimizde? Hatta niye böyleyiz, niye öylesiniz? Yanlış söylüyorsanız karşı koyun. Kesin, size elimi bile uzatmam. Fakat doğrusu eğer söylediklerim, o zaman biraz saygılı olun, gereklerini yapın diyorum. Bana çok bağı olmaları aldatmamı diyor.

Bakin, aldatmamayım, aldamamıyayım. Diyeceksiniz ki, "yoldaş biz böyle değiliz." Sizin on katınız ilderde olanın, yaşı kırkı gençlerin ızları yerdedir, cevap veremiyorlar. Bu birde yaptır mı? Kendini kötü bir duruma düşüren kimdir? Ben de söz ve-

şeyler türer. Söyleyin, eğer öyle değilsen, şu anda kendimi yenileyeyim. Umud dersiniz umut kaynağı olayım. Para dersersen para. Evet, ne dersersen onun kaynağı olayım. Cözüm, cesaret, maddi-manevi her türlü güç kaynağı olayım. Yeter ki halk "evet" desin veya yoldaşlar bunu istesin. Hiçbir şey ortaklık yokken ben bir şeyler yaptım. Bir insanın kendine karşı da saygısı vardır. Ahım şahım mı yaptım, hayır. En normalini yaptım.

Niye sabırlı oldum? Analar vardır kırk yıl emek verir, çocuklarına bir şeyler kırkırmak için. Büyük saygı duyulması. Ben de kırkırdım birçok şey. Bakın hep harcıyorsunuz. Silahı çok kaybediyorsunuz, parayı çok kaybediyorsunuz veya maddi-manevi birkimlerim çarçur ediyorsunuz. Beni böyle miyim? Gerçekten çok tuhaf bir şey. Ben çocukken

bunlar bir kişilikte birleşene, birkinen güçlü patlama yapar veya bu kişilik, kindane ihmal etmezse, kendini yeni gerçekliğe oturtursa, hatta siyasetleştirse, askerleşirse o zaman rahatlıkla vurur, sonuç alır ve böylece

riyorum sizlere. Benim sözümü sayıyorsunuz memnuniyetle karşıyorsunuz. Biliyorsunuz ki ben, yoldaşlarımız zorlamadım, dolayısıyla başınızda götürmedim. Belki sınırlıdır katkılarım, ama kesin umut

beni hiç öldüye almıyorlardı. Galiba zafer de ciddiyen. Şimdi ise benim büyük etkinliğime rağmen, yine de fazla ciddiye aldığımız sanıyorum. Ciddiyeye alınıysaydı, büyük taktik yetmezlikler, taktiki boş çakımlar ortaya çıkarmıydı? En büyüklerimiz, en bağıli olanlarımız bile taktiki boş çakıyorlar. Bu durumda gel de üzülme, endişelenme, ofkelenme! Nedenleri hiç önemli değil. "Serefleri bir ölüm" diyor birisi. Nedeni buna bağliyor. Ne demek serefleri ölüm! Ben senden yaşam istiyorum. Herkes bu koşullarda kendi tarzını dayatamaz. Birisi şu tarzım, diğeri bu tarzım derse, iş nereye varır? Böyle mi sözü veriyorsun, böyle mi savışı geliştiriyorsun? Ben hepimize tek tek, ayırla bu işi böyle mi kavratmışım? O zaman, şöyle göre davranmayan kim? O zaman, şöyle oynayan kim?

Evet, yüzünüz ak alınız dik değil, yere eğik. Yakıştı mı bu sana? Var mı burada kahramanlık? Ağlamakla gerek yok, saptırmaya da gerek yok. Sizlere güveni kökünden yitirelim mi? O zaman bu savaş meydanına çıkan, benden daha cesur silahla sarkan, bu kadar işin efesine kendini veren kimdir? Kimsin, niye bu kadar kendine, amaçlarına, yaşamına çelişiyorsun? Aklın yok mu, düşünme gücünü tümden yitirdin mi? Yitirmeyişen bu baştan çıkmışlık niye? Zaman kavramına niye bu kadar ters düşüyorsun? Her şeyden önce zamanında, yerinde şunu söylemedik mi? Nerede, kaç kişiyle nasıl savıştığını düşüncesini sızdırmayacaksn. Ben bir gerilla ikisi değildiydi? Ve sen bu ilkeyi yüz defa cinnetmedin mi? Nerede, kaç kişi, hem de çivi gibi bir yere çakılı olduğun dünyalara göstermedin mi? Yoldaş, kardeş sözleri nerede kaldı? Tamam, ben ahım-shahım kendimi çok güzilemedim. Gücümün ne olduğunı belki

Zaferi kesinleştirmek için başarı kişiliğini yakalayın

Şimdi sorun şurada: 1993 üzdene benden sonra değerlendirmelerini bekliyorsunuz. Bu noktada çocuklar gibisiniz. Çocukları da görüldü, ama onlar da sizden tam zafer istiyorlar. Güzel, buna hakkınız var. Ama vermedik olduğumuz savşın gerçekleri şekli-şemali, muhtevası hakkında bir haberi var mı? Varsa bile, azıcık kendinizi donatacak gücünüz var mı? Bütün bunlarda benden daha fazla güçli yanlarınız var. Zaferi kesinleştirmek basit bir mesele değil. Bu noktada çok ciddi olacaksınız. Zafer diye bir olaya kendinizi yattırдың zaman akan sular durur. Kan akışı bile artık denetim altına alınmıştır. Bütün nefes alışverişleriniz kontrol altına alınmıştır. Zafer duruşundan bahsediyorum. Var mı böyle bir yığıl? Tabii yığıl dersek hepimiz benden ayağa fırlayacak-sınız. Çok acınacak bazı durumlara ben gülerek karşıliyorum. Bazıları böyle bir durumda görse diyecekler, "Ya bu deli mi, bizimle dalga mı geçiyor?" Ama siz zafer duruşundan bahsediyorsunuz ve buna karşılık yaşanan komiklikten dem vuruyorum. Büyük savşadım, büyük direndim, ama sizin yaptığınız ben yapmadım. Düşmanı biraz tanıdım, onununa gelmedim. Biraz zorlan-sam da, şu anda tarihinde ona karşı

en uzun süreyle direnen ve halen yenilmez kişilik olabildim. Güzel bir şey, hatta en güzeli.

Anadolu, Ortadoğu halklarının tarihine bakalım. Yine Balkan halkları tarihine bakalım. Türk egemenleri Orta Asya'dan bu yana kalışlık, soygün, talan ve haksızlık temelinde zulümle, onur adına, yaşam adına ne varsa hepsini silip süpürdüler. Salla kılınır, vur kellesini ve koy cebine her şeyini! İnsanlar kurtuldukları. İşte ben de böyle savşıyorum. Bu güç kaç halkı ortadan kaldırdı, kaç kültürü yok etti, kaç güzelliği yaktı, nasıl adaleti ve doğruluğu sapırdı? İnsanlığı ne halden ne hale koyarak kırıp geçirdi? Nitekim halen kendi insanlarını ne halere sokuyor?

Sizin için tabii basit olabilir. Ama ben biraz yürekli insanım. Tarihini ilk adimlarını sahiplerini böyle saygıyla anıyorum. Bunların bir söz-cüğü bir adım atışı beni böyle heyecanla sevkeder. Bir küçük harabe beni için kutsal bir mabet gibidir. Bir konutun, doğup-büyüdüğüm yörenin, bir kuş sesinin, sizin dikkatinizi çekmeyecek bir çiçeğin, bir çakılın, zor yaşama güç yetirmeye çalışan bir insanın benim için fide ettiğiyi bir anlam vardır. Bunun gibi daha bir yığın başka şeyler, benim için unutulmaz anlama sahiptir. Bütün bunlar

zaferi gider.

Neden sabırlı olmayacağız? Neden düşünme asla boyun eğmeyecek yaşam tarzını kalamayalım? Savaş tarzını yesi esas almayacağız? Söyley misiniz, niye almaya-caksınız? Gerekçeleriniz nedir? Gericici misiniz, tutucu musunuz, karşıdevrimci misiniz? Hayır diyorsanız, o zaman başarı kişiliğini yakalayın, bunun tarzını esas alın diyorum.

Bakin bu noktada çok azınız doğru tutum sahibidir. Her gün yanımızdasınız, sağımızda ve solumuzdasınız. Görüyorsunuz ki onuyorlar. Karşıma çıkınsan da sorayım; niye böy-

vaddeder. Olurunuzu almıştır. Hem ben herkeşe soruyorum; halkta da yaptıklarımdan memnun musunuz diye soruyorum. Birakalım karşı bir şey söyleyemi, eziklik duyorlar, ne demek diyorlar. Sizlerde de bir şey mi bu diye sordurdum yine ezilip gidiyorlar? Aslında fazla söz söylemek istemiyorum. Zordalar, yitkiler, perişanlar, borçlularlar, ödeyecek halleri de olmayınca üzülüyorlar.

İnsanlar, kişilik olarak zengin olmalı. Bakın bana, zengin olduğuma sanırım eminsiniz. Hemen her yoldaşımız sanıyorum şu an kabul ediyor. Şu andaki konumunda bile bir

Yine düşman çözümlemesi tam yapılmıştır. İnönü-Demirel hükümetinin bir yıllık bilancosunun başarı-

sızlığı kanıtlandı. Bu hükümetin devlet sorunlarını daha da ağırlaştırdığı ortaya konuldu. Bu konuda her gün yazılıyor, çiziliyor. TC'nin mevcut hükümetini bırakması büyük bir yenilgidir. İttahat bir yıl daha götürmeyi planlıyorlar. Bu bir özet savaş, iç savaş hükümetidir. Aslında özet savaş sınırlandırıldı. Onun için adına "topyekûn savaş" diye yeni bir yaklaşım getirmek istediler. "Topyekûn savaş" özel savaşın yayıflığını kapatmak içindir. Özet savaşın başarısızlığı gittiği yerde ortaya çıkarılan ve özellikle şovenizmi körükleyerek kitle desteğiyle ayakta kalmayı hedefleyen bir aşamadır. Bu, özet savaşın çok başarılı olduğunu değil, oldukça başarısız kaldığını gösterir. Özümlüdeki dönemi topyekûn karakterde sürdürmeye devam edecekler.

"...NATO bünyesindeki Gladio örgütü Batılı ülkelerde ortadan kalkarken, Türkiye'de ise tam tersine bütün devlet kurumlarına ve toplumsal etkinliklere damgasını vuracak kadar etkinleştirildi. Cumhurbaşkanı kontr-gerilla rejiminin koordinatörüdür. Özellikle ABD ile ilişkilerini ağırlıklı olarak sağlamlaştırmalıdır. Demirel-inönü, bunun halk dayanağını sağlam tutmaktan sorumludur. Parlamento, ayıplarını örtme organıdır. Siyasal partiler onun propaganda koludur. Hatta ordunun ağırlıklı bir kitlesi bu örgütün emrinde..."

Türkiye rejimi bir kontr-gerilla rejimidir

Özellikle Türkiye halkının devrimden kurtulmaması için psikolojik savaş boyutlandırılacaklar, şovenizmi körükleyecekler. Öte yandan hain işbirlikçilerin güçlendirmeye devam edecekler. İşbirlikçilere bu kadar bel bağlamaların altında yatan gerçek onların güçlüğü değil güçsüzlüğüdür. Nitekim bu, ordunun yetmezliğini gösteriyor. Güney savaşını bunu bütün açıklığıyla ortaya koydu. Böylece hem işbirlikçilerin, hem de sömürgecilerin kendi başlarına yetmeyecekleri ispatlanmıştır.

Meclis, mevcut savaş geçişi karşısında herhangi bir çözüm yeri olmayan uzaktır. Siyasal partiler figüranlık rolünü bile artık oynayamıyorlar, tükenmişlerdir. Statükoyu devam ettirmekten öteye bir işlevleri kalmamıştır. Hatta bunun daha da kötüsu söz konusudur. Hükümet değişimiz gibi topyekûn savaşın propagandasını yapmaktan ve dışa yönelik yüzünü kamufle etmekten öteye bir anlamı sahip değildir. Demokratik gelişmeyi bir kenara bırakalım; Türkiye'yi bir kontr-gerilla teşkilatının yönettiği anti açığa çıkmıştır. Dolayısıyla Türk rejimi bir kontr-gerilla rejimidir. NATO bünyesindeki Gladio örgütü Batılı ülkelerde ortadan kalkarken, Türkiye'de ise tam tersine bütün devlet kurumlarına ve toplumsal etkinliklere damgasını vuracak kadar etkinleştirildi. Cumhurbaşkanı kontr-gerilla rejiminin koordinatörüdür. Özellikle ABD ile ilişkilerini ağırlıklı olarak sağlamlaştırmalıdır. Demirel-inönü, bunun halk dayanağını sağlam tutmaktan sorumludur. Parlamento, ayıplarını örtme organıdır. Siyasal partiler onun propaganda koludur. Hatta ordunun ağırlıklı bir kitlesi bu örgütün emrinde. Demek ki, ortaya çıkan diğer bir temel gerçek de bu oluyor.

Kontr-gerilla rejiminin Türk devlet ve toplum yapısı üzerinde kesinleşen, yaygınlaşan zaferi, aynı zamanda Türk devletinin tükenişidir. Bu kadar kontr-gerilla ve özel savaş tarzıyla idare edilen bir devlet, devlet olmaktan çıkmış demektir. Artık karşı-devrim aygıtının bir kontr-gerilla aygıtı olmaktan öteye anlamı kalmamıştır. Hiçbir meşru ve hukuki emeli kalmamıştır. Toplumsal temelli zorla ve köy şovenizme ancak tutunabilir.

kün savaş" özel savaşın yayıflığını kapatmak içindir. Özet savaşın başarısızlığı gittiği yerde ortaya çıkarılan ve özellikle şovenizmi körükleyerek kitle desteğiyle ayakta kalmayı hedefleyen bir aşamadır. Bu, özet savaşın çok başarılı olduğunu değil, oldukça başarısız kaldığını gösterir. Özümlüdeki dönemi topyekûn karakterde sürdürmeye devam edecekler.

Boyle bir aşamaya doğru gidiyoruz. Belki topyekûn bir askeri zafer olmayabilir ama özellikle denge durumunun hareketli gerilla savaşını çok önemli askeri başarılar kazanabilir. Bunun siyasi sonuçları, çözüme de götürülebilir. Bu demek değildir ki, stratejik saldırı hiç düşünülmez, düşünülür. Fakat ortaya ulaşmadan da çözümleri sağlamaya imkan dahilidir.

Kürdistan'ın genelinde gerillayı yaygınlaştırıyoruz. Gerillanın üç irtibatları kesilemez. Ne Güney ile ne de Doğu ile. Bu seneye buna bir de Türkiye ekleniyor. Gerilla kendini Türkiye'ye de taşıracaktır. Bir nefes borusu da orada olacaktır. Gerilla bu tür dağları tuttuğu gibi, daha alt düzeylere de kendi kollarını sarkıtacaktır. Bundan sonraki süreç dahilinde gerilla ordulaşması kendi sağlam üslerine kavuştuğu kadar kentlere de oldukça yansıyacaktır. Baskınlarda kentteki düşman hedefleri vuracaktır. Hatta gerektiğinde kendi uzun süre denetiminde tutabilecek güce ulaşacaktır. Yolları denetleyecektir. Kırsal alanı ezici bir biçimde kontrol altına alacaktır. Şehirlerde siyasi hakimiyet çok ileri düzeyde gerçekleştirilecektir. Düşmanın üküzede artık askeri garnizonlar içine hapsederek, hareket alanını bununla sınırlandıracaktır. Düşmanı böyle bir döneme itecektir.

Görüyoruz ki, daha şimdiden bu konuma girilmiştir. Gerçekten gerillaçılık yapılsa, gerekleri tam yerine getirilirse, içinde bulunulan süreç, güçlü bir kazanımla geçirilebilir. Gerilla sayısında fazla hedef belirlemeye gerek yok. Bugün onbin civarında seyrediyorsa, yarın yirmi bine elli bine ve hatta daha fazlasına da ulaşabilir. Milis düzeni de gelişir. Mahalle ve köy milisi yaygınlaşır.

Serhildanlar devreye girecektir. Bütün bastırma tedbirlerine, özellikle hibz-kontra adı altında halk katliamına rağmen, halkımız büyük bir tepkiyle daha şimdiden serhildanlara yönelceğini ve bu serhildanların çok yaygın ve yoğun bir biçimde gelişeceğini gösterecektir. Halka dayatılan katliamlar, halkın öfkesini arttırmıştır, onu bilemiştir, örgütlemiştir. Bu gelişme patlamaya dönüşürülecektir.

Unutmamalı ki, gerillaya dayatılan korucu ile şehirlerde halka dayatılan kontr-gerilla-hibzullah bir madalyonun iki yüzüdür. Düşman yapacağını yaptı. Şimdi sıra halka geldi. Nasıl ki korucularla birli birkaç ılı uğraştırmalarına rağmen sonuçta gerilla güçleri ayakta kalmış, hibzullah saldırıları da şimdi çok öfkeli bir şehir kitesine ve onun görünümüne biçimlenmiş serhildanlara yol açacaktır. Diş alanda mücadelemizin etkisi, itibarı ve diplomatik imkanları artacaktır. Özellikle 1992'de bize dayatılan uluslararası mutabakat ile içteki mutabakat çözülecektir. Daha şimdiden bunun belirtileri ortaya çıkmıştır. Türk özel ve halk topyekûn savaşını uluslararası kamuoyu geçmiştiki kadar desteklemek durumunda kalmayacaktır. Bu destek gi-

türlü topyekûn veya karşı-devrimci savaş karşısında topyekûn direnme ve giderek saldırı savaşına dönüşecek durumdur. Yine devrimci savaşın gelişim düzeyi sadece yenilmezliğini kanıtlaya ve böylece gelişeceğini sağlamla almakla kalmıyor, giderek denge durumunu yalayaçağı benzyor. Denge durumunu yakalamak demek, siyasi çözüm de dahil, askeri zaferi de mümkün kılacak aşamayı yakalamak demektir. Yani askeri zaferin ille de, bir stratejik saldırı denemine ihtiyacı vardır denilemez. Stratejik denge döneminde de askeri zafer, ya da siyasi çözüm mümkündür.

Boyle bir aşamaya doğru gidiyoruz. Belki topyekûn bir askeri zafer olmayabilir ama özellikle denge durumunun hareketli gerilla savaşını çok önemli askeri başarılar kazanabilir. Bunun siyasi sonuçları, çözüme de götürülebilir. Bu demek değildir ki, stratejik saldırı hiç düşünülmez, düşünülür. Fakat ortaya ulaşmadan da çözümleri sağlamaya imkan dahilidir.

Kürdistan'ın genelinde gerillayı yaygınlaştırıyoruz. Gerillanın üç irtibatları kesilemez. Ne Güney ile ne de Doğu ile. Bu seneye buna bir de Türkiye ekleniyor. Gerilla kendini Türkiye'ye de taşıracaktır. Bir nefes borusu da orada olacaktır. Gerilla bu tür dağları tuttuğu gibi, daha alt düzeylere de kendi kollarını sarkıtacaktır. Bundan sonraki süreç dahilinde gerilla ordulaşması kendi sağlam üslerine kavuştuğu kadar kentlere de oldukça yansıyacaktır. Baskınlarda kentteki düşman hedefleri vuracaktır. Hatta gerektiğinde kendi uzun süre denetiminde tutabilecek güce ulaşacaktır. Yolları denetleyecektir. Kırsal alanı ezici bir biçimde kontrol altına alacaktır. Şehirlerde siyasi hakimiyet çok ileri düzeyde gerçekleştirilecektir. Düşmanın üküzede artık askeri garnizonlar içine hapsederek, hareket alanını bununla sınırlandıracaktır. Düşmanı böyle bir döneme itecektir.

Görüyoruz ki, daha şimdiden bu konuma girilmiştir. Gerçekten gerillaçılık yapılsa, gerekleri tam yerine getirilirse, içinde bulunulan süreç, güçlü bir kazanımla geçirilebilir. Gerilla sayısında fazla hedef belirlemeye gerek yok. Bugün onbin civarında seyrediyorsa, yarın yirmi bine elli bine ve hatta daha fazlasına da ulaşabilir. Milis düzeni de gelişir. Mahalle ve köy milisi yaygınlaşır.

Serhildanlar devreye girecektir. Bütün bastırma tedbirlerine, özellikle hibz-kontra adı altında halk katliamına rağmen, halkımız büyük bir tepkiyle daha şimdiden serhildanlara yönelceğini ve bu serhildanların çok yaygın ve yoğun bir biçimde gelişeceğini gösterecektir. Halka dayatılan katliamlar, halkın öfkesini arttırmıştır, onu bilemiştir, örgütlemiştir. Bu gelişme patlamaya dönüşürülecektir.

Unutmamalı ki, gerillaya dayatılan korucu ile şehirlerde halka dayatılan kontr-gerilla-hibzullah bir madalyonun iki yüzüdür. Düşman yapacağını yaptı. Şimdi sıra halka geldi. Nasıl ki korucularla birli birkaç ılı uğraştırmalarına rağmen sonuçta gerilla güçleri ayakta kalmış, hibzullah saldırıları da şimdi çok öfkeli bir şehir kitesine ve onun görünümüne biçimlenmiş serhildanlara yol açacaktır. Diş alanda mücadelemizin etkisi, itibarı ve diplomatik imkanları artacaktır. Özellikle 1992'de bize dayatılan uluslararası mutabakat ile içteki mutabakat çözülecektir. Daha şimdiden bunun belirtileri ortaya çıkmıştır. Türk özel ve halk topyekûn savaşını uluslararası kamuoyu geçmiştiki kadar desteklemek durumunda kalmayacaktır. Bu destek gi-

derek azalma ve giderek tükeniş sürecine yitilecektir. İçteki ulusal mutabakat daha şimdiden fazla yetkince sürdürülemeyeceği benzyor. İşçilere su payı veriliyor, bu kez köylüler isteyecek, köylülere verilecek su bu kez memurlar isteyecek. Bunlar bir çözümsüzlüğe ifade ediyor. Dolayısıyla bu mutabakatı geçmişte olduğu kadar güçlü sürdürecektir.

Parti öncülüğü hiçbir dönemde kıyaslanmayacak bir biçimde nitelik ve nicelik olarak sağlam esaslara oturmuştur. Özellikle bu kadar savaş deneyiminden geçen parti çirkeklere, savaşçılar eğitime de kendilerini oldukça yeniliyor ve taktiğe uygun hale getiriyorlar. Parti yaşam tarzına giriyorlar. En büyük karar, en büyük geçeri sözü bu senenin başında verecekler. Ve her zamankinden daha fazla bu kararlılık ve söz pratikle gerçekleşme ifadesini bulacaktır.

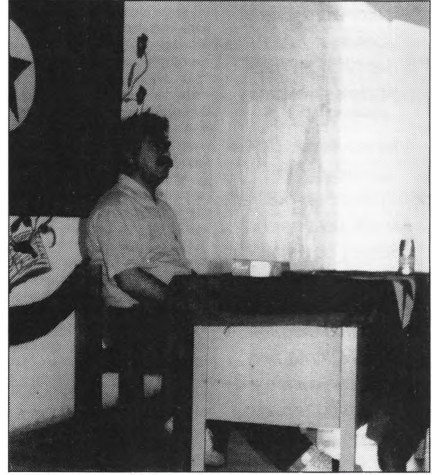
Görüyoruz ki, yeni yılın ve daha da kapsamlı olarak geçirmişse, yine yapılan çok yönlü harlırlık, bize yeni dönemi kazandırmaya imkan veriyor. Bunun için gerekli olan önderlik tarzı -taktik önderlik de dahil- açıklığa kavuşuyor. Aynı zamanda acımasız deneyimlerin ortaya çıkardığı gibi, erdeğerliğin gerekleri yerine getirilme bizi kadececeği noktası çok iyi görülmüştür. Pratikte çok dersler edindikimiz için taktiğe her zamankinden daha doğru karşılık vermek imkan dahilinde girmiştir. Parti önderliği stratejik düzeyde güçlü hakimiyetini sağladığı gibi, taktiğe de önderlik edecek gücü gösterebilmiştir. Bu temelde partinin birliği ileri düzeydedir. Daha önceleri çok yetkili olan

provokasyonlar dönemi sona ermiştir. Tek-tük sesler olsa da, bunlar ancak sinek vızlıtı kadar etkilidir.

Bu kadar netleşmiş, uyuma geçmiş bir parti öncülüğü, özümlüdeki savaş başlangıcı gösterebilir. Serhildan da, gerillayı da ilerletecek önemli kazanımlara yol açabilir. Bu arada öncülüğe yine önem veriyoruz. Öncülüğün aydınlanma, bilimselendirme, netleşme, kararlaştırma durumuna değer veriyoruz. Özellikle taktik yetkinliğine çok dikkat ediyor, oldukça hazırlıdır. Öncülüğün yalnız teorik hazırlığı değil, pratik hazırlığı da bizzat pratik tecrübeyle ilerletmiştir.

Belki düzenlemede komiteleşme ve temsilciliklere kavuşmarda eksiklik olabilir. Fakat bunun avantajı bu kadar bel olduktan sonra, bu yönlü sorunları rahatlıkla karşılayabiliriz. Her alanı komitelelere yapılarak hücrelere ve temsilciliklere artı fazlasıyla imkan verdik. Alanların maddi sorunları, yine silahlanma sorunları yoktur. Yürütülen savaş göz önünde getirildiğinde kitle desteği sorunu da yoktur. Ayrıca taşıyıcı olma sorunu, kapasiteyi geliştirme sorunu yoktur. Savaşçı sayısını elli bine trmırdanacak kadar parti öncülüğü kapasite kazanmıştır. Hem teorik hem pratik deneyimle birlikte, hem maddi ve hem de manevi dayanımı bunu kaldırabilecek düzeydedir.

Bütün bunların nasıl olması gerektiğine ve yine hangi hataları anlamış kayıplar nasıl düzeltilmesine, hangi tarz yönetimin zaferi kazanacağına ilişkin yaptığımız bu değerlendirmeler her zamankinden daha fazla sonuçlanı gösterecek niteliktedir.

"...Gerilla kendini Türkiye'ye de taşıracaktır.

Bir nefes borusu da orada olacaktır. Gerilla bu tür dağları tuttuğu gibi, daha alt düzeylere de kendi kollarını sarkıtacaktır. Bundan sonraki süreç dahilinde gerilla ordulaşması kendi sağlam üslerine kavuştuğu kadar kentlere de oldukça yansıyacaktır. Baskınlarda kentteki düşman hedefleri vuracaktır. Hatta gerektiğinde kendi uzun süre denetiminde tutabilecek güce ulaşacaktır. Yolları denetleyecektir. Kırsal alanı ezici bir biçimde kontrol altına alacaktır. Şehirlerde siyasi hakimiyet çok ileri düzeyde gerçekleştirilecektir..."

İnsanlık, yitik ülkemizde ve halkımızın bağrında tekrar kazanacaktır

Evet, doğru tarz uyulanmak durumundadır. Bununla oynayanlar ancak kendilerini bitirecek duruma düşürülür. Pratikte bu durumda olduklarını görebektedirler. Yani "kendimle birlikte öncüyü ve cepheyi de bozarım" diye kimse kendisini aldatmasın. Kim ne yaparsa kendisine yapar. İyide etse, kötüde etse öyledir. Bir gider on gelir. Bir bozar, on yapar. Bu konu da kesinleşmiştir. İçinde bulunduğumuz aşamada iyi örgütleyiciler, iyi askeri komutanlar, iyi propagandacılar yedekleriyle birlikte fazlasıyla ortaya çıkmıştır.

Görülüyor ki, görevin üzerine giderken düzenleme sorunu var. Herkese çalışma alanlarında kendini kanıtladığı oranda görev verme, daha gerçekçi kriterlere ve ölçülere göre bunu başama aşamasına girilmiştir.

Bütün bunlar bir araya getirildiğinde önümüzdeki yıl, fazlasıyla kazanacağımıza hükmedebiliriz. Ü-

ce bir yaşamın sahibiyiz. İdeolojik kılavuzumuz olan sosyalizme en güçlü yaklaşımı gösteren PKK hareketinin onuru, halkımızın onurudur. Eğer daha da ısrarlı ve yaratıcı bir biçimde sosyalizme mal edilirse, pratik zaferle de yaşamımızın bir parçası haline getirilirse, çözülme reel sosyalizm deneyiminin çok üstünde bir sosyalizmin başlangıcı veya ilerleri bir aşamasına yol açabiliriz. Bunun da imkanına ulaşılmıştır. Eğer partinin ideolojik özüne ters düşülmezse, ona yüksek bilimsel bir yaklaşım gücü kadar moral yaklaşım gücü de gösterilirse, ilke kadar onun çok usta pratik uygulaması da derinleştirilirse, sadece ulusal kurtuluşumuz kazanılmayacak, insanlık da çok ileri bir gelişmeyi tekrar bizim kaybedilen yitik ülkemizde ve halkımızın bağrında elde etmiş olacaktır.

Bunlar heyecanlandırdır. Hiç kimseye bir ucuz zafer, ucuz yaşam vaat

etmiyoruz. Ama hiç kimse imkanın da peşinde değildir. Olmazsa olmaz kabilinde bağımsızlık, özgürlük, eşitlikten ve yine zaferin gerekliliğinden öteye kesin mecbur olduğumuz büyük kazanmanın mahkumu olarak yaşadığımızın gerçeği pekiştirir.

Bu temelde yürüyoruz önümüzdeki yılın üzerine. Yürüyüşümüz başlatılmıştır da. Beklenmedik talihsizlikler olmazsa her zamankinden daha fazla bu yılı partimizin önderliğinde, halkımızın ve ilerici insanlığın kazanan bir yılı haline getireceğiz kendir. Biz her zaman

böylesine soylu bir amaç kadar, onun engin çabalarına yer vermekten asla geri durmadık. Bundan sonra da tüm gücümüzle bu temelde yürüyeceğiz. Kendim de buna böylesi görkemli amaç ve çabaların kutsallığı karşılık veremeyi bu çreve dahilinde gördüm. Buna inandım ve çabalarımda başladım. Bu, aynı zamanda hepimize, tüm halkımıza, insanlığa nasıl değer verdiğimiz, bunlarla yaşamımızı bü-tünleştirmeyi aynı temelde sağladığımızın da bir ispata durumundadır. İspatı olan gerçekler her zaman gü-

ven verir. Güvenlikli çalışmaları daha fazla başarıya götürür. Başta da böyledik, ama şimdi her zamankinden daha fazla böyledir.

O halde parti olarak, halk olarak ve bize inanan tüm dostlar olarak, başarı imkanı her zamankinden daha fazla olan yükü ve özlü çabalarla dönemin emredilen savaş tarzına, onun bütün kurallarına, taktik esaslarına bağlı kalacağız, gereklilerini yerine getireceğiz ve mutlaka kazanacağız.

13 Ocak 1993

12. YILIMIZDAYIZ

Baştarafı 1. sayfa

buntardan sorumlu olan bu rejimin asıl yüzü olan barbarlık, iç ve dış kamuyu nezdinde ne düzeyde teşhir edildi? Bu gerçeğin bütün yönleriyle açığa çıkmaması ve bunun tersinin yanlışlığının asıl sorumlusu bahsettığımız burjuva basın-yayın kurumlarıdır. Bu basının devletle bir olduğu ve dolayısıyla bağımsız ya da tarafsız davranmadığı çok iyi biliyoruz; bunun nedenleri vardır ve anlaşılır bir durumdur. Halkların çıkarları önünde yer alarak egemenlerin "yüce" hizmetinde bulunan karşı tarafın bütün bu yaptıklarına karşılık devrimci basın-yayınçılık görevlerine ne kadar sahip çıktı, gerekleri üzerinde ne kadar duyarlılık geliştirdi? Bu sorunun cevabını olumlu görmüyoruz. Devrim ve sosyalizm basın cephesinde adına layık savunulamadı. Devlet basını arasında "mutabakat" sağlandı, fakat devrimci basın arasında bir devrimci basın cephesi sağlanmadığı gibi, öncelikli olan sorunlar bir kenara atılarak tali olanlar gündem konusu haline getirildi.

Serxwebûn, büyük bir enternasyonalizmi bağrında taşıyan ulusal kurtuluş mücadelemizin gerçeklerini neden ve sonuçlarıyla birlikte kamuyuna en objektif bir biçimde taşıma göreviyle bundan 11 yıl önce yayın yaşamına atıldı. Aralıksız yayını ve istikrarlı devrimci yayın çizgisiyle Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci yurtsever kamuoyunda saygın bir yer edindi. Her yıldönümünde gazeteminizin yayını faaliyeti birçok yönüyle değerlendirildi; eksiklikleri ve yeni görevleri konusunda dersler çıkarıldı. Yapılan, yapılmayan ve ulaşılmaması gereken nedir sorunlarına cevap aradı ve ortaya çıkardığı sonuçlar temelinde yaşamına yön vermeye çalıştı.

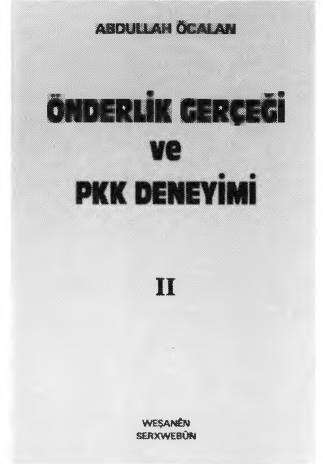
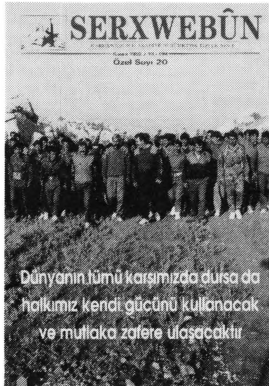
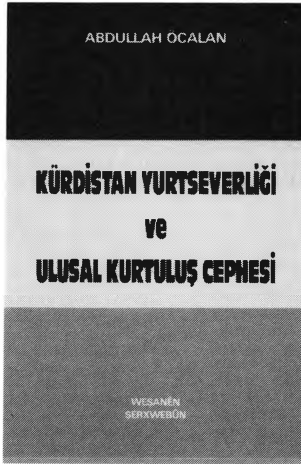
Hiçbir zaman üstlendiğimiz misyonu adına layık yerine getirdiğimizi ve yayın organı olduğumuz PKK'nın yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelemizin gelinen aşamadaki seviyesini tam yansıttığımızı iddia etmedik. Ancak her yeni yılda bir önceki yıla oranla daha fazla güçlenmeye çalıştığımız, okuyucularımızın aydınlatılması ve ihtiyaç duyduğu gelişmelerin aktarılması görevine daha sıkı sarılmayı esas aldığımız yönünde bir iddiada bulunduk, bu iddiamızı sürdürüyoruz. Geçen yayını faaliyeti yıllarımızda hangi görevleri ne düzeyde yerine getirdiğimizi, burada değerlendirme konusu yapmıyoruz. Bunu okuyucumuza bırakıyoruz.

Serxwebûn'un ayırdedici özelliklerinden biri de dönemin gelişmelerini çok yönlü perspektiflerle oldukça kapsamlı değerlendirmeye çalışmasıdır. Bu belki de kimi okuyucularımızın kapasitesini aşan bir düzeydedir ve bunu da anlamıyor değiliz. Fakat artık ulusal sınırları aşarak uluslararasılaşan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin gelişme sorunları, ulaştığı düzey ve bunun dayattığı görevler sürekli bir büyüme halindedir. Ayda bir çıkıyoruz ve bir aya sığdırılan gelişmelerin kapsamlı ve çeşitliliği de biliniyor. Bunun gerçekliği dikkate alınır, değerlendirilmelerin yanlış olmasının nedenleri ve dolayısıyla gerekliliği kendi içinden anlaşılır. Örneğin, Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı çözümlemeler hemen her sayımızda kamuoyuna sunuluyor. Genelde okuyucu kitlesinin ve özellikle ise devrim yapma iddiasında olan örgüt ve çevrelerin bu çözümlemelerden birçok yönüyle alacağı perspektifler vardır. Bizce dikkate alınması gereken sorunların en önemlisi de bu noktadadır. Gerçek PKK'lı kadro ve sempatizanlar, gerekse de diğer örgüt ve çevreler bu çözümlemelerden ne kadar yararlanıp sonuç çıkarırlar? Öte yandan gazeteminizin adına çıkarılan bir dizi kitap kamuoyuna sunulmuştur. Bu, aynı zamanda emperyalist-sömürgeci basın ve yayının halk kitlelerine karşı boyutlandırdığı psikolojik savaşa karşı da yerinde -tam yeterli olmasa da- bir cevaptır. Ancak gazeteminizin yayını dağıtım ağlarının okuyucu kitlesinin çok azına ulaştıklarını ve dolayısıyla bu konuda kendilerine düşen görevi yerine getirmediklerini belirtmek istiyoruz.

Yeni bir yayını yılına girenken temel hedefimiz, "güçlü bir yayıncılık ve güçlü bir dağıtım" olacaktır. Bu konuda yayını dağıtım ağlarına ve hatta genel okuyucu kitlemize de büyük görevler düşüyor.

1993 yılını her yıldan daha fazla başanlı kılmak için yükleneceğimizi belirterek, tüm okuyucularımızın yeni yılını kutluyoruz.

SERXWEBÛN

fetsin" sözcükleriyle ölüm kararlarını onayladığı 57 kişinin darağacına gönderilmesi karşısında, toplumun hangi kesimleri ayağa kalkabilirdi? İdam edilemlerin çoğunluğunu yığıl devrimciler oluşturuyorlardı. Hangi devrimci örgüt bu idamlara gerekli tepkileri gösterirdi? Türkiye'de hemen hemen tüm sol grupların merkez elemanları ve yönetici kadroları tutsak edilmişlerdi. Geniş bir sempatiyi kitle zindanlara doldurmuştu. Dışarda direniş sürdürebilecek kimseleri yoktu. Var olanlar da özünde tasfiyeciliği yaşıyorlardı. Bütün sol grupların ölüm cezasına karşıtlan merkez üyeleri ve yönetici kadroları idam edilselerdi, Türkiye'de yükselen direniş mi olacaktı, yoksa tüm toplumu korkuncu bir pasifizm mi saracaktı? Kürdistan'da 12 Eylül faşizmini geriletken ve bozguna uğratan direniş savaşı olacaktı, hangi güç ipe tepişir dizeşir gibi idam cezalarını arda arda infaz eden faşist generaler cesetini durdurabilir?

Tarihsel zindan direnişine gerçek anlamı veren, bu direnişte varlıklarını haklarını özgür geleceği uğruna kurban eden devrim şehitlerini anısına özde sahip çıkan, onların şahadetlini anlamını bir emir olarak telakki edip direnişin dönlmez bir noktaya varıran biricik devrimci güç PKK olmuştur. Devrim şehitlerini ancak bu biçimde sahip çıkabilir, onların anısına ancak bu biçimde layık olunabilir. O zaman dürüst davranışla ve gerçekler olduğu gibi kabul edilmelidir. O zaman böylece gelişmelerle o çağ güçlere saygılı davranışla, işbirlikçi bir yana bırakılmamalı, Kuşkusuz 12 Mart ve sonrasında Türkiye devrimcileri kahrancasına direnişleri PKK hareketinin gelişiminde etkili olmuştur. Buna karşılık, PKK, onların kahrancaklıklarını her zaman yüceltmis, hatalarından çıkardığı dersleri devrimci gelişmenin temeli halinde getirmiş, kendilerinin devraldığı direniş bayrağını daha da ilerletmiş, böylece onların adını dillerinden düşürmeyen güçlerden çok daha güçlü ve kararlı bir biçimde bu direnişçilerin anısına layık olmasını başarmıştır. Devrimci iddiasında samimi olan güçlerin PKK ve onun önderlik ettiği devrimci mücadele karşısında takinacakları tutum da böyle olmalıdır.

Partizan dergisi, bir yerde, "Simdi bir ulus (Kürtler) devletin uzun süredir süren baskınca ve vahşi baskısı karşısında isyan ediyor. Bu isyan Kürdistan'da her şeyi değiştirecek düştürüyor, devrimleştiriyor, ya da eziz ögütü geçiriyor" diyerek bir gerçeği dile getiriyor. Hemen ardından içgüç bir demagojiye başvurarak sunulan yazıyor: "Bu isyan olmasa PKK da dahil milletiye hareketin çapı ne teorik, ne de siyasi ve pratik anlamda bir şey değildir. Çünkü bu isyan, aynı zamanda, ulusal baskıya karşı ulusal tepki biçiminde ortaya çıkmakta ve uluşu ögeleri besleyip canlandırmaktadır. Kürt ulusunun bu her şeyi devrimleştirilen isyanı her türlü övgüye değerdi ve PKK da ona katıldı, yardımcı olduğu ölüme bu övgüyü hak eder, ama bu isyandan habersiz, onun kendisi tarafından örgütlenip yaratıldığı iddia ederse ve bundan ibaret böbürlenmeye ve ithilati tutumlarına asla eremeyeceği kimseleri harıl harılmacı için kullanmaya kalkarsa, kendi varlığını hayata veren bir isyanı kötiye kullanmış olur." (Bkz: Partizan, Ağustos 1992, s. 33)

"Merdi! kipti şecaat arzederken, sirkatın söylermiş. Bu adamlar da sözümlere gelişmeleri tahvil etmedeki ustalıklarını sergilemek istersen, kendiliğindencilige içgüç bir

biçimde tapınmalarını ve kitle dalkavçukluklarını ortaya koyuyorlar. "İki millyetli Türkiye halkının öncüsü" olduklarını söyleyen bu adamların kendileri bile, daha önce kadar Kürdistan denilen bir ünkerin olmadığı sığıllıyorlardı. Gerçekten de Kürdistan ve Kürt ulusu hem dostları hem de düşmanları tarafından tanınmıyorlardı. Kürtler kimlikless ve avuatsız bir ulustu. Bu ulusu, isyana kalkışmak bir yana, kimliğine ve diline sahip çıkmak gücünden bile yoksundu. Kendi üzerinde uygulanan, hayvanlara bile reva görülemeycek bir sömürgecilik biçimine en küçük bir tepki göstermiyordu. Yeryüzünde Kürtler kadar haini bol olan başka bir ulus mevcut değildi. Bu hainler sürüss ulusun dokunulmaz, devredilmez ve vazgeçilmez değerlerini haraç mezar satarken, Kürt halkından herhangi bir ses çıkmıyordu. Saygıdeğer bilim adamı İsmail Beşikçin'in sözleriyle, Kürtler namussu gaspedilmiş bir halktı. Bese paralık bir jandarmanın rahatsızlığı hıyaza getirip her şeyi yaptırılabildiği bu halk mı kendiliğinden her şeyi değiştirebilir, devrimleşebilir, ya da eziz ögütü geçiren bir isyan ortaya çıkaracaktı? Böyle bir isyan neden daha önceden ortaya çıkmamıştı? Pekli, bu isyan PKK tarafından örgütlenip yaratılmıyorsa, kimler tarafından yaratıldı? Tanınsal güçler tarafından mı? TIKKO'nun da içinde yer aldığı silahlı mücadelede olan Türkiye sil sol grupları tarafından mı? Yoksa Talabani ve Barzani güçlerinin Kuzey-Batı Kürdistan'daki yansımaları olan küçük-burjuva reformistleri ve ilkel milliciyeleir tarafından mı? Kuşkusuz bu insanı tiksindiren durum karşısında da bir sorular sormak bile abesle iştişal etmektedir. Kürdistan'da böy-lelerinin bile gücünü kabul etmek zorunda kaldıkları bu isyanı ortaya çıkaran güç bellidir ve bunu tartışmamak anlamı yoktur.

Elbette burada mutlakla sorulması gereken sorular vardır ve bu sorular çok daha farklıdır: PKK bu isyanı nasıl örgütleyip ortaya çıkardı? Es-kinin kendi dilinde sahip çıkmak gücünden bile yoksun olan halkını nasıl özgürlüğe imen adimlarla yürüyen bir halk düzeyine yükseltti? Kürt ulusunda var olan düşmanca yenilmezliğine ilişkin insanı nasıl kırıldı? Müthiş bir korkunun yönlendirdiği Kürt ulusunu nasıl ölüme her gören bir ulus durumuna getirebildi? Kürdistan sorununu uluslararası politikanın gündemine nasıl sokabildi? Kürtler Türklerden daha fazla mı ileriye, daha fazla mı özgürlüğe aşkı? Kürt ulusu her şeyi değiştirebilir düşüştüren ve devrimleştirilen bir isyana kalkarken, aynı dönemde Türk halkında neden bu isyanın onda biri kadar bir gelişme görülmüştü? Böylesi sorular altıgenliğe doğaltılabilir. Kendi halklarının kurtuluş mücadelelerine yararlanmak üzere başka halkların mücadelesine de nemlendiren sonuç çıkarmak isteyenler sorularına böyle yaklaşırlar. Görkemli serhildanlarında "PKK halkı, halk da biziz" diye haykırın Kürdistan halkında ve onun isyanına göstermelik övgüler dile getirirken, bu hakin ögütü partisini isyana kırsından kenarından buluşmış bir güç olarak göstermeye çabalamış sahte-karlıkçı, devrim kalmazanlığıdır, in-karlıkçı. Kürt halkının böy-lelerini övgülerine asla ihtiyacı yoktur.

PKK ve onun önderliği devrim için yola çıkarken, kendi halkına övgüler düzerek, kahrnamalığından dem vurarak, boyunu büyük görüntüsünün altında yatan isyancı ruhunu tek başına ele alarak işe başlamadı. Bunun yerine, PKK, her şeyden önce Kürdistan'ın tarihini ve güncel

durumunu görülmek, bir sorgulama-dan geçirdi. Kürdistan gerçekliğini tanımlamak bir eleştirene katkı yaptı. Ülkemizdeki bin yıllık köleliğine, işbirlikçiliğine ve ihanetin tarih-sel kökenlerini ortaya çıkarmak içingün bir çaba harekati. Leninist eleştiri silahını kendine, kendi kadrolarına ve halkına karşı açması bir biçimde ve en büyük gelişmeye yol açan bir silah olarak kullandı. Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözleriyle, bir sistemin önde insanda gerçekleştirilmesi gerektiği ilkesinden hareket ederek, bütün çabasını geleceğin öz-gür insanını bugünden yaratmak, kadrolarını içinden geldikleri toplumun olumsuz etkilerinden arındırma, parti içinde sınıf savaşımını sürekli kılarak yenilme ve militanlaşmayı anlık olarak işleyen bir olgu haline getiren üzerinde yoğunlaştırdı. Bu açıdan PKK hareketi başından itibaren bir eleştiri hareketi olarak doğup gidişti. Samimi olarak dersler çıkarmak isteyenler, PKK'nın gelişiminin sırrını burada aramalıdır. Kürdistan halkının değiştiren ve devrimci-leştiren isyanının güç kaynağı burada aranmalıdır. ÖCALAN yoldaşın sözleri bu gerçeğe çok güzel ışık tutmaktadır.

"Kürtler, çok geri olsalar da, ezilen bir halk, işgale kalkışmamış bir halk durumundadır. Masumdur, ama haini çoktur, çok kırıltılmıştır ve işgalin bütün olumsuzluklarını yaşamıştır. Ezer kendine sahip çıkarsa, giderek saygın bir halk konumuna gelebilir. Kürtler, en azından insanlık açısından, fazla suçlu ilan edilemezler. Evet, Kürt olayında haininden ötürü Kürt halkını ağır yarladık. Bu kadar haini nasıl bağrında barındır-dın, bu kadar haini nasıl barındırdı-yorsun diye soruldu. Dikkat edin, parti içinde de benim sorum aynıdır. Kısaca Kürt halkının durumu daha değişiktir. Bu gaffetin ihanetten daha tehlikeli olduğunu inanıyoruz ve böy-le değerlendirdiğimize. Aftedilmiş gaffet durumuna yaşıyoruz. Günlük olarak üzerimize, Bu nedenle yarğalınmal, aynı haini ve gafil bol olduğu için yarğalınmaldır ve yarğalıyorluda." (Abdül Kadir Konuk'un A. ÖCALAN yoldaşa yaptığı röportajdan)

Başka halkların sömürülmesine,

...Gerçeklerin ortaya serilmesi, bir halkın aşığılanması biçiminde değeriendirilemez. Sömürücü egemen sınıfların halkları en aşığılık durumlarına düşürdükleri kesindir. Onları düşkünlüğün, horlanmanın ve aşığılanmanın dipsiz uçurumuna yuvarladıkları kesindir. Barbarlık dışında tarihe hiç katkıda bulunmamış olan Türk egemen sınıflarının bunu başkalarından daha tahripkar ölçülerle vardıkları kabul edilmek zorundadır. Devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığı buradan ortaya çıkar, sosyalizmin mutlak gerekliliği buradan ortaya çıkar.

topraklarının işgal edilmesine, zenginlik kaynaklarının yağmalanmasına ve soykırımın gerçekleştirilmesine hiçbir zaman katılmışmış olan Türk halkının bu duruma karşılık, Türk halkı için gerçekler çok daha farklıdır. Kürt halkının kendi egemen sınıflarının tahsil barbarlık geleceğini kirlenile bulmadığı veya buluşturulmadığı, bu geleceğe ait edilemediği ve dolayısıyla tertemiz kaldığı söylenemez. Bu halkın Türk egemen sınıflarının geleneksel zulüm ve zorbalığına karşı çıktığı, onların kendi çıkarlarını örtüştürme ifadesi olan devleti her şeyin üstünde tutan yak-

laşımını reddettiği, kendisini de alabilirdi ezen ve sömüren güçlerin "birlik ve bütünlük" aşığına şekle-salimladığı iddia edilemez. Türk halkı hangi ölçüde kendi gerçekliğini yaşıyor, hangi ölçüde kendi egemen sınıflarını yaşıyor? Bir avuç sömürücü güçleri soyup söğane çevirir ve halkın değerlerini emperyalistlere peşkeş çekenler, ne kadar bunun karşısına dikilebilirler? Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş düzeyde günlük yüksek zamlarla yaşamak çekilmez hale getirilince, ne ölçüde buna tepki gösteriliyor? Bosna-Hersek'te Kürt devletinin çıkarlarını uşakları var, bu yüzden rahatlıkla onlara aynı paralele Bosna-Hersek'teki Sırp yayılması ve saldırılarında tepkide bulunuyor. Pekli, Kürdistan'da korkuncu bir kirliliye yaşanırsa, Türk ordusu içgüç bir zulüm ve zorbalık uygularken, evler yıkılır ve köyler boşaltılırken, sayısız cinayetler işlenir ve ırza tecavüz olayları Demirel gibileri tarafından savunulurken, aynı tepkileri gösteriyorlarmı? "Bu su anlama geliyor: Yüzylardır süren işgal ve istila geleceğini, günümüzde bir avuç yurguncunun ve sömürücünün geleceğini, birleşmiştir. Türk halkı da buna çok kötü bir biçimde boyun eğmiş, ulaşmıştır. Bu açıdan bir tükama ve bunalmış yaşamaktadır. Her düzeyde bunalmı vardır. Hareketliğin bizden daha yaygındır, biçimsizliği bizden daha yaygındır. Eğer temsilcileri varsa veya sözümlere temsilcilerine sunu sormak gerekirse: Sen bu tarihe ve bu soyguncu güruha karşı ne yaptın? Bu işgali geleceğe ve onun günümüzdeki temsilcilerine ne söylüyorsun? Niye seni bu kadar içinde boğdular? Nye doğu düştü bir de değilimden yapmadın, neden bunlar alet oldun? 'Benim milletim' diyorsun, bunların soynızımına 'benim çıkarım' diyorsun. Neden bunları içgüç çıkarlarına ses çıkarmıyorsun? (A. ÖCALAN, adı geçen röportajdan)

Gerçeklerin ortaya serilmesi, bir halkın aşığılanması biçiminde değeriendirilemez. Sömürücü egemen sınıfların halkları en aşığılık durumlarına düşürdükleri kesindir. Onları düşkünlüğün, horlanmanın ve aşığılanmanın dipsiz uçurumuna yuvarladıkları kesindir. Barbarlık dışında tarihe hiç katkıda bulunmamış olan Türk egemen sınıflarının bunu başkalarından daha tahripkar ölçülerle vardıkları kabul edilmek zorundadır. Devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığı buradan ortaya çıkar, sosyalizmin mutlak gerekliliği buradan ortaya çıkar.

çekten bağlı olan ve Türkiye halkının geleceğini sosyalizme göremler, kendin şiddetle yarğalaması gereken bir halk gerçekliğini karşı karşıya olduklarını kabul etmekle ve bunu mutlak başarmalıdır. Kendi gerçekliğine olukda ters düşürülen, en ağır baskı ve sömürüye hatırlıkla itaat eden, bu yapıyla köh-nemiş bir rejimin ömrünü uzatması-na ve varlığını sürdürmesini katkida bulunan bir halkı kendine getirmek, kendisi öz kimliğine kavuşturmak ve kendin için bir halk düzeyine çıkarmak için böy-le bir yarğalama zorun-ludur. Türk halk gerçeğine sahip çıkmasını, onunla bütünüleşmesini, onu örgütleyip eyleme kaldırmanın ve sömürücü egemen sınıflara karşı ıktıdan ele geçirmek amacıyla seferber etmenin yolu buradan geçecek.

Samimi davranmak ve soruna doğru yaklaşmak kaydıyla, Türkiye'de bu görevin başlanılması Kürdistan'dakinden daha kolay olacaktır. Her şeyden önce sosyal ve kültürel gelişme düzeyi bakımından, Türk halkı Türk halkından daha ilerdedir. De-yim yerindeyse Türkiye'de tam bir aydın bolluğu vardır. Bunun yanısıra belli bir devrimci deneyim de mevcuttur. Türkiye işçi sınıfı sınırlı da olsa belli bir mücadele geleceğine sahiptir. Teorik birikim olukda yoğunudur. Bu durumda tıpkı Kürdistan'da olduğu gibi her şeyi sırdan başlanılmayacak, eğilme mevcut olan bir birikimin temelleri üzerinde yola çıkılacaktır. Yine 12 Eylül faşist rejiminin toplumu içine sıkıştırdığı çember kırılımsı, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi faşizmin Türkiye'de de onemli oranda geriletmis. Pasifikasyonun, gençlik de dahilinde ezik, toplumun bütün kesimlerinde itirazı kırmayacak ölçüde başarıya ulaştığı söylenemez. Gençlik, geçmişte olduğu gibi, kendi rolünü yine oynayabilir. İşçi sınıfı zaten hareketliktir içindedir. Çok daha önemlisi, Türkiye devriminin en sağlam mütefiki olarak, Kürdistan'da Türk devletinin kırmazı alabilirdi derinleştirilen bir ulusal kurtuluş mücadelesi ortaya çıkmıştır. Bu mücadele ortak düşmanın gücünü büyük ölçüde kendi üzerine çekerek Türkiye devrimcilerinin yükünü hafifletmiş ve onlar için olukda elverişli bir çalışma ortamı yaratmıştır. Bütün bunlar başkalarını koşullarını hazırlayan önemli etkenlerdir.

Kendi içinde tutarı bir devrimci mücadelelerin her yerde düzeltici bir rol oynadığına kuşku yoktur. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi de bu düzeltici rolünü başarıyla ifa etmekte. Sorunlara ters bakış açılarının aşılması önemli bir katkıda bulunmaktadı. Hala epeyce yazık olsa ve gelişmeler karşılık verecek bir nitelik kazanmasa da, günümüz Türkiye'sinde kemalizm ve sosyal-soyvenizm belli ölçülerde aşan, halklarımızın ortak düşmana karşı birleşik mücadelesine doğru yaklaşan ve kendi çapında olumlu çabalar içinde bulunan gruplar, eğimler ve kişiler vardır. Zaten gelinen noktada bütün çıplaklığıyla ortaya çıkan gerçeklere halk gözle-rini kapatamıyor, halk gerçekleri başka türlü göstermekle iştişal edenler, sosyalist olduklarını söylemelerine rağmen halka resmi ideolojinin düşkünlüğüne dünyaya bakanların ve üstüne üstüne suret-i haktan görünüş kendilerine tez kondukt-mayanlarını mutlakla teşhir edilmesi, bu tutumlarına ısrar etmeleri halinde kesinlikle devrimci saflardan uzaklaştırılmalıdır. Gerekir, Yirmi yılı aşkın bir süreden beri gerilla savaşını siyasi dillerine doyanların, "Türkiye işçi-köylü Kurtuluş Ordusu" olduk-larını iddia edenlerin, ama pratikte

"Tunceli işçi-Köylü Kurtuluş Ordusu" bile almanları, bunlara rağmen "öncü" sıfatına sahip çıkmakta ısrar edenlerin devrimci safıdır diye olur olmaz. Yukarda sözünü ettiğimiz olumlu çıkışlar veya belirtilere rağmen, genelde söz hareketi hala 12 Eylül öncesindeki hastalıklı yapısını sürdümekte, dağınıklığı ve parçalanmışlığı devam ettirmektedir. Türkiye devrimci-demokratik hareketinin tanınması bir sımanın sözleriyle, "Grupçuluk, tekkelik anısı insanlarımızı öyle fena sokmuştur ki bugün Türkiye marksist solunun ayrı ayrı kesimleri arasında diyalog hemen hemen hiç yoktur. Örgüt, grup ve çevreler, hem kuşaklar arası yatap bölünmüşlüğü hem aynı kuşaklar içinde diki bölünmüşlüğü, dolayısıyla birbirinden tecriti yaşamaktadırlar. Polis hücrelere kapatıldığı insanları bile birbirinden bir ölçüde tecrit edemez. Bu, skandaldir, utanç verici bir durumdur. Her şeyden önce bu tecrit durumuna son vermek, aramızda diyalogu kurtarmak zorundayız." (Bkz: Mihri Belli, Özgür Gün, dem, 23 Aralık 1992) Böylesi bir trajik tabloun kökeninde esas olarak amaç ve hedef farklılığı aranmaz, "skandal" ve "utanç verici" olarak tanımlanan bu tablo, var olan gruplar ve akımların amaçları ve hedeflerinin farklı oluşuyla açıklanmaz. Kendi gündemlerini tanı kelamı örneği biricik doğru olarak kabul eden, kendi gündemlerini bir tür devrimci düşmanları olarak değerlendiren ve bu yaklaşımıyla en bağnaz tarikatlardan tutumundan daha katı bir tutum sergileyen bu yppın kendi sorunu kişilik sorunudur. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın belirttiği gibi, kendini çözemeyen insanın sosyalizmden ve sosyalist demokrasiden bir şeyler anlaması mümkün değildir. Türkiye sol hareketinin süregelen yenilgi pratiğinin esas nedeni budur. Bu noktadan hareket ederek, yikarken yapmayı kendisinden gerçekleştiren bir militanlaşman ortaya çıkarması gerekir. Bu, sosyalistlerin temel görevidir. Sıcak devrimci pratiğin içinde böylesi bir militanlaşma sağlandığında, hiçbir güç faşist Türk devletini halklarımızın birleşmiş devrimci selinin önünde silinip süpürülmekten kurtaramayacaktır.

Başka bir nokta üzerinde durmak üzere, değerlendirmemizin bu bölümünü Abdullah ÖCALAN yoldaşın sözleriyle noktalamak istiyoruz:

"Kendi pratimizde dayanarak söylöyoruz ki, mücadeleyle böyle yaşamaları ve kendini bu temelde mücadeleyle verenler, iç ve dış engeller ne olursa olsun, yine koşullar nasıl olursa olsun başarabilirler; başmaları önünde ciddi hiçbir engel olmaz. PKK, bu konuda tarihi bir deney yaratmış, başarıya gittinen temel durumuna çalışmıştır. Buna laiyak olmaları çalışmaları ve mutlaka başarılmalıdır. İnanıyoruz ki, bu temelde Türkiye ortamı üzerine gidenlerin başkanı kesindir. Biz, bu temelde görevlerinin üzerine gidenlerin sürekli yalınca olduğuz. Bu temelde görevlerinin üzerine yürüyenler de, halklarımızın kurtuluşuna giden yolda en doğrusunu yapmış ve başarımış olacaktırlar." (Türkiye'de yeni bir devrimci süreç başlatken..., Serxwebûn, Şubat 1992).

Perinçek çizgisi ya da Türk devletini aklamak seferberliği

Doğu Perinçek'in liderliğini yaptığı ve çeşitli dönemlerde değişik

isimler alan eğilimin kendine özgü bazı özellikleri vardır. Her şeyden önce bu eğilimin yıldızı hiçbir zaman öteki sol çizgilerle barışmadı ve Perinçek gücüne eskiden beri esas olarak sol içinde sayılmıştı. Kimi legal sol partiler hariç, genelde solun en azından görünürde devlete tavır almasına karşılık, bu eğilimin devlet koruyan ve kollayan bir tutum içinde bulunması, bunda önemli rol oynadı. 12 Eylül öncesindeki dönemde genellikle PDA'lar (Proleter Devrimci Aydınlik) biçiminde adlandırılan bu eğilim, Kürdistan sorunu söz konusu olunca, bağnaz bir kemalist tutum aldı; Kürdistan adına ortaya çıkan her türlü örgütlenmenin şiddetle karşısında oldu. Bu dönemde TIKP'nin görüşleri doğrultusunda yayın yapan **Halkın Sesi** ve **Aydınlık** gazeteleri, adeta gelişen "bölücülük hareketi" hakkında devleti uyarı işlevini yerine getiriyorlardı. Adı geçen gazeteler sansasyonel haberler veriyor, sözümler emperyalist merkezlerde Türkiye'nin nasıl parçalanmak istendiğini gösteren haritalar yayınlıyor, devleti uyarıyor ve şovenizmi kışkırtıcı nitelikte "Mısak-ı Milli'nin korunması çağrısında bulunuyorlardı. En sağ burjuva basınına bile yanasmak istemediği düzeyde bir ihbar mekanizması görevini yerine getiren **Aydınlık** dâki devrimcilerin isim listelerini yayınlıyor, birçok devrimcinin ev adreslerini bile veriyor ve o zamanki tanınmışlarıyla "sosyal-faşistler" dediği bu kişilerin bir an önce tutuklanmaları gerektiğini belirtiyor. **Aydınlık** şeflerinin göre, PKK lideri "Doğulu'nun Türkiye'di". Sağnaklı bu noktaya kadar varınılabiliyordu.

Sosyalist olduğunu iddia eden bir eğilim olduğuna, bütün bu anlaşılmasız ve hangi manlita hizmet ettiği herkeşce bilinen tutumunun teorik ve siyasal kılıfı da hazırdı. Türkiye, Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılma ve saldırı tehdidini altında bulunan bir ülkeydi. SSCB yeni gelişen bir emperyalist güç olduğu için, "iki super devlet"ten biri olan ABD'nden çok daha saldırganı ve yeni pazarlar elde etmek için hıza yayılmak istiyordu. "Saldırgan kutup ayısı" ilk hamlede Türkiye'yi yutacaktı. Bu yüzden de ki, Türkiye devletini yıkması yönelen her devrimci hareket sosyal-emperyalizme hizmet ediyor ve sözümler halk düşmanıydı. **Aydınlık** gazetesi de, saldırı tehditlerinin arttığı ve ülkenin savaşa sürüklendiği böylesi dönemlerde, yabancı ajanların cirit attığı ve bunların etkisizleştirilmesi amacıyla istihbarata karşı koymanın güçlendirilmesi gerektiği olgusundan yola çıkarak, devletin istihbarat çalışmaları önüllü katkılarını yerine getiriyordu. "Dünya halklarının baş düşmanı Sovyet sosyal-emperyalizmi" ne karşı gerektiğinde ABD emperyalizmiyle birleşilebilirdi. Çünkü ABD emperyalizmi geneliğiği için fazla bir tehdit oluşturmuyordu.

Tarih, Perinçek çizgisinin "tezler"ini doğrulamadı ve esdi **Aydınlık** şeflerinin yersiz korkularına kapıldıkları açığa çıktı. Yeni gelişen saldırı devrimci emperyalist güç olarak değerlendirilen SSCB, içerdeki komprajı yozlaşma ve dışardaki emperyalist baskılar sonucunda dağılıp ve tarihe karıştı. Ancak tanrı karşın sadece "Sovyet sosyal-emperyalizmi" olmadı; onunla birlikte Perinçek ekibinin ateşli savunuculuğuna üstlendiği meşhur "üç dünya teoris" de çöplüğe atıldı. İki'nin karesinden dört etmesi insanları çıkarılarına çelişseydi, bunu değiştirmenin yolunu da bulurlardı. Doğu Perinçek ekibi de çıkarlarını yön verdiği bu kuralı işlet-

mekte fazla zorlanmadı. Sorun "Mısak-ı Milli'nin korunması" olunca care tükenmezdi. Nitekim "üç dünya teoris" sessiz sedasız ortadan kayboldu. Ancak yerini aynı koruma ve kollama işlevini kusursuz yerine getiren "Kuzey-Güney kutuplaşması" çözümlerine terk etti.

Aslında burada yine değişen bir şey yoktu. Bu sözümler yeni çözümlerem göre, Türkiye sosyal-emperyalizm tehditinden kurtulmuş, ama bu kez gerilemekten çark ederek tekrar yükselse geçen ve tek süper güç olarak ayakta kalan ABD emperyalizminin yayılmacı emelleriyle yüz yüze gelmiştir. ABD emperyalizmi, "yeni dünya düzeni" projesinin gereği olarak, özellikle Ortadoğu'da hamle üstüne hamle yapmaktaki, Türkiye'yi bölgeden İsrail'den sonra ikinci jandarma rolüne hazırlamak, Kürdistan devleti kurma planlarıyla "Mısak-ı Milli"yi değiştirme işi ta-

"...Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadelesinde uluslararası dayanışmasını 'işçi-Botan el ele' sloganı düzeyine düşürmek, Kürdistan gerçekliğini inkar etmenin doğal ve kaçınılmaz bir sonucudur. Tabii Botan ile kast edilen Kürdistan'ın bir bölgesi değildir; bununla çoğunlukla isyan halindeki Kürtlerin yaşadığı bir alan anlatılmak istenmektedir. Sözü edilen sloganın altı biraz değişikliğinde, burada ulus olarak da Kürtlerin varlığının tanınmadığı fark edilecektir. Kürtler bir ulus olarak böyle bir sloganın içinde yoktur. Hem resmi düzenin temsilcilerine hem de Perinçek ve ekibine göre, zaten Kürtler Anadolu'nun her tarafına dağılmışlardır..."

sarlamaktadır. Anti-emperyalist bir perspektife sahip olmak, buna karşı çıkmakla mümkündür. Sanki yıllardan beri emperyalizmin bölgedeki jandarmalığını üstlenmemiş gibi, sanki her şeyinde ABD emperyalizmiyle bağımlı değilmiş gibi, sanki tepesinde bulunanlar ABD emperyalizminden adeta günlük olarak aldıkları direktiflerle devleti yönetmiyorlarmış gibi, Türkiye'ye ABD emperyalizminin yayılmacı tehditleri altında bulunan bir üçüncü dünya ülkesi olarak gösteren ve devletin savunulmasını anti-emperyalist perspektif biçiminde değerlendiren bu yaklaşım, "üç dünya teoris"nin savunucularının 12 Eylül öncesindeki tutumlarını öde hiç mi hiç değiştirmediğini göstermektedir. Niteliği gereği tamamen devime karşı olan

bu yaklaşımın sahiplerinin devrimci mücadeleyi frenlemeye, bu da yetmez devrim karşıtlığı yapmaya yönlmelerinin anlaşılacak bir yanı yotkur.

Perinçek ve ekibi "emperyalist Türkiye" tezinin karşı çıkmakta, Kürdistan'ın sömürge bir ülke olduğu belirlenmesine şiddet saldırmaktadı. Hiçbir bilimsel temele dayanmayan bu karşı çıkış ve saldırı tamamen ulusal kaygılar tarafından koşullandırılmaktadır. Perinçek ve ekibine göre, Kürdistan'ın sömürge bir ülke olduğu söylemek, dostu-düşmanı birbirine karıştırmak anlamına gelmekte, aynı şekilde Türkiye bununla kuzası düşürülmekte ve Türk devleti emperyalizm karşısında zalırlatılmış olmaktadır. Bu çizgiye kayılsa Kürdistan diye bir ülke yotkur, Türkiye ya da çok sevdiğimiz bir tanımlayısıyla "kavimler kışkı Anadolu" vardır. Anadolu toprakları üzerinde bir mozaik oluşturan çok çeşitli halklar yaşamaktadırlar. Kürtler de Lazlar ve Çerkezler gibi bu halklardan biridir. Böyle olunca, Kürdistan halkının bağimsız ve özgürlük istemyle mücadele alanına girmesi anlamını yitirmekte, bu doğrultuda bir girişim halkan mozağını kırıp dağıtılabilecek bir eyleme dönüşmektedir. Perinçek çizgisi burada resmi ideolojinin temsilcileriyle tam bir paralellik içine düşmektedir. Demirel-İzönü ortaklığının Kürt gerçeğini sözümlerle tanımlarını ilan etmesiyle, "halklar mozağını Anadolu" tarzındaki belirlenmenin ardına sığınarak Kürdistan gerçekliğini reddedilmesi arasında nasıl bir farklılık olabilir? Düzenin bütün partileri de her gün Türkiye'de Türklerin yayınsıra Kürtler, Çerkezler ve Lazlar gibi halkların yaşadığını, Türkiye'nin hepsine ait olduğunu ve bu nedenle "bölücüler"e taviz verilemeyeceğini taktarlamaktadırlar. Dolayısıyla Kürdistan'ın sömürge bir ülke olduğu gerçeğini reddedilmesi sonucunda, gerçekte reddedilen Kürdistan gerçeği olmaktadır.

Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadelesinde uluslararası yatap emperyalist dayanışmasını "İşçi-Botan el ele" sloganı düzeyine düşürmek, Kürdistan gerçekliğini inkar etmenin doğal ve kaçınılmaz bir sonucudur. Tabii Botan ile kast edilen Kürdistan'ın bir bölgesi değildir; bununla çoğunlukla isyan halindeki Kürtlerin yaşadığı bir alan anlatılmak istenmektedir. Sözü edilen sloganın altı biraz değişikliğinde, burada ulus olarak da Kürtlerin varlığının tanınmadığı fark edilecektir. Kürtler bir ulus olarak böyle bir sloganın içinde yotkur. Hem resmi düzenin temsilcilerine hem de Perinçek ve ekibine göre, zaten Kürtler Anadolu'nun her tarafına dağılmışlardır; Kürtlerin yarısından fazlası **Batı**'da yaşamakta, "Fırat'ın Doğusu"nda kalarlar azınlık teşkil etmektedir. Böyle bir durum karşısında işçi sınıfıyla, köylülüğüyle, diğer sınıfl ve tabakalarıyla bir bütün oluşturan gerçek anlamda bir Kürt ulusundan söz etmek olanaksızdır. Hem **Batı**'daki Kürtler hiç de "Fırat'ın Doğusu"na geçmek istememektedir. Perinçek çizgisinin, devrimci mücadeleden tecrit böylesenleri olarak gösterdiği "işçi-köylü-Kürt dinamiği" tanımlaması da aynı anlamda hastalıklı maluldir. Kürdistan'da ve Türkiye'de devrimci savaş ıyice kıvıştığı, Türk devleti çöküşün eşiğine geldiği ve safılar tutamam netleştiği an, taktik bir kurnazlıkla bugün Kürt ulusunun varlığını kabul ediyor görüneler, PKK'nin tüm Kürdistan vatana dönüş çağrısında bulunanları siyonizmle suçluyor ve deşleştiri ve bir Kürt devletin kurulması doğrultusunda girişilecek çabaları İsrail'in kuruluşuna benze-

tirlerse hiç yaşamamak gerekir.

Perinçek ve ekibi, **HEP'in** İstanbul'da düzenlediği "Halklar Kardeşliği" mitingine katılanlar için şoganları veriyor. "Kardeşlik yerine Kürt halkını destekleme mitingi denilseydi, daha iyi olurdu" diyorlar. Kürt yurtseverliğini öne çıkaran tavırlarını Kürt düşmanlığına körtüklediğini, İstanbul'da **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** diye haykırılanları Türk halkına otı dediklerini iddia ediyorlar. (Garip deşil mi? Şimdi bunları söyleyenler, 12 Eylül öncesinde dönemde Kürdistan'da **Ne Amerika ne Rusya, bağimsız Türkiye** mitingleri düzenlemekte hiçbir sakınca görmüyorlardı.) Adamlar başka bir deyişle, ayrıncıizm kabarmasını istemiyorlarsa, bağimsız Kürdistan kurma hüylarından vazgeçen demektiriyorlar. Sonuç **Kürdistan gerçeğini reddedilmesine** götürüyor: Kürtler Kürdistan'ın faşizme mezar olacağını haykırırken, "halklar mozağını" kırıp dağıtma niyetleri yatap çabalarını ortaya koyuyor ve haklı olarak (!) buna tepki gösteren Türklerin öfkelerini üzerlerine çekiyorlar. Acaba Kürt halkını desteklemeye mitingleri olmaz mı? Örneğin çeşitli Avrupa ülkelerinde görüldüğü gibi, böylesi mitingler İstanbul'da da düzenlenemez mi? Düzenlenemeyeceğini belirtiyorlar. Nedeni açık? Birbirine yice karışmış bir bütünlük oluşturan yayının içinde Kürt halkını seçip Türk halkından ayırarak desteklemeye doğru bulmadıklarını söylüyorlar. İlgincidir, 12 Eylül öncesinde dönemin TKP'si ve Ecevitçiliği ile birbirlerine ne kadar da benziyorlar!

Demirel-İzönü'nün Güreş'e kadar rejimin bütün yetkili ağzlarını her gün "PKK imha edilecek" yolunda demerler verdikleri ve Türk ordusuyla Kürdistan'ın harabeye çevirmeye çalıştığı bir ortamda, Kürt yurtseverlerinin sömürgecilerin amaçlarına ulaşamayacakları haykırılmaları kadar doğal ve sevindirici bir şey olabilir mi? Ezilen halkların yurtsever duygularının bu biçimde dışavurumuna tepki duyanların kendilerini de yurtsever olamayacakları kesindir. Kürdistan'ın Türk sömürgecilerine mezar olacağını haykırılanlara karşı çıkıyor, Türkiye'nin de bir diriler mezarlığı olarak kalmasını istiyorlar. Bugünkü Türkiye komu halinde bulunan insanları yaksadığı bir diriler mezarlığının farkıdır. Türkiye işçi sınıfı hareketine methiyeler düzenler, işçilerin en kapsamlı eylemlerinde bile Mustafa Kemal'in posterleri altında yürüdüklerini söylüyorlar ya da bunu çok doğal karşılıyorlar. İşçi sınıfının hala kendi celadına tapınmasını normal sayıyorlar. Kürdistan'da yükselen devrimci mücadele Türkiye insanını canlandıyor. Yeniden yeşeren Kürt yurtseverliği bu mücadelede büyük bir dinamizmlerden biri olarak rol oynuyor. Bu yadsınabilir mi? Kürtlerin çoğunluğunun batıda yaşadığını ve üstelik eski yerlerinde destek istemediklerini söylüyorlar. Kürt ulusunun elerinden alınan Kürdistan'ı yeni baştan yurt edinme savaşımına dolaylı bir biçimde karşı koyanlar, yeni amaçlıyor ve yurtseverlikten ne anlıyorlar? "Üç dünya hükmetmiş" bir imparatorluğun son kalıntılarını başsa edinecek bir devlet kurma kemalist ideolojinin kendilerini sıkıştırdığı çemberin dışına kaçamayaları, yurtseverlikten bir şey anlamazlar. Her şeyiyle emperyalizme bağımlı olan ve satışa çıkarılmadığı hiçbir değer bırakmayan mevcut devletin ayakta kalmasını savunmaları yurtseverlikleri çarpıktır. Barbar bir yayılmacılık geneline göre sahip sözcüğü egemen sınıf için yurt sevgisi diye bir şey yotkur; onlar için

önemli olan yağma ve talan yapabilecekleri yeni topraklar edinmekti. Osmanlı egemenliğini ve mirasını olan cumhuriyetin geleceği de budur. Cumhuriyet kültürüyle yetişenlerin yurtseverliklerinin bu ölçüde çarpık olmasına hiç şaşmamak gerekir.

Perinçek ve ekibi, son yayınlarında Kürt örgütlerinin Talabani çizgisine girdiğini yazıyor ve PKK'nın da buna yattığını ama ediyorlar. İkibine Doğru dergisi, PKK'nın değerlendirmeleri üzerinde tahrifat yapmakta sakınca görmüyor; PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın "NATO, halkların taleplerinin çözülmeyle çalıışıldı bir kuruma dönüşüyor" dediğini saathekar başlığa çıkarabiliyor. Talabani çizgisinin Kürt sorununu işte güçlere dayanarak, onların istemleri doğrultusunda çözmeye çalışmak anlamına geldiği biliniyor. Burada Kürt sorununu çözümünde halk kitlelerinin dayalı silahlı mücadele yöntemini reddediyor, bunun yerine diplomatik görüşmeler ve "siyasal çalışma" yöntemi geçiriliyor. Bu tür değerlendirmelere göz atarsanız bir okur, PKK'nın silahlı mücadeleyi sürdürmekten vazgeçmedi ve NATO türünden uluslararası emperyalist kuruluşlarla uzlaşarak Kürt sorununu çözmeye çalışmak üzere olduğu sonucuna varıyor. Şüphesiz bu tür değerlendirmeler sahiplerinin anti-emperyalist duyurılıklarından kaynaklanıyor. Bunlar PKK'nın silahlıların bırakmasını ve sömürgecilerin "legal Kürt partisi" projesine yatkınlığını herkesten daha büyük bir içtenlikle ıstıyorlar. Çünkü PKK'nın halk savaşını sürdürdüğü koşullarda, bu tür çevrelerin her muhalefeti iradeleri dışında PKK'nın güçlenmesine ve devletin güç yitirmesine ne yarıyor. Oysa kendileri bunu çok tehlikeli buluyorlar. PKK'nın Kürt halklarının uzlaşması ve emperyalist çözümlere onay vermesi durumunda, kendilerinin de Türk devletiyle açıkça uzlaşmaları için ortaya hiçbir engel kalmaması oluyor. Onlar tam bu buna bekliyor ve gerçekleştirmesi için dua ediyorlar.

Perinçek çizgisi, "legal Kürt partisi" kurmasını girişimlerine de arka çıkıyor ortaya koyuyor. Bu eğilimin yayın organlarına konuk edilen milletçi bile denilemeyecek bazı Kürt işbirlikçileri, Kürt sorununa ancak barış, demokrasi ve insan hakları çerçevesinde kalınarak çözüm getirilebileceğini, Kürtlerin ancak bu biçimde haklı oldukları dünyaya göçterilebileceklerini ve sempati kazanabileceklerini, silahlı mücadelenin çözüm olamayacağını ve bu yöntemle Kürtleri baskı altında tutan devletlerle başa çıkılamayacağını vazediyorlar. Kürt sorununu insan hakları kapsamında giren bir azınlık sorunu derkesinde düşünen bu yaklaşım, özünde Perinçek çizgisinin yaklaşımına da olduğu gibi yansıyor. Teoride Kürt milliyetçiliğine ve özellikle onun emperyalizme işbirliğine karşıymış gibi görünün bu eğilim, pratikte onunla aynı kulvarda koşuyor. "Halklar mozayığı" saptaması ile Kürdistan gerçekliğini yadsayanlar, azınlık sorunlarına yaklaşmada da samimi olmadıkları ve bu konuda olumlu hiçbir girişimde bulunmadıkları ortadadır. Yirmi yılı aşkın bir süreden beri parti olduğunu söyleyen bu eğilim hangi azınlık sorununa ciddiyyete ediyor? Türk sovinizminin tarih ettiği azınlık kültürlerinin korunması amacıyla ne tür balar harcar? Bunun için bir dergi bile çıkarılabildi mi veya çıkarılması katkida bulunuldu mu? Hayır, Azınlık sorunları konusunda da hükümlü sonuna kadar ıcrar eden bu değerlendirme gidirmişti işleten kemalizm oldu. Hem Perinçek çizgisi

hem de genel olarak sol, bu noktada kemalizmi izlemekten başka bir şey yapmadı.

Perinçek çizgisi, kısa bir süre için olsa da, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da oğlınına yavaş terörünü teşhir eden olumu bir tutum aldı. Burada belirleyici olan pragmatizm olsa da, bu olumu bir tavir; devrimcilerden ve haktan destek görüyordu. Ama Milli Güvenlik Kurulunun stratejik planı çerçevesinde "Türk halkına yönelik hareket" gündeme gelince, bu tavir bira baktı. Türk basınında ipleri elinde tutan "mehmetçik gazetecileri"nin gölgesi bu eğilim yayın organlarının da üzerine düştü. Her şeyin mihnet taşı olan pratik, kemalizm aşımadiğı ve onun her tür yalınasınasına karşı savasılmışımdı muddetçe, olumlu tavırların yalnızca istisnai bir olgu olarak kalacağını ve düzensiz kuyrukluğuna dönmek için kaçınılmaz olacağını bir kez daha kanıtladı.

Kürt milliyetçilerinin beklentileri

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi sadece ulusal boyutlarda değil, sınıfsal boyutlarda da son derece zenginleşti. Kürdistan'da ulusal ve sınıfsal mücadele daha başından itibaren iç içe gelişti. Kürt egemen sınıflarının Türk sömürgecilerine en aşağılık bir işbirlikçilikle karar kılmış olmaları ve ulus düşmanlığı yapmaları, küçük-burjuva milliyetçilerinin işbirlikçiliğinin sınırları dışına çıkmasını ve tutarı bir reformculuğa bile ulaşamaması, proletarya önderliğinin keskin bir biçimde mücadeleye damgasını vurmasına yol açtı. Yerli işbirlikçi ve hain güçler her dönemde sömürgeci düşmanın yanında yer alarak ulusal kurtuluş hareketine karşı savasırken, ilk milliyetçiler ve küçük-burjuva reformistleri de ulusal kurtuluş mücadelesinin karşısında yer alırlar, bu mücadeleye düşmanlık yapırlar ve bu düşmanlıklarını kimi dönemlerde şiddet kullanmaya kadar verdirdiler.

İlkel milliyetçilikle küçük-burjuva reformizmi, 12 Eylül öncesi dönemde ulusal direniş hareketine karşı birleşerek, "UDG'yı ortaya çıkardı. Gerisinde işbirlikçi bazı Kürt milletvekillerinin de yer aldığı Ecevit hükümetinin bulunduğu bu oluşum, Türk sömürgecilerinin gelişen silahlı direniş bastırma çabalarına katkida bulunarak, hedeflerine ulaşabileceğine inanıyor. Zaten adı geçen oluşumu meydana getiren grupların programı esas olarak Ecevitçilik eliyile Kürdistan'da yapılacak kısmi iyileştirmeler dayandırılmıştı. Bu konuda kendilerine bazı güvenceler de verilmişti. Bu dönemde Türk ordusunun alabildiğine yoğunlaştırdığı bastırma ve imha operasyonlarına eşlik eden "UDG" saldırılarına da, yemişin üzerinde PKK kadro ve savasçısı yaşamını yitirdi. Bu saldırıların başın çekim KUK'un bizzat sömürgeçler tarafından yönlendirildiği dönemin bazı yetkililerine itiraf edilmişti. Ancak Ecevit yönetiminin iyileştirme vadelerinin gerçekleştirilmesi, 12 Eylül darbesiyle birlikte suya düştü. Söz konusu güçler bu darbe karşısında tüm umutlarını yitirerek, İsvç ve Almanya başla olmak üzere, çeşitli Batı Avrupa ülkelerine kaçtılar.

12 Eylül sonrasında PKK'ye karşı içerden ve dışardan geliştirilen emperyalizm ve TK caynakları her komplo ve provokasyon girişimi, tasfiyeci solun yanısıra, arkasında bu güçlerin doğrudan desteğini bul-

du. Bunlar Türkiye'de bir askerfaşist darbenin teşahhımlarından PKK'nın önderlik ettiği direniş hareketini sorumlu tutuyor ve dolayısıyla PKK'ye müthiş bir öfke duyuyorlardı. Bunun için bu cepheinden gelişen saldırılar, değişik koşullar altında ve farklı biçimlerde, hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam etti. PKK'ye karşı mukadecele Kürt küçük-burjuva reformizmi ile tasfiyeci solun ortaklığı, yurt dışında kurulan "Sol Birlik" ile örgütsel bir kimliğe kavuştu. Kürt küçük-burjuva milliyetçileri, PKK'ye karşı böyle bir yapı içinde, yıllarca kemalizm Kürdistan'da giriştiği soykırım düzeyine varan katliamlarını alkışlayan ve 12 Eylül faşizmiyle bitişime hazırlıkları içinde olan TKP ile birliğe gitmek hiçbir sakınca görmediler. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kesintiyi uğramaksızın gelişimini sürdürürce, Türkiye'de gelişen kitle muhalefeti ni aktıcağı düzen içi bir sol meydana getirmek ve devrim etkilerine karşı bir baraj kurmak isteyen TKP yönetimi, ANAP mensubu milletvekilleri aracılığıyla TKP yöneticilerini Ankara'ya davet etti. Bu davete olumlu karşılık veren TKP yöneticilerinin Ankara'yı dönmeleri karışı, "Sol Birlik" bilgisi ve onay dahilinde gerçekleşti. Gerçekten TC'nin yolladığı araçlarla yapılan pazarlıklarda "Sol Birlik" içindeki Kürt milliyetçilerinin Türkiye'ye dönüşü de tartışılmış ve kararlaştırılmış. Ancak TKP yöneticilerinin dönüşlerinde Kürdistan'da konuk edilme yerine cezavane gönderimleri, geride kalanların düşünsel planlarını askıya almalarına yol açtı.

PKK'nın yürüttüğü silahlı savasını Ortadoğu'daki çıkarları açısından son derece tehlikeli bulan emperyalist devletler de, bu çevrelerin PKK karşıtı bir tutum almalarına ve Kürdistan'daki silahlı savasına "terörizm" damgasını vurmalarına önemli rol oynadılar. Bütün engellemelere rağmen, Kürdistan'daki silahlı savasının ciddi gelişmeler kaydetmesi, sömürgeci devletlerle aynı politikayı izleyen emperyalist çevreleri Kürdistan sorunu konusunda yeni çözüm arayışlarına yöneltti. Bulunan sihrisi reçete "kültürel özerklik" formülü oldu. Kürdistan sorununu bir azınlık sorunu olarak ele alıp, Türk sömürgecilerinin ve öteki sömürgeci devletleri Kürt kimliğini koruyacak bazı önlemler almaya zorlama, bu sözümüne yeni çözüm formülünün somut iddiası oluyordu. Devrim olasılığına karşı alınan önlemler kapsamında gündeme getirilen kültürel özerklik planını uygulama güçleri de, emperyalist çevrelerin ayakta tutmak ve geliştirmek istedikleri eski ve yeni Kürt işbirlikçileri olacaktı. Bu, Batı'nın resmi tanımlamasıyla, "sürgün Kürt örgütleri"nin arıyıp da bulamadıkları bir ırsattı. Yurt dışında kümelenmiş olan reformist Kürt milliyetçileri, PKK'nın imha edilecek devrimci olasılığın ortadan kaldırılması temeline uygulanması tasarlanan bu plana dört elle sarılmakta tereddüt etmediler. Abdullah ÖCALAN'ın bizzat sömürgeçler tarafından yönlendirildiği dönemin bazı yetkililerine itiraf edilmişti. Ancak Ecevit yönetiminin iyileştirme vadelerinin gerçekleştirilmesi, 12 Eylül darbesiyle birlikte suya düştü. Söz konusu güçler bu darbe karşısında tüm umutlarını yitirerek, İsvç ve Almanya başla olmak üzere, çeşitli Batı Avrupa ülkelerine kaçtılar.

Filistin sorununun çözümünde uluşma eğiliminin öne çıkması ve soruna diplomatik görüşmeler yoluyla çözüm getirme sürecine girilmesi, Kürdistan sorununu Ortadoğu'nun temel sorunu düzeyine çıkardı. ABD emperyalizmi, Arap gereçliği ve sovinizmi, kendilerini uzun yıllar uğraştıran bu sorunu başağrıtan sorunlar listesindein çıkarma çabalarında önemli gelişmeler sağ-

ladılar. SSCB'nin dağılması ve sistemler arasında ki kutuplaşmanın son ermesi de bunda oldukça etkili oldu. Buna karşılık Kürdistan'da PKK'nın önderlik ettiği devrimci atılımın önünü kesilememesinden tedirgin olan ABD emperyalizmi ve öteki emperyalist çevreler, Kürt milliyetçileriyle ilişkilerini daha da sıkılaştırdılar. Körfez Savası sırasında Güney Kürdistan'da patlak veren ayaklanmanın ağır yenilgisi, buradaki önderlikleri pratikte tamamen tükenmişliği ortaya getirmişti. Bu noktada devreye giren emperyalistler, dayanaklarını tümüyle yitirme korkusulla duruma müdahale ettiler ve oluşturdıkları "Çekiç Güç"le söz konusu önderliklerin imdadına yetiştirtiler. ABD emperyalizmi ve öteki emperyalist devletleri Güney Kürdistan'a müdahalede bulunmaya yönelten etken kesinlikle Kürtleri Bağdat rejimi karşısında koruma değildi. Saddam yönetimi Körfez Savası sonrasında Güney'deki ayaklanmaları ezip katliamlara giriştiğinde, emperyalistlerden hiç tepki gelmemişti. Gerçekte burada koruma altına alanlar, devrim süreci karşısında emperyalizmin kendilerine önemli roller atfetmek istediği işbirlikçi önderliklerdi.

Emperyalizmin Güney Kürdistan'a yaptığı bu müdahale "Federe Kürt Devleti"nin kurulmasına götürdü. Böyle bir oluşuma gitmeden önce, Barzani ve Talabani Washington'a çağırıldılar ve ardından çeşitli Avrupa başkentlerinde ağırlandılar. "Federe devlet" kararı Washington'da çıktı ve bu karara Türkiye de ortak edildi. Böyle bir oluşumun PKK'nın önderlik ettiği devrim sürecine karşıt temeline doğrudan "federe devlet" in ilanıyla açıkça ortaya çıktı. Zaten "federe devlet" in ilan edildiği gün, PKK'nın Güney'de işlenmiş silahlı kuvvetlerine yönelik saldırılar da başladı. Sömürgeçler ve yerli işbirlikçilerinden oluşan ve gersinde bütün bir emperyalist sistemin bulunduğu cephe ile PKK kuvvetleri arasında Güney'de gelişen savas, "federe devlet" oluşumunda ancak PKK'ye karşı mücadelede başarılı olduğu ölçüde yazılabileceğini, emperyalizmin çıkarları'nın tehdit eden Kürdistan'daki devrim potansiyelini etkisizleştirme oranında Washington'un ve Batı'nın desteğini arkasına bulabileceğini açıkça gözler önüne serdi.

Türkiye'nin Güney Kürdistan'daki işbirlikçi önderliklerle ilişkisi kurması, ilerlerini "Kanyaka'da ağırlaması ve Ankara'da birer temsilcili açmalarına izin vermesi, tamamen PKK'ye karşı yürütülen özel savas kapsamında gündeme geldi. Kürt işbirlikçileriyle ilişkideyicinin önemi vurgulanı emperyalist devletler ve özellikle ABD emperyalizmi, Türkiye'yi buna ikna etmekte fazla zorlanmadılar. TC, PKK'ye karşı ortak mücadele temeline dayandırılan bu ilişkilerle Avrupa'da kümelenmiş olan Kürt işbirlikçilerine de bir mesaj vermiş oluyordu. Türk devleti, PKK'ye karşı olmak ve mücadele etme koşuluyla bir "legal Kürt partisi"nin kurulmasına izin verilebilir, bunun için gerekli yasal düzenlemelerle gidebilir, dolayısıyla Kürt işbirlikçileri böyle bir partinin kurulması için hazırlıkla başlayabilirler. TC'nin Güney'deki işbirlikçi önderliklerle ilişkisi kurması, en azından doğayla olursun Küzey-Batı Kürdistan'daki işbirlikçi ve reformist çevrelerle direş temasına geçmesi anlamını taşıyor. Nitekim bir "legal Kürt partisi"nin kurulması doğrultusunda adı tartışmalar ve pratik çabalar bundan sonra daha da hızlandı. Kurşacası, "legal Kürt partisi" Türk sömürgeçleri tarafından PKK önder-

liğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı savasta bir yedek güç ve silahlı direniş başlatılmasında önemli bir gelişim olarak tasarlının gündemleştirilmek istenmektedir.

Güney'de uygulamaya sokulan işbirlikçi çözüm modelinin ve Türkiye'de kurulması tasarlanan "legal Kürt partisi"nin başarılı olmasının önünde epeyce ciddi sorunlar ve engeller bulunmaktadır. Her şeyden önce bu modelin uygulanmasına aracılık eden güçler son derece zayıftır. Dış güçlerin söyledikleri her şey evet demeleri, işbirlikçi önderliklerin gücünü değil güçsüzlüğünü beğlemektir. Bunlar içerde sağlam bir kitle temeline dayanmamaktadır. Emperyalistlerin desteğini çekmeleri halinde, bu güçlerin sömürgeci devletlerden herhangi birinin saldırısı karşısında bir gün bile ayakta kalamayana olanak yoktur. Emperyalizmin Bağdat rejimini kuzeyden ve güneyden kuşatarak devrim planları ve çabaları, Kürt işbirlikçilerine duyulan gereksinimi ortaya çıkarmaktadır. Ayı sekilde sömürgeci devletler arasındaki mevcut çelişkiler, işbirlikçilerin bugünkü konumunda önemli rol oynamaktadır. Saddam Hüseyin rejiminin yıkılması ve sömürgeci devletler arasında yeni bir yakınlaşmanın gerçekleşmesi durumunda, Güney'deki oluşumun son bulması zayıf bir olasılık değildir. İkincisi, işbirlikçi çözüm modeli devrim seçeneğine karşı bir silah olarak ortaya atıldığı ve kendi varlığını devrim seçeneğine borçlu olduğu için, Kürdistan'da silahlı direnişin ezilmesi durumunda, kendisine duyulan gereksinim de son bulacaktır. Emperyalistler ve sömürgeci devletlerin karşı çıkımları durumunda, Güney'deki oluşumun varlığını savunabilmesi kesinlikle olanaksızdır. Üçüncüsü ve en önemlisi, devrim seçeneğinin Kürdistan'da gelişme yaratan birçok seçeneğe olarak ortaya çıkması, yoğun bir kitleleşme yaratan, halk kitlelerinin güçlü desteğini arkasına alması ve çok yönlü saldırılara rağmen bastırılmaması, tersine gelişimini sürdürmeye devam etmesidir. Etkileri Kürdistan'ın öteki parçalarına da yayılan Küzey-Batı Kürdistan'daki genelleşen savas direniliğine ve genişleşene yayılarak sürmekte, halkın ordulaşması ve siyasal cephesi giderek gelişme katetmektedir. Kürdistan Ulusal Meclisi'nin oluşturulması çabalarında önemli bir aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Bütün bu olumlu gelişmeler, işbirlikçi modelin arkasında yer alan emperyalistler ve Türk sömürgeçleriyle onların işbirlikçilerine karşı işe dış bir direniş savasını temeline ortaya çıkmaktadır.

Türk sömürgeci egemenliği altında bulunan Kürdistan parçasındaki işbirlikçi ve reformist oluşumlar ve eğilimler çok daha zayıf ve şekilsizdir. Bunların Kürdistan'da kitlelerle hiçbir ilişkisi yoktur. Buna karşılık, bu güçsüzlükleri ve şekilsizlikleri, en sıradan önünler karşılığında sömürgeçlerle uzlaşmalarına ve devrim düşmanlığı yapmalarına yol açmaktadır. Türk sömürgecilerinin çokça sözü edilen "demokratikleşme planı" silahlı direnişin ezilmesi ve PKK'nın imha edilmesi koşuluyla bağlamaları, bu güçlerin hangi temelde bir "legal Kürt partisi" oluşturması çağıştırmaları, neler yapmak istediklerini ve neler yapabileceklerini ortaya koymaktadır. Kürdistan'da uygulanan devlet terörünün kitleleri "neye mal olurdu olsun bir şey" yönelimi işine sokacağı, kitleleri silahlı direniş savasını desteklemekten vazgeçeceği ve bu durumda silahlı direnişin kolayca ezileceği yo-

Devamı 31. sayfa

ARGK gerillaarın kışi eylemlilik içinde yaşıyor, Kürdistan halkı ...

Baştarifi 32. sayfada

■ Diyarbakır'ın Devegeçidi mntıkasında nöbet tutan bir askerin açtığı ateş sonucu Bertan aşiretine mensup **Veysi BİNGÖL**, adlı bir çocuk öldü.

18 Ocak 1993

■ Diyarbakır merkezinde iki ayrı yerleşe polis otoları bombalı saldırıya uğradı. Polisler yara almadan saldırıdan kurtuldu.

■ Silvan'da Endüstri Meslek Lisesi'ni öğretmen Kemal Sert gerillaar tarafından ölüme cezalandırıldı. Öğretmenin bir kontra elemanı olduğu bildirildi.

■ Midyat ilçesine bağlı Ortaca köyünün korucularını taşıyan bir minibus izabırak köyüne doğru giderken gerillaar tarafından tarandı. 1 korucu öldü, 6 korucu da yaralandı. Bölgeden bir gerilla kaynağının yaptığı açıklamada, Süryaniler'e korucuların geçen hafta yaptıkları katletme saldırısına karşı bu eylemin bir misilleme olduğu belirtildi.

■ Yaimına bir süre önce ara veren Özgür Gündem gazetesinin Van bölgesinde görevli olan **Orhan KARAAĞAR** (30) evine giderken kontraların saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

19 Ocak 1993

■ Mardin'in Ömerli ilçesinin Kafsenar (Taşgediği) köyü yakınlarında 2 askeri araç gerillaarın pususuna düştü. Gerillaarın saldırısı sonucunda 11 uzman çavuş 6 asker öldü, 12 asker de yaralandı.

■ Savur ilçesinin Barman ve Şirgütlü köyleri arasında gerillaar ile TC güçleri arasında çıkan bir çatışmada, kesin olmayan sonuçlara göre çok sayıda askerin öldüğü bildirildi.

■ Mardin Eyalet Komutanlığı'ndan yapılan açıklamada, son günlerde yapılan eylemlerde an 25 askerin öldürüldüğü belirtildi.

■ Mardin'de PTT'ye ait bir araca konulan bomba patladı ve araç tamamen imha oldu.

■ Nusaybin ilçesinde Tahir TEKİN

ve **Celal TEKİN** adlı kardeşler kontraların silahlı saldırısı sonucu yaşamalarını yitirdiler.

■ Silvan ilçesinde kimliği tespit edilemeyen kişilere silahlı saldırıya uğrayan **Mehmet TOKUR** (20) olay yerinde öldü.

■ Sason ilçesinin Karamişe köyüne bağlı Horsal ve Gomika mezralarında devlet güçleri tarafından basıldı. Arama bahanesiyle köylüler evlerinden dışarı çıkarıldıktan sonra mezralar lav silahlarıyla ateşe verildi. Horsal mezrasının toplam 8 evinin tümü, Gomika mezrasının ise toplam 12 evinden 8'i tümden yakıldı.

20 Ocak 1993

■ Yatsı'da HEP Yönetim Kurulu üyesi **Mehmet ERTAN** (45) evinden çıktığı sırada kontraların saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi. Ertan, evli ve 8 çocuk babasıydı.

■ Öte yandan gerillaar, aynı gün şehir merkezinde bir polis otosuna silahlı saldırılar.

■ Yine Batman'da kontra elemanı olduğu bildirilen bir kişinin cesedi bulundu.

■ Kızıltepe ilçesine bağlı Bloka mntıkasında bir köy evinde bulurken ihbar edilen 5 ARGK komutanını kuşatmaya almasını üzerine çatışma çıktı. Kalabalık Türk ordu güçlerinin kuşatması nedeniyle ilerişsiz koşullarda bulunan ARGK komutanları direniş içinde şehit düştü. Şehit düşen komutanların isimleri şöyle: **Numan (Celal) ÖZALP**, **Dr. Kemal, Reşo, Hogir, Rewşen**.

23 Ocak 1993

■ Batman'da gerillaarın saldırısı sonucunda 4 kontra elemanı öldü. Ölümlü cezalandırılanlar arasında birinin kontraların lideri konumunda olduğu bildirildi.

■ Diyarbakır şehir merkezinde kontraların randevu yeri olarak kullandıkları ilı kahvehane gerillaar tarafından bombalar ve otomatik silahlarla basıldı. Toplantı halindeyken basılan kahvehanelerde toplam 7 kontra

elemanı öldü, 11'i de yaralandı.

■ Yine aynı gün Diyarbakır'da gerillaar, bir kontra elemanının evinin önüne kadar giderek, bir bombalı tuzağına hazırladığı paketı kontranın çocuğuna verildi. Paketin babasından başkasına verilmemesi yönünde tembihlenen çocuk, paketi babasına verirken sonra odadan ayrıldı. Ev sahibi kontranın paketi açmasıyla birlikte patlayan bomba sonucunda ev sahibi ve hazır bulunan diğer

3 kontra elemanı öldü.

Böylelikle Diyarbakır'da bir gün-de toplam 11 kontra elemanı öldürüldü.

24 Ocak 1993

■ Diyarbakır Zindan'ının ünlü ihanetçilerinden Yıldırım Merkit, Roman'ın Braila şehinde yurtseverler tarafından ölüme cezalandırıldı.

Yurtsever-devrimci kamuoyunun

Kürdistan'da şekillenen Ulusal Meclis'in temel özellikleri ...

Baştarifi 8. sayfada

yalist güçler PKK'yı terörist ilan etme, teşhir ve tecrit uğraşı içindeyler. Kürdistan Ulusal Meclisi', bu çaba sahiplerinin işini bu yönüyle zorlayacaktır. Bir halkın ve onun temsilcisi kurumunun terörist ve gayri meşru ilan etmek uluslararası toplumlarda eskisi gibi kabul görmeyecektir. Kürt halkı, gerek devletler, gerekse uluslararası kurumlar ve örgütlerle diplomatik, işleri ilişkilerini geliştirecek, önu daha da açılacaktır.

Kürt halkının çıkarlarını ve davasını dış kamuoyunda tanıtmak, savunmak bağimsiz bir kimlikle dünya arenasına girmek, ulusal kurtuluş mücadelemize yeni olanaklar yaratacaktır. Böyle bir gelişme, sömürgeci Türk rejimini dış dünyada da büyük bir açmazla karşı karşıya bırakacaktır. İçteki inkar ve imha politikalarını ters yüz edip çıkmazın derinleşmesine uluslararası boyutta da eklenecektir.

Kürdistan ulusal meclisi bu önemin yansıma halka yeni ufuklar açacaktır. Bugüne kadar onun kadriyle ilgili kararlara, sömürgeci başkentlerin meclislerinde alınmış, dolayısıyla gözü kalığı hep oralarda olmuştur. Bu olay, bir halkı düşünceden yoksun bırakmadık anlamıyla derinlikle rol oynar. "Benim hükümetim, benim meclisim ne düşünür, ne gibi kararlar alıyor" diye meclis. Artık böyle bir şeyin gerekliliğini daha undur olmuştur. Bu kendini düşmanın kolları altına, insanları terk etme dogalları ki düşmanın onu yönetmesinde işi kolaylaştırmıştır. Bugün bu tek yanlışlıklar açışmaya başlamıştır. Halkımız artık "Ankara ne diyor" la yetimiyor, "Parti, gerilla ne diyor" diye sormakta, ona göre tavır almaktadır. Bir meclisin oluşumu bu anlamda Kürt halkı için çok şey ifade eder. Dağılım vatandaşın bu gövdesi üzerinde bir başın olması biçiminde ifade edebiliriz. Sömürgeci tarih yetleriyle halkımızın felç edilmiş beyinleri "Kürtler hiçbir zaman devlet olamadı, birlik olamaz ve kendini yönetemez" biçimindeki aşağılamalara da büyük bir darbe indirilmiş olacaktır. Kürtler artık "Ankara, Bağdat, Tahrân, Şam ne diyor" demeyecek ve bu düşünce ve ruh bağlılıklarını parçalayarak atacaklar.

Kendilerine olan güveni atacak, birlik ve beraberliğin doğabileceğini görececek ve ulusal kimliğiyle kendisini ifade etmenin tadını ve onurunu yaşayacaktır. Beyinler sömürgecilerle olan bağlılığın koparılmasıyla Kürdistan meclisine çevilecektir. Bu anlamıyla yüzyıllardır hayali kurulan bağimsiz ve özgür Kürdistan rüyası gerçekleşecek ve ulusal meclis Kürt halkının etrafında toplanacağı bir Kabe gibi olacaktır.

Ulusal meclisin aldığı kararlar ve uygulama gücüyle Kürt halkının yaşam alanına girdiği ve etkileyebildiği

oranda tartışması bir otorite gücüne ulaşacaktır. Bu anlamıyla hangi alanda ve hangi parçada bulunursa bulunsun, Kürt halkını harekete geçirip muazzam potansiyeli açığa çıkaracak ve "Birlik olmaz" denilen Kürt halkının tarihsel ulusal birliğini yaratıp pekiştirecektir.

Bir halk ancak yaratdığı kurumlarla kendi kendisi olabilir ve çıkarlarını koruyup diğer halklarla ilişkilerini sürdürebilir. Bunun dışındaki ilişkiler her zaman halkların aleyhinde olan kölelik ilişkileridir. Kürt halkıyla celladı durumundaki TC'nin en yüksek organı olan TBMM ile ilişkilerine baktığımızda bu çok net olarak görülmektedir. TC'nin TBMM Kürt halkı için, imhânı yolu ve yöntemleri, imha merkezi olduğunu sıradan bir insan çok rahatlıkla görebilir. Bunu anlamak için bir insanın çok bilgili olmasına, tarihsel ve toplumsal araştırma yapmasına hiç de gerek yoktur. TBMM kurulluğunda bugün bugüne kadar Kürt halkının aleyhinde yazılması gereken, çıkarılması gereken yasa ve kararlar neyse hepsini almıştır. Bu olumsuz Kürt halkının kimlikleştirilmesinin en sorumlu ve suçlusu durumundadır. Bütün Kürt ısanlarının kadm ve yıkımla bastırılması Kürtlülük değil ne varsa yezündün silinmesi, sürme ve göç politikaları burasıda belirleip kararlaştırılmıştır. Asimilasyona alınmasından tutulmuş meclis ıskan kanununa kadar Kürt halkının dağılıp parçalanmasında, Kürt halkının büyük acı ve yıkıma uğramasında ve Türklüğün üzerinde yayılacağı bir nesne durumuna getirilmesinde bu meclis esas karar organı olmuştur.

Böyle bir meclisten Kürt halkına hayır gelir mi? Kürt halkının sorunlarını çözecek, çıkarlarını savunacak kararlar qılabılır mı? Doğal ki, bu söz konusu bile değildir. İste halkımız bu boyutta celladına teslim edilmiş, kimsenin de buna itirazı olma-

yakından tandığı bir ihanetçi olan Yıldırım Merkit, Diyarbakır Zindan'ının en karanlık dönemlerinde ihanetçi Şahin Dönmez'e birlikte cezaevi idaresine bilgi vererek **Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat** gibi PKK önderlerini hedef göstermiş ve daha değişik karşı-devrimci faaliyetlerini "Genç Kemalistler Birliği" adı altında yürüterek devrim hareketine karşı affedilmez suçlar işlemiştir.

Türk parlamentosuna giden Kürt egemenleri hiçbir ulusal temel öne sürmemişti. Öyle ki Kürt halkının bu imha ve dönüştürme organına girmek bütün içte birbirleriyle yarışmışlardı. Kürt ve Kürdistan'ın aklılarına bile getirmemişlerdi. Böyle katliamlar, baskılar bir organın iyesi olmayı büyük bir itibar ve şeref saymışlardı. Alle kırarlar, iş takipçileri, birazok kırntılarla ulaşmak için halka ihanetin en büyük yapılmıştır. Kürt halkının aleyhinde olan bütün yasaların ve kararların altında imzaları verirdi. Bugün de Kürt halkının kanına bulaşmış bütün kırıl yasaaların, koruculuk, olağanüstü hal vs. baskıcı ve özel yasaaların altında yine bunların imzaları bulunmaktadır. Bu yönüyle de TBMM, Kürdistan'da ihanetin derinleşmesini en iyi temsil yeri idi. Böyle bir kurumda Kürt halkının bağimsizlik ve özgürlük sorunları diğer işleri görüşülüp karara bağlanamaz.

Çaresizlik ve onursuzluk içinde debelenen, kendini celladına teslim etmiş halkımızın artık bu tarihin doğduğu en suçlu organlarıda duyguda ve düşüncede bağlarını koparması, çözümünü kendinde aramasının en temel aracı Kürdistan ulusal meclisi olacaktır. Dağılım, unutan ve kimliği kırılmış Kürt halkının altında toplanacağı bir ulusal organ olacaktır. Kürt halkını yitirdiği her şeyi yeniden kavuşmasının temel bir adımı olacaktır.

Kürt halkının tarihe böyle girışı ve egemenlik haklarını kullanmaya başlaması dogalları ki kendisi üzerinde egemenlik sürdüren güçlerin ve uluslararası bağlılıkların tepkisi ve boğma çabasıyla karşılaşacaktır. Ya da bu kişic sosyalist önderliğe, dipten gelen devrimci bir halk hareketine dayanıyorsa bölgesel ve uluslararası gerecilğin kuşatma ve tasfiye hareketine maruz kalacaktır. Böyle bir demokratik ve devrimci oluşumun bölge hakları üzerinde büyük etkisi ve rejime yansyan sonuçları olacaktır.

Devrimci mücadele gerçeği karşısında ...

Baştarifi 30. sayfada

lundaiki özel savaş propagandası bu çevrelerde heyecan yaratmaktadır. Kendilerinin beklentisi de budur. Hatta bu çevreler sadece böyle bir beklentiyi yetinmemekle, gerçekte direniş eylesimi için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bu cabalarının çok belirgin bir netlik kazanmasının nedeni ancak bu kadarnı yapabilecek durumda olmalarıdır.

"Halkların çıkan artık devrimden yanadır. Bu konuda en tutarlı hareket, ideolojik ve siyasi çizgisi ve pratik gelişmesiyle PKK oluyur. Her geçen gün bunun böyle olduğu daha da iyi anlaşılacaktır. PKK oluyunı geliştirmek istediği devrimin bütün cephesi yenilikler içermektedir. Tarihi temeli yeniden gözden geçirdiği gibi, yaşamı da gözden geçiriyor ve çözümüyor. Ortaçağ gerecilğini ve emperyalist statü altında oluşan bütün statülerin pamparcak etmeyi hedefliyor. Gerçek bir özgürlük adımı ... yeni uloyur. Klasik reel sosyalizmi, modelleriyle sakatlamadığı gibi, milliyetçilik ve yine dinsel gerillikle de öldükçe iyi hesaplıyor. Az çok bir çözüme de gitmiştir. Etkileri bundan sonra başarılı bir biçimde yayılacaktır. Ve bu da Ortadoğu

gerçeklerine dayalı devrimci çıkışın çok köklü bir yaklaşım içine girmesi demektir. Bunun fırsatı vardır ve değerlendiriliryor. Birçok değerlendirme her ne kadar bunu ters aksettirse ve yorumlanmasa da, gerçek budur.

"Devrimler ve sosyalizm dönemi geçti denilindiği, PKK'nın devrim ve sosyalizme getirdiği katkı, dikkatleri artan bir biçimde üzerine topluyor. Bundan sonra daha iyi değerlendirilince, dostları daha iyi dostluk yapacaklar ve halk daha iyi katiacaktır. Kürdistan devrimi bu anlamda kendisine, bölgeye ve uluslararası duruma getireceği yenilikler için değerlidir ve değeri anlaşılacaktır. İşbirlikçilik modelinin de biraz uluslararasılaşması, devrimimizin bu özu denilenyedir. Dikkatliyiz, işbirlikçilik modelin teşhir ve tecrit edilmesi kadar, o çok veren kaynakları görmek ve onlara yaklaşım geliştirmek önemlidir. Aynı zamanda dikkate alıyoruz. Biz esas olarak öz gücümüzde güveniyoruz. Karşımda bütün dünya birleşse de, temelde halkı ayağa kaldırm ve yürütmeye işine devam ediyoruz." (A. Öcalan, Abdül Kadir Konuk'un yaptığı rapor'tan, Ağustos 1992)

SERXWEBÜN

Abone fişi

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Kreispostkassse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÜN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzunu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalayınız.

V.i.S.d.P:

H. Barcedoğmuş

Vogelsangerstr. 286

5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebûn

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap numarası:

Kreispostkassse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A.\$

30.00 s.

90.00 sfr.

16.00 dkr.

14.00 fr.

Hollanda

İngiltere

İsvç

İsviçre

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

4.00 sfr.

16.00 nkr.

ARGK gerillaları kışı eylemlilik içinde yaşıyor

Kürdistan halkı sömürgeciliğin zulmüne karşı direniyor

23 Aralık 1992

□ Elazığ'da gazete bayilğı yapan Ozan Plaklılık adlı bir dükkan gibi devlet güçleri tarafından kundaklandı. Dükkan tarh olurken, dükkan sahibi Haydar Kalman gözaltına alındı.

25 Aralık 1992

□ Varto ilçesinde kimlik kontrolü yapan polisler, durdurulan bir araçtan gerilla oldukları bildirilen iki kişinin açtığı ateş sonucu 1 polis öldürüldü, 1 komiser de ağır yaralandı.

□ Nusaybin ilçesine bağlı Bazer köyüne doğru giden 8 cemse ve 4 panzerden oluşan bir askeri konvoy gerillaların pususuna düştü. Yaklaşık dört saat süren çatışmada, düşman güçlerinin kesin sayısı belli olmayan çok sayıda kayıp verildiği bildirildi.

□ Nusaybin'in Kışla Mahallesi'nde düşman güçlerinin bir eve yaptıkları baskında, gerilla olduğu sanılan **Mehmet ERTE'N**'in, sağ ele geçirmek için kendi yaşamına son verdiği öğrenildi.

□ Yine aynı mahallede devlet güçlerinin operasyonu esnasında kontrolünün silahlı saldırısına uğrayan **Ali ASLAN** öldü, Memduh Demireksen (40) ise ağır yaralandı.

□ Batman'ın Hürriyet Mahallesi'nde de kontrolünün saldırısına uğrayan **Mehmet SİRİN ÖZBEK (34)** yaşını yitirdi. Silah polislerce öldürüldüğü sanılan Özbek'in daha önceki PKK davasında çeşitli cezaevlerinde hapis yattığı belirtildi.

28 Aralık 1992

□ Diyarbakır merkeze bağlı Kayoğlu köyü asker ve korucuların ortak baskısına uğradı. Köy halkına işkence yapıldı ve bir ailenin 3 ferdi gözaltına alındı.

□ Şemdinli köyü Garra, Masi-no ve Şavırta köylerine devlet güçlerince baskın yapılarak, köylüler meydana zorla toplatıldı. İşkence ve baskının uygulanması ve çok sayıda evin ateşe verilerek yakılması üzerine Garralı köylüler köylerini boşaltarak komşu köye gittiler.

29 Aralık 1992

□ Diyarbakır'da devriye gezen bir polis otosuna ateş açan şehir gerilla, 3 polisi yaraladı. Olay nedeniyle düşman güçlerinin birçok kişiyi gözaltına aldığı bildirildi.

□ Diyarbakır'da gerillalar Mehmet Rasim Oruç (42) adlı hibzi-kontrol liderini ölüme cezalandırdı.

□ İdil ilçesine bağlı Dara Kefsuri (Dumanlı), Baslan (Bezirir) ve Soran köylerinden toplam 150 kişi korucular, Hande köyüne baskın düzenlediler. Köyü ablakaya alındı ve bu arada İbrahim adlı bir yurtsever kurşuna dizilerle öldürüldü. Olay üzerine İdil esnafı 2 gün kapan kapattı.

□ Adana'da polisle işbirliği yaptığı ve yurtseverlere ihtar ettiği tespit edilen M. Emin İşeri adlı bir kişi ARGK şehir gerillaları tarafından ölüme cezalandırıldı.

□ Şırnak'ta 1985 yılında koruculara başlayan Adamut Bilir'in daha sonra taşındığı Mahmut Dahiine baskın düzenleyen gerillalar, eylemde 1 kişiyi öldürdü, 3 kişiyi de yaraladı. Köy korucusu Mahmut Dahi de ağır yaralandı.

30 Aralık 1992

□ Silopi ilçesi yakınlarında konumlanan düşman Tank Taburu'na, kalabalık sayıda bir gerilla grubunun dü-

zenlediği saldırıda ilk belirmelere göre 7 asker öldü. Yerel kaynaklar tarafından ölü ve yaralarının daha fazla olduğu bildirildi.

□ Diyarbakır şehir merkezinde şehir gerillaları tarafından bir askeri araca yapılan saldırıda 1 asker ve 1 subay öldürüldü, 5 asker de yaralandı.

□ Yine aynı günün akşam saatlerinde şehir merkezindeki kontrolünün us alanında görevli 1 polis, gerillaların açtığı ateş sonucu öldü, polisin eşi de yaralandı.

□ Silvan ilçesinin girişinde, üç gün önce kaybolan **Abdülhakî CESUR**'a ait olduğu bildirilen bir ceset bulundu.

□ Gercüş ilçesi yakınlarında gerillaların kurduğu pusuya düşen bir askeri araçta bulunan 1 subay ve 3 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

3 Ocak 1993

□ Şırnak-Cizre karayolunun Kasrik boğazı mntıkasında tarlada çift sürerken askeri bir helikopterin açılan ateş sonucu **Reşit KALKAN (17)** öldü, kardeşi **Mecit KALKAN (10)** ise ağır yaralandı.

□ Nusaybin ilçesinde evlerinin önünde çalışan Abdullah Kardeş ve oğlu Azadi Kardeş kontrol elemanlarının silahlı saldırısına uğradılar. Saldırı sonucunda **Abdullah KARDEŞ** öldü, oğlu ise ağır yaralandı. Bundan bir ay önce yine kontrolünün saldırısına Abdullah Kardeş'in diğeri bir oğlu **Sabahattin KARDEŞ** de öldürülmüştü.

□ Kızıltepe ilçesine bağlı Sencar köyünün Herzem mezarısında pusuda bekleyen düşman güçleri, evinden dışarı çıkan **Mehmet Salih AKSOY (20)** u tarayarak öldürdüler. Silah sesleri üzerine dışarı çıkan M. Salih Aksoy'un amcası Şeyh Davut Aksoy'a da ateş açıldı. Açılan ateş sonucu Ş. Davut Aksoy yaralandı.

□ Batman'da boğazi kesilecek ötürüsün **Yusuf GÜR (35)** adlı bir kişinin cesedi bulundu.

□ Kortalan ilçesinin Oyacak köyünde bulunan TRT verici istasyonuna gerillalar bir saldırı düzenledi. Eylem sonucunda verici istasyonunun kullanılmaz duruma geldiği, TRT yayınlarının çevrede izlenemediği bildirildi.

4 Ocak 1993

□ Diyarbakır şehir merkezinde bir askeri araç gerillalar tarafından silahlarla tarandı. Askeri araç tahrip olduğu, ölen ya da yaralanan olmadı. Ancak yoldan geçmekten olan Mehmet Türkkan (18) adlı bir öğrenci hafif yaralandı.

□ Gerillalar, 8 Kasım 1992 tarihinde Kayastu köyüne rehlin aldığı 5 korucuyu serbest bıraktı. Serbest bırakılan korucular kaymakamlık edileceklerini vererek istifa etmek istediklerini açıkladılar.

□ Tatvan ilçesinin Yassica köyünde devletle işbirliği yapan, birlikte ev baskınlarına katılan 1 öğretmen ölüme cezalandırılarak direğe asıldı.

□ Batman şehir merkezinde oto tamircisi **Ali ERDOĞAN (30)** işyerine giderken kontrolünün saldırısına uğradı ve olay yerinde yaşamını yitirdi. Sanayi Sitesi esnafı olayı protesto ederek kapan kapattı.

5 Ocak 1993

□ Şırnak'ın Yedigöller ve Eruh'un da Derşev, Meydin, Karne, Şerefi, Daştadale, Basret ve Ere köylerinde korucuların silah bırakması üzerine TC'nin askeri güçleri adı geçen köyleri ablakaya altına alarak, her türlü baskı ve sindirime uygulamalarıyla

köylüleri buraları boşaltmaları için baskı yaptı.

5 Ocak 1993

□ Kızıltepe ilçesinin İpekçölü yerinde pusu kuran gerillalar Seyfi Adem Akin adlı 1 kontrol elemanını ölüme cezalandırdı. Bu unsurlar bölgede kontrolünün başlarından biri olduğu bildirildi.

□ Nusaybin ilçesinde pamuk ticaretiyle uğraşan **Emin DENİZ (24)** adlı bir kişi kontrol elemanlarının saldırısı sonucu yaşamını yitirdi. Emin Deniz'in 1987-88 yıllarında PKK davasında Diyarbakır cezaevinde hapis yattığı ve çevresinde sevilen biri olduğu bildirildi.

□ Kızıltepe ilçesinde **Cemil ÇAKIR** adlı bir kişi kontrolünün saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

□ Silopi ilçesine bağlı Bestin (Görüm) köyünde **Abdulmelik Bahşiş (16)** adlı bir çoban TC askerleri tarafından vurularak ağır şekilde yaralandı. Olay üzerine köyde bulunan 60-70 civarındaki köylü, Görümli Jandarma Bölüğü'ne kadar bir protesto yürüyüşü yaptı.

7 Ocak 1993

□ Batman'da, yaklaşık bir ay önce kontrolünün saldırısına uğrayarak yaralanan ve hastanede tedavi görmekte olan Şemsettin Kayan'ın kardeşi **Hasan KAYA (34)**, yine kontrolünün silahlı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdi.

Bölge kaynaklarının yaptıkları açıklamada yitibasın bu yana, **Fedil DAL (27)**, **Yusuf GÜR (25)**, **Dündar ÇELEBİOĞLU (25)**, **Ali ERDOĞAN** ve son olarak **Hasan KAYA** ile birlikte toplam 5 kişinin kontrolünün saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdiği belirtildi.

□ Silvan ilçesinin Feridun Mahallesi'nde kontrol elemanlarının yaptıkları bir saldırıda **Ercan US (25)** yaşamını yitiren, kimlikleri belirlenemeyen 3 kişi de hafif yaralandı.

8 Ocak 1993

□ Mazıdağı ilçesinde kaymakamlık aracına pusu kuran gerillaların açtığı ateş sonucu makam şöförü öldü, kaymakam Cevat Can ile koruma polisi yara almadan kurtuldu.

□ Kızıltepe ilçesinde gerillalar iki ayrı yerde ve zamanda 2 kontrol elemanını ölüme cezalandırdılar.

□ Yine Kızıltepe ilçesinde seyyar satıcılık yapan **Zeynetin KARAASLAN** ugradıği silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Olayın kimler tarafından gerçekleştirildiği öğrenilemedi.

□ Mardin'in Ömerli ilçesinin Kocasırt köyüne 9 Aralık 1992 günü yapılan baskında gerillaların rehlin aldığı işbirlikçi, eski tutumlarını terk edeceklerini dar güvence veremeleri üzerine serbest bırakıldı.

□ Karakoçan ilçesinin Altınoluk köyünde 22 Şubat 1992 günü çıkan çatışmada şehit düşenler arasında bulunan **Veyis ARZULU**'nun, doğu yeri olan Çınar'ın Xirbiz köyüne götürülmesi üzerine ilçe esnafı kopenk kapattı. Ayrıca şehit gerillanın cenaze törenine yaklaşık bir kişi katıldı.

□ Diyarbakır'ın Ergani ilçesine bağlı Silahlı köyüne baskın yapan asker ve korucular, evleri aramadan geçiren bütün eşya ve yiyecekleri bir birine kattılar. Ayrıca çok sayıda köylünün de gözaltına alındığı bildirildi.

10 Ocak 1993

□ İzmir'de ajan-ışbirlikçilik yapan Mehmet Utkun adlı unsur gece saat 01.00 sıralarında gerillaların baskı-

nına uğradı. Eylemde bu unsur ve eşi yaralandı.

□ Bitlis'in Ahlat ilçesine bağlı Kırıkaya köyünün Karaağaç mezarısı yakınlarında gerillalar ilçe düşman güçler arasında çıkan bir çatışmada 1 gerilla şehit düşerken, 4 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

□ Bismil ilçesi yakınlarında 1 ARGK gerillası, kimlik kontrolü esnasında düşman güçleri girdiği çatışmada şehit düştü. Olayda ayrıca 1 polis de yaralandı. **Tahsin MERİÇ** adlı gerillanın şehit düşmesi üzerine ilçe esnafı yüzde yüz katılmaya kapenk indirirken, şöförler de kontak kapatarak devlet güçlerinin uygulamalarını protesto ettiler. Kenpekler ve kontaklar iki gün süreyle kapalı kaldı.

□ İdil ilçesinin Bezirke (Akkoyunlu) köyüne baskın yapan yüzleri kapalı 7 kişi, **Selahattin YILDIZ (35)** adlı köylüyü evinden alarak kurşuna dizdi. Yaşamını yitiren köylünün eşi de yaralayılarak kaçtı. Köylülerin yaptığı açıklamada, saldırının Kevsuri, Derya, Dava ve Daskan köylerine ait korucular tarafından gerçekleştirildiği belirtildi.

□ Eruh ilçesine bağlı Dikboğaz köyüne baskın düzenleyen gerillalar, köyde koruculuk yapan muhtar Hürşit Akıldız ile soyadı belirlenemeyen Selhattin adlı korucuyu kurşuna ederek cezalandırdılar. Ayrıca köy korucularına ait bir minibüs ile bir bsmi araç da ateşe verilerek yakıldı.

□ Batman'da kontrol faaliyetlerini yürüten 2 kişi, bir özel araçta bulunan tarandılar ve yaralananlar hastaneye kaldırıldılar.

11 Ocak 1993

□ Cizre ilçesine bağlı Güçlü köyünün Kolgezen mezarısı kimlikleri tespit edilemeyen kişiler tarafından basıldı. Yaklaşık bir yıl önce PKK davasında yaralananlar serbest bırakılan Davut Ergün'in evini kuşatmaya alan silahlı kişiler, Davut'u evde bulamayınca onun eşi olan **Hasibe Ergün (40)** ve çocukları **Lokman (20)**, **Hıdır (17)**, **Nezir (8)** ile **Hacer Ergün (6'ı)** öldürdüler.

□ Midyat ilçesine bağlı Çayır köyünden Üçköy'e giderken, köy korucularından öldüğü bildirilen kişilerin silahlı saldırıya uğrayan bir minibüste 7 köylü öldü, 11 köylü de yaralandı.

□ Bir süre önce Cizre'nin Musuri (Kurtuluş) köyüne baskın düzenleyen yaklaşık 120 kişilik bir grup beraberinde götürdüğü **Emin SEVGAT** ve **Tahir KOÇ**'un işkence edilecek öldürülmüş cesetleri bulundu. Haberleri veren kaynaklar, bu saldırı grubunun gerilla güysileri altında hareket eden özel tim elemanları ve korucularından oluştuğunu, olay günü evleri aramadan geçirdiğini açıkladılar. Evli ve 3 çocuk babası olan Emin Sevgat'ın daha önce PKK'ye yardım ettiği gerekçesiyle 3 ay süreyle Diyarbakır cezaevinde kaldığı, Tahir Koç'un ise aynı iddialarla toplam 4 kez tutuklandığı ve 1 yılı aşkın süre Diyarbakır cezaevinde tutulduğu bildirildi.

□ Diyarbakır'da Egit-Sen üyesi **Zübeyir AKKOÇ (40)** ve **Ramazan BİLGE (35)** adlı yurtsever öğretmenler, kontrol elemanlarının silahlı saldırısı sonucu yaşamalarını yitirdiler.

□ Batman'da evinden çıkıp işyerine giderken kontrolünün silahlı saldırısına uğrayan **Halis SALTAN (20)** olay yerinde yaşamını yitirdi.

13 Ocak 1993

□ Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı

Xormet köyüne 5 kobra helikopterinin yaptığı bombalama saldırısında 3'ü çocuk, 2'si kadın olmak üzere toplam 6 kişi çöken evlerinin altında kalarak yaşamlarını yitirdiler. Olenlerin mensup olduğu iki yerel Fak-Fun-Fon'dan yardım aldığı ve bunun karşılığında da ajalık yapıldığı bildirildi. Aileler ajalık teklifi kabul etmeyince kobra helikopterleri buralı etmeyince kobra helikopterleri buralı etmeyince her iki ailenin yaşadığı evlerin bombalandığı açıklandı.

□ Diyarbakır'da devrimci-demokrat gazete ve dergi satan bayi Şeref Yasa, evinden işyerine giderken silahlı saldırıya uğrayarak ağır şekilde yaralandı. Şeref Yasa'nın sahip olduğu büfenin de bundan önce iki kez kundaklandığı bildirildi.

□ Batman'da birlikte yürürken kontrol tarancın silahlı saldırıya uğrayan **Bahri SARİHAN** olay yerinde yaşamını yitirdi. Bayram Acar ise yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

□ Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Gele (Ağılı) mezarısını TC savaş uçakları ve kobra helikopterlerinin bombalaması sonucu isabet alan işyeri ailesinin evi tamamen yıkılırken, enkaz altında kalan 5 kişi öldü, 3 kişi de yaralandı. Aynı aileden ölenlerin isimleri şöyle: **Harmit, Halime, Havva, Zahide** ve **Abdullah İŞYÖK (2)**.

14 Ocak 1993

□ Gerillalar Mardin'in Dargeçit ilçesinde düzenledikleri bir baskında PTT santralini ve Milli Eğitim Müdürlüğü binasını taradılar. Ardından devlet güçlerinin ateşine karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı. Olayda bir öğretmen ile eşi yaralandı. Çatışma sona erdikten sonra devlet güçlerinin bir saat süreyle havan atışlarını devam ettirdiği bildirildi.

□ Nusaybin ilçesinde evinden işyerine giderken kontrol elemanlarının silahlı saldırısına uğrayan **Ramazan PIŞKIN** yaşamını yitirdi. Ramazan Pişkin'in çevresinde sevilen yurtsever bir belediye işçisi olduğu bildirildi.

16 Ocak 1993

□ Nusaybin ilçesine bağlı Arnas köyünde **Abdülvahap** isimli imam kontrolünün silahlı saldırısı sonucu yaşamını yitirdi. Köy imamına daha önce de kontrolünün tehditlerine razı kaldığı bildirildi.

17 Ocak 1993

□ Batman'da bir eve baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu alıp birlikte götürdüler. Birini serbest bırakan gerillaların diğerini ise suçlu bularak ölüme cezalandırdılar.

□ Silopi ilçesini akmam saatlerinde basan gerillalar, ağır silahlara sila sömürgeci kurumlara ateş açtılar. Emniyet binası isabet alarak ağır sarsara uğradı. Baskının kesin sonuçlanı ilişkin haber ulaşmadı.

□ Nusaybin'den kontrol saldırısına uğrayan iki kardeşten **Celal... (27)** öldü, ağabeyi Cernal (30) ise ağır yaralandı. Her iki kardeşin de çevrede sevilen yurtsever insanlar öldürüldüğü bildirildi.

□ İdil ilçesinin Xirabesere (Dirsekli) köyüne basan korucular ile yakın civarda mevzilenen gerillalar arasında çatışma çıktı. Çatışma sonucunda 2 köylü yaralandı.

□ Üç gün boyunca TC savaş uçakları Cudi ve Gabar dağılarını bombaladı. Cudi dağı eteklerinde yer alan Hisar, Çağlayan ve Balveren köylerinde birçok evin bu bombalı saldırılardan isabet aldığı bildirildi.

Devamı 31. sayfa